Cora Reilly

Cora Reilly

Legați prin onoare

Royal Ink Books
București 2023

Legaţi prin onoare
© 2014 Cora Reilly
© Royal Ink Books
Toate drepturile rezervate. Această carte sau orice parte a acesteia nu poate fi reprodusă sau utilizată în niciun fel fără permisiunea scrisă expresă a autorului, cu excepţia folosirii unor scurte citate într-o recenzie de carte. Aceasta este o lucrare de ficţiune. Toate numele, personajele, afacerile, evenimentele şi locurile sunt fie produsul imaginaţiei autorului, fie sunt folosite în mod fictiv.

Copertă: Hang Le
Designul cărţii: Royal Ink Books
Traducere şi adaptare: Royal Ink Books

Royal Ink Books
Bucureşti
Strada Zării, Nr. 9, Sector 5
www.royalink.ro

ISBN ebook: 978-630-315-084-0

Născuți din sânge.
Legați prin jurământ de sânge.
Legați
prin onoare
Cora Reilly

prolog

Degetele îmi tremurau ca frunzele în vânt când le ridicam, iar inima îmi bătea repede ca aripile unei păsări colibri. Mâna puternică a lui Luca era fermă și hotărâtă când a luat-o pe a mea și mi-a pus inelul pe deget.

Aur alb cu douăzeci de diamante mici.

Ceea ce pentru alte cupluri trebuia să fie un semn de dragoste și devotament, aici nu era altceva decât o mărturie a faptului că el mă stăpânea. O amintire zilnică a cuștii de aur în care aș fi fost prinsă pentru tot restul vieții mele.

Până când moartea ne va despărți nu era o promisiune goală, ca în cazul atâtor alte cupluri care au intrat în legătura sfântă a căsătoriei. Nu exista nici o cale de ieșire din această uniune pentru mine. Eram a lui Luca până la amarul sfârșit. Ultimele cuvinte din jurământul pe care bărbații îl depuneau atunci când erau înrolați în mafie ar fi putut la fel de bine să fie încheierea jurământului meu de nuntă:

„Intru viu și va trebui să ies mort."

Ar fi trebuit să fug când încă mai aveam ocazia. Acum, în timp ce sute de feţe din Chicago şi familiile New York se uitau la noi, fuga nu mai era o opţiune. Nici divorţul nu era o opţiune. Moartea era singurul sfârşit acceptabil al unei căsnicii în lumea noastră. Chiar dacă reuşeam să scap de ochii vigilenţi ai lui Luca şi ai acoliţilor săi, încălcarea înţelegerii noastre ar fi însemnat război. Nimic din ceea ce ar putea spune tatăl meu nu ar împiedica Familia lui Luca să se răzbune pentru că i-am făcut să-şi piardă reputaţia.

Sentimentele mele nu contau, nu au contat niciodată. Crescusem într-o lume în care nu mi se dădeau opţiuni, mai ales femeilor.

Această nuntă nu era despre dragoste, încredere sau alegere. Era vorba despre datorie şi onoare, despre a face ceea ce se aştepta de la mine.

O legătură care să asigure pacea.

Nu eram o idioată. Ştiam despre ce mai era vorba: bani şi putere. Ambele erau în pierdere de când mafia rusă - „Bratva" -, şi alte organizaţii criminale încercaseră să-şi extindă influenţa pe teritoriile noastre. Familiile italiene din SUA trebuiau să pună capăt duşmăniilor lor şi să lucreze împreună pentru a-şi învinge duşmanii. Ar fi trebuit să fiu onorată că mă căsătoream cu cel mai mare fiu al Familiei din New York. Asta încercaseră să-mi spună tatăl meu şi orice altă rudă de sex masculin încă de la logodna mea cu Luca. Ştiam asta şi nu era ca şi cum nu fi avut aş timp să mă pregătesc exact pentru acest moment, dar frica încă îmi încorseta corpul într-o strânsoare implacabilă.

— Poţi săruta mireasa, a spus preotul.

Mi-am ridicat capul. Fiecare pereche de ochi din pavilion m-a scrutat, aşteptând o sclipire de slăbiciune. Tata s-ar fi înfuriat dacă mi-aş fi lăsat teroarea să se vadă, iar Familia lui Luca ar fi folosit-o împotriva noastră. Dar eu crescusem într-o lume în care o mască perfectă era singura protecţie oferită femeilor şi nu mi-a fost greu să-mi forţez chipul să aibă o expresie placidă. Nimeni nu ar fi ştiut cât de mult îmi doream să evadez. Nimeni în afară de Luca. Nu mă puteam ascunde de el, oricât de mult aş fi încercat. Corpul meu nu se oprea din tremurat. În timp ce privirea mea se întâlnea cu ochii gri şi reci ai lui Luca, mi-am dat seama că ştia. De celorlalţi? Să o recunoască era probabil o a doua natură pentru el.

S-a aplecat pentru a face o punte peste cei 15 centimetri pe care îi avea deasupra mea. Pe faţa lui nu se citea niciun semn de ezitare, teamă sau îndoială. Buzele mele tremurau aproape de gura lui, în timp ce ochii lui mă străpungeau. Mesajul lor era clar: Eşti a mea.

capitolul I

ÎN URMĂ CU TREI ANI

Stăteam ghemuită pe şezlongul din biblioteca noastră, citind, când s-a auzit o bătaie. Capul Lilianei se odihnea în poala mea şi nici măcar nu s-a mişcat când uşa de lemn închis la culoare s-a deschis şi mama noastră a intrat, cu părul ei blond strâns într-un coc la ceafă. Mama era palidă, cu faţa trasă de îngrijorare.

— S-a întâmplat ceva? am întrebat.

A zâmbit, dar era zâmbetul ei fals.

— Tatăl tău vrea să vorbească cu tine în biroul lui.

M-am îndepărtat cu grijă de sub capul lui Lily şi l-am aşezat pe şezlong. Ea şi-a tras picioarele pe lângă corp. Era mică pentru o fată de unsprezece ani, dar nici eu nu eram tocmai înaltă, având un metru şi jumătate. Niciuna dintre femeile din familia noastră nu era. Mama mi-a evitat privirea în timp ce mă îndreptam spre ea.

— Am dat de necaz?

Nu ştiam cu ce aş fi putut greşi. De obicei, Lily şi cu mine eram cele ascultătoare; Gianna era cea care întotdeauna încălca regulile şi ajungea să fie pedepsită.

— Grăbeşte-te. Nu-l lăsa pe tatăl tău să te aştepte, a spus mama, simplu.

Stomacul meu era în noduri când am ajuns în faţa biroului tatălui meu. După o clipă în care mi-am înăbuşit nervii, am bătut la uşă.

— Intră.

Am intrat, forţându-mi faţa să rămână atentă. Tata stătea în spatele biroului său de mahon, într-un fotoliu lat din piele neagră; în spatele lui se înălţau rafturile de mahon pline de cărţi pe care tata nu le citise niciodată, dar care ascundeau o intrare secretă spre subsol şi un coridor care ducea în afara incintei.

Şi-a ridicat privirea dintr-un teanc de foi, cu părul cărunt dat pe spate.

— Ia loc.

M-am scufundat în unul dintre scaunele de vizavi de biroul lui şi mi-am încrucişat mâinile în poală, încercând să nu-mi rod buza de jos. Tata ura asta. Am aşteptat să înceapă să vorbească, căci avea o expresie ciudată pe faţă în timp ce mă scruta.

— Bratva şi Triada încearcă să ne revendice teritoriile. Sunt din ce în ce mai îndrăzneţi pe zi ce trece. Suntem mai norocoşi decât din Las Vegas, care are de-a face şi cu mexicanii, dar nu mai putem ignora ameninţarea pe care o reprezintă ruşii şi taiwanezii.

M-a cuprins confuzia. Tata nu ne vorbea niciodată despre aspecte practice. Fetele nu trebuiau să ştie

despre detaliile fine ale afacerilor mafiote. Ştiam că era mai bine să nu-l întrerup.

— Trebuie să lăsăm în urmă duşmănia noastră cu Familia din New York şi să ne unim forţele dacă vrem să ne luptăm cu Bratva.

Pace cu Familia? Tata şi toţi ceilalţi membri ai organizaţiei din Chicago îi urau pe cei din Familia. Se omorau între ei de zeci de ani şi abia recent au decis să se ignore reciproc în favoarea uciderii membrilor altor organizaţii criminale, precum Bratva şi Triadele.

— Nu există o legătură mai puternică decât sângele. Cel puţin Familia a avut dreptate în privinţa asta.

M-am încruntat.

— Născuţi din sânge. Legaţi prin jurământ de sânge. Ăsta e motto-ul lor.

Am dat din cap, dar confuzia mea nu făcea decât să crească.

— M-am întâlnit ieri cu Salvatore Vitiello.

Tata s-a întâlnit cu Capo dei Capi, şeful mafiei din New York? O întâlnire între New York şi Chicago nu mai avusese loc de un deceniu, iar ultima dată nu se terminase bine. Încă se mai numea *Joia Însângerată*. Şi tata nici măcar nu era Şeful. Era doar Consigliere, consilierul lui Fiore Cavallaro, care conducea Grupul şi, odată cu el, crima organizată din Midwest.

— Am fost de acord că, pentru ca pacea să fie o opţiune, trebuia să devenim o familie.

Ochii tatei m-au pătruns şi, dintr-odată, nu am mai vrut să aud ce mai avea de spus.

— Cavallaro şi cu mine am stabilit că te vei căsători cu fiul său cel mare, Luca, viitorul Capo dei Capi din Familia.

Simţeam că mă prăbuşesc.

— De ce eu?

— Vitiello şi Fiore au vorbit la telefon de mai multe ori în ultimele săptămâni, iar Vitiello a vrut cea mai frumoasă fată pentru fiul său. Bineînţeles, nu puteam să i-o dăm pe fiica unuia dintre soldaţii noştri. Fiore nu are fiice, aşa că a spus că tu eşti cea mai frumoasă fată disponibilă.

Gianna era la fel de frumoasă, dar era mai tânără. Probabil că asta a salvat-o.

— Sunt atât de multe fete frumoase, m-am înecat.

Nu mai puteam să respir. Tata se uita la mine ca şi cum aş fi fost bunul lui cel mai de preţ.

— Nu sunt multe fete italiene cu părul ca al tău. Fiore l-a descris ca fiind de aur.

Tata a chicotit.

— Eşti uşa noastră de intrare în clanul din New York.

— Dar, tată, am 15 ani. Nu mă pot căsători.

Tata a făcut un gest de respingere.

— Dacă aş fi de acord, ai putea. Ce ne pasă nouă de legi?

M-am prins atât de tare de cotiere, încât articulaţiile mi se făceau albe, dar nu simţeam durere. În schimb, amorţeala îşi croia drum prin corpul meu.

— Dar i-am spus lui Salvatore că nunta va trebui să aştepte până când vei împlini optsprezece ani. Mama ta a ţinut neapărat să fii majoră şi să termini şcoala. Fiore a fost de acord cu rugăminţile ei.

Aşa că şeful i-a spus tatălui meu că nunta trebuia să mai aştepte. Propriul meu tată m-ar fi aruncat în braţele viitorului meu soţ chiar în acest moment. Soţul meu. Un val de greaţă s-a abătut asupra mea. Ştiam doar două lucruri despre Luca Vitiello: avea să devină şeful mafiei newyorkeze odată ce tatăl său s-ar fi retras sau ar fi murit şi îşi primise porecla „Vicele" pentru că zdrobea gâtul unui om cu mâinile goale. Nu ştiam câţi ani avea. Verişoara mea Bibiana a trebuit să se mărite cu un bărbat cu treizeci de ani mai în vârstă decât ea. Luca nu avea cum să fie atât de bătrân dacă tatăl său nu se pensionase încă. Cel puţin, asta speram eu. Era crud?

Zdrobise gâtul unui om. Avea să fie şeful mafiei din New York.

— Tată... am şoptit. Te rog, nu mă forţa să mă căsătoresc cu acel bărbat.

Expresia tatei s-a înăsprit.

— Te vei căsători cu Luca Vitiello. Am dat mâna cu tatăl său, Salvatore. Vei fi o soţie bună pentru Luca, iar când îl vei întâlni pentru festivităţile de logodnă, te vei purta ca o doamnă ascultătoare.

— Logodnă? am reluat.

Vocea mea părea îndepărtată, de parcă un văl de ceaţă îmi acoperea urechile.

— Bineînţeles că da. Este o modalitate bună de a stabili legături între familiile noastre şi îi va da lui Luca şansa de a vedea ce obţine din această afacere. Nu vrem să-l dezamăgim.

— Când? mi-am curăţat gâtul, dar nodul a rămas. Când este petrecerea de logodnă?

— În august. Nu am stabilit încă o dată.

Asta era peste două luni. Am dat din cap amorţită. Îmi plăcea să citesc romane de dragoste şi, de câte ori cuplurile din ele se căsătoreau, îmi imaginam cum ar fi fost nunta mea. Întotdeauna am crezut că avea să fie plină de emoţie şi dragoste. Visele goale ale unei fete proaste.

— Deci am voie să continui să merg la şcoală?

Ce mai conta dacă absolveam? Nu aş fi mers niciodată la facultate, nu aş fi lucrat niciodată. Tot ceea ce îmi va fi fost permis era să încălzesc patul soţului meu. Gâtul mi s-a strâns şi mai tare, iar lacrimile mi-au înţepat ochii, dar mi-am dorit ca ele să nu cadă. Tata ura când ne pierdeam controlul.

— Da. I-am spus lui Vitiello că mergi la o şcoală catolică numai de fete, ceea ce a părut să-l mulţumească.

Bineînţeles că da. Nu puteam risca să ajung aproape de băieţi.

— Asta-i tot?

— Deocamdată.

Am ieşit din birou ca şi cum aş fi fost în transă. Împlinisem cincisprezece ani cu patru luni în urmă. Ziua mea de naştere fusese simţită ca un pas uriaş spre viitorul meu şi fusesem entuziasmată. Ce naivă am fost. Viaţa mea era deja terminată înainte de a începe. Totul fusese hotărât pentru mine.

Nu mă puteam opri din plâns. Gianna m-a mângâiat pe păr, în timp ce capul meu stătea în poala ei.

Avea treisprezece ani, era doar cu optsprezece luni mai tânără decât mine, dar, astăzi, acele optsprezece luni însemnau diferența dintre libertate și o viață într-o închisoare fără iubire. Am încercat din răsputeri să nu-i port pică pentru asta. Nu era vina ei.

— Ai putea încerca să vorbești din nou cu tata. Poate că se va răzgândi, a spus Gianna cu o voce blândă.

— N-o să se răzgândească.

— Poate că mama va reuși să-l convingă.

De parcă tata ar fi lăsat vreodată o femeie să ia o decizie în locul lui.

— Nimic din ceea ce ar putea spune sau face cineva nu va schimba ceva, am spus eu cu nefericire.

Nu o mai văzusem pe mama de când mă trimisese în biroul tatei. Probabil că nu putea să dea ochii cu mine, știind la ce mă condamnase.

— Dar Aria...

Am ridicat capul și mi-am șters lacrimile de pe față. Gianna s-a holbat la mine cu ochii albaștri plini de milă – aceeași nuanță de albastru ca și ai mei, asemenea unui cer de vară fără nori. Dar acolo unde părul meu era blond, al ei era roșu. Tata o numea uneori „vrăjitoarea"; nu era un apelativ afectuos.

— A bătut palma cu tatăl lui Luca.

— S-au cunoscut?

Asta mă întrebam și eu. De ce își găsise timp să se întâlnească cu șeful Familiei din New York, dar nu și să-mi spună despre planurile lui de a mă vinde ca pe o curvă de lux? M-am scuturat de frustrarea și disperarea care încercau să-și croiască drum prin corpul meu.

— Asta mi-a spus tata.

— Trebuie să fie ceva ce putem face, a spus Gianna.

— Nu este.

— Dar nici măcar nu l-ai întâlnit pe tip. Nici măcar nu ştii cum arată! Ar putea fi urât, gras şi bătrân.

Urât, gras şi bătrân. Mi-aş fi dorit ca acestea să fie singurele trăsături ale lui Luca de care trebuia să-mi fac griji.

— Hai să-l căutăm pe Google. Trebuie să existe poze cu el pe internet.

Gianna a sărit în sus şi mi-a luat laptopul de pe birou, apoi s-a aşezat lângă mine, cu corpurile noastre lipite unul de celălalt.

Am găsit mai multe fotografii şi articole despre Luca. Avea cei mai reci ochi gri pe care îi văzusem vreodată. Îmi puteam imagina prea bine cum acei ochi îşi priveau victimele înainte de a le înfige un glonţ în cap.

— E mai înalt decât toată lumea, a spus Gianna uimită.

Aşa era; în toate fotografiile era cu câţiva centimetri mai înalt decât oricine se afla lângă el, şi avea muşchi. Probabil că asta explica de ce unii oameni îi numeau „Taurul" pe la spate. Aceasta era porecla folosită în articole, şi ei îl identificau ca fiind moştenitorul omului de afaceri şi proprietarului de club Salvatore Vitiello. *Om de afaceri*. Poate la exterior. Toată lumea ştia ce era cu adevărat Salvatore Vitiello, dar, bineînţeles, nimeni nu era atât de prost încât să scrie despre asta.

— E cu o fată nouă în fiecare fotografie.

M-am uitat fix la faţa lipsită de emoţie a viitorului meu soţ. Ziarul îl numea cel mai căutat burlac din New York, moştenitor a sute de milioane de dolari. *Moştenitorul unui imperiu al morţii şi al sângelui*, asta ar fi trebuit să spună. Gianna a pufnit.

— Doamne, fetele se aruncă pe el. Presupun că arată bine.

— Îl pot avea, am spus eu cu amărăciune.

În lumea noastră, un exterior frumos ascundea adesea monstrul dinăuntru. Fetele din societate îi vedeau frumuseţea şi bogăţia. Credeau că aura de băiat rău era un joc. Îi adulau carisma de prădător pentru că radia putere. Dar ceea ce nu ştiau era că sub zâmbetul arogant se ascundeau sânge şi moarte.

M-am ridicat brusc în picioare.

— Trebuie să vorbesc cu Umberto.

Umberto avea aproape cincizeci de ani şi era soldatul loial al tatălui meu. Era, de asemenea, garda de corp a Giannei şi a mea. Ştia totul despre toată lumea.

Mama îl numea scandalagiu. Dar dacă cineva ştia mai multe despre Luca, acela era Umberto.

— A devenit un Made Man la unsprezece ani, a spus Umberto, ascuţindu-şi cuţitul pe un polizor, aşa cum făcea în fiecare zi. Mirosul de roşii şi oregano umplea bucătăria, dar nu-mi dădea un sentiment de confort, aşa cum o făcea de obicei.

— La unsprezece? am întrebat, încercând să-mi păstrez vocea egală.

Majoritatea oamenilor nu deveneau membri pe deplin inițiați în mafie până la șaisprezece ani.

— Din cauza tatălui său?

Umberto a zâmbit, dezvăluind un incisiv de aur, și s-a oprit din mișcările sale.

— Crezi că i-a fost ușor pentru că este fiul Șefului? A ucis primul om la unsprezece ani, de aceea s-a decis să-l inițieze devreme.

Gianna a oftat.

— Este un monstru.

Umberto a ridicat din umeri.

— Este ceea ce trebuie să fie. Stăpânind peste New York, nu poate fi slab de înger.

A schițat un zâmbet de scuză.

— Un pământău.

— Ce s-a întâmplat?

Nu eram sigură că voiam să știu cu adevărat. Dacă Luca își omorâse primul bărbat la unsprezece ani, atunci câți mai omorâse în cei nouă ani de atunci? Umberto și-a scuturat capul ras și și-a scărpinat cicatricea lungă, care pornea de la tâmplă și cobora până la bărbie. Era slab și nu părea cine știe ce, dar mama mi-a spus că puțini erau mai rapizi cu un cuțit decât el. Nu-l văzusem niciodată luptând.

— Nu pot să spun. Nu sunt atât de familiarizat cu New York-ul.

Am privit-o pe bucătăreasa noastră în timp ce pregătea cina, încercând să mă concentrez asupra a

ceva care să nu fie stomacul meu ce se agita şi frica mea copleşitoare. Umberto mi-a scanat faţa.

— Este o partidă bună. În curând va fi cel mai puternic om de pe Coasta de Est. Te va proteja.

— Şi cine mă va proteja de el? am şuierat.

Umberto nu a spus nimic pentru că răspunsul era clar: nimeni nu mă putea proteja de Luca după nunta noastră. Nici Umberto şi nici tatăl meu, dacă se simţea predispus să o facă. În lumea noastră, femeile aparţineau soţului lor. Erau proprietatea lui, cu care putea să facă cum voia el. Am aruncat o privire la lama care acum strălucea în mâna lui Umberto şi am tremurat.

capitolul 2

Ultimele două luni trecuseră prea repede, oricât de mult mi-aş fi dorit ca ele să încetinească, pentru a-mi da mai mult timp să mă pregătesc. Mai erau doar două zile până la petrecerea mea de logodnă. Mama era ocupată să comande servitorilor, să se asigure că era casa impecabilă şi că nimic nu mergea prost. Nici măcar nu era o mare sărbătoare. Au fost invitate doar familia noastră, familia lui Luca şi familiile şefilor respectivi, din New York şi Chicago. Umberto a spus că a fost din motive de siguranţă. Armistiţiul era încă prea proaspăt pentru a risca o adunare cu sute de invitaţi.

Mi-aş fi dorit să o anuleze cu totul. Tot ceea ce voiam, era să nu-l întâlnesc pe Luca decât în ziua nunţii noastre. Acum, în timp ce mă ascundeam de pregătirile de petrecere în camera mea, Fabiano sărea în sus şi în jos pe patul meu, cu o mutră îmbujorată pe faţă. Avea doar cinci ani şi prea multă energie.

— Vreau să mă joc!

— Mama nu vrea să alergi prin casă. Totul trebuie să fie perfect pentru oaspeţi.

— Dar ei nici măcar nu sunt aici!

Slavă Domnului. Luca şi restul invitaţilor din New York nu aveau să sosească decât mâine. Încă o noapte până când aveam să îl cunosc pe viitorul meu soţ, un bărbat care ucidea cu mâinile goale. Am închis ochii.

— Iar plângi?

Fabiano a sărit de pe pat şi s-a apropiat de mine, strecurându-şi mâna în a mea. Părul lui blond închis era un dezastru. Am încercat să îl aranjez, dar Fabiano şi-a dat capul la o parte.

— Ce vrei să spui? încercasem să-mi ascund lacrimile de el.

Cel mai mult plângeam noaptea, când eram protejată de întuneric.

— Lily spune că plângi tot timpul pentru că Luca te-a cumpărat.

Am îngheţat. Trebuia să-i spun Lilianei să nu mai spună astfel de lucruri. Nu ar face decât să mă bage în bucluc.

— Nu m-a cumpărat.

Mincinoaso. Mincinoaso.

— Aceeaşi diferenţă, a spus Gianna din uşă, speriindu-mă.

— Shhh. Dacă ne aude tata?

Gianna a ridicat din umeri.

— Ştie că nu-mi place cum te-a vândut ca pe o vacă.

— Gianna, am avertizat-o eu, făcând semn cu capul spre Fabiano.

El s-a uitat la mine.

— Nu vreau să pleci, a şoptit el.

— Nu voi pleca pentru mult timp, Fabi.

Părea mulţumit de răspunsul meu, iar îngrijorarea a dispărut de pe chipul lui şi a fost înlocuită de expresia lui de până la nimic.

— Prinde-mă! a ţipat şi a plecat furtunos, împingând-o pe Gianna deoparte în timp ce trecea pe lângă ea.

Gianna a fugit în urma lui

— O să-ţi tăbăcesc fundul, monstruleţule!

M-am repezit pe coridor. Liliana a scos capul pe uşa ei, apoi a fugit şi ea după fratele şi sora mea. Mama avea să-mi ia capul dacă mai spărgeau încă o moştenire de familie. Am zburat pe scări. Fabiano era încă în frunte. Era rapid, dar Liliana aproape că îl prinsese, în timp ce Gianna şi cu mine eram prea lente pe tocurile înalte pe care mama ne obliga să le purtăm pentru antrenament. Fabiano a intrat în fugă pe coridorul care ducea în aripa de vest a casei, iar noi ceilalţi l-am urmat. Am vrut să strig la el să se oprească. Biroul tatei se afla în această parte a casei. Am fi avut mari necazuri dacă ne-ar fi prins jucându-ne. Fabiano trebuia să se poarte ca un bărbat. Ce copil de cinci ani s-a comportat ca un bărbat?

Am trecut de uşa tatei şi m-a cuprins uşurarea, dar apoi trei bărbaţi au apărut din colţul la capătul coridorului. Mi-am despicat buzele pentru a striga un avertisment, dar era prea târziu. Deşi Fabiano a derapat, Liliana a intrat cu toată forţa în bărbatul din mijloc. Majoritatea oamenilor şi-ar fi pierdut echilibrul.

Majoritatea oamenilor nu aveau 1,95 metri şi o construcţie ca a unui taur.

M-am oprit brusc, iar timpul părea să se oprească în jurul meu. Gianna a gâfâit lângă mine, dar privirea mea era încremenită pe viitorul meu soţ. El privea în jos, la capul blond al surioarei mele, stabilizând-o cu mâinile lui puternice. Mâini pe care le folosise pentru a zdrobi gâtul unui bărbat.

— Liliana, am spus eu, cu vocea stridentă de frică.

Niciodată nu o strigam pe sora mea pe numele ei complet decât dacă avea probleme sau dacă ceva era în neregulă. Mi-aş fi dorit să fiu mai bună în a-mi ascunde teroarea. Acum toată lumea se holba la mine, inclusiv Luca. Ochii lui gri şi reci mă scrutau din cap până în picioare, zăbovind asupra părului meu.

Doamne, era înalt. Bărbaţii de lângă el aveau amândoi peste 1,80 metri, dar el părea să îi întreacă pe toţi. Mâinile lui erau încă pe umerii lui Lily.

— Liliana, vino aici, i-am spus cu fermitate, întinzând o mână.

O voiam departe de Luca. S-a împiedicat un pas înapoi, apoi a zburat în braţele mele, îngropându-şi faţa în umărul meu. Luca a ridicat o sprânceană neagră.

— Ăsta e Luca Vitiello! a spus Gianna cu ajutor, fără să se obosească să-şi ascundă dezgustul.

Fabiano a scos un sunet ca o pisică sălbatică înfuriată, s-a năpustit asupra lui Luca şi a început să-i lovească picioarele şi stomacul cu pumnii lui mici.

— Las-o în pace pe Aria! Nu o înţelegi!

Inima mi s-a oprit chiar atunci. Bărbatul de lângă Luca a făcut un pas înainte. Pe sub vesta lui se vedea conturul unui pistol. Trebuia să fie garda de corp a lui Luca, deşi chiar nu vedeam de ce avea nevoie de una.

— Nu, Cesare, a spus Luca simplu, iar bărbatul s-a liniştit.

Luca a prins mâinile fratelui meu într-una din mâinile sale, oprind asaltul. Mă îndoiesc că a simţit loviturile. Am împins-o pe Lily spre Gianna, care a înfăşurat un braţ protector în jurul ei, apoi m-am apropiat de Luca. Eram speriată de moarte, dar trebuia să-l îndepărtez pe Fabiano de el. Poate că New York şi Chicago încercau să pună capăt duşmăniei lor, dar alianţele se puteau rupe într-o clipită. Nu ar fi fost prima dată. Luca şi oamenii lui erau încă inamicul.

— Ce primire călduroasă. Asta e infama ospitalitate a Grupului, a spus celălalt bărbat, care îl însoţea pe Luca.

Avea acelaşi păr negru, dar ochii lui erau mai întunecaţi. Era cu câţiva centimetri mai scund decât Luca şi nu la fel de lat, dar erau inconfundabil fraţi.

— Matteo, a spus Luca cu o voce joasă care m-a făcut să tremur.

Fabiano încă mârâia şi se zbătea ca un animal sălbatic, dar Luca îl ţinea la distanţă.

— Fabiano, am spus ferm, apucându-l de braţul superior. Este de ajuns. Nu aşa ne purtăm noi cu oaspeţii.

Fabiano a încremenit, apoi s-a uitat la mine peste umăr.

— El nu este un oaspete. Vrea să te fure, Aria.

Matteo a chicotit.

— Asta e prea tare. Mă bucur că tata m-a convins să vin.

— Ţi-a ordonat, a corectat Luca, dar nu şi-a luat ochii de la mine.

Nu i-am putut întoarce privirea. Obrajii mei s-au aprins de căldură la privirea lui scrutătoare. Tatăl meu şi gărzile lui de corp se asigurau că Gianna, Lily şi cu mine nu ne aflam prea des în preajma bărbaţilor, iar cei pe care îi lăsau să se apropie de noi erau fie rude, fie bătrâni. Luca nu era nici rudă, nici bătrân. Era doar cu cinci ani mai mare decât mine, dar arăta ca un bărbat şi mă făcea să mă simt ca o fetiţă în comparaţie cu el.

Luca i-a dat drumul lui Fabiano, iar eu l-am tras spre mine, cu spatele lipit de picioarele mele. Mi-am încrucişat mâinile peste pieptul lui mic şi bombat. Nu se mai oprea din a se holba la Luca. Mi-aş fi dorit să am curajul lui, dar era un băiat, un moştenitor al titlului tatălui meu. Nu ar fi fost obligat să se supună nimănui, cu excepţia Şefului. Îşi putea permite curajul asta.

— Îmi pare rău, am spus, chiar dacă cuvintele nu erau sincere. Fratele meu nu a vrut să aibă un comportament lipsit de respect.

— Eu am făcut-o! a strigat Fabiano.

I-am acoperit gura cu palma, şi el s-a răsucit în strânsoarea mea, dar nu i-am dat drumul.

— Nu-ţi cere scuze, a spus Gianna brusc, ignorând privirea de avertisment pe care i-am aruncat-o. Nu e vina noastră că el şi gărzile lui de corp ocupă atât de mult loc pe coridor. Cel puţin Fabiano spunea adevărul.

Toţi ceilalţi cred că trebuie să îi sufle zahăr în fund pentru că va fi Capo...

— Gianna!

Vocea mea era ca un bici. Şi-a strâns buzele, uitându-se la mine cu ochii mari.

—Du-i pe Lily şi Fabiano în camerele lor. Acum.

— Dar... a aruncat o privire în spatele meu.

Mă bucuram că nu puteam vedea expresia lui Luca.

— Acum!

L-a apucat de mână pe Fabiano şi i-a târât pe el şi pe Lily departe. Nu credeam că prima mea întâlnire cu viitorul meu soţ ar fi putut merge mai rău de atât. Pregătindu-mă, m-am confruntat cu el şi cu oamenii lui. Mă aşteptam să fiu întâmpinată de furie, dar am găsit în schimb un zâmbet pe faţa lui Luca. Obrajii îmi ardeau de ruşine, iar acum că eram singură cu cei trei bărbaţi, nervii îmi răsuceau stomacul. Mama ar fi luat-o razna dacă ar fi aflat că nu eram îmbrăcată elegant pentru prima mea întâlnire cu Luca. Purtam una dintre rochiile mele maxi preferate, cu mâneci care îmi ajungeau la coate, şi mă bucuram în tăcere de protecţia pe care mi-o oferea toată ţesătura. Mi-am încrucişat braţele în faţa corpului, neştiind ce să fac.

— Îmi cer scuze pentru sora şi fratele meu. Ei sunt... m-am luptat pentru a găsi un alt cuvânt decât nepoliticos.

— Protectori faţă de tine, a spus Luca simplu.

Vocea lui era egală, profundă, fără emoţii.

— El este fratele meu, Matteo.

Buzele lui Matteo erau trase într-un zâmbet larg. M-am bucurat că nu a încercat să mă ia de mână. Nu credeam că mi-aş fi putut păstra calmul dacă vreunul dintre ei s-ar fi apropiat mai mult.

— Iar aceasta este mâna mea dreaptă, Cesare.

Cesare mi-a dat cea mai scurtă încuviinţare din cap înainte de a se întoarce la sarcina sa de a scruta coridorul. Ce aştepta? Nu aveam asasini ascunşi în trape secrete.

M-am concentrat pe bărbia lui Luca şi am sperat să pară că mă uitam de fapt la ochii lui. Am făcut un pas înapoi.

— Ar trebui să mă duc la fraţii mei.

Luca avea o expresie complice pe faţă, dar nu-mi păsa dacă vedea cât de inconfortabil şi cât de speriată, mă făcea să mă simt. Fără să aştept să mă scuze – nu era încă soţul meu şi nici logodnicul meu –, m-am întors şi am plecat repede, mândră că nu cedasem impulsului de a fugi.

Mama a tras de rochia pe care tata o alesese pentru această ocazie. Pentru spectacolul cărnii, cum îi spunea Gianna. Totuşi, oricât de mult ar fi tras mama de ea, rochia nu s-a mai lungit. M-am privit în oglindă cu nesiguranţă. Nu purtasem niciodată ceva atât de revelator. Rochia neagră se agăţa de fundul şi talia mea şi se termina în partea superioară a coapselor; partea

de sus era o bustieră aurie strălucitoare, cu bretele din tul negru.

— Nu pot purta asta, mamă.

Mama mi-a întâlnit privirea în oglindă. Părul ei blond era prins în coc; era cu câteva nuanţe mai închis la culoare decât al meu. Purta o rochie elegantă până la podea. Mi-aş fi dorit să mi se permită ceva atât de modest.

— Arăţi ca o femeie, mi-a şoptit ea.

Am tresărit.

— Arăt ca o prostituată.

— Prostituatele nu-şi pot permite o rochie ca asta.

Amanta tatei avea haine care costau mai mult decât cheltuiau unii oameni pe o maşină. Mama şi-a pus mâinile pe talia mea.

— Ai o talie de viespe, iar rochia îţi face picioarele să pară foarte lungi. Sunt sigură că Luca o va aprecia.

M-am uitat în jos la decolteul meu. Aveam sânii mici; nici măcar efectul push-up al bustierei nu putea schimba asta. Eram o puştoaică de cincisprezece ani îmbrăcată ca să arate ca o femeie.

— Poftim.

Mama mi-a întins pantofii negri, cu tocuri negre de zece centimetri. Poate că aş fi ajuns la bărbia lui Luca când îi purtam. M-am strecurat în ei. Mama şi-a forţat zâmbetul fals pe faţă şi mi-a netezit părul lung.

— Ţine-ţi capul sus. Fiore Cavallaro te-a numit cea mai frumoasă femeie din Chicago. Arată-i lui Luca şi anturajului său că eşti mai frumoasă decât orice femeie

din New York, de asemenea. La urma urmei, Luca le cunoaşte aproape pe toate.

După cum a spus-o, eram sigură că citise şi ea articolele despre cuceririle lui Luca, sau poate că tata îi spusese ceva.

— Mamă, am spus cu ezitare, dar ea a făcut un pas înapoi.

— Acum du-te. O să vin după tine, dar asta e ziua ta. Ar trebui să intri singură în cameră. Bărbaţii te vor aştepta. Tatăl tău te va prezenta lui Luca, apoi ne vom aduna cu toţii în sufragerie pentru cină.

Îmi spusese asta de zeci de ori deja. Pentru o clipă, am vrut să o iau de mână şi să o rog să mă însoţească; în schimb, m-am întors şi am ieşit din camera mea. Mă bucuram că mama mă obligase să port tocuri în ultimele săptămâni. Când am ajuns în faţa uşii de la salonul cu şemineu de la primul etaj al aripii de vest, inima îmi bătea în gât. Mi-aş fi dorit ca Gianna să fie alături de mine, dar probabil că mama o avertiza să se poarte frumos chiar acum. Trebuia să trec singură prin asta. Nimeni nu trebuia să îi fure spectacolul viitoarei mirese.

M-am uitat fix la lemnul întunecat al uşii şi m-am gândit să fug. În spatele ei au răsunat râsete bărbăteşti – tatăl meu şi Şeful. O cameră plină cu cei mai puternici şi mai periculoşi bărbaţi din ţară, iar eu trebuia să intru. Un miel singur cu lupii. Mi-am scuturat capul. Trebuia să nu mai gândesc aşa. Îi făcusem deja să aştepte prea mult.

Am apucat mânerul şi am apăsat. M-am strecurat înăuntru, fără să mă uit încă la nimeni în timp ce

închideam uşa. Făcându-mi curaj, m-am întors cu faţa spre cameră. Conversaţia a murit. Trebuia să spun ceva? Am tremurat şi am sperat că ei nu puteau vedea asta. Tatăl meu arăta ca pisica ce a primit smântâna. Ochii mei l-au căutat pe Luca, iar privirea lui pătrunzătoare m-a făcut să rămân nemişcată. Mi-am ţinut respiraţia.

A pus jos un pahar cu un lichid întunecat, cu un clinchet care a răsunat.

Dacă nimeni nu spunea ceva curând, aveam să fug din cameră. Am scanat rapid feţele celor adunaţi. De la New York erau Matteo, Luca şi Salvatore Vitiello, precum şi două gărzi de corp: Cesare şi un tânăr pe care nu-l cunoşteam. Din banda din Chicago erau tatăl meu, Fiore Cavallaro, şi fiul său, viitorul şef, Dante Cavallaro, precum şi Umberto, şi vărul meu Raffaele, pe care îl uram cu pasiunea înflăcărată a o mie de sori. Iar în lateral stătea bietul Fabiano, care trebuia să poarte un costum negru ca toţi ceilalţi. Vedeam că voia să alerge spre mine să caute alinare, dar ştia ce ar fi spus tata la asta.

În cele din urmă, tata s-a îndreptat spre mine, mi-a pus o mână pe spate şi m-a condus spre oamenii adunaţi ca pe un miel spre abator. Singurul om care părea vădit plictisit de moarte era Dante Cavallaro; avea ochi doar pentru scotch-ul lui. Familia noastră participase la înmormântarea soţiei sale cu două luni în urmă. Un văduv în vârstă de 30 de ani. Mi-ar fi fost milă de el dacă nu m-ar fi speriat de moarte, aproape la fel de mult cum mă speria Luca.

Bineînţeles că tata m-a îndreptat direct spre viitorul meu soţ cu o expresie provocatoare, ca şi cum s-ar fi aşteptat ca Luca să cadă în genunchi de uimire. Dacă mă luam după expresia lui, Luca ar fi putut la fel de bine să se holbeze la o piatră. Ochii lui cenuşii erau duri şi reci pe măsură ce se concentrau asupra tatălui meu.

— Aceasta este fiica mea, Aria.

Aparent, Luca nu menţionase întâlnirea noastră jenantă. Fiore Cavallaro a luat cuvântul.

— Nu am promis prea mult, nu-i aşa?

Mi-am dorit ca pământul să se deschidă şi să mă înghită cu totul. Nu fusesem niciodată supusă la atâta... atenţie. Felul în care mă privea Raffaele îmi făcea pielea de găină. Fusese iniţiat de curând şi împlinise optsprezece ani cu două săptămâni în urmă. De atunci, fusese şi mai nesuferit decât înainte.

— Nu ai făcut-o, a spus Luca, simplu.

Tata părea evident deranjat. Fără ca nimeni să observe, Fabiano s-a furişat în spatele meu şi şi-a strecurat mâna într-a mea. Ei bine, Luca observase şi se holba la fratele meu, ceea ce i-a adus privirea mult prea aproape de coapsele mele goale. M-am mişcat nervos, iar Luca s-a uitat în altă parte.

— Poate că viitoarea mireasă şi viitorul soţ vor să fie singuri câteva minute? a sugerat Salvatore Vitiello.

Ochii mei au tresărit în direcţia lui şi nu am reuşit să-mi ascund şocul suficient de repede. Eram sigură că Luca observase, dar nu părea să-i pese.

Tatăl meu a zâmbit şi s-a întors să plece. Nu-mi venea să cred!

— Ar trebui să rămân? a întrebat Umberto.

I-am oferit un zâmbet rapid, care a dispărut când tata a dat din cap.

— Lasă-i câteva minute singuri, a spus el.

Salvatore Vitiello chiar i-a făcut cu ochiul lui Luca. Au ieşit cu toţii, până când am rămas doar Luca, Fabiano şi eu.

— Fabiano, a venit vocea ascuţită a tatălui meu. Ieşi de acolo *acum*.

Fabiano mi-a dat drumul cu reticenţă la mână şi a plecat, dar nu înainte de a-i trimite lui Luca cea mai mortală privire pe care o putea avea un copil de cinci ani. Buzele lui Luca s-au strâmbat. Apoi uşa s-a închis şi am rămas singuri. Ce însemnase semnul tatălui lui Luca?

Am aruncat o privire spre viitorul meu soţ. Avusesem dreptate: cu tocurile mele înalte, vârful capului meu îi ajungea până la bărbie. El s-a uitat pe fereastră, fără să-mi cruţe o singură privire. Faptul că m-am îmbrăcat ca o prostituată nu l-a făcut pe Luca să fie mai interesat de mine. De ce ar fi fost? Le văzusem pe femeile cu care se întâlnea în New York. Lor le-ar fi stat mai bine bustiera decât mie.

— Tu ai ales rochia?

Am sărit, speriată că a vorbit. Vocea lui era profundă şi calmă. Oare fusese el vreodată altceva?

— Nu, am recunoscut. Tatăl meu a ales-o.

Maxilarul lui Luca a tresărit. Nu puteam să-l citesc, şi asta mă făcea din ce în ce mai nervoasă. A băgat mâna în interiorul sacoului său şi, pentru o secundă ridicolă, am crezut de fapt că scotea o armă spre mine. În schimb, ţinea în mână o cutie neagră.

S-a întors spre mine şi m-am uitat cu atenţie la cămaşa lui neagră. Cămaşă neagră, cravată neagră, sacou negru. Negru ca sufletul lui.

Acesta era un moment la care milioane de femei visau, dar am simţit frig când Luca a deschis cutia. Înăuntru se afla un inel din aur alb cu un diamant mare în centru, intercalat între două diamante marginale, mai mici. Eu nu m-am mişcat. Luca a întins mâna când stânjeneala dintre noi a atins apogeul. M-am înroşit şi i-am întins mâna. Am tresărit când pielea lui a atins-o pe a mea. Mi-a strecurat inelul de logodnă pe deget, apoi mi-a dat drumul.

— Mulţumesc.

M-am simţit obligată să rostesc cuvintele şi chiar să mă uit la faţa lui, care era impasibilă, deşi nu se putea spune acelaşi lucru despre ochii lui. Păreau furioşi. Oare făcusem ceva greşit? Mi-a întins braţul, iar eu l-am legat pe al meu de el, lăsându-l să mă conducă afară din salon şi spre sala de mese. Nu am vorbit. Poate că Luca era suficient de dezamăgit de mine încât să anuleze aranjamentul? Dar nu mi-ar fi pus inelul pe deget dacă ar fi fost aşa.

Când am păşit în sufragerie, femeile din familia mea se alăturaseră bărbaţilor. Familia Vitiello nu adusese companie feminină. Poate pentru că nu aveau

suficientă încredere în tatăl meu şi în Cavallaros ca să rişte să aducă femei în casa noastră.

Nu puteam să-i învinovăţesc. Nici eu n-aş fi avut încredere în tatăl meu sau în Şefu'. Luca şi-a lăsat braţul şi m-am alăturat rapid mamei şi surorilor mele, care se prefăceau că-mi admiră inelul. Gianna mi-a aruncat o privire. Cu ce o ameninţase mama noastră ca să tacă? Îmi dădeam seama că Gianna avea un comentariu usturător pe vârful limbii. Am scuturat din cap spre ea, iar ea şi-a dat ochii peste cap. Cina a fost o neclaritate. Bărbaţii discutau despre afaceri, în timp ce noi, femeile, am rămas tăcute. Ochii mei se tot îndreptau spre inelul de pe degetul meu. Îl simţeam prea greu, prea strâns, prea mult.

Luca mă marcase ca fiind posesia lui.

După cină, bărbaţii s-au mutat în salon pentru a bea, a fuma şi a discuta despre orice altceva mai era necesar să fie discutat. M-am întors în camera mea, dar nu am reuşit să adorm. În cele din urmă, mi-am pus un halat de baie peste pijama, m-am strecurat afară din cameră şi m-am furişat la parter. Într-un acces de nebunie, am luat-o pe pasajul care ducea la uşa secretă din spatele peretelui din salon. Bunicul meu credea că era necesar să existe ieşiri secrete în birou şi în salonul cu şemineu, pentru că acolo îşi ţineau de obicei întâlnirile bărbaţii din familie. Mă întrebam ce credea el

că avea să se întâmple cu femeile, după ce toţi bărbaţii vor fi fugit prin pasajul secret?

Am găsit-o pe Gianna cu ochii lipiţi de vizorul uşii deghizate. Bineînţeles, ea era deja acolo. S-a întors pe loc, cu ochii mari, dar s-a relaxat când m-a zărit.

— Ce se întâmplă acolo? am spus într-o şoaptă goală, îngrijorată că bărbaţii din salon aveau să ne audă.

Gianna s-a mutat într-o parte, pentru ca eu să pot privi prin al doilea vizor.

— Aproape toată lumea a plecat deja. Tata şi Cavallaro au detalii de discutat cu Salvatore Vitiello. Acum sunt doar Luca şi anturajul său.

Am întredeschis ochii prin gaura care îmi oferea o vedere perfectă asupra scaunelor înghesuite din jurul şemineului. Luca se sprijinea de pervazul de marmură al şemineului, cu picioarele încrucişate dezinvolt şi cu un pahar de scotch în mână. Fratele lui, Matteo, stătea tolănit într-un fotoliu lângă el, cu picioarele larg depărtate şi cu acel zâmbet de lup pe faţă. Cesare şi cel de-al doilea bodyguard, pe care îl numiseră Romero în timpul cinei, stăteau în celelalte fotolii. Romero părea să aibă aceeaşi vârstă cu Matteo, deci în jur de optsprezece ani. Abia bărbaţi după standardele societăţii, dar nu şi în lumea noastră.

— Ar fi putut fi mai rău, a spus Matteo, zâmbind.

Poate că nu arăta la fel de mortal ca Luca, dar ceva din ochii lui îmi spunea că se pricepea mai bine să ascundă asta.

— Ar fi putut fi urâtă. Dar, la naiba, mica ta logodnică este o adevărată apariţie. Rochia aia. Corpul ăla. Părul şi faţa aia.

Matteo a fluierat. Părea că-şi provoca fratele intenţionat.

— E un copil, a spus Luca cu dispreţ.

Indignarea a crescut în mine, dar ştiam că ar fi trebuit să mă bucur că nu se uita la mine aşa cum se uita un bărbat la o femeie.

— Mie nu mi s-a părut că e un copil, a spus Matteo, apoi a dat din gură.

L-a îmbrâncit pe bărbatul mai în vârstă, Cesare.

— Ce spuneţi? Luca e orb?

Cesare a ridicat din umeri cu o privire atentă la Luca.

— Nu m-am uitat cu atenţie la ea.

— Dar tu, Romero? Ai ochi funcţionali în cap?

Romero a aruncat o privire în sus, apoi a coborât-o repede spre băutura lui.

Matteo şi-a dat capul pe spate şi a râs.

— La naiba, Luca, le-ai spus oamenilor tăi că le tai scula dacă se uită la fata aia? Nici măcar nu eşti căsătorit cu ea.

— E a mea, a spus Luca încet, trimiţându-mi un fior pe spate cu vocea lui, ca să nu mai vorbim de ochii lui.

S-a uitat la Matteo, care a clătinat din cap.

— În următorii trei ani, tu vei fi în New York şi ea va fi aici. Nu poţi fi mereu cu ochii pe ea, sau ai de gând să ameninţi fiecare om din bandă? Nu le poţi tăia

tuturor scula. Poate că Scuderi ştie de câţiva eunuci care să o supravegheze.

— O să fac ce trebuie, a spus Luca, învârtind băutura în pahar.

— Cesare, găseşte-i pe cei doi idioţi care ar trebui să o păzească pe Aria.

Felul în care numele meu a curs de pe limba lui m-a făcut să tremur. Nici măcar nu ştiam că aveam doi paznici acum. Umberto ne protejase întotdeauna pe mine şi pe surorile mele.

Cesare a plecat imediat şi s-a întors zece minute mai târziu cu Umberto şi Raffaele, amândoi părând supăraţi ca naiba că fuseseră chemaţi ca nişte câini de cineva din New York. Tata era cu un pas în urma lor.

— Ce înseamnă asta? a întrebat tata.

— Vreau să vorbesc cu oamenii pe care i-ai ales să protejeze ceea ce este al meu.

Gianna a pufnit lângă mine, dar am ciupit-o. Nimeni nu putea să ştie că ascultam această conversaţie. Tata ar fi făcut o criză dacă am fi dezvăluit poziţia uşii sale secrete.

— Sunt soldaţi buni, amândoi. Raffaele este vărul Ariei, iar Umberto lucrează pentru mine de aproape două decenii.

— Aş vrea să decid singur dacă am încredere în ei, a spus Luca.

Mi-am ţinut respiraţia. Asta era atât de aproape de o insultă pe cât îşi permitea să o facă fără să vorbească de fapt deschis împotriva tatălui meu. Buzele tatei s-au

subţiat, dar a dat din cap sec. A rămas în cameră. Luca s-a apropiat de Umberto.

— Am auzit că te pricepi cu cuţitul.

— Cel mai bun, a intervenit tata.

Un muşchi din maxilarul lui Luca a tresărit.

— Nu la fel de bun ca fratele tău, după cum se zvoneşte, a spus Umberto cu un semn din cap spre Matteo, care i-a arătat un zâmbet de rechin.

— Dar mai bun decât orice alt bărbat de pe teritoriul nostru, a recunoscut Umberto în cele din urmă.

— Eşti căsătorit?

Umberto a dat din cap.

— De douăzeci şi unu de ani.

— E mult timp, a spus Matteo. Aria trebuie să arate tentant de delicioasă în comparaţie cu *bătrâna* ta soţie.

Mi-am înăbuşit un oftat.

Mâna lui Umberto a tresărit un centimetru spre husa din jurul taliei. Toată lumea a văzut asta. Tata privea ca un şoim, dar nu s-a amestecat. Umberto şi-a curăţat gâtul.

— O cunosc pe Aria de când s-a născut. Este o *copilă*.

— Nu va mai fi un copil pentru mult timp, a spus Luca.

— În ochii mei va fi întotdeauna un copil. Iar eu îi sunt credincios soţiei mele.

Umberto l-a privit pe Matteo.

— Dacă îmi mai insulți soția din nou, îi voi cere tatălui tău permisiunea de a te provoca la o luptă cu cuțitul pentru a-i apăra onoarea și te voi ucide.

Asta avea să se termine prost.

Matteo a înclinat capul.

— Ai putea încerca.

Și-a arătat dinții albi.

— Dar nu ai reuși.

Luca și-a încrucișat brațele, apoi a dat din cap.

— Cred că ești o alegere bună, Umberto.

Umberto a făcut un pas înapoi, dar și-a ținut privirea fixată pe Matteo, care l-a ignorat.

Ochii lui Luca s-au oprit asupra lui Raffaele, iar el a renunțat la orice civilizație care îi camuflase monstrul dinăuntru până în acel moment. S-a apropiat atât de mult de Raffaele, încât vărul meu a trebuit să își încline capul pe spate pentru a-i întoarce privirea. Raffaele a încercat să-și păstreze expresia arogantă și sigură pe sine, dar arăta ca un pui de chihuahua care încerca să impresioneze un tigru Bengalez. El și Luca ar fi putut la fel de bine să fie două specii diferite.

— E din familie. Chiar ai de gând să-l acuzi că este interesat de fiica mea?

— Am văzut cum te-ai uitat la Aria, a spus Luca, fără să-și ia ochii de la Raffaele.

— Ca la o piersică suculentă pe care ai vrea să o culegi, a aruncat Matteo, bucurându-se prea mult de toată această situație.

Ochii lui Raffaele s-au îndreptat spre tatăl meu, căutând ajutor.

— Nu nega. Recunosc dorinţa când o văd. Şi tu o vrei pe Aria, a mârâit Luca.

Raffaele nu a negat.

— Dacă aflu că te mai uiţi aşa la ea. Dacă aflu că te afli într-o cameră singur cu ea. Dacă aflu că o atingi pe mână, te voi ucide.

Raffaele s-a înroşit.

— Tu nu eşti membru al Grupului. Nimeni nu ţi-ar spune nimic, chiar dacă aş *viola-o*. Aş putea să o pregătesc pentru tine.

Doamne, Raffaele, taci din gură.

Nu putea să vadă crima în ochii lui Luca?

— Poate chiar o să filmez pentru tine.

Înainte de a putea măcar să clipesc, Luca îl aruncase pe Raffaele la pământ, îi înfipsese un genunchi în coloana vertebrală şi îi răsucise unul dintre braţele vărului meu la spate. Raffaele s-a zbătut şi a înjurat, dar Luca l-a ţinut strâns. Una dintre palmele sale a prins încheietura mâinii lui Raffaele, în timp ce pe cealaltă a băgat-o sub vesta lui, scoţând un cuţit.

Picioarele mi-au slăbit.

— Pleacă acum, i-am spus Giannei în şoaptă.

Ea nu m-a ascultat.

Uită-te în altă parte, Aria!

Dar nu am putut. Tata l-ar fi oprit cu siguranţă pe Luca. Dar expresia tatei era dezgustată, în timp ce se holba la Raffaele. Ochii lui Luca au căutat privirea tatei – Raffaele nu era soldatul lui. Acesta nu era nici măcar teritoriul lui. Onoarea a cerut să obţină permisiunea Consiglierului – şi când tata a dat din cap, Luca a coborât

cuţitul şi i-a tăiat lui Raffaele degetul mic. Ţipetele mi-au răsunat în urechi în timp ce vederea mi s-a înnegrit. Mi-am muşcat pumnul pentru a înăbuşi orice sunet. Gianna nu a făcut-o. A scos un ţipăt care ar fi putut trezi morţii înainte de a vomita. Cel puţin s-a întors şi a ţintit departe de mine. Voma ei s-a scurs pe scări.

În spatele uşilor, tăcerea domnea. Ne-au auzit. Am apucat braţele Giannei când uşa secretă a fost smulsă, dezvăluind faţa furioasă a tatei. În spatele lui, stăteau Cesare şi Romero, amândoi cu armele scoase. Când ne-au văzut, pe Gianna şi pe mine, le-au întors în tocurile de sub jachete.

Gianna nu a plâns. Rareori o făcea, dar faţa ei era palidă şi se sprijinea puternic de mine. Dacă nu ar fi trebuit să o ţin în picioare, propriile mele picioare s-ar fi prăbuşit. Dar trebuia să fiu puternică pentru ea.

— Bineînţeles, a şuierat tata, încruntându-se la Gianna. Ar fi trebuit să-mi dau seama că tu eşti cea care cauzează din nou probleme.

A smuls-o de lângă mine şi a dus-o în salon, a ridicat mâna şi a lovit-o cu putere peste faţă.

Am făcut un pas în direcţia lui pentru a o proteja, iar tata a ridicat din nou braţul. M-am pregătit pentru palmă, dar Luca a prins încheietura tatălui meu cu mâna stângă. Mâna lui dreaptă încă mai ţinea în mână cuţitul pe care îl folosise pentru a-i tăia degetul lui Raffaele. Atât cuţitul, cât şi mâna lui Luca erau acoperite de sânge. Ochii mei s-au mărit. Tata era stăpânul casei, stăpân peste noi. Intervenţia lui Luca era o insultă la adresa onoarei tatălui meu. Umberto a scos cuţitul, iar

tata avea mâna pe pistol. Matteo, Romero şi Cesare şi-au scos şi ei armele. Raffaele era ghemuit pe podea, aplecat asupra mâinii sale, iar scâncetele lui erau singurul sunet din încăpere.

Fusese vreodată o logodnă roşie?

— Nu am vrut să fiu lipsit de respect, a spus Luca calm, ca şi cum războiul dintre New York şi Chicago nu ar fi fost pe punctul de a izbucni. Dar Aria nu mai este responsabilitatea ta. Ţi-ai pierdut dreptul de a o pedepsi atunci când ai făcut-o logodnica mea. Acum este a mea, şi eu trebuie să mă ocup de ea.

Tata s-a uitat la inelul de pe degetul meu, apoi şi-a înclinat capul. Luca a dat drumul mâinii tatei, iar ceilalţi bărbaţi din încăpere s-au relaxat uşor, dar nu şi-au pus armele la loc.

— E adevărat.

S-a dat un pas înapoi şi a făcut un gest către mine.

— Atunci ai vrea să ai onoarea de a-i băga minţile în cap?

Privirea dură a lui Luca s-a oprit asupra mea, iar eu am încetat să mai respir.

— Ea nu m-a nesocotit.

Buzele tatei s-au subţiat.

— Ai dreptate. Dar, după cum văd eu lucrurile, Aria va locui sub acoperişul meu până la nuntă şi, din moment ce onoarea îmi interzice să ridic mâna împotriva ei, va trebui să găsesc o altă modalitate de a o face să mă asculte.

I-a aruncat Giannei o privire încruntată şi a lovit-o a doua oară.

— Pentru fiecare dintre greşelile tale, Aria, sora ta va accepta pedeapsa în locul tău.

Mi-am strâns buzele, cu lacrimile înţepenindu-mi ochii. Nu aveam să mă mai uit la niciunul dintre cei doi bărbaţi, până când nu găseam o modalitate de a-mi ascunde ura faţă de ei.

— Umberto, du-le pe Gianna şi Aria în camerele lor şi asigură-te că rămân acolo!

Umberto şi-a reintrodus cuţitul în teacă şi ne-a făcut semn să îl urmăm. Am trecut pe lângă tatăl meu, târând-o pe Gianna după mine, cu capul plecat. S-a încordat când am păşit peste sângele de pe podeaua de lemn masiv şi peste degetul tăiat care zăcea abandonat în el. Ochii mei s-au îndreptat spre Raffaele, care îşi strângea rana pentru a opri sângerarea. Mâinile, cămaşa şi pantalonii îi erau acoperite de sânge. Gianna a dat semne ca şi cum ar fi vrut să vomite din nou.

— Nu, am spus cu fermitate. Uită-te la mine.

Şi-a retras ochii de la sânge şi mi-a întâlnit privirea. Avea lacrimi în ochi, iar o tăietură de pe buza inferioară îi picura sânge pe bărbie şi pe cămaşa de noapte. Mâna mea a strâns mâna ei. *Sunt aici pentru tine*. Ochii noştri intersectaţi păreau singura ei ancoră, în timp ce Umberto ne conducea afară din cameră.

— Femei, a spus tatăl meu pe un ton batjocoritor. Nu suportă nici măcar vederea unui pic de sânge.

Practic, am simţit cum ochii lui Luca mi se înfigeau în spate înainte ca uşa să se închidă. Gianna şi-a şters buza sângerândă, în timp ce ne grăbeam după Umberto pe coridor şi pe scări.

— Îl urăsc, a mormăit ea. Îi urăsc pe toţi.

— Shhh.

Nu voiam ca ea să vorbească aşa în faţa lui Umberto. Îi păsa de noi, dar era soldatul tatălui meu până la capăt.

M-a oprit când am vrut să o urmez pe Gianna în camera ei. Nu voiam ca ea să fie singură în noaptea asta. Şi nici eu nu voiam să fiu singură.

— Ai auzit ce a spus tatăl tău.

L-am privit pe Umberto.

— Trebuie să o ajut pe Gianna cu buza ei.

Umberto a clătinat din cap.

— Nu e nimic. Voi două într-o cameră împreună nu e întotdeauna un semn de bun augur. Crezi că e înţelept să-l mai iritäm pe tatăl tău în seara asta?

Umberto a închis uşa Giannei şi m-a împins uşor în direcţia camerei mele de lângă a ei.

Am intrat în camera mea, apoi m-am întors spre el.

— O încăpere plină de oameni maturi priveşte un bărbat care bate o fată neajutorată – acesta este celebrul curaj al Made Men?

— Viitorul tău soţ l-a oprit pe tatăl tău.

— Să mă lovească pe *mine*, nu pe Gianna.

Umberto a zâmbit de parcă aş fi fost un copil prost.

— Poate că Luca domneşte peste New York, dar aici suntem în Chicago, iar tatăl tău este Consigliere.

— Îl admiri pe Luca, am spus neîncrezătoare. L-ai văzut cum i-a tăiat degetul lui Raffaele şi îl admiri.

— Vărul tău este norocos că Vicele nu i-a tăiat altceva. Luca a făcut ceea ce ar fi făcut orice om.

Poate orice om din lumea noastră.

Umberto m-a mângâiat pe cap, de parcă aş fi fost o pisicuţă adorabilă.

— Du-te la culcare.

— O să-mi păzeşti uşa toată noaptea ca să te asiguri că nu mă furişez afară din nou? l-am provocat.

— Ar fi bine să te obişnuieşti cu asta. Acum că Luca ţi-a pus un inel pe deget, va avea grijă să fii mereu păzită.

Am trântit uşa. Păzită. Chiar şi de la distanţă, Luca mă controla. Crezusem că viaţa mea va continua la fel ca până la nuntă, dar cum ar fi putut când toată lumea ştia ce însemna inelul de pe degetul meu? Degetul mic al lui Raffaele era un semnal, un avertisment. Luca şi-a revendicat dreptul asupra mea şi avea să îl impună cu sânge rece.

Nu am stins luminile în acea seară, îngrijorată că întunericul ar fi putut aduce imagini cu sânge şi membre tăiate. Ele au venit oricum.

capitolul 3

Respirația mea s-a văzut sub forma unui nor, în timp ce îmi ieșea de pe buze. Nici măcar paltonul gros nu mă putea proteja de iarna din Chicago. Zăpada a scârțâit sub cizmele mele, în timp ce o urmam pe mama pe trotuar spre clădirea de cărămidă, care adăpostea cel mai luxos magazin de rochii de mireasă din Midwest. Umberto mă supraveghea îndeaproape, umbra mea constantă. Un alt soldat al tatălui meu închidea rândurile, în spatele surorilor mele.

Ușile rotative din alamă ne-au condus în magazinul intens luminat, iar proprietara și cele două asistente ale ei ne-au întâmpinat imediat.

— La mulți ani, doamnă Scuderi! a spus ea cu vocea ei lină.

Mi-am forțat un zâmbet. A optsprezecea mea aniversare trebuia să fie o zi de sărbătoare. În schimb, însemna doar că eram cu un pas mai aproape de căsătoria cu Luca. Nu-l mai văzusem din noaptea în care îi tăiase degetul lui Raffaele. Îmi trimisese bijuterii scumpe de zilele mele de naștere, de sărbătorile de

Crăciun, de Ziua Îndrăgostiților și la aniversarea logodnei noastre, dar acesta fusese singurul nostru contact din ultimele treizeci de luni. Am văzut fotografii cu el alături de alte femei pe internet, dar chiar și asta avea să se oprească astăzi, când logodna noastră urma să fie dezvăluită presei. Cel puțin în public, nu-și va mai etala târfele.

Nu m-am amăgit crezând că nu avea să se mai culce cu ele. Și nici nu-mi păsa. Atât timp cât avea alte femei cu care să și-o tragă, speram să nu se gândească la mine în felul acela.

— Mai sunt doar șase luni până la nunta ta, dacă sunt corect informată, a spus proprietara magazinului.

Era singura persoană care părea încântată. Nu era de mirare, de fapt – avea să facă mulți bani astăzi. Nunta care a marcat uniunea finală a mafiei din Chicago și New York trebuia să fie un eveniment splendid. Banii erau irelevanți.

Mi-am înclinat capul. O sută șaizeci și șase de zile până când trebuia să schimb o cușcă de aur cu alta. Gianna mi-a aruncat o privire care a clarificat ce părere avea ea despre asta, dar și-a ținut gura închisă. La șaisprezece ani și jumătate, Gianna învățase în sfârșit să își stăpânească izbucnirile, *în mare parte*.

Proprietara magazinului ne-a condus în cabina de probă. Umberto și celălalt bărbat au rămas în afara perdelelor trase. Lily și Gianna s-au așezat pe canapeaua albă, moale, în timp ce mama a început să cerceteze rochiile de mireasă expuse. Eu stăteam în mijlocul camerei. Vederea întregului tull alb, a mătăsii,

a voalului şi a brocartului, precum şi faptul că ştiam ce reprezentau, mă sufocau. În curând, aveam să fiu o femeie măritată. Citate despre dragoste decorau pereţii cabinei de probă; se simţeau ca o batjocură având în vedere realitatea dură a vieţii mele.

Ce era dragostea dacă nu un vis prostesc?

Simţeam privirile proprietarei magazinului şi ale asistentelor sale asupra mea, aşa că mi-am îndreptat umerii înainte de a mă alătura mamei. Nimeni nu putea şti că nu eram o viitoare mireasă fericită, ci un pion într-un joc al puterii. În cele din urmă, proprietara s-a apropiat de noi şi ne-a arătat cele mai scumpe rochii ale sale.

— Ce fel de rochie ar prefera viitorul tău soţ? a întrebat ea pe un ton plăcut.

— Una care nu acoperă nimic, a spus Gianna, iar mama i-a aruncat o privire aspră.

Am roşit, dar proprietara magazinului a râs ca şi cum totul era minunat.

— E timp pentru asta în noaptea nunţii, nu crezi? mi-a făcut cu ochiul.

Am întins mâna spre cea mai scumpă rochie din colecţie – un vis din brocart; corsajul era brodat cu perle şi fire argintii care formau un model delicat de flori.

— Acestea sunt fire de platină, a spus proprietara magazinului.

Asta explica preţul.

— Cred că mirele dumneavoastră va fi mulţumit de alegerea făcută.

Însemna că îl cunoştea mai bine decât mine. Luca era la fel de străin pentru mine astăzi cum fusese

Nunta urma să aibă loc în grădinile vaste ale conacului Vitiello din Hamptons. Toată lumea era deja agitată cu pregătirile. Eu nu pusesem încă piciorul în casă şi nici măcar în perimetrul proprietăţii, dar mama mă ţinea la curent, nu că i-aş fi cerut eu asta.

În momentul în care familia mea sosise la New York, cu câteva ore în urmă, eu şi surorile mele ne înghesuiserăm în apartamentul nostru din hotelul Mandarin Oriental din Manhattan. Salvatore Vitiello ne sugerase să locuim într-una dintre numeroasele camere din conac până la nunta de peste cinci zile, dar tata refuzase. Trei ani de tentative de cooperare şi tot nu aveau încredere unul în celălalt. Eu eram bucuroasă. Nu voiam să pun piciorul în conac până când nu eram nevoită.

Tata fusese de acord să mă lase să împart un apartament cu Lily şi Gianna, aşa că el şi mama aveau un apartament doar pentru ei. Bineînţeles, un bodyguard era postat în faţa tuturor celor trei uşi ale apartamentului nostru.

— Chiar trebuie să participăm la petrecerea burlăciţelor de mâine? a întrebat Lily, cu picioarele goale atârnând peste spătarul canapelei.

Mama spunea mereu că Nabokov trebuia să o fi avut în minte pe Liliana când a scris „Lolita". În timp ce

Gianna provoca prin cuvintele ei, Lily îşi folosea corpul pentru asta. Împlinise paisprezece ani în aprilie, un copil care îşi etala cu mândrie formele timide pentru a stârni interesul tuturor celor din jur. Semăna cu modelul adolescenţilor Thylane Blondeau, doar că părul ei era ceva mai deschis şi nu avea strungăreaţă între dinţii din faţă.

Asta m-a îngrijorat. Ştiam că era modul ei de a se răzvrăti împotriva cuştii aurite care era viaţa noastră, dar în timp ce soldaţii tatei priveau cu amuzament flirtul ei, existau alţii care ar fi vrut să o înţeleagă greşit.

— Bineînţeles că trebuie, a murmurat Gianna. Aria este mireasa fericită, îţi aminteşti?

Lily a pufnit.

— Sigur.

S-a ridicat brusc.

— M-am plictisit. Hai să mergem la cumpărături.

Umberto nu a fost prea încântat de sugestie; chiar şi cu încă una dintre gărzile tatălui meu lângă el, a susţinut că era aproape imposibil să ne ţină sub control. În cele din urmă a cedat, aşa cum făcea întotdeauna.

Făceam cumpărături într-un magazin care vindea ţinute sexy, aşa cum purtau gagicile rockeriţe, pe care Lily voia cu disperare să le probeze, când am primit un mesaj de la Luca. Era prima dată când mă contacta direct şi, pentru mult timp, nu am putut decât să mă uit

la ecran. Gianna a tras cu ochiul peste umărul meu în cabina de probă.

„Ne întâlnim la hotelul tău la ora şase. Luca."

— Ce drăguţ din partea lui că te-a întrebat.

—Oare ce vrea? am şoptit.

Am sperat că nu eram nevoită să-l văd până pe 10 august, ziua nunţii noastre.

— Există un singur mod de a afla, a spus Gianna, verificându-şi reflexia.

Eram nervoasă. Nu-l mai văzusem pe Luca de mult timp. Mi-am netezit părul, apoi mi-am îndreptat cămaşa. Gianna mă convinsese să port blugii negri skinny pe care îi cumpărasem astăzi. Acum mă întrebam dacă ceva care atrăgea mai puţin atenţia asupra corpului meu ar fi fost o alegere mai bună. Mai aveam cincisprezece minute până la momentul întâlnirii cu Luca. Nici măcar nu ştiam încă unde. Am presupus că avea să mă sune odată ce ar fi ajuns şi avea să-mi ceară să cobor în hol.

— Nu te mai foi, a spus Gianna din locul ei de pe canapea, citind o revistă.

— Chiar nu cred că ţinuta asta este o idee bună.

— Ba da, este. Este uşor să manipulezi bărbaţii. Lily are paisprezece ani şi deja şi-a dat seama. Tata spune mereu că suntem sexul slab, pentru că nu purtăm arme cu noi. Avem propriile noastre arme, Aria, şi va trebui să începi să le foloseşti. Dacă vrei să

supravieţuieşti unei căsnicii cu acel bărbat, va trebui să-ţi foloseşti corpul pentru a-l manipula. Bărbaţii, chiar şi ticăloşii cu inimă rece, au o slăbiciune, şi aceasta le atârnă între picioare.

Nu credeam că Luca putea fi manipulat atât de uşor. Nu părea o persoană care să îşi piardă vreodată controlul, decât dacă voia, şi nu eram sigură că îmi doream ca el să-mi observe corpul în felul acela.

Un ciocănit m-a făcut să tresar şi ochii mi-au zburat spre ceas. Era încă prea devreme pentru Luca, şi doar nu avea de gând să vină în apartamentul nostru, nu-i aşa?

Lily a ieşit în fugă din dormitorul ei înainte ca Gianna sau eu să ne putem mişca măcar. Purta ţinuta ei de rockeriţă şic: pantaloni de piele strâmţi şi un tricou negru mulat. Credea că arăta foarte matur în ea. Gianna şi cu mine am conchis că arăta ca o fată de paisprezece ani care se străduia prea mult.

A deschis uşa, ducându-şi şoldul în faţă, încercând să pară sexy. Gianna a suspinat, dar eu nu eram atentă la ea.

— Bună, Luca, a spus Lily.

M-am apropiat mai mult ca să-l pot vedea pe Luca. Se holba la Lily, evident încercând să-şi dea seama cine era. Matteo, Romero şi Cesare stăteau în spatele lui. Uau, îşi adusese anturajul. Unde era Umberto?

— Tu eşti Liliana, sora cea mai mică, a spus Luca, ignorând expresia de flirt a lui Lily.

Lily s-a încruntat.

— Nu sunt chiar aşa de mică.

— Ba da, eşti, am spus ferm, mergând spre ea şi punându-mi mâinile pe umerii ei.

Era doar cu câţiva centimetri mai scundă decât mine.

— Du-te la Gianna.

Lily mi-a aruncat o privire neîncrezătoare, dar apoi s-a strecurat pe lângă mine.

Pulsul îmi bătea cu putere când m-am întors spre Luca. Privirea lui a zăbovit asupra picioarelor mele, apoi s-a deplasat încet în sus până a ajuns la faţa mea. Privirea aceea nu se regăsise în ochii lui ultima dată când l-am văzut. Şi mi-am dat seama brusc că era dorinţă.

— Nu ştiam că ne vom întâlni în apartamentul meu, am spus, apoi mi-am dat seama că ar fi trebuit să-l salut, sau cel puţin să încerc să par mai puţin nepoliticoasă.

— Ai de gând să mă inviţi înăuntru?

Am ezitat, apoi m-am dat înapoi şi i-am lăsat pe bărbaţi să treacă pe lângă mine. Doar Cesare a rămas afară. A închis uşa, chiar dacă aş fi preferat să o lase întredeschisă. Matteo s-a îndreptat spre Gianna, care s-a ridicat rapid şi i-a aruncat cea mai urâtă privire. Lily, bineînţeles, i-a zâmbit.

— Pot să-ţi văd arma?

Matteo a zâmbit la ea, dar înainte ca el să poată răspunde, am spus:

— Nu, nu poţi.

Am simţit ochii lui Luca asupra mea, zăbovind din nou asupra picioarelor şi a fundului meu. Gianna mi-a

aruncat o privire de genul „ți-am spus eu". Ea voia să-mi folosesc corpul; problema era că preferam ca Luca să mi-l ignore, fiindcă alternativa mă îngrozea.

— Nu ar trebui să fii aici, singur cu noi, a mormăit Gianna. Nu este potrivit.

Aproape că am pufnit. De parcă Giannei i-ar fi păsat de ceea ce era adecvat.

Luca şi-a îngustat ochii.

— Unde este Umberto? Nu ar trebui să păzească uşa asta?

— Probabil că e la toaletă sau în pauză, la o ţigară, am spus, ridicând din umeri.

— Se întâmplă des să te lase fără protecţie?

— Oh, tot timpul, a spus Gianna în batjocură. Vezi tu, Lily, Aria şi cu mine ne furişăm în fiecare weekend, pentru că am făcut un pariu despre cine poate agăţa mai mulţi băieţi.

Lily a izbucnit în râsul ei cristalin.

— Vreau să vorbesc cu tine, Aria, a spus Luca, fixându-mă cu privirea lui rece.

Gianna s-a ridicat de pe canapea şi a venit spre noi.

— Glumeam, pentru numele lui Dumnezeu! a spus ea, încercând să se interpună între Luca şi mine, dar Matteo a prins-o de încheietura mâinii şi a tras-o înapoi.

Lily a privit totul cu ochii mari, iar Romero s-a rezemat de uşă, prefăcându-se că întreaga situaţie nu-l privea.

— Dă-mi drumul sau îţi rup degetele, a mârâit Gianna.

Matteo şi-a ridicat mâinile cu un zâmbet larg.

— Haide, a spus Luca, mâna lui atingându-mi partea inferioară a spatelui.

Am înghiţit un oftat. Dacă a observat, nu a făcut niciun comentariu.

— Unde este dormitorul tău?

Inima mi-a bătut mai repede în momentul în care i-am făcut semn spre uşa din stânga. Luca m-a condus în acea direcţie, ignorând protestele Giannei.

— Îl voi suna pe tatăl nostru! Nu poţi să faci asta!

Am păşit în dormitorul meu, şi Luca a închis uşa. Nu m-am putut abţine să nu-mi fie frică. Gianna nu ar fi trebuit să spună acele lucruri. În momentul în care Luca s-a uitat la mine, i-am spus:

— Gianna glumea. Nu am sărutat pe nimeni încă, jur!

Ruşinea mi-a încălzit faţa la această mărturisire, dar nu voiam ca Luca să se enerveze pentru ceva ce nici măcar nu făcusem.

Ochii săi cenuşii m-au captivat cu intensitatea lor.

— Ştiu.

Buzele mele s-au întredeschis.

— Oh. Atunci de ce eşti supărat?

— Ţi se pare că sunt supărat?

Am decis să nu răspund.

El a zâmbit.

— Nu mă cunoşti prea bine.

— Nu e vina mea, am mormăit.

Mi-a atins bărbia şi m-am transformat într-un pilon de sare.

— Eşti ca o căprioară speriată în ghearele unui lup.

Nu ştia cât de aproape era de ceea ce credeam eu despre el.

— Nu am de gând să te sfâşii.

Trebuia să fi părut nedumerită, pentru că a izbucnit într-un mic hohot de râs, coborându-şi capul spre al meu.

— Ce faci? am şoptit nervoasă.

—Nu am de gând să ţi-o trag, dacă asta te îngrijorează. Pot să mai rabd câteva zile. Am aşteptat trei ani, până la urmă.

Nu-mi venea să cred că a spus asta. Desigur, ştiam ce se aştepta în noaptea nunţii, dar aproape că mă convinsesem că Luca nu era interesat de mine în acel fel.

— Ultima dată m-ai făcut copil.

— Dar nu mai eşti un copil, a spus Luca, cu un zâmbet de prădător.

Buzele lui erau la mai puţin de un centimetru faţă de ale mele.

— Faci ca asta să fie foarte greu. Nu te pot săruta dacă te uiţi aşa la mine.

— Atunci poate că ar trebui să te privesc la fel în noaptea nunţii, l-am provocat.

— Atunci poate că va trebui să te iau pe la spate ca să nu trebuiască să te privesc.

Mi-a căzut faţa şi m-am împiedicat, lovindu-mă cu spatele de perete. Luca a clătinat din cap.

— Relaxează-te. Glumeam, a spus el liniştit. Nu sunt un monstru.

— Nu eşti?

Expresia lui s-a înăsprit şi s-a îndreptat, revenind la înălţimea sa totală. Mi-am regretat cuvintele, chiar dacă erau adevărate.

— Am vrut să discut cu tine despre problema protecţiei tale, a spus el cu o voce formală, lipsită de emoţii. Odată ce te vei muta în apartamentul meu, după nuntă, Cesare şi Romero vor fi responsabili pentru siguranţa ta. Însă îl vreau pe Romero alături de tine până atunci.

— Îl am pe Umberto, am protestat eu, dar el a clătinat din cap.

— Se pare că face prea multe pauze de toaletă. De acum înainte, Romero nu te va părăsi nicio clipă.

— Mă va supraveghea şi când voi face duş?

— Doar dacă vreau eu.

Mi-am ridicat bărbia, încercând să-mi potolesc furia.

— Ai lăsa un alt bărbat să mă vadă goală? Trebuie să ai foarte mare încredere în Romero dacă nu-ţi faci griji că ar profita de situaţie.

Ochii lui Luca s-au aprins.

— Romero este loial.

S-a aplecat mai aproape.

— Nu-ţi face griji, voi fi singurul bărbat care te va vedea vreodată goală. Şi abia aştept.

Ochii lui au călătorit pe corpul meu. Mi-am încrucişat braţele peste piept şi mi-am ferit ochii.

— Cum rămâne cu Lily? Ea şi Gianna împart apartamentul cu mine. Ai văzut cum poate fi Lily. Va flirta cu Romero şi face orice ca să se dea la el. Nu-şi dă

seama în ce se poate băga, aşa că trebuie să ştiu că e în siguranţă.

—Romero nu se va atinge de sora ta. Liliana se joacă. E o fetiţă. Lui Romero îi plac femeile majore şi dornice.

„Şi ţie nu-ţi plac?" aproape că am întrebat, dar mi-am înghiţit cuvintele şi am dat din cap în schimb.

Mi-am îndreptat privirea spre pat. Aceasta era o amintire oribilă a ceea ce avea să se întâmple în curând.

— Mai este ceva. Iei pastile contraceptive?

Sângele mi s-a scurs de pe faţă în timp ce mă holbam la el.

— Bineînţeles că nu.

Luca m-a scrutat cu un calm tulburător.

— Mama ta ar fi trebuit să te încurajeze să începi să le iei în vederea pregătirii pentru nuntă.

Eram aproape sigură că urma să am o cădere nervoasă în orice moment de acum înainte.

— Mama nu ar face niciodată aşa ceva. Nici măcar nu vrea să discute cu mine despre aceste lucruri.

Luca a ridicat o sprânceană.

— Dar ştii ce se întâmplă între un bărbat şi o femeie în noaptea nunţii lor?

Îşi bătea joc de mine. Ticălosul!

— Ştiu ce se întâmplă între cuplurile normale. În cazul nostru, cuvântul pe care îl cauţi cred că este viol.

Ochii lui Luca au sclipit de emoţie.

— Vreau să începi să iei pilulele.

Mi-a întins un pacheţel. Erau anticoncepţionale.

—Nu trebuie să merg la un doctor înainte de a începe să iau anticoncepţionale?

—Avem un doctor care lucrează pentru Familie de zeci de ani. Asta e de la el. Trebuie să începi să le iei imediat. Este nevoie de patruzeci şi opt de ore pentru ca ele să aibă efect.

Nu mi-a venit să cred. Părea foarte dornic să se culce cu mine.

Mi s-a strâns stomacul.

— Şi dacă nu o fac?

Luca a ridicat din umeri.

— Atunci voi folosi un prezervativ. Oricum ar fi, în noaptea nunţii vei fi a mea.

A deschis uşa şi mi-a făcut semn să mă mişc. Ca şi cum aş fi fost în transă, am intrat în living-ul apartamentului. Nu am intenţionat să-l enervez, dar acum era prea târziu. Probabil că oricum nu avea să fie ultima dată.

Umberto stătea lângă Gianna şi Lily, părând supărat. S-a încruntat la Luca.

— Ce cauţi aici?

— Ar trebui să fii mai atent pe viitor şi să-ţi reduci pauzele la minimum, i-a spus Luca.

— Am lipsit doar câteva minute şi în faţa celorlalte uşi erau paznici.

Gianna a zâmbit. Ochii lui Matteo erau aţintiţi asupra ei.

— La ce te uiţi? a răbufnit ea.

Matteo s-a aplecat în faţă.

— La corpul tău apetisant.

— Atunci continuă să te uiți, a replicat ea, dând din umeri. Pentru că asta e tot ce o să faci cu corpul meu *apetisant*.

— Încetează, a avertizat Umberto.

Nu mă uitam la el, ci la Matteo, care avea o expresie calculată pe față.

—Romero va prelua serviciul de pază până la nuntă, a spus Luca.

Umberto a deschis gura, dar Luca a ridicat o mână.

— S-a decis.

S-a întors spre Romero, care s-a îndreptat imediat. S-au îndepărtat cu câțiva pași de noi. Gianna s-a lipit de mine.

— Ce vrea să spună?

— Romero este noua mea gardă de corp.

— Vrea doar să te controleze.

— Shhh.

I-am privit pe Luca și pe Romero. După o clipă, Romero s-a uitat la Lily, apoi a dat din cap și a spus ceva. În cele din urmă, s-au întors spre noi.

— Romero va sta cu voi, a spus Luca simplu.

Se purta atât de rece de când îl numisem, practic, un monstru.

— Și eu ce ar trebui să fac? a întrebat Umberto.

— Poți să le păzești ușa.

— Sau te poți alătura petrecerii noastre de burlaci, a sugerat Matteo.

— Nu mă interesează, a răspuns Umberto.

Luca a ridicat din umeri.

— Cum vrei. Scuderi vine cu noi.

Tatăl meu urma să meargă cu ei? Nici măcar nu voiam să ştiu ce aveau de gând să facă.

Luca s-a întors spre mine.

— Aminteşte-ţi ce ţi-am spus.

Nu am răspuns nimic, doar am strâns pachetul de pastile în mână. Fără alte cuvinte, Luca şi Matteo au plecat. Romero a ţinut uşa deschisă.

— Poţi să pleci şi tu, i-a spus lui Umberto, care s-a holbat, dar a ieşit după o clipă.

Romero a închis uşa şi a încuiat-o. Gianna a rămas cu gura căscată.

— Nu poţi să fii serios.

Romero s-a sprijinit de uşă, cu braţele încleştate în faţa lui. Nu a reacţionat.

— Vino, Gianna.

Am tras-o după mine spre canapea şi m-am aşezat. Lily stătea în genunchi pe fotoliu, privindu-l cu atenţie şi fascinaţie pe Romero . Ochii Giannei au zburat până la mâna mea.

— Ce-i asta?

— Anticoncepţionale.

— Nu-mi spune că nenorocitul ăla ţi le-a dat tocmai acum, ca să ţi-o tragă în noaptea nunţii.

Mi-am strâns buzele.

— Nu ai de gând să le iei, nu-i aşa?

— Trebuie să le iau. Nu-l va opri pe Luca dacă nu o fac. Va fi doar furios.

Gianna a clătinat din cap, dar eu i-am aruncat o privire rugătoare.

— Nu vreau să mă cert cu tine. Hai să ne uităm la un film, bine? Chiar am nevoie de o distragere a atenţiei.

După un moment, Gianna a dat din cap. Am ales un film la întâmplare, dar a fost dificil să ne concentrăm cu Romero care ne păzea.

—Ai de gând să stai acolo toată noaptea? am întrebat în cele din urmă. Mă agiţi. Nu poţi să te aşezi măcar?

S-a îndreptat spre fotoliul liber şi s-a scufundat în el. Şi-a dat jos jacheta, dezvăluind o cămaşă albă şi un toc în care se aflau două pistoale şi un cuţit lung.

— Uau, a răsuflat Lily.

S-a ridicat şi s-a îndreptat spre el, dar Romero şi-a menţinut atenţia asupra uşii. Ea i-a ieşit în cale, şi el nu a avut de ales decât să se uite la ea. Aceasta a zâmbit, apoi s-a strecurat rapid în poala lui, iar el s-a încordat. Am sărit de pe canapea şi am smuls-o de pe acesta.

— Lily, ce s-a întâmplat cu tine? Nu poţi să te comporţi aşa. Într-o zi, un bărbat va profita de tine.

Mulţi bărbaţi aveau probleme în a înţelege că hainele şi acţiunile provocatoare nu însemnau că o femeie *cerea* să fie abordată.

Romero s-a îndreptat pe scaun.

— N-o să-mi facă rău. Luca i-a interzis, nu-i aşa?

— Ar putea să-ţi fure virtutea şi să-ţi taie gâtul după aceea, că să nu poţi spune nimănui, a spus Gianna cu nonşalanţă.

I-am aruncat o privire severă. Ochii lui Lily s-au mărit.

— Nu aş face-o, a spus Romero, speriindu-ne cu vocea lui.

— N-ar fi trebuit să spui asta, a murmurat Gianna. Acum o să stea numai pe tine.

— Lily, du-te la culcare, i-am ordonat, iar ea s-a supus, protestând totuşi zgomotos.

— Îmi pare rău, am spus. Nu ştie ce face.

Romero a dat din cap.

— Nu-ţi face griji. Am o soră de vârsta ei.

— Câţi ani ai tu?

— Douăzeci de ani.

— Şi de cât timp lucrezi pentru Luca?

Gianna a închis televizorul pentru a se concentra asupra interogatoriului ei. M-am aşezat pe spătar.

— Patru ani, dar sunt un Made Man de şase ani.

— Trebuie să fii bun, dacă Luca te-a ales să o protejezi pe Aria.

Romero a ridicat din umeri.

— Motivul principal nu este că ştiu cum să mă descurc într-o luptă. Luca ştie că sunt loial.

— Asta înseamnă că nu o vei pipăi pe Aria.

Mi-am dat ochii peste cap spre Gianna. Probabil că Romero regreta că şi-a părăsit locul de la uşă.

— Luca ştie că poate avea încredere în mine cu ceea ce îi aparţine.

Buzele Giannei s-au subţiat. Romero nu ar fi trebuit să spună asta.

— Deci dacă Aria ar ieşi din camera ei dezbrăcată în seara asta şi ţie ţi s-ar scula pentru că nu te poţi abţine, Luca nu ţi-ar tăia penisul?

Romero a fost evident luat prin surprindere. S-a holbat la mine, ca şi cum chiar s-ar fi îngrijorat cu adevărat că aş face asta.

— Ignor-o. Asta nu se va întâmpla.

— Unde se duc Luca şi ceilalţi bărbaţi pentru petrecerea burlacilor?

Romero nu a răspuns.

— Probabil la un club de striptease şi, după aceea, la unul dintre bordelurile pe care le deţine Familia, a murmurat Gianna. De ce oare bărbaţii pot fi curvari, în timp ce noi trebuie să ne păstrăm virginitatea pentru noaptea nunţii? Şi de ce Luca poate să se culce cu cine vrea el, în timp ce Aria nu poate nici măcar să sărute un alt bărbat?

— Nu eu am făcut regulile, a spus simplu Romero.

— Dar tu te asiguri că nu le încălcăm. Nu eşti protectorul nostru, ci gardianul nostru.

— Te-ai gândit vreodată că eu îi protejez pe băieţii care nu ştiu cine este Aria? a întrebat el.

M-am încruntat.

— Luca ar ucide pe oricine ar îndrăzni să te atingă. Desigur, ai putea ieşi, flirta cu un tip şi merge mai departe, pentru că nu tu ai fi cea eviscerată de Luca.

— Luca nu este logodnicul meu, a spus Gianna.

— Tatăl tău ar ucide orice bărbat care s-ar apropia de tine, pentru că nu ar vrea ca cineva să-i strice cele mai de preţ bunuri.

Pentru prima dată, am realizat că şi dacă fusesem dată lui Luca, nu însemna că Gianna nu va fi obligată să se mărite cu altcineva. M-am simţit brusc foarte obosită.

— Mă duc să mă culc.

Am stat trează aproape toată noaptea, gândindu-mă la modalităţi de a scăpa de nuntă, dar singura opţiune ar fi fost să fug, şi, deşi Gianna ar fi venit cu siguranţă cu mine, ce s-ar fi întâmplat cu Liliana? Nu le-aş fi putut ţine pe amândouă în siguranţă. Şi cum rămânea cu Fabiano? Şi cu mama mea? Nu aveam cum să las totul în urmă. Asta era viaţa mea. Nu ştiam nimic altceva. Poate că eram o laşă, deşi căsătoria cu un bărbat ca Luca necesita probabil mai mult curaj decât fuga.

capitolul 4

Camera de zi a apartamentului a fost decorată pentru petrecerea miresei. Sperasem să fiu scutită de această tradiție, dar mama insistase că ar fi fost un afront adus femeilor din familia lui Luca dacă nu aveau ocazia să mă cunoască înainte de nuntă.

Mi-am netezit rochia verde de cocktail. Era o culoare care se presupunea că aducea noroc. Știam că interpretarea mea asupra a ceea ar fi adus noroc în acest moment era foarte diferită de părerile lui Luca și ale tatălui meu.

Lily nu a avut voie să participe la petrecere, deoarece era considerată prea tânără, dar Gianna se certase pentru a rămâne. Deși m-am îngrijorat că ar putea exista un alt motiv în spatele acordului mamei. Gianna a împlinit șaptesprezece ani cu câteva zile în urmă. Asta însemna că era aproape suficient de mare pentru a fi și ea căsătorită. Am respins gândul. Puteam să le aud pe mama și pe Gianna certându-se în dormitor cu privire la ce trebuia să poarte sora mea, atunci când în ușa apartamentului s-a auzit o bătaie. Era puțin cam

devreme; oaspeţii nu trebuiau să sosească decât peste zece minute.

Am deschis uşa. Valentina stătea în faţa mea, iar Umberto în spatele ei. Era verişoara mea, dar cu cinci ani mai mare decât mine. Mama ei şi mama mea erau surori. A zâmbit, scuzându-se.

— Ştiu că am ajuns mai devreme.

— E în regulă, am spus, dându-mă înapoi pentru ca ea să poată intra.

Umberto s-a aşezat pe scaunul de afară. Îmi plăcea foarte mult de Valentina, aşa că nu mă deranja să petrec ceva timp singură, în compania ei. Era înaltă şi graţioasă, cu părul şaten închis, aproape negru, şi cu ochii într-o nuanţă inimaginabilă a celui mai închis verde. Purta o rochie neagră, cu o fustă creion care îi ajungea până la genunchi. Soţul ei, Antonio, murise cu şase luni în urmă, iar nunta mea avea să fie prima ocazie în care avea să poarte altceva în afară de negru. Uneori se aştepta ca văduvele, în special cele mai în vârstă, să poarte haine de doliu timp de un an după moartea soţului lor, dar Valentina avea doar douăzeci şi trei de ani. Vârsta lui Luca. M-am surprins pe mine însămi, dorindu-mi ca soţul ei să fi murit mai devreme, ca să se poată căsători ea cu Luca, apoi m-am simţit oribil. Nu trebuia să gândesc aşa.

Romero se plimba în dreptul ferestrei.

— Poţi să aştepţi afară, te rog? O petrecere a miresei nu este un loc potrivit pentru un bărbat.

A înclinat capul, apoi a ieşit fără să mai spună nimic.

— Soţul tău ţi-a trimis propriul său bodyguard? a întrebat Valentina.

— Încă nu este soţul meu.

— Nu, ai dreptate. Arăţi tristă, a spus ea cu o expresie înţeleaptă, în timp ce se scufunda în canapea.

Şampanie, băuturi răcoritoare şi o serie de gustări erau aranjate pe o masă din spatele ei.

Am înghiţit în sec.

— La fel şi tu, şi m-am simţit imediat prost că am spus aşa ceva.

— Tatăl meu vrea să mă recăsătoresc, a spus ea, răsucindu-şi verigheta.

Ochii mei s-au mărit.

— Atât de curând?

— Nu chiar imediat. Aparent, se pare că vorbeşte deja cu cineva.

Nu-mi venea să cred.

— Nu poţi să spui nu? Ai fost deja căsătorită.

— Dar a fost o căsnicie fără copii, iar eu sunt prea tânără ca să rămân singură. A trebuit să mă mut înapoi la familia mea. Tatăl meu a insistat pentru a mă proteja.

Amândouă cunoşteam acel cod. Femeile aveau întotdeauna nevoie de protecţie faţă de lumea exterioară, mai ales dacă erau la vârsta căsătoriei.

— Îmi pare rău, am spus eu.

— Asta este. Ştii asta la fel de bine ca şi mine.

Am râs cu amărăciune.

— Da.

— L-am văzut pe viitorul tău soţ când am vizitat conacul Vitiello cu părinţii mei ieri. Este... impunător.

— Înspăimântător, am adăugat eu în liniște.

Expresia Valentinei s-a înmuiat, dar conversația noastră a fost întreruptă când mama și Gianna au ieșit din dormitor. Și la scurt timp după aceea, au sosit mai mulți invitați.

Cadourile erau diverse, de la lenjerie intimă și bijuterii până la abonamente pentru o zi la un spa de lux din New York. Lenjeria a fost însă cea mai rea, iar când am deschis cadoul de la Nina, mama vitregă a lui Luca, mi-a fost greu să îmi păstrez o mină serioasă. Am ridicat ceea ce cu greu putea fi numită o cămașă de noapte albă și am zâmbit forțat. Întregul mijloc era transparent, fiind atât de scurtă încât nici nu-mi acoperea mare parte din picioare. Dedesubt, în cutia de cadou, se mai afla un articol vestimentar și mai mic: niște chiloți din dantelă albă, care îmi dezvăluiau cea mai mare parte a fundului, legați împreună de o fundă la spate. Un cor de murmure apreciative a venit din partea femeilor din jurul meu. Am privit cu uimire lenjeria. Gianna și-a înclinat discret degetul pe tâmplă.

— Asta e pentru noaptea nunții, a spus Nina cu o sclipire calculată în ochi. Pun pariu că lui Luca îi va plăcea să le desfacă. Trebuie să le facem pe plac soților noștri. Luca se va aștepta cu siguranță la ceva foarte îndrăzneț.

Am dat din cap.

— Mulțumesc.

Oare Luca o manipulase pe mama sa vitregă ca să-mi dea asta? Nu m-ar fi mirat. Nu după ce îmi făcuse rost de anticoncepționale. Stomacul mi s-a strâns de

îngrijorare, iar starea mea s-a înrăutăţit când femeile au început să vorbească despre noaptea nunţii lor.

— M-am simţit atât de jenată când a venit momentul prezentării cearşafurilor! şoptise teatral Cosima, verişoara lui Luca.

— Prezentarea aşternuturilor? am întrebat.

Nina zâmbise condescendent când a spus:

— Nu ţi-a explicat mama ta?

M-am uitat la mama care îşi strângea buzele, două pete roşii apărându-i pe obraji.

— Este o tradiţie siciliană pe care Familia o susţine cu mândrie de generaţii întregi, a explicat Nina, cu ochii fixaţi pe faţa mea. După noaptea nunţii, femeile din familia mirelui vin să ia cearşafurile pe care cuplul proaspăt căsătorit şi-a petrecut noaptea. Apoi acele cearşafuri sunt prezentate tatălui miresei şi cel al mirelui, precum şi oricui altcuiva doreşte să vadă dovada că mariajul a fost consumat şi că mireasa a fost virgină.

Cosima a chicotit.

— Din acest motiv se mai numeşte şi tradiţia cearşafurilor însângerate.

Faţa mea era îngheţată.

— Asta e o tradiţie barbară! a şuierat Gianna. Mamă, nu poţi să permiţi aşa ceva.

— Nu depinde de mine, a spus mama.

— Aşa este. Nu vom renunţa la tradiţiile noastre.

Nina s-a întors spre mine.

— Şi, din câte ştiu, ai fost ferită de atenţia bărbaţilor, aşa că nu ai de ce să te temi. Cearşafurile îţi vor dovedi onoarea.

Buzele Giannei s-au încreţit, dar singurul lucru la care mă puteam gândi era acela că această tradiţie semnifica faptul că trebuia neapărat să mă culc cu Luca.

capitolul 5

În după-amiaza dinaintea nunții, familia mea s-a mutat de la Mandarin Oriental și s-a îndreptat spre conacul Vitiello din Hamptons. Era o clădire imensă inspirată de arhitectura palatelor italiene, înconjurată de aproape două hectare de teren asemănător unui parc. Calea de acces era lungă și sinuoasă și trecea pe lângă patru garaje duble și două case de oaspeți, până când se termina în fața conacului cu fațada sa albă și acoperișul roșu din șindrilă. Statui din marmură albă se aflau la baza scărilor duble care duceau spre ușa din față.

Înăuntru, tavanul casetat, coloanele și podelele de marmură albă, precum și priveliștea către golf și piscina lungă prin ferestrele panoramice mi-au tăiat respirația. Tatăl lui Luca și mama sa vitregă ne-au condus spre al doilea etaj al aripii stângi, unde se aflau dormitoarele noastre.

Gianna şi cu mine am insistat să împărţim o cameră. Nu-mi păsa dacă asta ne făcea să părem imature. Aveam nevoie de ea lângă mine. De la fereastră, puteam vedea cum muncitorii începeau să monteze pavilionul imens care urma să servească drept biserică pentru mâine. Dincolo de ea, oceanul se agita. Luca avea să sosească abia a doua zi, astfel încât să nu ne putem intersecta din întâmplare înainte de nuntă, fiindcă asta ar fi adus ghinion. Sincer, nu ştiam cum aş fi putut avea mai

— Azi e ziua cea mare! a spus mama cu o falsă încântare.

M-am târât din pat. Gianna şi-a tras păturile peste cap, mormăind ceva despre faptul că era prea devreme.

Mama a suspinat.

— Nu-mi vine să cred că aţi împărţit camera ca nişte copii de cinci ani!

— Cineva trebuia să se asigure că Luca nu se strecoară înăuntru, a spus Gianna de sub pătură.

— Umberto a patrulat pe coridor.

— De parcă el ar fi protejat-o pe Aria de Luca, a murmurat Gianna, ridicându-se în cele din urmă.

Părul ei roşcat era un dezastru.

Mama şi-a strâns buzele.

— Sora ta nu are nevoie de protecţie faţă de soţului ei.

Gianna a pufnit, dar mama a ignorat-o şi m-a condus în baie.

— Trebuie să te pregătim. Cosmeticiana va fi aici din clipă în clipă. Fă un duş rapid.

În timp ce apa fierbinte se revărsa pe mine, am avut o revelație. Asta era ziua de care mă temusem cel mai mult. În seara asta, voi fi Aria Vitiello, soția viitorului Capo dei Capi și o fostă virgină. M-am sprijinit de cabina de duș. Mi-aș fi dorit să fiu ca celelalte mirese. Mi-aș fi dorit să mă pot bucura de această zi. Mi-aș fi dorit să nu mă tem de noaptea nunții mele, dar învățasem cu mult timp în urmă că dorința nu schimba cu nimic situația actuală.

Când am ieșit din duș, am simțit frigul. Nici măcar halatul meu de baie pufos nu mi-a putut opri tremuratul. Cineva a bătut la ușă, iar Gianna a intrat cu o ceașcă și un castron în mâini.

— Cafea și salată de fructe. Se pare că nu ai voie să mănânci clătite, pentru că ar putea provoca balonare. Ce porcărie!

Am luat cafeaua, dar am clătinat din cap la mâncare.

— Nu mi-e foame.

— Nu poți sta toată ziua nemâncată, altfel vei leșina când vei merge la altar, a spus ea, făcând o pauză. Deși, dacă mă gândesc mai bine, mi-ar plăcea să văd fața lui Luca atunci când o vei face.

Am sorbit din cafea, apoi am luat castronul de la Gianna și am mâncat câteva bucăți de banană. Chiar nu voiam să leșin. Tata s-ar fi înfuriat, și probabil că nici Luca nu ar fi fost prea încântat de asta.

— Cosmeticiana a sosit cu grupul ei de asistenți. Ai zice că trebuie să înfrumusețeze o armată de mahalagioaice, a murmurat Gianna.

Am zâmbit slab.

— Hai să nu-i lăsăm să aştepte.

Privirea îngrijorată a Giannei m-a urmărit în timp ce am intrat în dormitor, unde Lily şi mama mea aşteptau deja cu cele trei cosmeticiene. Au început imediat să îşi facă treaba, epilându-ne picioarele şi axilele. Când am crezut că tortura s-a terminat, esteticiana a întrebat:

— Linia bikinilor? Ştii ce preferă soţul tău?

Obrajii mei s-au înroşit de ruşine. Mama chiar s-a uitat la mine, aşteptând un răspuns. Ca şi cum aş fi ştiut ceva despre Luca şi preferinţele lui, în special în ceea ce privea părul de pe corp.

— Poate am putea suna una dintre curvele lui, a sugerat Gianna.

Mama a tresărit.

— Gianna!

Lily părea confuză faţă de întreaga situaţie. Poate că era ea regina flirtului, însă nimic mai mult.

— Voi îndepărta totul, cu excepţia unui mic triunghi, bine? a spus cosmeticiana cu o voce blândă, iar eu am dat din cap, oferindu-i un zâmbet recunoscător.

A durat ore întregi ca să ne pregătim. Când machiajul nostru a fost gata şi părul meu a fost prins într-o coafură elaborată care mai târziu avea să susţină voalul şi tiara cu diamante, mătuşile mele, Livia şi Ornatella, au venit, aducând cu ele rochia mea de mireasă, precum şi rochiile domnişoarelor de onoare pentru Lily şi Gianna. Mai era doar o oră până la cununia religioasă.

M-am holbat la propria reflexie. Rochia era superbă. Trena tip capelă se desfășura ca un evantai în spatele meu, broderia platinată strălucea oriunde bătea lumina soarelui, iar talia în stil imperiu era accentuată de o panglică albă din satin.

— Îmi place tăietura în formă de inimă. Îți oferă un decolteu uluitor, s-a entuziasmat mătușa Livia.

Ea era mama Valentinei.

— Luca o va aprecia cu siguranță, a spus mătușa Ornatella.

Expresia de pe fața mea trebuia să o fi făcut pe mama să realizeze că eram aproape de o cădere nervoasă, așa că le-a poftit pe mătușile mele afară.

— Să le lăsăm pe cele trei fete un moment.

Gianna a apărut în câmpul meu vizual. Părul ei roșcat contrasta frumos cu rochia mentă. A deschis cutia cu colierul. Diamante și perle înconjurate de fire complicate de aur alb.

— Luca nu face economii, nu-i așa? Colierul și tiara ta au costat probabil mai mult decât plătesc majoritatea oamenilor pentru a-și cumpăra o casă.

Conversația și râsetele oaspeților adunați se auzeau de jos, din grădină, pătrunzând în cameră prin fereastra deschisă. Din când în când, se auzea un zgomot surd.

— Ce e cu zgomotul ăsta? am întrebat, încercând să-mi distrag atenția.

Gianna s-a îndreptat spre fereastră şi a tras cu ochiul afară.

— Bărbaţii îşi scot armele şi le pun în cutii de plastic.

— Câte?

Gianna a ridicat o sprânceană.

— Câte arme pune fiecare bărbat deoparte?

— Una.

S-a încruntat, apoi şi-a dat seama, iar eu am dat din cap cu tristeţe.

— Numai un prost ar pleca din casă cu mai puţin de două arme.

— Atunci ce e cu toată demonstraţia asta?

— Este simbolică, am spus.

La fel ca această nuntă oribilă.

— Dar dacă toţi vor pace, de ce să nu participe neînarmaţi? Este o nuntă, până la urmă.

— Au mai fost nunţi însângerate. Am văzut poze de la o nuntă la care nu mai puteai să distingi culoarea rochiei miresei. Era îmbibată cu sânge.

Lily a tresărit.

— Asta nu se va întâmpla astăzi, nu-i aşa?

Orice era posibil.

— Nu, Chicago şi New York au prea multă nevoie unul de celălalt. Nu pot risca să verse sânge între ei, atât timp cât Bratva şi Taiwanezii reprezintă o ameninţare.

Gianna a strâmbat din nas.

— Oh, grozav, asta e reconfortant!

— Este, am spus cu fermitate. Cel puţin ştim că nimeni nu va păţi nimic astăzi.

Stomacul mi s-a răsucit într-un nod. Cu excepţia mea, poate. Probabil că da.

Gianna şi-a înfăşurat braţele în jurul meu din spate şi şi-a sprijinit bărbia pe umărul meu gol.

— Am putea totuşi să fugim. Am putea să te scăpăm de rochie şi să ne strecurăm afară. Toţi sunt ocupaţi. Nimeni nu ar observa.

Lily a dat energic din cap şi s-a ridicat de unde se cocoţase pe pat.

Luca ar fi observat. Mi-am forţat un zâmbet curajos.

— Nu. E prea târziu.

— Nu este, a şuierat Gianna. Nu renunţa.

— Aş avea sânge pe mâini dacă aş încălca înţelegerea. S-ar omorî între ei în semn de răzbunare.

— Cu toţii au mâinile pătate de sânge. Fiecare nenorocit din grădină.

— Nu înjura.

— Serios? O doamnă nu înjură, a imitat Gianna vocea tatălui nostru. Unde te-a adus comportamentul tău de domnişoară ascultătoare?

M-am uitat în altă parte. Avea dreptate. Mă adusese direct în braţele unuia dintre cei mai periculoşi bărbaţi din ţară.

— Îmi pare rău, a şoptit Gianna. Nu am vrut să spun asta.

Ne-am împletit degetele.

— Ştiu. Şi ai dreptate. Cei mai mulţi dintre oamenii din grădină au mâinile mânjite de sânge şi ar merita să

moară, dar ei sunt familia noastră, singura pe care o avem. Şi unii dintre ei sunt nevinovaţi, ca Fabiano.

— Fabiano va avea sânge pe mâini destul de curând, a spus Gianna cu amărăciune. Va deveni un ucigaş.

Nu am negat. Fabiano avea să îşi înceapă procesul de iniţiere la doisprezece ani. Dacă ceea ce spusese Umberto era adevărat, Luca omorâse primul om la unsprezece ani.

— Dar acum este nevinovat, şi mai sunt şi alţi copii acolo, precum şi femei.

Gianna m-a fixat cu o privire dură în oglindă.

— Chiar crezi că vreunul dintre noi este nevinovat?

Să te naşti în lumea noastră însemna să te naşti cu sânge pe mâini. Cu fiecare respiraţie pe care o făceam, păcatul era gravat tot mai adânc în pielea noastră. Născuţi în sânge. Legaţi în jurământ de sânge, ca motto-ul Familiei din New York.

— Nu.

Gianna a zâmbit sumbru. Lily s-a apropiat de pat şi mi-a luat voalul ataşat de tiară. Mi-am îndoit puţin genunchii pentru ca ea să mi-l poată fixa deasupra capului, iar la final l-a netezit uşor.

— Mi-aş dori să te căsătoreşti din dragoste. Mi-aş dori să ne putem amuza pe seama nopţii nunţii tale. Mi-aş dori să nu pari atât de tristă, a spus Gianna cu fermitate.

Tăcerea dintre noi s-a întins. În cele din urmă, Lily a dat din cap spre pat.

— Aici vei dormi în noaptea asta?

Mi s-a strâns gâtul.

— Nu, Luca şi cu mine ne vom petrece noaptea în dormitorul matrimonial.

Nu credeam că voi dormi prea mult, poate chiar spre deloc.

S-a auzit o bătaie în uşă şi mi-am încordat umerii, adoptând o expresie imperturbabilă.

Bibiana şi Valentina au intrat, urmate de mama.

— Uau, Aria, eşti superbă! Părul tău arată ca aurul curat, a spus Valentina.

Ea purta deja rochia de domnişoară de onoare, iar culoarea mentă arăta minunat cu părul ei negru. Din punct de vedere tehnic, doar femeile necăsătorite aveau voie să fie domnişoare de onoare, dar unchiul meu insistase să facem o excepţie pentru Valentina. Era foarte dornic să îi găsească un nou soţ. Bibiana purta o rochie maro până la podea, cu mâneci lungi, în ciuda căldurii de vară. Scopul era probabil acela de a ascunde cât de mult slăbise.

Mi-am forţat să zâmbesc. Mama a luat-o pe Lily de braţ.

— Haide, Liliana, verişoarele tale trebuie să vorbească cu sora ta.

A condus-o pe Lily afară din cameră, apoi s-a uitat înapoi la Gianna, care stătea cu picioarele încrucişate pe canapea.

— Gianna?

Gianna a ignorat-o.

— Eu rămân. Nu o voi lăsa pe Aria singură.

Mama ştia că nu era bine să se certe cu sora mea când aceasta era în toane proaste, aşa că a închis uşa.

— Despre ce ar trebui să vorbiţi cu mine?

— Despre noaptea nunţii tale, a spus Valentina cu un zâmbet de scuză.

Bibiana s-a strâmbat, ceea ce mi-a amintit cât de tânără era. Doar douăzeci şi doi de ani. Nu-mi venea să cred că aleseseră să le trimită pe cele două să vorbească cu mine despre noaptea nunţii mele. Chipul Bibianei reflecta nefericirea ei. De la nunta ei cu un bărbat cu aproape treizeci de ani mai în vârstă decât ea, părea că se stingea. Oare asta avea menirea de a-mi linişti temerile? Iar Valentina îşi pierduse soţul cu şase luni în urmă, într-o altercaţie cu ruşii. Cum se aşteptau să vorbească despre fericirea conjugală?

Mi-am netezit nervos rochia.

Gianna a clătinat din cap.

— Oricum, cine te-a trimis? Luca?

— Mama ta, a spus Bibiana. Vrea să se asigure că ştii ce se aşteaptă de la tine.

— Ce se aşteaptă de la ea? a şuierat Gianna. Cum rămâne cu ceea ce vrea Aria?

— Asta este, a spus Bibiana cu amărăciune. Diseară, Luca se va aştepta să-şi revendice drepturile. Cel puţin, arată bine şi e tânăr.

Mila faţă de ea a ars în mine, dar, în acelaşi timp, propria anxietate m-a făcut să îmi fie greu să o consolez. Avea dreptate. Luca arăta bine, nu puteam să neg, dar asta nu schimba faptul că eram îngrozită de ideea de a avea relaţii intime cu el. Nu mi se părea un bărbat care

era blând în pat. Stomacul meu a tresărit din nou. Valentina şi-a curăţat gâtul.

— Luca va şti ce să facă.

— Tu doar stai întinsă pe spate şi dă-i ce vrea, a adăugat Bibiana. Nu încerca să te lupţi cu el; asta nu va face decât să înrăutăţească lucrurile.

Ne-am holbat cu toţii la ea, iar ea s-a uitat în altă parte.

Valentina mi-a atins umărul.

— Nu facem o treabă bună în a te consola. Ne pare rău. Sunt sigură că totul va fi bine.

Gianna a pufnit.

— Poate că mama ar fi trebuit să invite la nuntă una dintre femeile cu care şi-a tras-o Luca. Ele ar fi putut să-ţi spună la ce să te aştepţi.

— Grace e aici, a spus Bibiana, apoi s-a înroşit şi s-a bâlbâit. Adică, e doar un zvon. Eu... s-a uitat spre Valentina pentru ajutor.

— Una dintre fostele prietene ale lui Luca este aici? i-am şoptit.

Bibiana s-a crispat.

— Am crezut că ştii. Şi nu era chiar prietena lui, ci mai degrabă o distracţie. Luca a fost cu multe femei.

Şi-a închis gura brusc.

Mă luptam să îmi păstrez controlul. Nu puteam să las oamenii să vadă cât de slabă eram. De ce îmi păsa atât de mult dacă târfa lui Luca era la nuntă?

— Bine, a spus Gianna, ridicându-se. Cine dracu' e Grace şi de ce dracu' e invitată la nunta asta?

— Grace Parker. Este fiica unui senator din New York, care este pe statul de plată al mafiei, a explicat Valentina. Trebuia să-i invite familia.

Lacrimile mi-au înceţoşat vederea şi Gianna s-a repezit spre mine.

— Oh, nu plânge, Aria. Nu merită. Luca e un nemernic, şi tu ştiai asta. Nu poţi lăsa acţiunile lui să te afecteze.

Valentina mi-a întins un Kleenex[1].

— O să-ţi strici machiajul.

Am clipit de câteva ori până când mi-am stăpânit emoţiile.

— Îmi pare rău. Sunt doar emoţionată.

— Cred că cel mai bine ar fi să plecaţi, a spus Gianna brusc, fără să se uite la Bibiana şi Valentina.

S-a auzit un foşnet şi apoi uşa s-a deschis şi s-a închis. Imediat, Gianna şi-a înfăşurat braţele în jurul meu.

— Dacă te răneşte, îl omor. Îţi jur. O să iau una dintre armele alea nenorocite şi o să-i fac o gaură în cap.

M-am sprijinit de ea.

— A supravieţuit Bratvei şi Triadei şi este cel mai de temut luptător din Familia New York, Gianna. Te-ar omorî el mai întâi.

Gianna a ridicat din umeri.

— Aş face-o pentru tine.

M-am tras înapoi.

— Eşti încă sora mea mai mică. Eu ar trebui să te protejez.

---

[1] Brand producător de șervețele.

— Ne vom proteja una pe cealaltă, a şoptit ea. Legătura noastră este mai puternică decât promisiunile lor stupide şi Omerta, şi jurămintele lor de sânge.

— Nu vreau să te părăsesc. Urăsc faptul că trebuie să mă mut la New York.

Gianna a înghiţit în sec.

— Te voi vizita des. Tata se va bucura să scape de mine.

S-a auzit o bătaie la uşă, şi mama a intrat.

— E timpul.

Ne-a scrutat feţele, dar nu a făcut niciun comentariu. Gianna a făcut un pas înapoi, arzându-mă cu privirea, apoi s-a întors şi a ieşit. Ochii mamei au stăruit pe jartiera din dantelă albă de pe măsuţa de toaletă.

— Ai nevoie de ajutor să o pui?

Am clătinat din cap şi am tras-o până când mi-a ajuns pe partea superioară a coapsei. Mai târziu, în seara asta, Luca avea să o scoată cu gura şi să o arunce în grupul de burlaci adunaţi. Mi-am netezit rochia de mireasă.

— Vino, a spus mama. Toată lumea te aşteaptă.

Mi-a înmânat buchetul meu, un aranjament frumos de trandafiri albi, trandafiri sidef şi ranunculus roz. Am mers în tăcere prin casa goală, tocurile mele pocnind pe podeaua de marmură. Inima îmi bătea cu putere în piept când am trecut prin uşa glisantă de sticlă, ajungând pe veranda cu vedere spre curtea din spate şi spre plajă. Partea din faţă a grădinii era ocupată de uriaşul pavilion alb în care urma să aibă loc

ceremonia, dar în spatele pavilionului fuseseră aranjate zeci de mese pentru ospățul de după. Vocile călătoriseră până la mine dinspre interiorul pavilionului, unde invitații așteptau să sosesc. O cărare de petale de trandafiri roșii ducea de pe verandă spre intrare. Am urmat-o pe mama în mica încăpere dintre exterior și partea principală a pavilionului. Tata mă aștepta și și-a îndreptat umerii când am intrat. Mama i-a făcut un semn scurt cu capul înainte de a se strecura în capela improvizată. Zâmbetul lui era sincer când mi-a oferit brațul.

— Arăți minunat, a spus el liniștit. Luca nu va ști ce l-a lovit.

Mi-am plecat capul.

— Mulțumesc, tată.

— Să fii o soție bună, Aria. Luca este puternic și, odată ce va lua locul tatălui său, cuvântul lui va fi lege. Fă-mă mândru, fă-i pe cei din organizație mândri.

Am aprobat din cap, cu gâtul prea strâns pentru a forma cuvinte. Muzica a început să cânte: un cvartet de coarde și un pian. Tata mi-a coborât voalul. Eram bucuroasă pentru stratul suplimentar de protecție, oricât de subțire ar fi fost. Poate că îmi va ascunde expresia de la distanță. Tata m-a condus spre intrare și a dat o comandă scurtă. Materialul a fost dat la o parte, dezvăluind culoarul lung și cele câteva sute de invitați de o parte și de alta a acestuia. Ochii mei au fost atrași spre capătul culoarului, acolo unde stătea Luca. Înalt și impunător în costumul și vesta lui de culoarea cărbunelui, cu cravata argintie și cămașa albă. Cavalerii

lui de onoare erau îmbrăcaţi în veste şi pantaloni de un gri mai deschis şi nu purtau sacouri, având papioane în loc de cravate. Fabiano era unul dintre ei, la doar opt ani şi mult mai scund decât bărbaţii adunaţi. Tatăl meu m-a tras de mână, iar picioarele mele păreau să mă conducă de la sine, în timp ce corpul îmi tremura de emoţie. Am încercat să nu mă uit la Luca şi, în schimb, le priveam cu coada ochiului pe Gianna şi Liliana. Ele erau primele două domnişoare de onoare, iar faptul că le vedeam mi-a dat puterea de a ţine capul sus şi de a nu fugi afară. Petale de trandafiri albi îmi acopereau calea şi erau acum strivite sub pantofii mei.

Cumva era ceva simbolic, deşi eram sigură că nu era menit să fie aşa.

Plimbarea pe culoar a durat o veşnicie, şi totuşi s-a terminat prea repede. Luca şi-a întins mâna, cu palma în sus. Tatăl meu a apucat colţurile voalului şi mi l-a ridicat, apoi mi-a predat mâna în cea a lui Luca, ai cărui ochi cenuşii păreau să mocnească de o emoţie pe care nu o puteam defini. Oare mă simţea cum tremur? Nu i-am întâlnit privirea.

Preotul în veşmântul lui alb ne-a salutat, apoi a făcut la fel cu invitaţii, înainte de a începe rugăciunea de deschidere. Am încercat să nu leşin. Strânsoarea lui Luca era singurul lucru care mă ţinea concentrată. Trebuia să fiu puternică. Când preotul a ajuns în sfârşit la versurile finale ale Evangheliei, picioarele mele abia mă puteau susţine. A anunţat ritul căsătoriei, şi invitaţii s-au ridicat de pe scaune.

— Luca şi Aria, ni s-a adresat preotul.

— Aţi venit aici de bună voie şi fără rezerve pentru a vă dărui unul altuia în căsătorie? Vă veţi iubi şi vă veţi onora unul pe celălalt ca soţ şi soţie pentru tot restul vieţii voastre?

Minciuna era un păcat, dar la fel şi crima. Iar camera asta *respira* păcate.

— Da, a spus Luca cu vocea lui profundă, iar o clipă mai târziu a urmat propriul meu „da", care a ieşit puternic şi ferm.

— Întrucât intenţia voastră este de a păşi în această căsătorie, uniţi-vă mâinile drepte şi declaraţi-vă consimţământul în faţa lui Dumnezeu şi a Bisericii Sale.

Luca mi-a strâns mâinile. Ale lui erau fierbinţi spre deosebire de pielea mea rece. Ne-am privit unul pe celălalt, iar eu nu am avut de ales decât să mă uit în ochii lui. Luca a vorbit primul:

— Eu, Luca Vitiello, te iau pe tine, Aria Scuderi, să-mi fii soţie. Promit să-ţi fiu credincios la bine şi la greu, pe timp de boală şi sănătate. Te voi iubi şi te voi onora în toate zilele vieţii mele.

Cât de dulci sunau minciunile ieşind din gura lui. Am recitat cuvintele pe care toţi le aşteptau de la mine, iar preotul ne-a binecuvântat verighetele. Luca a luat-o pe a mea de pe perna roşie. Degetele îmi tremurau ca frunzele în vânt când le-am ridicat, iar bătăile inimii mele erau la fel de rapide ca zborul unei păsări colibri. Mâna puternică a lui Luca era fermă şi stabilă când a luat-o pe a mea.

— Aria, primeşte acest inel ca pe un semn al iubirii şi fidelităţii mele. În numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh.

A strecurat inelul pe degetul meu. Aur alb cu douăzeci de diamante mici. Ceea ce pentru alte cupluri trebuia să fie un semn de dragoste şi devotament, pentru mine nu era altceva decât o mărturie a faptului că el mă deţinea. O amintire zilnică a cuştii de aur în care aveam să fiu prinsă pentru tot restul vieţii. *Până când moartea ne va despărţi* nu a fost o promisiune goală, ca în cazul atâtor alte cupluri care au intrat în legătura sfântă a căsătoriei. Nu exista nicio cale de ieşire din această uniune pentru mine. Eram a lui Luca până la sfârşitul amar. Ultimele cuvinte din jurământul pe care bărbaţii îl depuneau atunci când erau iniţiaţi în mafie ar fi putut la fel de bine să fie încheierea jurământului meu de nuntă:

„Intru viu şi voi pleca mort."

A fost rândul meu să rostesc cuvintele şi să strecor inelul pe degetul lui Luca. Pentru o clipă, nu eram sigură că voi reuşi să o fac. Tremurul care îmi zguduia corpul era atât de puternic, încât Luca a trebuit să-mi ţină mâna şi să mă ajute. Speram că nimeni nu observase, dar, ca de obicei, ochii ageri ai lui Matteo se odihneau pe degetele mele. El şi Luca erau apropiaţi; probabil că aveau să râdă multă vreme de frica mea.

Ar fi trebuit să fug când avusesem ocazia. Acum, în timp ce sute de chipuri din clanurile din Chicago şi New York se uitau la noi, fuga nu mai era o opţiune. Nici divorţul. Moartea era singurul sfârşit acceptabil al unei

căsnicii în lumea noastră. Chiar dacă reuşeam să scap de ochii vigilenţi ai lui Luca şi ai acoliţilor săi, încălcarea înţelegerii noastre ar fi însemnat război. Nimic din ceea ce ar fi putut spune tatăl meu nu ar fi împiedicat Familia lui Luca să se răzbune dacă le-aş fi pătat reputaţia.

Sentimentele mele nu contau, nu au contat niciodată. Crescusem într-o lume în care nu se dădeau opţiuni, mai ales nouă, femeilor. Această nuntă nu era despre dragoste, încredere sau alegere. Era vorba despre datorie şi onoare, despre a face ceea ce se aştepta de la mine. O legătură care să asigure pacea.

Nu eram idioată. Ştiam despre ce mai era vorba: bani şi putere. Ambele erau în scădere de când Bratva încercase să-şi extindă influenţa în teritoriile noastre. Familiile italiene din SUA trebuiau să pună capăt duşmăniilor lor şi să lucreze împreună pentru a-şi învinge inamicii. Ar fi trebuit să fiu onorată că mă căsătoream cu cel mai mare fiu al Familiei din New York. Asta încercaseră să-mi spună tatăl meu şi orice altă rudă de sex masculin din familia noastră încă de la logodna mea cu Luca. Ştiam asta, şi nu era ca şi cum nu aş fi avut timp să mă pregătesc exact pentru acest moment şi totuşi, frica îmi încorseta corpul într-o strânsoare necruţătoare.

— Poţi săruta mireasa, a spus preotul.

Mi-am ridicat capul. Fiecare pereche de ochi din pavilion m-a scrutat, aşteptând o sclipire de slăbiciune. Tata s-ar fi înfuriat dacă mi-aş fi lăsat teroarea să se vadă, iar Familia lui Luca ar fi folosit-o împotriva noastră. Dar eu crescusem într-o lume în care o mască

perfectă era singura protecţie oferită femeilor şi nu mi-a fost greu să-mi forţez chipul să aibă o expresie placidă. Nimeni nu ar fi ştiut cât de mult îmi doream să evadez. Nimeni în afară de Luca. Nu mă puteam ascunde de el, oricât de mult aş fi încercat. Trupul meu nu se oprea din tremurat, iar strânsoarea lui pe mâinile mele s-a înăsprit. Când privirea mea a întâlnit ochii lui gri şi reci, mi-am dat seama că ştia. De câte ori le insuflase frica celorlalţi? Conştientizarea ei era probabil o a doua natură pentru el.

S-a aplecat pentru a face o punte peste cei douăzeci şi cinci de centimetri pe care îi avea deasupra mea. Pe faţa lui nu se citea niciun semn de ezitare, teamă sau îndoială. Buzele mele tremurau împotriva gurii sale. Primul meu sărut, dacă putea fi numit astfel. Ochii lui m-au pătruns, chiar şi atunci când s-a retras. Mesajul lor era clar: *Eşti a mea*.

Nu chiar. Dar voi fi în seara asta. Un fior m-a străbătut, iar ochii lui Luca s-au îngustat pentru scurt timp, înainte ca faţa lui să se înmoaie într-un zâmbet forţat, în timp ce eram aplaudaţi de invitaţi. Îşi putea schimba expresia într-o clipă. Trebuia să învăţ şi eu să o fac dacă voiam să am vreo şansă în această căsătorie.

Luca şi cu mine am mers pe culoar pe lângă invitaţii care stăteau în picioare şi aplaudau, apoi am părăsit pavilionul. Afară, zeci de chelneri ofereau pahare de şampanie şi farfurii mici cu tartine. Acum era rândul nostru să acceptăm binecuvântările şi felicitările fiecărui invitat înainte de a ne deplasa la mese şi de a ne aşeza pentru servirea cinei. Luca a luat două pahare de

şampanie şi mi-a înmânat unul, apoi m-a apucat din nou de mână şi nu părea să aibă vreo intenţie de a mă lăsa să plec prea curând. S-a aplecat, cu buzele pe lângă urechea mea, şi mi-a şoptit:

— Zâmbeşte. Tu eşti mireasa fericită, îţi aminteşti?

Am înţepenit, dar mi-am forţat cel mai strălucitor zâmbet pe faţă, în timp ce primii invitaţi se îngrămădeau din pavilion şi se aliniau să vorbească cu noi.

Picioarele au început să mă doară când am trecut de jumătate dintre invitaţi. Cuvintele adresate nouă erau mereu aceleaşi. Laude la adresa frumuseţii mele şi felicitări lui Luca pentru că avea o soţie atât de încântătoare – de parcă asta ar fi fost o realizare – urmate întotdeauna de aluzii nu prea subtile despre noaptea nunţii. Nu eram sigură dacă faţa mea a rămas la fel de luminoasă în timpul tuturor interacţiunilor. Luca se tot uita la mine ca şi cum ar fi vrut să se asigure că ţin pasul cu şarada.

Bibiana şi soţul ei erau următorii. El era mic, gras şi chel. Când mi-a sărutat mâna, a trebuit să mă opresc să nu tresar. După câteva cuvinte de complezenţă, Bibiana m-a prins de braţe şi m-a tras spre corpul ei pentru a-mi şopti la ureche.

— Fă-l să fie bun cu tine. Fă-l să te iubească, dacă poţi. Este singura cale de a trece peste asta.

Mi-a dat drumul, şi soţul ei şi-a înfăşurat braţul în jurul taliei sale, cu mâna cărnoasă pe şoldul ei, apoi au plecat.

— Ce a spus? a întrebat Luca.

— Nimic, am spus repede, bucuroasă că următorii invitaţi l-au împiedicat să pună mai multe întrebări.

Am dat din cap şi am zâmbit, dar mintea mea se învârtea în jurul a ceea ce spusese Bibiana. Nu eram sigură că cineva îl putea obliga pe Luca să facă ceva ce nu voia să facă. Puteam să-l fac să *vrea* să fie bun cu mine? Puteam să-l fac să *vrea* să mă iubească? Era măcar capabil de o asemenea emoţie?

Mi-am permis să arunc o privire spre el în timp ce vorbea cu un soldat al mafiei din New York. Zâmbea. Simţindu-mi ochii pe el, s-a întors şi, pentru o clipă, privirile noastre s-au fixat. În ochii săi era întuneric şi o posesivitate arzătoare ce mi-a provocat un fior de frică pe spate. Aveam îndoieli că exista vreo urmă de blândeţe sau iubire în inima lui neagră.

— Felicitări, Luca, a spus o voce feminină piţigăiată.

Luca şi cu mine ne-am întors spre ea, iar ceva în comportamentul său s-a schimbat aproape imperceptibil.

— Grace, a spus Luca, încuviinţând.

Ochii mei au îngheţat pe femeie, chiar dacă tatăl ei, senatorul Parker, începuse să vorbească cu mine. Era frumoasă într-un mod artificial, cu un nas prea îngust, buze pline şi un decolteu care făcea ca pieptul meu modest să pară o joacă de copii. Nu credeam că ceva din toate acestea era natural. Sau poate că gelozia mea vorbea. Am respins gândul la fel de repede cum venise.

Cu o privire în direcţia mea, s-a aplecat şi i-a spus ceva lui Luca. Faţa lui a rămas o mască pasivă. În cele din urmă, s-a întors spre mine şi m-a tras efectiv într-o îmbrăţişare. A trebuit să mă forţez să nu rămân ţeapănă.

— Ar trebui să te avertizez. Luca este o bestie în dormitor şi se poartă ca una. O să te doară când te va lua şi nu-l va interesa. Nu-i pasă de tine sau de emoţiile tale prosteşti. O să ţi-o tragă ca un animal. O să ţi-o tragă până o să sângerezi , a murmurat ea, apoi a făcut un pas înapoi şi s-a dus după părinţii ei.

Simţeam cum mi se scurgea culoarea de pe faţă. Luca a întins mâna spre a mea şi m-am ferit, dar mi-a strâns-o oricum. M-am încordat şi l-am ignorat. Nu puteam să-l înfrunt acum, nu după ceea ce tocmai aflasem. Nu-mi păsa că a fost obligatoriu să o invităm pe ea şi pe părinţii ei. Luca ar fi trebuit să-i ţină departe.

Mi-am dat seama că Luca devenise frustrat de refuzul meu continuu de a-i întâlni privirea în timp ce vorbeam cu ultimii invitaţi. Când ne-am îndreptat spre mesele care fuseseră aranjate sub un acoperiş de ghirlande ataşate de grinzi de lemn, a spus:

— Nu mă poţi ignora la nesfârşit, Aria. Suntem căsătoriţi acum.

Am ignorat şi asta. Mă agăţam de calmul meu cu disperare şi totuşi, simţeam cum îmi alunecă printre degete ca nisipul. Nu puteam, nu voiam să izbucnesc în lacrimi la propria mea nuntă, mai ales că nimeni nu le-ar interpreta ca lacrimi de fericire.

Înainte de a ne putea ocupa locurile, un cor de „Sărut, sărut" a izbucnit printre invitaţi. Uitasem de acea

tradiţie. De fiecare dată când invitaţii strigau cuvintele, trebuia să ne sărutăm până când aceştia erau satisfăcuţi. Luca m-a tras spre pieptul lui tare ca piatra şi mi-a sărutat din nou buzele. Am încercat în zadar să nu fiu ţeapănă ca o păpuşă de porţelan, dar fără succes. Luca mi-a dat drumul şi, în sfârşit, ni s-a permis să ne aşezăm.

Gianna a luat loc lângă mine, apoi s-a aplecat să-mi şoptească la ureche.

— Mă bucur că nu ţi-a băgat limba pe gât. Nu cred că aş mai fi putut să mănânc dacă ar fi trebuit să asist la aşa ceva.

Şi eu m-am bucurat. Eram deja destul de încordată. Dacă Luca chiar încerca să adâncească un sărut în faţa a sute de invitaţi, atunci mi-aş fi pierdut de tot cumpătul.

Matteo s-a aşezat lângă Luca şi i-a spus ceva care i-a făcut pe amândoi să râdă. Nici nu voiam să ştiu ce fel de glumă obscenă ar fi putut fi. Restul locurilor de la masa noastră erau ocupate de părinţii mei, Fabiano, Lily, precum şi de tatăl lui Luca şi mama sa vitregă, dar şi Fiore Cavallaro, soţia sa şi fiul lor, Dante. Ştiam că ar fi trebuit să fiu leşinată de foame. Singurul lucru pe care îl mâncasem toată ziua fuseseră cele câteva bucăţi de banană de dimineaţă, dar stomacul meu părea mulţumit să trăiască doar din frică.

Matteo s-a ridicat de pe scaun după ce toată lumea s-a aşezat şi şi-a ciocnit cuţitul de paharul de şampanie pentru a reduce mulţimea la tăcere. Cu un semn din cap spre Luca şi spre mine, şi-a început toastul.

— Doamnelor şi domnilor, prieteni vechi şi noi, am venit astăzi aici pentru a sărbători nunta fratelui meu, Luca, şi a frumoasei sale soţii, Aria...

Gianna m-a prins de mână pe sub masă. Nu-mi plăcea să fiu în centrul atenţiei, dar am încercat să zâmbesc larg. Curând, Matteo a făcut câteva glume nepotrivite care i-au făcut pe aproape toţi să izbucnească în râs, şi chiar şi Luca s-a lăsat pe spate în scaunul lui cu un surâs, care părea să fie, de cele mai multe ori, singura formă de zâmbet pe care şi-o permitea. După Matteo, a venit rândul tatălui meu; a lăudat colaborarea excelentă dintre mafia din New York şi grupul din Chicago, lăsând impresia că era vorba despre o fuziune de afaceri, nu o petrecere de nuntă. Bineînţeles că a lăsat să se înţeleagă şi că datoria soţiei era aceea de a se supune şi de a-şi mulţumi soţul.

Gianna îmi strângea mâna atât de tare, încât mă temeam că mi-o va smulge. În cele din urmă, a venit rândul tatălui lui Luca să toasteze pentru noi. Salvatore Vitiello nu era la fel de impresionant, dar de câte ori ochii lui se opreau asupra mea, trebuia să-mi stăpânesc un fior. Singurul lucru bun în a asculta toastul era că nimeni nu putea striga „Sărut, sărut", şi că atenţia lui Luca era concentrată în altă parte. Această amânare a fost însă de scurtă durată.

Ospătarii au început să umple mesele cu aperitive: de la Carpaccio de viţel, Vitello Tonnato şi Mozzarella di Bufala, până la un picior întreg de şuncă de Parma, o selecţie de brânzeturi italiene, salată de caracatiţă şi

calamari marinaţi, precum şi salate verzi şi ciabatta. Gianna a luat o bucată de pâine şi a rupt-o, apoi a spus:

— Am vrut să fac un toast în calitate de domnişoară de onoare, dar tata mi-a interzis. Părea îngrijorat că aş putea spune ceva care să ne facă familia de râs.

Luca şi Matteo au aruncat o privire spre noi. Gianna nu se deranjase să îşi coboare vocea şi a ignorat în mod special privirea ucigaşă a tatei. Am tras-o de braţ, fiindcă nu voiam să aibă probleme. Cu un oftat, şi-a umplut farfuria cu aperitive şi a început să mănânce. Farfuria mea era încă goală. Un chelner mi-a umplut paharul cu vin alb şi am luat o înghiţitură. Băusem deja un pahar de şampanie; combinat cu faptul că nu mâncasem prea mult toată ziua, mă simţeam uşor ameţită.

Luca şi-a pus o mână peste a mea, împiedicându-mă să mai iau o înghiţitură.

— Ar trebui să mănânci.

Dacă nu aş fi simţit privirile tuturor celor de la masă aţintite asupra mea, i-aş fi ignorat avertismentul şi aş fi băut vinul. Am luat o felie de pâine, am muşcat din ea, apoi am pus restul în farfurie. Buzele lui Luca s-au strâns, dar nu a încercat să mă convingă să mănânc mai mult, nici măcar atunci când a fost servită supa şi am lăsat-o neatinsă. Pentru felul principal, au servit miel la proţap. Vederea mieilor întregi mi-a întors stomacul pe dos, dar aşa era tradiţia. Bucătarul a împins o masă rotativă spre noi, deoarece trebuia să fim serviţi primii. Luca, în calitate de soţ, a primit prima felie şi,

înainte de a putea refuza, i-a spus bucătarului să-mi dea şi mie una. Centrul mesei era încărcat cu cartofi prăjiţi cu rozmarin, piure de cartofi cu trufe, sparanghel la grătar şi multe altele.

Am înghiţit cu greu o bucată de miel cu cartofi înainte de a-mi lăsa tacâmurile pe farfurie. Gâtul îmi era prea strâns pentru mâncare. Am clătit totul cu încă o înghiţitură de vin. Din fericire, Luca era ocupat să vorbească cu bărbaţii de la masă despre un club pe care ruşii îl atacaseră în New York. Chiar şi Dante Cavallaro, viitorul şef al Grupului, părea aproape animat când vorbea despre afaceri.

O formaţie a început să cânte când cina s-a terminat, semnal că era timpul pentru dansul obligatoriu. Luca s-a ridicat în picioare, întinzându-şi mâna. L-am lăsat să mă tragă în picioare, şi imediat a răsunat din nou „Sărut. Sărut". Gianna şi-a îngustat ochii şi i-a cercetat pe invitaţi, ca şi cum ar fi vrut să-l atace pe vinovatul care începuse să strige.

Când Luca m-a tras spre el, m-am împiedicat şi m-am izbit de pieptul lui, ameţeala făcându-şi simţită prezenţa. Din fericire, nimeni nu a observat, pentru că braţele lui Luca în jurul meu m-au ţinut ferm. Ochii lui m-au pătruns cu intensitatea lor, în timp ce şi-a coborât buzele şi le-a atins uşor de ale mele. Formaţia cânta din ce în ce mai repede, îndemnându-ne să intrăm în sfârşit pe ringul de dans; mesele fuseseră aşezate în cerc în jurul lui. Luca şi-a ţinut braţul în jurul taliei mele, în timp ce mă conducea spre centru. Pentru toţi cei din

jurul nostru părea o îmbrăţişare plină de afecţiune, dar era singurul lucru care mă ţinea în picioare.

Luca m-a tras la pieptul lui pentru vals, iar eu nu am avut de ales decât să-mi sprijin obrazul de el. Simţeam o armă sub vesta lui. Nici măcar mirele nu putea veni la nunta lui neînarmat. Pentru prima dată, m-am bucurat de puterea lui Luca. Nu a avut nicio problemă să mă ţină în picioare în timpul dansului. Când s-a terminat, s-a aplecat spre mine.

— După ce ne întoarcem la masă, vei mânca. Nu vreau să leşini în timpul petrecerii noastre, şi cu atât mai puţin în noaptea nunţii noastre.

Am făcut cum mi-a cerut şi m-am forţat să înghit câteva guri din cartofii şi carnea care se răciseră. Privirea vigilentă a lui Luca mă monitoriza, în timp ce vorbea cu Matteo.

Ringul de dans era acum plin de alţi oameni. Lily s-a ridicat de pe scaun şi l-a invitat pe Romero la dans. Nu a fost o surpriză. El nu a putut să o refuze, desigur. Nici eu nu am putut refuza când tatăl lui Luca m-a invitat la dans. După aceea, am fost pasată de la un bărbat la altul până când am pierdut numărul numelor şi al feţelor lor. În tot acest timp, ochii lui Luca îmi urmăreau fiecare mişcare, chiar şi atunci când a dansat cu femeile din familiile noastre. Nici Gianna nu a putut scăpa de ringul de dans. Am surprins-o dansând cu Matteo de cel puţin trei ori, iar chipul ei devenea tot mai posomorât cu fiecare minut.

— Îmi permiteţi?

Am tresărit la vocea vag familiară, care mi-a trimis un fior de teamă prin corp. Dante Cavallaro i-a luat locul celui cu care dansasem înainte. Era înalt, deşi nu la fel de înalt ca Luca, şi nu la fel de musculos.

— Nu pari impresionată de festivităţi.

— Totul este perfect, am răspuns eu mecanic.

— Dar nu tu ai ales această căsătorie.

Am rămas cu gura căscată. Părul lui blond închis şi ochii albaştri îi confereau un aer de eficienţă rece, în timp ce Luca radia o brutalitate feroce. Feţe diferite ale aceleiaşi monede. În câţiva ani, Coasta de Est şi Midwest-ul vor tremura sub judecata acestor doi bărbaţi. Mi-am închis gura cu un sunet surd.

— Este o onoare.

— Şi de datoria ta. Cu toţii trebuie să facem lucruri pe care nu ni le dorim. Câteodată poate părea că nu avem de ales deloc.

— Tu eşti bărbat. Ce ştii tu despre faptul că nu ai de ales? am spus aspru, apoi m-am încordat şi mi-am plecat capul. Îmi pare rău. Am întrecut măsura.

Nu puteam să vorbesc în felul acesta cu cineva care era practic şeful meu. Apoi mi-am amintit că nu mai era. Nu mai eram sub conducerea organizaţiei Chicago. Odată cu căsătoria mea, devenisem parte a mafiei din New York şi, prin urmare, a lui Luca şi a tatălui său.

— Cred că soţul tău este nerăbdător să te aibă din nou în braţele lui, a spus Dante cu o înclinare a capului, apoi m-a dat pe mâna lui Luca, care l-a privit dur.

Doi prădători care se înfruntau.

După ce am ieşit din raza de acţiune a lui Dante Cavallaro, Luca s-a uitat la mine.

— Ce a vrut Cavallaro?

— Să mă felicite pentru festivităţi.

Luca mi-a aruncat o privire care arăta clar că nu mă credea. În expresia lui se citea o urmă de neîncredere.

Muzica s-a oprit, şi Matteo a bătut din palme, reducându-i pe invitaţi la tăcere.

— E timpul să aruncăm jartiera!

Luca şi cu mine ne-am oprit, la fel ca şi invitaţii adunaţi în jurul ringului de dans, pentru a urmări spectacolul. Câţiva chiar s-au urcat pe scaune sau şi-au ridicat copiii pentru ca toată lumea să se poată vedea bine. Luca a îngenuncheat în faţa mea sub uralele invitaţilor noştri şi a ridicat din sprâncene. Mi-am apucat rochia şi am ridicat-o până la genunchi. Luca a alunecat cu mâinile pe gambele mele, peste genunchi şi pe coapse. Am înţepenit complet, simţind atingerea degetelor lui pe pielea goală. Am avut furnicături pe tot corpul. Atingerea lui era uşoară, nu incomodă, şi totuşi mă îngrozea.

Privirea lui Luca erau intensă în timp ce îmi observa faţa. Degetele lui au atins jartiera de pe coapsa mea dreaptă şi mi-a ridicat rochia pentru ca toată lumea să o vadă, dezvăluindu-mi întreaga lungime a piciorului. Am apucat tivul, iar el şi-a pus braţele la spate, apoi s-a aplecat peste coapsa mea, buzele lui atingând-mi pielea de sub jartieră. Am inspirat adânc, încercând să-mi păstrez faţa pe modul mireasă fericită. Luca şi-a închis

dinţii în jurul marginii jartierei şi a tras-o în jos, pe piciorul meu, până când a aterizat într-un morman la tocurile mele înalte, albe. Mi-am ridicat piciorul pentru ca Luca să poată ridica bucata de dantelă. S-a îndreptat şi a prezentat jartiera mulţimii care aplauda. Mi-am forţat un zâmbet şi am aplaudat şi eu. Singura persoană care nu zâmbea era Gianna.

— Burlacilor, a strigat Luca cu vocea lui gravă. Adunaţi-vă! Poate că voi veţi fi norocoşii care se vor căsători data viitoare!

Chiar şi cei mai tineri băieţi au făcut un pas în faţă, printre care şi Fabiano. Avea o faţă posomorâtă. Probabil că mama îl forţase să participe. I-am făcut cu ochiul, iar el a scos limba. Nu m-am putut abţine să nu râd, primul gest sincer pe care am reuşit să-l fac în timpul petrecerii.

Ochii lui Luca s-au îndreptat spre mine, având o expresie ciudată pe faţă. M-am uitat repede în altă parte. El şi-a ridicat braţul, cu jartiera în pumn, înainte de a o arunca în grupul de bărbaţi care aşteptau.

Matteo a smuls-o din aer cu o fentă impresionantă.

— Există doamne din organizaţie care doresc să întărească legătura dintre familiile noastre? a strigat el, dând din sprâncene.

Aplauze şi râsete au răsunat din partea multor femei căsătorite şi necăsătorite. Desigur, Lily se afla printre ele, sărind în sus şi în jos cu un zâmbet strălucitor. Totul era un joc pentru ea. Nu voiam ca ochii lui Matteo să fie aţintiţi asupra ei şi nici să-i treacă numele acesteia prin minte atunci când se gândea la

căsătorie. Așa cum era tradiția, trebuia să aleagă o femeie necăsătorită cu care să danseze.

Luca s-a apropiat de mine, brațul lui strecurându-se în jurul taliei mele cu o posesivitate dezinvoltă. Am tresărit la contactul neașteptat, iar corpul lui Luca a devenit rigid. Matteo și-a întins mâna spre Lily, care părea pe punctul de a exploda de emoție pentru că fusese aleasă. Pieptul mi s-a strâns. Știam că era o glumă. Nimeni nu lua în serios o fată de paisprezece ani.

În timp ce Luca și cu mine valsam pe ringul de dans, am rămas cu ochii pe Lily și Matteo. Mâna lui era așezată pe spatele ei, expresia lui fiind una jucăușă. Nu arăta ca un bărbat care să fi pus ochii pe viitoarea lui soție.

— Dacă fratele meu s-ar căsători cu sora ta, ai aveafamilia în New York, a spus Luca.

— Nu-l voi lăsa să o aibă pe Lily.

Cuvintele mele erau aprige. Cum de puteam fi dură când era vorba de protejarea surorii mele, dar nu și când era vorba de mine?

— Nu pe Lily o vrea el.

Ochii mei au zburat spre Gianna, care stătea cu brațele încrucișate la piept, privindu-ne ca un vultur. Tatăl meu nu ar mai fi dat încă una dintre fiicele sale la New York. Dacă voia să consolideze poziția familiei noastre în cadrul organizației Chicago, trebuia să se asigure că are suficientă familie în jurul său.

După ce valsul s-a încheiat, a început un ritm mai rapid și ringul de dans a fost din nou inundat de invitați. Luca a început să danseze cu mama mea, iar eu am

profitat de moment pentru a mă strecura de acolo. Aveam nevoie de câteva clipe pentru mine, altfel cedam. Mi-am ridicat poalele rochiei şi m-am grăbit spre marginea grădinii, unde iarba întâlnea golful, înainte de a coborî cele câteva trepte până la chei, unde un iaht aştepta. În dreapta mea, se întindea o plajă lungă. Oceanul era negru sub cerul nopţii, iar briza îmi vântura rochia şi îmi smulgea şuviţe din coafură. M-am descălţat de tocurile înalte şi am sărit de pe chei, picioarele mele aterizând pe nisipul rece. Închizând ochii, am ascultat sunetul valurilor. Scândurile de lemn au scârţâit, iar eu m-am încordat înainte de a arunca o privire peste umăr şi de a o zări pe Gianna. Şi-a dat jos proprii pantofi şi mi s-a alăturat pe plajă, înfăşurându-şi un braţ în jurul meu.

— Mâine vei pleca la New York, iar eu mă voi întoarce la Chicago, a şoptit.

Am înghiţit în sec.

— Mi-e frică.

— De seara asta?

— Da, am recunoscut. De seara asta şi de fiecare noapte care va urma. De a fi singură cu Luca într-un oraş pe care nu-l cunosc, înconjurată de oameni pe care îi cunosc şi, mai puţin, de oameni care ar putea fi încă duşmani. De a-l cunoaşte pe Luca şi de a afla că este monstrul pe care îl cred eu că este. De a fi fără tine, fără Lily şi fără Fabiano.

— Vom veni în vizită cât de des ne va permite tata. Şi în legătură cu seara asta, vocea Giannei a devenit dură. Nu te poate forţa.

Am lăsat să iasă un râs înecat. Uneori uitam că Gianna era mai tânără decât mine. Acestea erau momentele care îmi aminteau.

— Poate. O *va face*.

— Atunci te vei lupta cu el cu tot ce ai.

— Gianna, am spus în şoaptă. Luca va fi Capo dei Capi. Este un luptător înnăscut. Va râde de mine dacă voi încerca să mă împotrivesc. Sau refuzul meu îl va înfuria, şi atunci va dori cu adevărat să mă rănească.

Am făcut o pauză.

— Bibiana mi-a spus că ar trebui să-i dau ceea ce vrea, că ar trebui să încerc să-l fac să fie bun cu mine, să încerc să-l fac să mă iubească.

— Bibiana e proastă, ce ştie ea?

Gianna m-a privit cu furie.

— Uită-te la ea, cum se pleacă în faţa grasului ăla imbecil. Cum îl lasă să o atingă cu degetele lui ca nişte cârnaţi. Mai degrabă aş muri decât să stau cu un astfel de om.

— Crezi că-l pot face pe Luca să mă iubească?

Gianna a clătinat din cap.

— Poate că poţi să-l faci să te respecte. Nu cred că bărbaţii ca el au o inimă capabilă să iubească.

— Chiar şi cei mai reci ticăloşi cu inima îngheţată au o inimă.

— Ei bine, atunci a lui este neagră ca smoala. Nu-ţi pierde timpul cu dragostea, Aria. Nu o vei găsi în lumea noastră.

Avea dreptate, desigur, dar nu m-am putut abţine să nu sper.

— Promite-mi că vei fi puternică. Promite-mi că nu-l vei lăsa să te trateze ca pe o curvă. Eşti soţia lui.

— Este vreo diferenţă?

— Da! Curvele, cel puţin, se pot culca cu alţi bărbaţi şi nu trebuie să trăiască într-o cuşcă de aur. Le e mai bine fără.

Am pufnit pe nas.

— Eşti imposibilă!

Gianna a ridicat din umeri.

— Te-am făcut să zâmbeşti.

S-a întors, şi expresia ei s-a întunecat.

— Luca şi-a trimis câinele de companie. Poate că era îngrijorat că vei fugi.

I-am urmat privirea şi l-am găsit pe Romero stând pe creasta micului deal care dădea spre golf şi spre doc.

— Ar fi trebuit să luăm iahtul ăla şi să fugim, a spus Gianna.

— Unde aş fi putut fugi? M-ar fi urmărit până la capătul lumii.

Am aruncat o privire la ceasul elegant de aur de la încheietura mâinii mele. Nu-l cunoşteam pe Luca, dar cunoşteam genul lui de bărbaţi. Erau posesivi. Odată ce le aparţineai, nu mai aveai nicio scăpare.

— Ar trebui să ne întoarcem. Curând va fi prezentat tortul.

Ne-am încălţat la loc şi ne-am întors spre zgomot. L-am ignorat pe Romero, dar Gianna s-a încruntat la el.

— Luca are nevoie de tine pentru orice? Sau poate măcar să se uşureze singur?

— Luca este mirele şi trebuie să se ocupe de invitaţi, a spus Romero simplu, dar bineînţeles că era o mustrare în direcţia mea.

Ochii lui Luca s-au oprit asupra mea în momentul în care m-am întors la festivităţi. Mulţi dintre invitaţi erau deja beţi, iar unii se deplasaseră până unde era piscina şi făceau baie îmbrăcaţi complet. Luca mi-a întins mâna, iar eu am redus distanţa dintre noi şi i-am prins-o.

— Unde ai fost?

— Aveam nevoie de un moment pentru mine.

Nu a fost timp pentru alte discuţii, deoarece bucătarul a împins o masă cu tortul spre centru. Era alb, avea şase etaje şi era decorat cu flori de piersic. Luca şi cu mine l-am tăiat sub alte aplauze, urmate de *„Sărut, sărut"*, şi am pus prima felie pe farfurie. Luca a luat o furculiţă şi mi-a dat o înghiţitură în semn că mă va întreţine, iar eu i-am dat apoi una în semn că voi avea grijă de el aşa cum ar trebui să facă o soţie bună.

Era aproape de miezul nopţii când au răsunat primele strigăte care au sugerat că Luca şi cu mine ar trebui să ne retragem în dormitor.

— Te-ai căsătorit cu ea, acum culcă-te cu ea! a strigat Matteo, aruncându-şi braţele în sus şi lovindu-se de un scaun.

Băuse destul vin, whisky, Grappa[2] şi orice altceva i-a căzut în mână. Luca, pe de altă parte, era treaz. Mica urmă de speranţă pe care o nutream că ar fi fost prea

[2] Băutură tradiţională italiană, realizată din tescovină şi seminţe de struguri obţinute în urma procesului de producere al vinului.

beat pentru a ne consuma căsătoria s-a evaporat. Rânjetul de răspuns al lui Luca era cel al unui prădător înfometat, plin de dorinţă, iar asta mi-a făcut inima să îmi bată puternic în piept. Curând, majoritatea bărbaţilor şi chiar multe femei s-au alăturat corului.

Luca s-a ridicat de pe scaun, iar eu am făcut acelaşi lucru, chiar dacă voiam să mă agăţ de el cu disperare, dar nu am avut de ales. Câteva priviri de înţelegere şi compasiune din partea altor femei s-au îndreptat spre mine, dar au fost aproape la fel de rele ca şi batjocura.

Gianna s-a ridicat de pe scaun, dar mama a apucat-o de antebraţ, ţinând-o în loc. Salvatore Vitiello a strigat ceva despre un cearşaf, dar sunetele şi culorile mi s-au părut estompate, ca şi cum aş fi fost prinsă în ceaţă. Strânsoarea lui Luca în jurul mâinii mele, în timp ce mă conducea spre casă, era singurul lucru care mă ţinea în mişcare. Corpul meu părea să fie pe pilot automat. O mulţime mare, formată în principal din bărbaţi, ne urmărea, scandările lor de *„Culcă-te cu ea, culcă-te cu ea!"* devenind din ce în ce mai puternice pe măsură ce intram în casă şi urcam scările spre dormitorul matrimonial de la etajul al doilea. Frica era o pulsaţie insistentă în pieptul meu.

Am simţit gust de cupru şi mi-am dat seama că îmi muşcasem cu putere interiorul obrazului. Am ajuns în cele din urmă în faţa uşilor duble din lemn închis la culoare ale dormitorului. Bărbaţii îl tot băteau pe Luca pe spate şi pe umeri. Pe mine nu m-a atins nimeni. M-ar fi copleşit dacă ar fi făcut-o. Luca a deschis uşa, şi eu am intrat, bucuroasă că am adus o oarecare distanţă între

mine şi mulţimea deranjantă care se holba la noi. Strigătele lor îmi răsunau în cap şi eram pe cale să-mi acopăr urechile cu mâinile. *„Culcă-te cu ea! Culcă-te cu ea!"*

Luca a trântit uşa. Acum eram singuri pentru noaptea nunţii noastre.

capitolul 6

Agitația din fața ușii a încetat, cu excepția lui Matteo care continua să strige sugestii obscene despre ce mi-ar putea face Luca sau eu lui.

— Taci din gură, Matteo, și du-te și găsește-ți o curvă pe care să o fuți! a mârâit Luca.

Afară a domnit tăcerea. Ochii mi-au rătăcit spre patul king-size din centrul camerei și m-a cuprins teroarea. Luca avea propria lui curvă cu care să și-o tragă în seara asta și până la sfârșitul zilelor. Prețul pentru trupul meu nu fusese plătit în bani, dar ar fi putut la fel de bine să fie. Mi-am înfășurat brațele în jurul mijlocului, încercând să-mi sting panica.

Luca s-a întors cu fața la mine cu o sclipire de prădător în ochi. Picioarele mi-au devenit slabe. Poate că, dacă leșinam, aș fi fost cruțată și, chiar dacă nu-i păsa dacă eram inconștientă și se culca cu mine oricum, cel puțin nu mi-aș fi amintit nimic. Și-a aruncat sacoul peste fotoliul de lângă fereastră, iar mușchii antebrațelor i s-au contractat. Era doar mușchi, forță și putere, iar eu păream fragilă ca sticla. O atingere greșită și m-aș fi spart.

Luca și-a luat tot timpul să mă admire. Oriunde ochii lui îmi atingeau trupul, mă marcau ca fiind posesia lui, cuvântul *„a mea"* înțepându-mi pielea de nenumărate ori.

— Când tatăl meu m-a anunțat că mă voi căsători cu tine, mi-a spus că ești cea mai frumoasă femeie pe care organizația din Chicago o avea de oferit, chiar mai frumoasă decât femeile din New York.

De oferit? De parcă aș fi fost o bucată de carne. Mi-am mușcat cu putere limba.

— Nu l-am crezut.

S-a apropiat de mine și m-a apucat de talie. Mi-am înghițit gâfâitul și m-am forțat să stau nemișcată în timp ce mă uitam la pieptul lui. De ce trebuia să fie atât de înalt? S-a aplecat până când gura lui era la mai puțin de un centimetru de gâtul meu.

— Dar a spus adevărul. Ești cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată, iar în noaptea asta ești a mea.

Buzele lui fierbinți mi-au atins pielea. Oare simțea teroarea care îmi bătea în vene? Mâinile i s-au strâns pe talia mea. Lacrimile mi-au apăsat pe globii oculari, dar le-am forțat să se retragă. Nu voiam să plâng, dar cuvintele lui Grace mi se izbeau în creier. *„O să ți-o tragă până o să sângerezi"*.

Fii puternică. Eram o Scuderi. Cuvintele Giannei mi-au răsunat în minte: *„Nu-l lăsa să te trateze ca pe o curvă."*

— Nu!

Cuvântul mi-a sfâșiat gâtul ca un strigăt de luptă. M-am smuls de lângă el, împiedicându-mă câțiva pași înapoi. Totul părea să se oprească atunci. Ce tocmai făcusem?

Expresia lui Luca era uimită, apoi s-a înăsprit

— Nu?

— Ce? am răbufnit. N-ai mai auzit niciodată cuvântul „nu"?

Taci din gură, Aria. Pentru numele lui Dumnezeu, taci din gură.

— Oh, îl aud des. Tipul căruia i-am strivit gâtul l-a spus iar şi iar, şi iar până când nu a mai putut să-l spună.

Am făcut un pas înapoi, încruntată.

— Deci ai de gând să-mi striveşti şi mie gâtul?

Eram ca un câine încolţit, muşcând şi mârâind, dar adversarul meu era un lup. Un lup foarte mare şi periculos.

Un zâmbet rece i-a răsucit buzele.

— Nu, asta ar sfida scopul căsătoriei noastre, nu crezi?

Am tresărit. Desigur că ar face-o. Nu putea să mă ucidă. Cel puţin, nu dacă voia să menţină pacea între Chicago şi New York. Asta nu însemna că nu putea să mă bată sau să mă forţeze.

— Nu cred că tatăl meu ar fi fericit dacă m-ai răni.

Privirea din ochii lui m-a făcut să mai fac un pas în spate.

— E o ameninţare?

Mi-am ferit ochii de ai lui. Tatăl meu ar putea risca un război pentru moartea mea – nu pentru că mă iubea, ci pentru a-şi păstra onoarea –, dar cu siguranţă nu pentru câteva vânătăi sau un viol. Pentru tatăl meu, nici măcar nu ar fi fost un viol. Luca era soţul meu, şi corpul meu era al lui să-l ia ori de câte ori dorea.

— Nu, am spus încet.

Mă uram pentru că eram supusă, ca o cățea care se înclina în fața stăpânului ei, aproape la fel de mult precum îl uram pe el pentru că mă obliga să fac asta.

— Dar tu îmi refuzi ceea ce îmi aparţine?

L-am privit furioasă. La naiba cu supunerea! La naiba cu tatăl meu, pentru că m-a vândut ca pe o vită şi la naiba cu Luca, pentru că a acceptat oferta!

— Nu pot să-ţi refuz ceva ce nu ai dreptul să iei, în primul rând. Corpul meu nu-ţi aparţine. Este al meu.

Mă va omorî. Gândul mi-a trecut prin minte cu o secundă înainte ca Luca să vină în faţa mea. Un metru nouăzeci şi cinci... era înfricoşător de înalt. I-am văzut cu coada ochiului mâna mişcându-se şi am tresărit anticipând lovitura, închizându-mi ochii. Nu s-a întâmplat nimic. Singurul sunet era respiraţia aspră a lui Luca şi pulsul meu în urechi. Am îndrăznit să îl privesc. Luca se holba la mine, cu ochii ca un cer furtunos de vară.

— Aş putea lua ce vreau, a spus, dar răutatea dispăruse din vocea lui.

Nu mai avea rost să neg. Era mult mai puternic decât mine. Şi chiar dacă aş fi ţipat, nimeni nu mi-ar fi venit în ajutor. Mulţi bărbaţi din familia mea şi a lui Luca m-ar fi ţinut probabil chiar la pământ ca să-i fie mai uşor, nu că Luca ar fi putut avea probleme în a mă reţine.

— Ai putea, am recunoscut. Şi te-aş urî pentru asta până la sfârşitul zilelor mele.

El a zâmbit.

— Crezi că-mi pasă? Asta nu este o căsătorie din dragoste. Iar tu deja mă urăşti. O pot vedea în ochii tăi.

Avea dreptate în ambele privinţe. Nu era vorba de dragoste şi îl uram deja, dar, auzindu-l spunând asta, ultima fărâmă de speranţă nebunească pe care o aveam s-a prăbuşit. Nu am spus nimic. A făcut un gest spre lenjeria de pat strălucitor de curată.

— Ai auzit ce a spus tatăl meu despre tradiţia noastră?

Sângele meu a devenit rece ca gheaţa. Auzisem, dar până acum îndepărtasem gândul din minte. Curajul meu fusese în zadar. M-am apropiat de pat şi m-am holbat la cearşafuri, ochii mei fixând locul unde ar fi trebuit să fie dovada virginităţii mele pierdute. Mâine dimineaţă, femeile din familia lui Luca urmau să bată la uşa noastră şi să ia aşternuturile pentru a le prezenta tatălui meu şi al lui Luca, astfel încât să poată inspecta dovada căsătoriei noastre consumate. Era o tradiţie bolnavă, dar nu mă puteam sustrage la ea. Motivaţia de a lupta s-a scurs din mine.

L-am auzit pe Luca venind în spatele meu. M-a apucat de umeri şi am închis ochii. Nu voiam să scot niciun sunet. Dar lupta mea de a nu plânge era o bătălie pierdută. Primele lacrimi se agăţau deja de genele mele, apoi mi se scurgeau pe piele şi mă ardeau pe traseul lor dinspre obraji şi spre bărbie. Mâinile lui Luca au alunecat peste claviculele mele, apoi pe marginea rochiei. Buzele îmi tremurau şi am simţit o lacrimă picurându-mi de pe bărbie. Mâinile lui Luca s-au încordat pe corpul meu.

Pentru o clipă, niciunul dintre noi nu s-a mişcat. M-a întors cu faţa la el şi mi-a împins bărbia în sus. Ochii lui gri şi reci mi-au scanat faţa. Obrajii mei erau uzi de

lacrimi tăcute, dar nu am scos niciun sunet, doar i-am întors privirea. Şi-a lăsat mâinile în jos, s-a retras cu un şir de înjurături italieneşti, apoi şi-a înfipt pumnul în perete. Am ţipat şi am sărit înapoi, strângându-mi buzele în timp ce priveam spatele lui Luca. Era cu faţa la perete, cu umerii încordaţi.

Mi-am şters rapid lacrimile de pe faţă.

Ai reuşit. L-ai înfuriat foarte tare.

Mi-am aruncat privirea spre uşă. Poate că puteam ajunge la ea înaintea lui Luca. Poate că puteam chiar să ies afară înainte să mă prindă din urmă, dar n-aş fi reuşit să ies din incintă. S-a întors şi şi-a scos vesta, dezvăluind un cuţit negru şi un toc de pistol. Degetele i s-au închis în jurul mânerului cuţitului, articulaţiile lor devenind deja roşii de la impactul cu peretele, şi l-a scos afară din teacă. Lama era curbată ca o gheară: scurtă, ascuţită şi letală. Era neagră ca şi mânerul, astfel încât nu putea fi văzută cu uşurinţă în întuneric. Un cuţit karambit pentru lupta corp la corp. Cine ar fi crezut că obsesia lui Fabiano pentru cuţite îmi va fi vreodată de folos? Acum cel puţin puteam să identific cuţitul cu care mă va tăia. Un râs isteric a vrut să-şi croiască drum din gâtul meu, dar l-am înghiţit.

Luca privea cu atenţie lama. Încerca oare să se decidă ce parte din mine să taie mai întâi?

Imploră-l. Dar ştiam că nu avea să mă salveze. Oamenii probabil îl implorau tot timpul şi, din câte am auzit, nu i-a salvat niciodată. Luca nu arăta milă. Avea să devină următorul Capo dei Capi din New York şi avea să conducă cu o brutalitate rece.

Luca s-a apropiat de mine şi am tresărit. Un zâmbet întunecat i-a curbat buzele. A apăsat vârful ascuţit al cuţitului în pielea sa moale de pe antebraţ, făcând sângele să ţâşnească. Buzele mele s-au deschis de surpriză. A lăsat cuţitul pe măsuţa dintre cele două fotolii, a luat un pahar şi şi-a ţinut rana deasupra lui, apoi şi-a privit sângele curgând fără nicio emoţie înainte de a dispărea în cele din urmă în baia alăturată.

Am auzit apa curgând, apoi s-a întors în dormitor. Amestecul de apă şi sânge din pahar avea o culoare roşie deschisă. S-a apropiat de pat, şi-a înmuiat degetele în lichid, apoi l-a întins pe mijlocul cearşafului. Obrajii mi s-au înroşit în urma conştientizării. M-am apropiat încet de el şi m-am oprit când încă eram la o distanţă rezonabilă de atingerea lui, nu că mi-ar fi fost de folos. M-am holbat la cearşafurile pătate.

— Ce faci? am şoptit.

— Ei vor sânge. Vor primi sânge.

— Pentru ce e apa?

— Sângele nu arată întotdeauna la fel.

El ar fi ştiut.

— Este suficient sânge?

— Te aşteptai la un carnagiu?

Mi-a oferit un zâmbet sardonic.

— Este sex, nu o luptă cu cuţite.

„O să ţi-o tragă până o să sângerezi". Cuvintele îmi erau gravate în creier, dar nu le-am repetat.

Câte virgine ai avut, ca să ştii despre asta? Şi câte dintre ele au venit voluntar în patul tău? Cuvintele îmi stăteau pe vârful limbii, dar nu eram sinucigaşă.

— Nu-şi vor da seama că e sângele tău?

— Nu.

S-a întors la masă şi a turnat scotch în paharul cu apă şi sângele rămas. Mi-a susţinut privirea în timp ce l-a băut dintr-o înghiţitură. Nu m-am putut abţine să nu-mi strâmb nasul de dezgust. Încerca oare să mă intimideze? Nu era nevoie să bea sânge pentru asta. Eram îngrozită de el dinainte de a-l cunoaşte. Probabil că aş fi fost îngrozită de el chiar şi când mi-aş fi plecat capul deasupra sicriului său deschis.

— Dar dacă vor face un test ADN?

A râs. Nu era neapărat un sunet de vesel.

— Mă vor crede pe cuvânt. Nimeni nu va pune la îndoială faptul că ţi-am luat virginitatea din clipa în care am fost singuri. Nu o vor face, pentru că sunt cine sunt.

Da, eşti. Atunci de ce m-ai cruţat? Un alt gând care nu avea să iasă vreodată de pe buzele mele. Dar Luca trebuia să se fi gândit la acelaşi lucru, pentru că sprâncenele lui întunecate s-au unit în timp ce ochii lui au cutreierat pe lungimea corpului meu.

M-am încordat şi am făcut un pas înapoi.

— Nu, a spus el cu o voce joasă.

Am încremenit.

— Este a cincea oară când te fereşti de mine în seara asta.

A lăsat jos paharul şi a luat cuţitul în mână. Apoi a avansat spre mine.

— Tatăl tău nu te-a învăţat să-ţi ascunzi frica de monştri? Ei te urmăresc dacă fugi.

Poate că se aştepta ca eu să îl contrazic, dar nu eram atât de pricepută la minciună. Dacă existau monştri, bărbaţii din lumea mea se numărau printre ei. Când a ajuns în faţa mea, a trebuit să-mi înclin capul pe spate ca să-l privesc în faţă.

— Sângele acela de pe cearşafuri are nevoie de o poveste, a spus el simplu, în timp ce ridica cuţitul.

Am tresărit, iar el a murmurat:

— Asta e a şasea oară.

A agăţat lama de marginea corsetului rochiei mele de mireasă şi a coborât încet cuţitul. Ţesătura a cedat până când, în cele din urmă, s-a adunat la picioarele mele. Lama nu mi-a atins niciodată pielea.

— Este o tradiţie în familia noastră să dezbrăcăm mireasa aşa.

Familia lui avea multe tradiţii dezgustătoare.

În cele din urmă, am stat în faţa lui în corsetul meu alb strâns, cu şireturile la spate şi chiloţii cu fundiţa peste fund. Am avut furnicături pe fiecare centimetru al corpului.

Privirea lui Luca era ca focul pe pielea mea, iar eu m-am tras înapoi.

— Şapte, a spus el încet.

Mânia a năvălit peste mine. Dacă se săturase să mă facă să mă feresc de el, atunci poate că ar fi trebuit să nu mai fie atât de intimidant.

— Întoarce-te.

Am făcut cum mi-a ordonat, iar răsuflarea lui ascuţită m-a făcut să regret instantaneu. S-a apropiat mai mult, iar eu am simţit o tragere blândă de fundiţa

care îmi ținea chiloții sus. *„Un cadou de desfăcut. Cum ar putea un bărbat să reziste?"* Cuvintele mamei vitrege a lui Luca mi-au răsărit în minte. Știam că, dedesubtul fundei, partea de sus a fundului meu va fi expusă. *Spune ceva pentru a-l distrage de la acea fundă stupidă.*

— Ai sângerat deja pentru mine, am spus cu o voce tremurândă, iar apoi, aproape imperceptibil: te rog, nu.

Tatălui meu i-ar fi fost rușine de manifestarea mea deschisă în vederea slăbiciunii. Dar el era bărbat. Lumea era a lui pentru a o lua. Femeile erau la dispoziția lui. Iar noi, femeile, trebuia să oferim mereu fără să protestăm.

Luca nu a spus nimic, dar articulațiile lui au atins pielea dintre omoplații mei când a ridicat cuțitul spre corsetul meu. Cu un șuierat, țesătura s-a desprins sub lamă. Mi-am ridicat mâinile, înainte ca și acea barieră de protecție să cadă, și mi-am apăsat corsetul pe piept.

Luca și-a înfășurat brațul în jurul pieptului meu într-un mod posesiv, capturându-mi brațul sub al lui și m-a prins de umăr, presându-mă de el. Am gâfâit când ceva tare m-a înțepat în partea de jos a spatelui. Nu era pistolul lui. Căldura mi-a inundat obrajii și frica mi-a cuprins corpul.

Buzele lui mi-au atins urechea.

— În seara asta mă implori să te cruț, dar într-o zi mă vei implora să ți-o trag.

Nu. *Niciodată*, mi-am jurat. Respirația lui era fierbinte pe pielea mea, iar eu am închis ochii.

— Să nu crezi că, dacă nu-mi revendic drepturile în seara asta, nu ești a mea, Aria. Niciun alt bărbat nu va avea vreodată ceea ce îmi aparține. Tu ești a mea.

Am dat din cap, dar el nu terminase încă.

— Dacă prind un bărbat că te sărută, îi voi tăia limba. Dacă prind un bărbat atingându-te, îi voi tăia degetele, unul câte unul. Dacă prind un bărbat că ţi-o trage, îi voi tăia scula şi ouăle şi i le voi da să le mănânce. Şi am să te fac să te uiţi.

Şi-a lăsat braţul şi s-a dat înapoi. Cu coada ochiului, l-am văzut îndreptându-se cu paşi mari spre fotoliu şi afundându-se în el. A întins mâna după sticla de scotch şi şi-a turnat o cantitate generoasă. Înainte ca el să se răzgândească, am intrat repede în baie, am închis uşa şi am întors cheia, apoi m-am strâmbat la cât de stupidă fusese această mişcare. O încuietoare nu era o protecţie împotriva lui; nicio uşă nu era. Nimic pe lumea asta nu mă putea proteja de el.

Mi-am examinat cu atenţie faţa în oglindă. Aveam ochii roşii şi obrajii umezi. Am lăsat resturile corsetului meu să cadă pe podea şi am luat cămaşa de noapte pe care unul dintre servitori o împăturise pe scaun pentru mine. Un râs înecat mi-a scăpat din gură după ce am îmbrăcat-o peste chiloţii cu fundiţă. Partea de deasupra sânilor era făcută din dantelă, dar cel puţin nu era transparentă, spre deosebire de tot mijlocul cămăşii de noapte. Era cea mai fină ţesătură pe care o văzusem vreodată şi nu lăsa loc imaginaţiei. Stomacul meu gol şi chiloţii erau la vedere. Se termina deasupra genunchilor mei cu un tiv din şi mai multă dantelă. Puteam la fel de bine să ies din baie goală şi să termin odată cu asta, dar nu eram atât de curajoasă.

Mi-am îndepărtat machiajul, mi-am periat dinţii, mi-am desfăcut părul şi, când nu am mai putut să prelungesc inevitabilul, am apucat mânerul uşii. Ar fi fost aşa de rău dacă aş fi dormit în baie?

Respirând adânc, am deschis uşa şi am păşit înapoi în dormitor. Luca era încă aşezat în fotoliu. Sticla de scotch era aproape pe jumătate goală. Bărbaţii beţi nu erau niciodată un lucru bun. Ochii lui m-au găsit şi a râs fără umor.

— Asta alegi să porţi când nu vrei să ţi-o trag?

M-am înroşit la limbajul lui vulgar. Era scotch-ul care vorbea, dar nu puteam să-i spun să se oprească din băut. Oricum mă aflam pe muchie de cuţit.

— Nu eu am ales-o.

Mi-am încrucişat braţele, sfâşiată între a rămâne în picioare şi a mă strecura sub pătură. Dar să mă întind părea o idee proastă. Nu voiam să fiu într-o postură mai vulnerabilă decât cea în care eram deja. Totuşi, nici să stau în faţa lui Luca pe jumătate dezbrăcată nu era cea mai bună alegere.

— Mama mea vitregă? m-a întrebat el.

Am dat simplu din cap. El a pus jos paharul şi s-a ridicat. Bineînţeles, am tresărit. Expresia lui s-a întunecat. Nu a spus nimic în timp ce trecea pe lângă mine spre baie, nici măcar în clipa în care am tresărit, atunci când braţul lui m-a atins. În momentul în care uşa s-a închis, am expirat uşurată. M-am apropiat încet de pat, ochii mei găsind pata roşie deschisă. M-am cocoţat pe marginea saltelei. Apa curgea în baie, dar în cele din urmă Luca avea să iasă din nou.

M-am întins pe marginea saltelei, m-am întors pe o parte şi am tras pătura până la bărbie, apoi mi-am strâns ochii, dorindu-mi să adorm. Voiam ca această zi să se termine, chiar dacă era doar începutul multor zile şi nopţi infernale ce aveau să urmeze.

Apa s-a oprit şi câteva minute mai târziu Luca a ieşit din baie. Am încercat să-mi uniformizez respiraţia pentru a părea că eram deja adormită. Am riscat să arunc o privire rapidă prin ochii pe jumătate închişi, cu faţa acoperită în mare parte de pătură, şi am împietrit. Luca purta doar nişte boxeri negri. Şi dacă Luca era impresionant când era îmbrăcat, era un cu totul un alt nivel de intimidare pe jumătate dezbrăcat. Era doar muşchi, iar pielea îi era plină de cicatrici, unele subţiri şi lungi ca şi când fuseseră produse de un cuţit ce tăiase cu precizie, iar altele rotunde şi rigide, de parcă un glonţ i-ar fi sfâşiat carnea. Pe pielea de deasupra inimii sale erau tatuate litere. Nu le puteam citi de la distanţă, dar aveam senzaţia că era motto-ul lor. „Născut în sânge. Legat prin jurământ de sânge. Intru viu şi plec mort."

S-a îndreptat spre întrerupătorul principal al luminii şi a stins-o, scăldându-ne în întuneric. Dintr-odată m-am simţit ca şi cum aş fi fost singură într-o pădure în miez de noapte, ştiind că undeva ceva mă urmărea. Salteaua s-a înclinat sub greutatea lui Luca, iar eu m-am apucat de marginea patului. Mi-am strâns buzele, permiţându-mi doar respiraţii superficiale.

Salteaua s-a mişcat când Luca s-a întins. Mi-am ţinut respiraţia, aşteptând ca el să se întindă spre mine şi să ia ceea ce era al lui. Avea să fie mereu aşa? Aveam

să fiu nefericită tot restul vieţii? Cu nopţile pline de frică?

Presiunea ultimelor săptămâni, sau poate chiar ani, s-a prăbuşit peste mine. Neputinţa, frica şi furia m-au invadat. Ura faţă de tatăl meu m-a umplut, dar şi mai rău a fost cuţitul fierbinte al dezamăgirii şi al tristeţii. Mă dăduse unui om despre care nu ştia nimic, în afară de reputaţia lui de ucigaş priceput; mă oferise inamicului să facă ce voia cu mine. Bărbatul care ar fi trebuit să mă protejeze de rău mă împinsese în braţele unui monstru cu singurul scop de a-şi asigura puterea.

Lacrimi fierbinţi mi s-au revărsat din ochi, dar greutatea de pe piept nu mi se ridica. A devenit din ce în ce mai grea, până când nu am mai putut să o reţin, şi un plâns gâfâit a izbucnit din mine. *Stăpâneşte-te, Aria*. Am încercat să mă împotrivesc, dar un plâns înecat mi-a scăpat de pe buze.

— O să plângi toată noaptea? a venit vocea rece a lui Luca din întuneric.

Bineînţeles, el încă nu adormise. Pentru un bărbat în poziţia lui, era mai bine să ţină întotdeauna un ochi deschis. Mi-am îngropat faţa în pernă, dar acum că se deschiseseră porţile, nu le mai puteam închide.

— Nu pot să îmi imaginez cum ai fi putut să plângi mai rău, dacă ţi-o trăgeam. Poate că ar trebui să o fac, ca să-ţi dau un motiv real de plâns.

Mi-am tras picioarele la piept, făcându-mă cât mai mică posibil. Ştiam că trebuia să mă opresc. Nu fusesem bătută sau mai rău, dar nu reuşeam să-mi stăpânesc emoţiile.

Luca s-a mişcat şi o lumină blândă a inundat camera. Aprinsese lampa de pe noptiera lui. Am aşteptat. Ştiam că mă privea, dar mi-am ţinut faţa lipită de pernă. Poate că avea să părăsească camera dacă se va sătura de zgomot. Mi-a atins braţul, iar eu am tresărit atât de violent, încât aş fi căzut de pe pat dacă Luca nu m-ar fi tras spre el.

— Ajunge, a spus el cu voce joasă.

Vocea aceea. M-am liniştit imediat şi l-am lăsat să mă rostogolească pe spate. Încet, mi-am desfăcut picioarele şi braţele şi m-am întins, nemişcată ca un cadavru.

— Uită-te la mine! mi-a ordonat el, iar eu am făcut-o.

Era asta vocea care îl făcuse celebru?

— Vreau să nu mai plângi. Vreau să nu mai tresari de la atingerea mea.

Am dat din cap fără să vreau.

El a clătinat din cap.

— Acest semn din cap nu înseamnă nimic. Nu crezi că recunosc frica atunci când se uită fix la mine? În clipa în care voi stinge lumina, vei plânge din nou ca şi cum te-aş fi violat.

Nu ştiam ce voia să fac. Nu era ca şi cum îmi plăcea să fiu speriată de moarte. Nu că frica era singurul motiv al căderii mele nervoase, dar el nu ar fi înţeles. Cum ar fi putut să înţeleagă că am fost smulsă din propria viaţă? Surorile mele, Fabiano, familia mea, Chicago; ei erau tot ceea ce cunoscusem vreodată, iar acum trebuia să renunţ la ei.

— Aşa că, pentru a te linişti şi a te face să taci, voi face un jurământ.

Mi-am lins buzele, simţind gustul sărat al lacrimilor pe ele. Degetele lui Luca s-au încordat pe braţul meu.

— Un jurământ? am şoptit.

Mi-a luat mâna şi mi-a apăsat palma pe tatuajul de deasupra inimii lui. Am expirat când muşchii lui s-au flexat sub atingerea mea. Era cald, iar pielea lui era mult mai moale decât anticipasem.

— Născut în sânge, legat prin jurământ de sânge, jur că nu voi încerca să-ţi fur virginitatea sau să-ţi fac rău în vreun fel în seara asta.

Buzele i s-au strâmbat şi a dat din cap spre tăietura de pe braţul lui.

— Am sângerat deja pentru tine, aşa că asta pecetluieşte totul. Născut în sânge. Legat prin jurământ de sânge.

Mi-a acoperit mâna cu a lui peste tatuaj, uitându-se la mine, aşteptând să zic ceva.

— Născut în sânge, legat în jurământ de sânge, am spus încet.

Mi-a dat drumul la mână şi am coborât-o pe stomac, şocată şi confuză. Un jurământ era ceva important. Fără să spună altceva, a stins lumina şi s-a întors de partea lui de pat.

I-am ascultat respiraţia ritmică, ştiind că nu dormea. Am închis ochii. Nu avea să-şi încalce jurământul.

capitolul 7

Lumina soarelui mi-a lovit faţa. Am încercat să mă întind, dar un braţ era aruncat peste talia mea şi un piept ferm mi-a apăsat spatele. Mi-a luat o clipă să-mi amintesc unde mă aflam şi ce s-a întâmplat ieri, apoi am înţepenit.

— Bun, te-ai trezit, a spus Luca, cu o voce răguşită de somn.

Realizarea m-a lovit. Luca. Soţul meu. Eram o femeie măritată, dar Luca îşi ţinuse promisiunea. Mariajul nostru nu a fost consumat. Am deschis ochii. Mâna lui Luca m-a prins de şold şi m-a întors pe spate. Stătea sprijinit pe un cot, în timp ce ochii lui îmi examinau chipul. Mi-aş fi dorit să ştiu la ce se gândea. Era ciudat să fiu în pat cu un bărbat. Simţeam căldura lui Luca, chiar dacă trupurile noastre nu se atingeau. În lumina soarelui, cicatricile de pe pielea lui erau cumva mai puţin proeminente decât noaptea trecută, dar muşchii lui erau la fel de impresionanţi. M-am întrebat cum se simţeau la atingere.

S-a întins şi mi-a luat o şuviţă de păr între două degete. Mi-am ţinut respiraţia, dar el a eliberat-o după o clipă, chipul său devenind calculat.

— Nu va dura mult până când mama mea vitregă, mătuşile mele şi celelalte femei căsătorite din familia mea vor bate la uşa noastră pentru a aduna cearşafurile şi a le duce în sufragerie, unde, fără îndoială, toţi ceilalţi aşteaptă deja să înceapă nenorocitul de spectacol.

O roşeaţă mi s-a răspândit pe obrajii şi ceva în ochii lui Luca s-a schimbat, o parte din răceală fiind înlocuită de o altă emoţie. Ochii mei au găsit mica tăietură de pe braţul său. Nu fusese adâncă şi era deja cicatrizată.

Luca a dat din cap.

— Sângele meu le va da ceea ce îşi doresc. Va fi fundamentul poveştii noastre, dar se vor aştepta ca noi să completăm detaliile. Ştiu că sunt un mincinos convingător. Dar tu vei putea să minţi în faţa tuturora, chiar şi a mamei tale, când le vei povesti despre noaptea nunţii noastre? Nimeni nu trebuie să ştie ce s-a întâmplat. M-ar face să par slab.

Buzele lui s-au strâns cu regret. Regretul de a mă fi cruţat şi de a se fi pus în situaţia de a depinde de abilităţile mele de a minţi.

— Slab pentru că nu ai vrut să-ţi violezi soţia? am şoptit.

Degetele lui Luca de pe şoldul meu s-au strâns. Nici măcar nu-mi dădusem seama că erau încă acolo. *„Fă-l să vrea să fie bun cu tine”.* Cuvintele Bibianei mi-au trecut prin minte. Luca era un monstru, nu exista nicio

îndoială. Nu putea fi altceva pentru a supraviețui ca lider în lumea noastră, dar poate că puteam să-l fac să își țină monstrul în lanțuri atunci când era cu mine. Era mai mult decât sperasem când mă condusese spre dormitor aseară.

Luca a zâmbit cu răceală.

— Slab pentru că nu am luat ceea ce era al meu de luat. Tradiția așternuturilor însângerate în mafia siciliană este atât o dovadă a purității miresei, cât și a implacabilității soțului. Așa că ce crezi că va spune despre mine faptul că te-am pus să zaci pe jumătate dezbrăcată în patul meu, vulnerabilă și a mea, și totuși iată-te aici, neatinsă, așa cum erai înainte de nunta noastră?

— Nimeni nu va ști. Nu voi spune nimănui.

— De ce aș avea încredere în tine? Nu obișnuiesc să am încredere în oameni, mai ales în cei care mă urăsc.

Mi-am odihnit palma pe tăietura de pe brațul lui, simțindu-i mușchii contractându-se sub atingerea mea. Mă simțeam ca și cum aș fi atins o piatră. Cum era posibil ca mușchii să fie atât de rezistenți, ca un os? *„Fă-l să fie bun cu tine, fă-l să te iubească."*

— Nu te urăsc.

Și-a îngustat ochii, dar în mare parte era adevărul. L-aș fi urât dacă m-ar fi forțat. Cu siguranță că uram ceea ce însemna pentru mine căsătoria cu el, dar nu-l cunoșteam suficient de bine pentru o ură adevărată. Poate că aceasta ar fi venit cu timpul.

— Și poți avea încredere în mine, pentru că sunt soția ta. Nu eu am ales această căsătorie, dar pot alege

măcar să scot tot ce e mai bun din legătura noastră. Nu am nimic de câştigat dacă îţi trădez încrederea, dar am totul de câştigat dacă îţi arăt că sunt loială.

În expresia lui se citea o licărire de ceva, poate de respect.

— Bărbaţii care aşteaptă în acea sufragerie sunt prădători. Se hrănesc cu cei slabi, iar ei aşteaptă de mai bine de un deceniu un semn de slăbiciune din partea mea. În momentul în care vor vedea unul, vor ataca.

— Dar tatăl tău...

— Dacă tatăl meu crede că sunt prea slab pentru a controla Familia, îi va lăsa cu plăcere să mă facă bucăţi.

Ce fel de viaţă era aceea în care trebuia să fii puternic tot timpul, chiar şi în preajma familiei tale? Cel puţin eu îmi aveam surorile, dar şi pe fratele meu, şi chiar, într-o oarecare măsură, o aveam pe mama mea şi pe oamenii ca Valentina. În lumea noastră, femeilor li se iertau slăbiciunile. Ochii lui Luca erau duri. Poate că ăsta ar fi fost momentul în care ar fi decis că într-adevăr nu merita riscul şi m-ar fi luat chiar atunci, dar când privirea lui s-a aşezat în cele din urmă din nou asupra mea, întunericul era departe.

— Cum rămâne cu Matteo?

— Am încredere în Matteo. Dar Matteo este încăpăţânat. Ar fi ucis dacă ar încerca să mă apere.

Era ciudat să vorbesc cu Luca – cu soţul meu – în felul acesta, aproape ca şi cum ne-am cunoaşte.

— Nimeni nu se va îndoi de mine, am spus. Le voi da ceea ce vor să vadă.

Luca s-a ridicat în picioare, iar ochii mei au fost atraşi de tatuajul de deasupra inimii lui, apoi au cuprins muşchii pieptului şi ai abdomenului. Obrajii mi s-au încălzit când i-am întâlnit privirea.

— Ar trebui să porţi ceva mai mult decât scuza asta jalnică de cămaşă de noapte când sosesc harpiile. Nu vreau să-ţi vadă corpul, mai ales şoldurile şi partea superioară a coapselor. E mai bine să le lăsăm să se întrebe dacă ţi-am lăsat urme, a spus el.

Apoi a zâmbit cu obrăznicie.

— Dar nu putem să-ţi ascundem faţa de ele.

S-a aplecat peste mine şi mâna lui a venit spre faţa mea. Mi-am închis ochii, tresărind.

— Este a doua oară când crezi că o să te lovesc, a spus el cu voce joasă.

Ochii mei s-au deschis larg.

— Am crezut că ai spus....

— Ce? m-a întrerupt. Că toată lumea se aşteaptă să ai vânătăi pe faţă după o noapte cu mine? Eu nu lovesc femeile.

Mi-am amintit când îl împiedicase pe tatăl meu să mă pălmuiască. El nu ridicase niciodată mâna asupra mea. Ştiam că mulţi bărbaţi din organizaţia Chicago aveau un cod ciudat de reguli pe care le respectau. Nu puteai să înjunghii un om pe la spate, dar puteai să-i tai gâtul în acest fel, de exemplu. Nu ştiam ce făcea ca una să fie mai bună decât cealaltă. Luca părea să aibă şi el propriile reguli. Să-i zdrobeşti gâtul cuiva cu mâinile goale era acceptabil; să-ţi loveşti soţia, nu.

— Cum aş putea crede că îi poţi convinge pe toţi că ne-am consumat căsătoria, când tu te tot fereşti de atingerea mea?

— Crede-mă, tresărirea îi va face pe toţi să creadă şi mai mult în minciună, deoarece, cu siguranţă, nu m-aş fi oprit din a mă feri de atingerea ta dacă ai fi luat ceea ce este al tău. Cu cât voi tresări mai mult, cu atât mai mult te vor considera monstrul care vrei să creadă că eşti.

Luca a chicotit.

— Cred că ştii mai multe despre jocurile de putere decât mă aşteptam.

Am ridicat din umeri.

— Tatăl meu este Consilier.

Şi-a înclinat capul în semn de recunoaştere, apoi şi-a ridicat mâna şi mi-a cuprins faţa.

— Ceea ce am vrut să spun mai devreme a fost că faţa ta nu arată ca şi cum ai fi fost sărutată.

Ochii mei s-au mărit.

— Niciodată nu am...

Dar bineînţeles că el ştia deja asta.

Buzele lui s-au ciocnit de ale mele şi mi-am apropiat palmele de pieptul lui, dar nu l-am împins. Limba lui mi-a tachinat buzele, cerând să intre. Am cedat şi mi-am atins cu ezitare limba de a lui. Nu ştiam ce să fac şi m-am uitat la Luca cu ochii mari, dar el a preluat conducerea, în timp ce limba şi buzele lui mi-au răpit gura. Era ciudat să permit o astfel de intimitate, dar nu era neplăcut. Am pierdut noţiunea timpului în timp ce mă săruta, exigent şi posesiv, cu mâna lui caldă

pe obrazul meu. Barba lui se freca de buzele şi pielea mea, dar frecarea îmi provoca furnicături în loc să mă deranjeze. Simţeam forţa sa reţinută în timp ce corpul acestuia se presa de al meu. În cele din urmă s-a retras, cu ochii întunecaţi de dorinţă. Am tremurat, nu doar de frică.

S-au auzit bătăi insistente, iar Luca şi-a legănat picioarele din pat şi s-a ridicat.

Am tras aer în piept la vederea protuberanţei din chiloţii lui.

El a zâmbit.

— Un bărbat ar trebui să aibă erecţie când se trezeşte lângă mireasa lui, nu crezi? Dacă vor un spectacol, vor avea parte de un spectacol.

A dat din cap spre baie.

— Acum du-te şi ia un halat pe tine.

Am sărit repede din patul cu cearşaful pătat şi m-am repezit în baie, unde am luat halatul lung de satin alb şi l-am pus peste cămaşa de noapte înainte de a lua rămăşiţele corsetului pe care îl lăsasem pe jos aseară.

Când m-am întors în dormitor, l-am văzut pe Luca punându-şi suportul pistolului şi al cuţitului peste pieptul gol, îmbrăcând o altă curea cu un cuţit de vânătoare, mai lung, pe antebraţ, cât să îşi acopere tăietura mică, apoi şi-a repoziţionat erecţia , astfel încât să fie şi mai evidentă.

Cu obrajii înfierbântaţi, am înaintat prin cameră şi am aruncat corsetul jos, lângă rochia de mireasă distrusă. Luca era o privelişte magnifică, cu statura sa înaltă, muşchii şi teaca sa, ca să nu mai vorbim de

umflătura din pantaloni. O urmă de curiozitate m-a cuprins. Cum arăta fără lenjerie intimă?

M-am sprijinit de peretele de lângă fereastră şi mi-am înfăşurat un braţ în jurul meu, brusc îngrijorată că cineva avea să-şi dea seama că Luca nu se culcase cu mine. Toate acestea erau femei măritate. Oare aveau să observe că ceva nu era în regulă? M-am pregătit când a deschis uşa larg, stând în faţa femeilor adunate în toată splendoarea lui, pe jumătate dezbrăcat. Se auzeau suspine, chicoteli şi chiar câteva cuvinte italieneşti murmurate, care ar fi putut fi rugăciuni sau blesteme – erau rostite prea repede şi prea încet ca să le aud. A trebuit să-mi înăbuş un hohot.

— Am venit să luăm cearşafurile, a spus mama vitregă a lui Luca, cu o bucurie aproape nemascată.

Luca s-a dat înapoi, deschizând uşa mai larg. Imediat au intrat mai multe femei, ochii lor săgetând spre pat şi spre pata de sânge, apoi spre mine. Ştiam că aveam faţa roşie, chiar dacă nu era sângele meu pe cearşafuri. Cum puteau aceste femei să fie atât de dornice să vadă dovada virginităţii mele? Nu aveau niciun pic de compasiune? Poate credeau că era corect să trec prin acelaşi calvar ca şi ele. M-am uitat în altă parte, incapabilă să le mai suport privirile scrutătoare. Să-şi facă singure ce impresie voiau. Cei mai mulţi invitaţi plecaseră, mai ales politicienii şi alţi oameni care nu făceau parte din mafie. Doar familia cea mai apropiată trebuia să fie martoră la prezentarea aşternuturilor, dar după numărul de femei adunate pe coridor şi în dormitor, nici nu ţi-ai fi dat seama.

Doar femeile de vârsta căsătoriei aveau voie să fie prezente când se dădeau jos cearşafurile – pentru a nu speria ochii virgini şi puri ai fetelor mai tinere. Le-am văzut pe mătuşile mele printre spectatori, precum şi pe mama mea, Valentina şi Bibiana, dar femeile din familia lui Luca erau în faţă, deoarece era tradiţia lor, nu a noastră. *Acum e şi a ta*, mi-am amintit cu o strângere de inimă. Luca mi-a întâlnit privirea pentru scurt timp din celălalt colţ al camerei. Acum împărtăşeam un secret. Nu m-am putut abţine să nu mă simt recunoscătoare faţă de soţul meu, chiar dacă nu voiam să fiu recunoscătoare pentru aşa ceva. Dar în lumea noastră trebuia să fii mulţumit pentru cel mai mic act de bunătate, mai ales din partea unui bărbat ca Luca, mai ales când nu era nevoit să fie amabil.

Mama vitregă a lui Luca, Nina, şi verişoara lui, Cosima, au început să dea jos cearşaful.

— Luca, a spus Nina cu o indignare prefăcută. Nu ţi-a spus nimeni să fii blând cu mireasa ta virgină?

Afirmaţia ei a primit câteva chicoteli stânjenite şi am coborât ochii, deşi voiam să mă încrunt la ea. Luca a făcut o treabă bună în acest sens, apoi i-a arătat un zâmbet de lup care mi-a ridicat părul de pe gât.

— Eşti căsătorită cu tatăl meu. Ţi se pare că este un om care îşi învaţă fiii să fie blânzi cu *cineva*?

Buzele i s-au subţiat, dar nu s-a oprit din zâmbit. Simţeam privirile tuturora aţintite asupra mea, şi m-am mişcat inconfortabil sub atenţia primită. Când am riscat să arunc o privire spre familia mea, am văzut şoc şi milă pe feţele multora dintre ei.

— Lăsaţi-mă să trec! a venit vocea panicată a Giannei.

Mi-am ridicat capul. Se lupta să-şi croiască drum printre femeile adunate şi a ocolit-o pe mama, care a încercat să o oprească. Gianna nici măcar nu ar fi trebuit să fie aici. Dar când a făcut Gianna vreodată ceea ce trebuia să facă? A împins o femeie foarte slabă din calea ei şi a intrat în dormitor, clătinându-se. Faţa ei a sclipit de dezgust când a zărit cearşafurile pe care mama vitregă a lui Luca le ţinea în sus şi le aşeza peste braţele întinse ale Cosimei.

Ochii ei mi-au găsit chipul, zăbovind asupra buzelor mele umflate, a părului răvăşit şi a braţelor mele, care erau încă înfăşurate în jurul mijlocului. Mi-aş fi dorit să existe o modalitate de a o anunţa că eram bine, că nu era aşa cum părea, dar nu puteam cu toate acele femei în jurul nostru. S-a întors spre Luca, care cel puţin nu mai avea erecţie. Privirea din ochii ei i-ar fi pus pe majoritatea oamenilor pe fugă, însă Luca doar şi-a ridicat sprâncenele cu un zâmbet arogant.

Ea a făcut un pas în direcţia lui.

— Gianna, i-am spus în linişte. Vrei să mă ajuţi să mă îmbrac?

Mi-am lăsat braţele să cadă pe lângă mine şi m-am îndreptat spre baie, încercând să tresar din când în când ca şi cum m-ar fi durut şi sperând că nu exageram. Nu mai văzusem niciodată o mireasă, sau pe altcineva, după ce se presupunea că îşi pierduse virginitatea. În momentul în care uşa s-a închis în spatele meu şi al Giannei, ea şi-a aruncat braţele în jurul meu.

— Îl urăsc. Îi urăsc pe toţi. Vreau să-l omor.

— El nu a făcut nimic, am murmurat eu.

Gianna s-a retras, iar eu mi-am dus degetul la buze. Confuzia i se întinsese pe faţă.

— Ce vrei să spui?

— Nu m-a forţat.

— Doar pentru că nu te-ai luptat cu el, nu înseamnă că nu a fost viol.

I-am acoperit gura cu mâna.

—Sunt încă virgină.

Gianna a făcut un pas înapoi, aşa că mâna mea a căzut de pe buzele ei.

— Dar sângele, a şoptit ea.

— S-a tăiat singur.

S-a uitat la mine cu neîncredere.

— Ai sindromul Stockholm?

Mi-am dat ochii peste cap.

—Shhh. Spun adevărul.

— Atunci, de ce acest spectacol?

— Pentru că nimeni nu trebuie să ştie. Nimeni. Nici măcar mama sau Lily. Nu poţi spune nimănui, Gianna.

Gianna s-a încruntat.

— De ce ar face asta?

— Nu ştiu. Poate că nu-i place să mă rănească.

— Omul ăla ar omorî şi un pui de căprioară dacă s-ar uita la el într-un mod greşit.

— Tu nu-l cunoşti.

— Nici tu nu-l cunoşti.

Ea a scuturat din cap.

— Să nu-mi spui că acum ai încredere în el. Doar pentru că nu ţi-a tras-o aseară, nu înseamnă că nu o va face în curând. Poate că preferă să o facă în Penthouse-ul lui cu vedere spre New York. Tu eşti soţia lui, şi orice bărbat cu o sculă funcţională ar vrea să intre în chiloţii tăi.

— Tata chiar şi-a irosit toate comentariile despre doamne pe tine, am spus zâmbind.

Gianna a continuat să se holbeze.

— Gianna, ştiam când m-am căsătorit cu Luca că va trebui să mă culc cu el în cele din urmă, şi am acceptat asta. Dar mă bucur că am şansa de a-l cunoaşte puţin mai bine înainte să se întâmple.

Deşi nu eram sigură că aveau să-mi placă părţile din el pe care aveam să le cunosc. Dar sărutările lui nu fuseseră deloc neplăcute. Pielea încă mi se încălzea când mă gândeam la asta. Iar Luca era cu siguranţă plăcut de privit. Nu că frumuseţea ar putea anula cruzimea, dar până acum nu fusese crud cu mine şi cumva credeam că nu va fi, cel puţin nu intenţionat.

Gianna a suspinat.

— Da, probabil că ai dreptate.

S-a aşezat pe capacul toaletei.

— Nu am dormit toată noaptea de grija ta. Nu puteai să-mi trimiţi un mesaj în care să-mi spui că Luca nu ţi-a luat virginitatea?

Am început să mă dezbrac.

— Sigur. Şi apoi tata sau Umberto ţi-ar fi verificat mobilul şi l-ar fi văzut, iar eu aş fi fost condamnată.

Ochii Giannei m-au scanat din cap până în picioare în timp ce intram în duş, probabil că încă mai căuta un semn că Luca m-a maltratat.

— Tot trebuie să te comporţi ca şi cum l-ai urî pe Luca când îl vei vedea mai târziu, altfel oamenii vor deveni suspicioşi, i-am spus eu.

— Nu-ţi face griji. Asta nu va fi o problemă, pentru că eu încă îl urăsc pentru că te-a luat de lângă mine şi pentru că eşti *a lui*. Nu cred nici măcar o secundă că este capabil de bunătate.

— Iar Luca nu trebuie să ştie că ţi-am spus.

Am pornit duşul şi am lăsat apa fierbinte să spele ultimele urme de oboseală. Trebuia să fiu pe deplin trează pentru spectacolul din sufragerie de mai târziu. Muşchii mei încordaţi au început să se relaxeze pe măsură ce jetul de apă îi masa.

— Nu poţi intra, a spus Gianna furioasă, speriindu-mă. Nu-mi pasă că eşti soţul ei.

Am deschis ochii şi l-am văzut pe Luca făcându-şi drum în baie. Gianna i-a ieşit în cale. M-am întors repede cu spatele la ei.

— Trebuie să mă pregătesc, a mârâit Luca. Şi nu e nimic aici pe care să nu-l fi văzut deja.

Mincinosule.

— Acum pleacă, sau o să vezi pentru prima dată o sculă, fiindcă mă voi dezbrăca.

Şi-a dat jos teaca de la piept şi cureaua de la încheietura mâinii.

— Ticălos arogant, eu...

— Pleacă! am strigat.

Gianna a plecat, dar nu înainte de a-l înjur pe Luca folosind câteva cuvinte alese. Uşa s-a trântit şi am rămas singuri. Nu eram sigură ce făcea Luca şi nu mă întorceam să verific. Nu-l puteam auzi din cauza zgomotului apei. Ştiam că nu puteam rămâne la nesfârşit în duş, aşa că am închis apa şi m-am întors cu faţa spre cameră.

Luca îşi întindea cremă de ras pe bărbie cu o pensulă, dar ochii lui mă priveau în oglindă. Am rezistat impulsului de a mă acoperi, chiar dacă simţeam cum o roşeaţă mi se răspândea pe corp. A lăsat pensula jos şi a întins mâna după unul dintre prosoapele de baie atârnate pe suportul încălzit, apoi s-a apropiat de mine, fiind încă în chiloţi. Am deschis duşul şi am luat prosopul de la el cu o mulţumire rapidă. El nu s-a mişcat, ochii lui fiind de neînţeles în timp ce îmi cutreierau corpul. Am înfăşurat prosopul în jurul meu, apoi am ieşit. Fără tocuri înalte, vârful capului meu ajungea doar până la pieptul lui Luca.

— Pun pariu că deja îţi regreţi decizia, am spus încet.

Nu a fost nevoie să-i explic, ştia la ce mă refeream.

Fără niciun cuvânt, s-a întors la chiuvetă, a luat pensula şi a reluat ceea ce făcuse înainte. Mă îndreptam spre dormitor, când vocea lui m-a speriat.

— Nu.

M-am uitat înapoi şi i-am întâlnit privirea.

— Când îţi voi revendica trupul, vreau să te zvârcoleşti sub mine de plăcere, nu de teamă.

capitolul 8

Eram deja îmbrăcată într-o rochie lungă de vară portocalie şi o curea aurie pentru a-mi accentua talia, când Luca a ieşit din baie purtând doar un prosop. M-am aşezat pe scaunul din faţa mesei de toaletă, aplicându-mi machiajul, dar am îngheţat cu peria de rimel la câţiva centimetri de ochi când l-am văzut pe Luca. S-a îndreptat spre garderobă şi şi-a ales o pereche de pantaloni negri şi o cămaşă albă înainte de a-şi arunca prosopul fără ruşine. Nu mi-am întors privirea suficient de repede şi am fost răsplătită cu imaginea posteriorului său ferm. Mi-am coborât ochii şi m-am ocupat cu verificarea unghiilor până când am îndrăznit să mă întorc din nou cu faţa la oglindă şi să mă dau cu rimel.

Luca şi-a încheiat cămaşa, cu excepţia celor doi nasturi de sus. Şi-a fixat un cuţit pe antebraţ şi a rulat mâneca peste el, apoi şi-a pus un toc de pistol în jurul gambei. M-am întors cu spatele.

— Te duci vreodată undeva fără arme?

De data aceasta nu avea toc la piept, pentru că nu putea fi ascuns doar de o cămașă albă și ar fi fost prost gust să își afișeze armele în mod deschis la o întâlnire de familie.

— Nu, dacă pot evita.

Mă studia.

— Știi să tragi cu un pistol sau să folosești un cuțit?

— Nu. Tatăl meu crede că femeile nu ar trebui să se implice în lupte.

— Uneori, luptele vin la tine. Bratva și Triada nu fac distincție între bărbați și femei.

— Deci nu ai ucis niciodată o femeie?

Expresia lui s-a înăsprit.

— Nu am spus asta.

Am așteptat ca el să elaboreze, dar nu a făcut-o. Poate că era mai bine așa.

M-am ridicat în picioare, netezindu-mi rochia, emoționată de întâlnirea cu tatăl meu și cu Salvatore Vitiello după noaptea nunții.

— Bună alegere, a spus Luca. Rochia îți acoperă picioarele.

— Cineva ar putea să ridice fusta și să-mi inspecteze coapsele?

A fost o glumă, dar buzele lui Luca s-au curbat într-un rânjet.

— Dacă cineva încearcă să te atingă, își pierde mâna.

Nu am spus nimic. Protecția lui mă încânta și mă speria în egală măsură. M-a așteptat la ușă, iar eu m-am apropiat de el nesigură. Cuvintele lui din baie încă îmi

răsunau în urechi. *„Zvârcoleşti de plăcere".* Dacă mă simţeam destul de relaxată în preajma lui, poate aş fi putut simţi plăcere. Gianna avea dreptate. Nu puteam să-mi permit să am încredere în el atât de uşor. Ar fi putut să mă manipuleze.

Şi a odihnit mâna pe partea inferioară a spatelui meu în timp ce ieşeam. Când am ajuns în capătul scărilor, puteam deja să aud conversaţii, iar câţiva invitaţi împrăştiaţi vorbeau în grupuri mici în imensul hol de la intrare.

Am încremenit.

— Aşteaptă cu toţii să vadă un cearşaf însângerat? am şoptit îngrozită.

Luca s-a uitat la mine, zâmbind.

— Mulţi dintre ei, mai ales femeile. Bărbaţii ar putea spera la detalii murdare, alţii ar putea spera să vorbească despre afaceri, să ceară o favoare, să intre în graţiile mele.

M-a împins uşor înainte şi am mers în jos pe scări.

Romero aştepta la baza scărilor, cu părul lui castaniu ciufulit.

A înclinat capul spre Luca, apoi mi-a aruncat un zâmbet scurt.

— Cum eşti? m-a întrebat, apoi a făcut o grimasă, vârful urechilor devenindu-i chiar roşu.

Luca a chicotit. Nu-i cunoşteam pe niciunul dintre ceilalţi bărbaţi din sală, dar toţi îi făceau lui Luca cu ochiul sau zâmbeau larg. Stânjeneala îmi urca pe gât. Ştiam la ce se gândeau cu toţii, practic îi simţeam cum

mă dezbrăcau din priviri. M-am mutat mai aproape de Luca, iar el şi-a încolăcit degetele în jurul taliei mele.

— Matteo şi restul familiei tale sunt în sufragerie.

— Se uită peste cearşafuri?

— De parcă le-ar putea citi ca pe nişte frunze de ceai, a confirmat Romero, apoi mi-a aruncat o privire de scuză.

Nu părea să bănuiască nimic.

— Vino, a spus Luca, împingându-mă spre uşile duble.

În clipa în care am păşit în sufragerie, fiecare pereche de ochi era îndreptată spre noi. Femeile din familie erau adunate într-o parte a camerei, împărţite în grupuri mici, în timp ce bărbaţii stăteau în jurul mesei lungi de dining, care era plină de ciabatta, struguri, şuncă, mortadella, brânzeturi, platouri cu fructe şi biscuiţi. Mi-am dat seama că, de fapt, îmi era destul de foame. Era deja aproape ora prânzului. Matteo s-a strecurat pe lângă mine şi Luca, cu un espresso în mână.

— Arăţi ca naiba, a spus Luca.

Matteo a dat din cap.

— Al zecelea meu espresso şi încă nu m-am trezit. Am băut prea mult aseară.

— Erai praf, a spus Luca. Ţi-aş fi tăiat limba pentru unele dintre lucrurile pe care i le-ai spus Ariei dacă nu erai fratele meu.

Matteo a zâmbit la mine.

— Sper că Luca nu a făcut nici măcar jumătate din lucrurile pe care i le-am sugerat eu.

Nu ştiam ce să răspund la asta. Matteo încă mă făcea să fiu nervoasă. A schimbat o privire cu Luca, care mi-a mângâiat talia, făcându-mă să tresar.

— Ne-ai prezentat o adevărată operă de artă, a spus Matteo, făcând un semn din cap spre partea din spate a camerei, unde cearşafurile erau înfăşurate pe un cuier pentru o mai bună expunere.

M-am încordat. Ce voia să spună?

Dar Luca nu părea îngrijorat, în schimb, a clătinat din cap. Salvatore Vitiello şi tatăl meu ne făceau semn să ne alăturăm lor şi ar fi fost nepoliticos să-i facem să mai aştepte. Tata s-a ridicat când am ajuns la masă şi m-a cuprins în braţe. Am fost surprinsă de această manifestare deschisă a afecţiunii. Mi-a atins ceafa şi mi-a şoptit:

— Sunt mândru de tine.

I-am oferit un zâmbet forţat când ne-am despărţit. Mândru pentru ce? Pentru că mi-am pierdut virginitatea? Pentru că mi-am desfăcut picioarele?

Salvatore a pus o mână pe umărul meu şi al lui Luca şi ne-a oferit un zâmbet.

— Sper că ne putem aştepta la mici Vitiello în curând.

Am reuşit să nu-mi arăt uimirea. Luca nu le menţionase că luam anticoncepţionale?

— Vreau să mă bucur de Aria în linişte pentru o lungă perioadă de timp. Şi, cu Bratva apropiindu-se, nu aş vrea să am copii de care să mă îngrijorez, a spus Luca apăsat.

Nu exista niciun cuvânt care să descrie cât de uşurată am fost de cuvintele lui Luca. Chiar nu eram pregătită pentru copii. Aveam deja destule schimbări aruncate în calea mea, fără să mai am nevoie şi de bonusul unui bebeluş. Tatăl lui a dat din cap.

— Da, da, desigur. E de înţeles.

După aceea, s-au lansat într-o conversaţie despre Bratva şi a devenit destul de clar că eram liberă. M-am desprins din strânsoarea lui Luca şi m-am îndreptat spre femei. Gianna m-a întâlnit la jumătatea drumului.

— Dezgustător, a mormăit ea cu o privire încruntată spre cearşafuri.

— Ştiu.

M-am uitat în jur, dar nu i-am putut vedea pe Fabiano sau pe Lily.

— Unde sunt...

— La etaj, în camera lor, cu Umberto. Mama nu a vrut ca ei să fie aici pentru dezvăluirea cearşafurilor.

S-a aplecat în mod conspirativ.

— Mă bucur atât de mult că în sfârşit eşti aici. Femeile alea îşi povestesc de ore întregi experienţele lor cu cearşafurile însângerate. Ce naiba se întâmplă cu Familia din New York? Dacă mai aud un singur cuvânt despre asta, o să le arăt un adevărat masacru.

— Acum că sunt aici, mă îndoiesc că vor vorbi despre altceva în afară de cearşafurile alea nenorocite de acolo, am murmurat.

S-a dovedit că aveam dreptate. Aproape fiecare femeie a simţit nevoia să mă îmbrăţişeze şi să-mi ofere sfaturi care nu au făcut decât să mă enerveze. *„O să fie*

mai bine. Uneori e nevoie de timp pentru ca o femeie să se simtă confortabil." Şi cel mai bun: *„Crede-mă, mi-a luat ani întregi să mă pot bucura de asta."*

Valentina nu a spus nimic în timp ce m-a luat în braţe, doar mi-a atins cu palma obrazul şi a zâmbit, înainte de a se da înapoi pentru a face loc unei alte femei. Mama a păstrat distanţa. Nu eram sigură de ce. Stătea cu mâinile împreunate în faţa ei, cu dezaprobarea scrisă pe faţă. Mă bucuram că nu împărtăşea cu tata poveştile din noaptea nunţii ei. Am făcut un pas spre ea, iar ea m-a tras într-o îmbrăţişare strânsă. La fel ca şi tatăl meu, nu era o persoană prea afectuoasă, dar mă bucuram de apropierea ei.

— Mi-aş fi dorit să te fi putut proteja de toate astea, a şoptit ea înainte de a se retrage.

Pe faţa ei se citea o urmă de vinovăţie. Am dat din cap. Nu o învinovăţeam. Ce ar fi putut să facă? Tata nu ar fi lăsat-o să îl convingă să renunţe la înţelegere.

— Luca nu se poate opri să nu te privească. Cred că i-ai lăsat o impresie deosebită, a spus mama vitregă a lui Luca, tachinându-mă.

M-am întors spre ea şi i-am zâmbit politicos. Probabil că Luca voia doar să se asigure că nu-i voi dezvălui secretul nostru din greşeală. Cu coada ochiului, am văzut uşa din spate deschizându-se şi pe Lily strecurându-se înăuntru, urmată de Fabiano. Probabil că se folosiseră de pauza de toaletă a lui Umberto pentru a scăpa. Gianna a făcut o grimasă când fratele nostru s-a oprit în faţa cearşafurilor. M-am scuzat şi m-am îndreptat spre ei, cu Gianna pe urmele mele. Mama

era absorbită într-o conversaţie excesiv de politicoasă cu mama vitregă a lui Luca.

— Ce cauţi aici, monstruleţule? a întrebat Gianna, apucându-l de umeri pe Fabiano.

— De ce e sânge pe aşternuturi? a strigat el pe jumătate. A fost ucis cineva?

Gianna a izbucnit în râs, în timp ce Lily părea sincer tulburată de vederea cearşafurilor. Am presupus că asta i-a distrus iluziile cu prinţi din poveşti şi dragoste sub stele. Bărbaţii de la masa din spatele nostru au început şi ei să râdă, iar faţa lui Fabiano s-a încreţit de furie. Deşi avea doar opt ani, era temperamental. Speram să se liniştească curând, altfel avea să aibă probleme odată ce avea să fie iniţiat. Gianna i-a ciufulit părul.

— Pleci la New York cu Luca? Fabiano a întrebat brusc.

Mi-am muşcat buza.

— Da.

— Dar vreau să vii acasă cu noi.

Am clipit, încercând să-mi ascund suferinţa de a-l auzi spunând asta.

— Ştiu.

Lily şi-a desprins ochii de pe aşternuturi pentru o clipă.

— Nu vei merge în luna de miere?

— Nu chiar acum. Ruşii şi taiwanezii îi fac probleme lui Luca.

Fabiano a dat din cap ca şi cum ar fi înţeles, şi poate că înţelegea. Cu fiecare an care trecea, el învăţa tot mai multe despre lumea întunecată în care trăiam.

— Nu te mai holba la cearşafuri, a spus Gianna cu voce joasă, dar Lily părea prea prinsă în privelişte.

Faţa i s-a încreţit.

— Cred că o să mi se facă rău.

I-am înfăşurat un braţ în jurul umărului şi am condus-o afară. Ea a tremurat în strânsoarea mea.

— Abţine-te, i-am ordonat în timp ce ieşeam pe jumătate în fugă din cameră, ochii tuturora urmărindune.

Ne-am împiedicat în hol.

— Unde este baia?

Conacul ăsta avea prea multe camere.

Romero ne-a făcut semn să mergem la capătul holului şi a deschis o uşă, apoi a închis-o când am intrat. I-am ţinut părul lui Lily în timp ce vomita în vasul de toaletă, apoi am făcut-o să se aşeze pe jos. I-am şters faţa cu un prosop umed şi cu puţin săpun.

— Încă mă simt ciudat

— Pune-ţi capul între genunchi.

M-am ghemuit în faţa ei.

— Ce s-a întâmplat?

Ea a ridicat puţin din umeri.

— O să-ţi aduc nişte ceai.

M-am îndreptat.

— Nu-l lăsa pe Romero să mă vadă aşa.

— Romero nu este...

Am ezitat să mai continui. Era evident că Lily era îndrăgostită de el. Era zadarnic, dar puteam măcar să-i permit această mică fantezie, când vederea aşternuturilor o chinuise deja atât de mult.

— Îl voi ţine afară, am promis în schimb şi m-am strecurat afară din baie.

Romero şi Luca mă aşteptau în faţa ei.

— Sora ta e bine? a întrebat Luca.

Era de fapt îngrijorat sau doar politicos?

— I s-a făcut rău de la cearşafuri.

Expresia lui Romero s-a întunecat.

— Nu ar trebui să le permită fetelor tinere să asiste la aşa ceva. Nu va face decât să le sperie.

S-a uitat la Luca ca şi cum s-ar fi prins. Dar Luca i-a făcut un semn dispreţuitor din cap.

— Ai dreptate.

— Lily are nevoie de un ceai.

— Pot să i-l aduc eu şi să stau cu ea ca să te poţi întoarce la oaspeţii tăi, a sugerat Romero.

Eu am zâmbit.

— Asta e drăguţ, dar Lily nu vrea să o vezi.

Romero s-a încruntat.

— Îi este frică de mine?

— Vorbeşti de parcă asta nu ar fi o posibilitate, am spus râzând. Eşti un soldat al mafiei. De ce să nu-i fie frică ?

Am decis să nu mă mai joc cu el şi mi-am coborât vocea.

— Dar nu e vorba de asta. Lily are o mare pasiune pentru tine şi nu vrea să o vezi aşa.

Asta, şi nu voiam ca niciunul dintre oamenii lui Luca să fie singur cu Lily până nu-i cunoşteam mai bine.

Luca a zâmbit.

— Romero, încă mai ai ce îţi trebuie! Cucereşti inimile fetelor de paisprezece ani în stânga şi în dreapta.

Apoi şi-a îndreptat atenţia spre mine.

— Dar trebuie să ne întoarcem. Femeile vor fi jignite de moarte dacă nu le acorzi toată atenţia ta.

— Mă ocup eu de Lily, a spus Gianna, apărând în hol împreună cu Fabiano.

I-am zâmbit.

— Mulţumesc, am spus în timp ce i-am atins mâna în trecere.

În momentul în care m-am întors în sala de mese, femeile s-au strâns din nou în jurul meu, încercând să obţină cât mai multe detalii de la mine. M-am prefăcut că eram prea jenată să vorbesc despre asta – ceea ce aş fi fost, dacă s-ar fi întâmplat – şi le-am oferit doar răspunsuri vagi. Oaspeţii au început în cele din urmă să plece, iar eu ştiam că în curând va fi timpul să îmi iau rămas bun de la familia mea şi să pornesc în noua mea viaţă.

Fabiano şi-a lipit faţa de coastele mele, apăsând destul de tare, şi i-am mângâiat părul, simţindu-l cum tremură. Tata mă privea cu o încruntare dezaprobatoare. Credea că Fabiano era prea mare pentru a arăta astfel de emoţii, de parcă un băiat nu

putea fi trist. În curând trebuiau să plece la aeroport. Tata trebuia să se întoarcă la Chicago pentru a conduce afacerile ca de obicei. Mi-aş fi dorit să poată rămâne mai mult timp, dar Luca şi cu mine urma să plecăm şi noi la New York, tot astăzi. Fabiano a pufnit, apoi s-a tras înapoi, uitându-se la mine. Lacrimile mi-au apăsat pe ochi, dar le-am reţinut. Dacă aş fi început să plâng acum, lucrurile ar fi devenit mai dificile pentru toată lumea, mai ales pentru Gianna şi Lily. Amândouă stăteau la câţiva paşi în spatele lui Fabiano, aşteptând să le vină rândul să-şi ia rămas bun. Tata stătea deja lângă Mercedesul negru închiriat, nerăbdător să plece.

— Ne vom revedea curând, i-am promis, dar nu eram sigură când avea să vină acel *curând*.

De Crăciun? Mai erau încă patru luni până atunci. Gândul s-a aşezat ca o piatră grea în stomacul meu.

— Când?

Fabiano şi-a tras buza de jos în afară.

— În curând.

— Nu avem tot timpul din lume. Avionul va pleca fără noi, a spus tata abrupt. Vino aici, Fabiano!

Cu o ultimă privire tânguitoare la mine, Fabiano s-a târât până la tata, care a început imediat să-l certe. Inima îmi era atât de grea, încât nu ştiam cum putea să rămână în piept fără să-mi strivească coastele. Luca a oprit maşina sa, Aston Martin Vanquish în nuanţa gri metalizat, în spatele Mercedesului şi a coborât, dar atenţia mea s-a îndreptat spre Lily, care s-a aruncat în braţele mele, iar după o clipă, Gianna s-a alăturat

îmbrăţişării. Surorile mele, cele mai bune prietene ale mele, confidentele mele, *lumea mea*.

Nu mi-am mai putut reţine lacrimile. Nu voiam să le las să plece niciodată. Am vrut să le iau cu mine la New York. Ar fi putut locui în apartamentul nostru, sau chiar să-şi ia propriul apartament. Cel puţin atunci aş fi avut pe cineva pe care să iubesc şi care mă iubea la rândul său.

— O să-mi lipseşti atât de mult, a şoptit Lily printre suspine sughiţate.

Gianna nu a spus nimic. Doar şi-a împins faţa în colţul gâtului meu şi a plâns. Gianna, care aproape niciodată nu plângea. Gianna mea puternică şi impulsivă. Nu ştiam sigur cât timp ne-am ţinut una de cealaltă şi nu-mi păsa cine vedea această demonstraţie deschisă de slăbiciune. Să vadă cu toţii ce însemna dragostea adevărată. Cei mai mulţi dintre ei nu o vor experimenta niciodată.

— Trebuie să plecăm, a strigat tata.

Pietrişul a zdrăngănit.

Mi-am ridicat faţa. Mama s-a apropiat de noi, mi-a atins scurt obrazul, apoi a luat-o pe Lily de braţ şi a dus-o departe de mine. Încă o bucată din mine a dispărut. Gianna nu şi-a slăbit strânsoarea de fier asupra mea.

— Gianna!

Vocea tatălui nostru era ca un bici. Ea a ridicat capul, cu ochii roşii, pistruii ei ieşind şi mai mult în evidenţă. Ne-am încrucişat privirile şi, pentru o clipă, niciuna dintre noi nu a spus nimic.

— Sună-mă în fiecare zi. În fiecare zi, a spus Gianna cu ferocitate. Jură-mi!

— Jur, m-am înecat.

— Gianna, pentru numele lui Dumnezeu! Trebuie să vin să te iau?

S-a îndepărtat încet de mine, apoi s-a învârtit și a fugit practic în mașină. Am mers câțiva pași după ei în timp ce mașina lor cobora pe aleea lungă. Niciuna dintre surorile mele nu s-a întors. Când în cele din urmă au luat o curbă și au dispărut, m-am simțit ciudat de ușurată. Am plâns pentru mine însămi o vreme și nimeni nu m-a întrerupt. Totuși, știam că nu eram singură. Cel puțin, nu în sensul fizic al cuvântului.

Când m-am întors în sfârșit, Luca și Matteo stăteau pe treptele din spatele meu. Luca se uita la mine cu o privire pe care nu aveam energia să o descifrez. Probabil că mă credea patetică și slabă. Era a doua oară când plângeam în fața lui. Dar astăzi mă durea mai tare. A coborât treptele, în timp ce Matteo a rămas în urmă.

— Chicago nu e sfârșitul lumii, a spus Luca cu calm.

Nu putea să înțeleagă.

— Ar putea foarte bine să fie. Nu m-am despărțit niciodată de surorile și fratele meu. Erau întreaga mea lume.

Luca nu a spus nimic. A făcut un gest spre mașina lui.

— Ar trebui să plecăm. Am o întâlnire diseară.

Am dat din cap. Nimic nu mă reținea aici. Toți cei la care țineam erau plecați.

— Voi fi în spatele tău, a spus Matteo, apoi s-a îndreptat spre o motocicletă.

M-am scufundat în scaunele din piele de culoare taupe ale Aston Martinului. Luca a închis portiera, a ocolit capota şi s-a aşezat în spatele volanului.

— Fără gardă de corp? am întrebat fără vlagă.

— Nu am nevoie de bodyguarzi. Romero este pentru tine. Iar maşina asta nu prea are loc pentru pasageri suplimentari.

A pornit motorul, zgomotul profund umplând interiorul. M-am îndreptat cu faţa spre fereastră, în timp ce ne mergeam spre conacul Vitiello. Mi se părea ireal că viaţa mea se putea schimba atât de drastic din cauza unei nunţi. Dar se schimbase şi avea să s-o facă şi mai mult.

capitolul 9

Drumul spre New York a decurs în liniște. Mă bucuram că Luca nu încercase să facă conversație. Voiam să fiu singură cu gândurile și tristețea mea. În curând, zgârie-norii s-au ridicat în jurul mașinii, în timp ce ne strecuram prin New York într-un ritm glacial. Nu mi-a păsat. Cu cât dura mai mult drumul, cu atât mai mult mă puteam preface că nu aveam o casă nouă, dar în cele din urmă am intrat într-un garaj subteran. Am coborât din mașină fără un cuvânt, și Luca a luat bagajele din portbagaj. Cele mai multe dintre lucrurile mele fuseseră deja aduse în apartamentul lui Luca cu câteva zile în urmă, dar aceasta avea să fie prima dată când vedeam unde locuia.

Am zăbovit lângă mașină în timp ce Luca se îndrepta spre ușile liftului. A aruncat o privire peste umăr și s-a oprit și el.

— Te gândești să fugi?

În fiecare zi.

M-am apropiat de el.

— M-ai găsi, am spus simplu.

— Aş face-o.

În vocea lui sunase hotărârea. A băgat un card într-o fantă şi uşile liftului s-au deschis, dezvăluind marmură, oglinzi şi un mic candelabru.

Opulenţa arăta clar că acesta nu era un simplu bloc de apartamente. Am păşit înăuntru, iar nervii mi-au răsucit stomacul.

Am fost singură cu Luca noaptea trecută şi în timpul drumului până aici, dar gândul de a fi singură în apartamentul lui era cumva mai rău. Ăsta era regatul lui. Pe cine încercam să păcălesc? Practic, tot New York-ul era imperiul lui. S-a sprijinit de peretele cu oglinzi şi m-a privit în timp ce liftul începea să urce. Mi-aş fi dorit să spună ceva, *orice, serios*. Mi-ar fi distras atenţia de la panica ce-mi urca în gât. Privirea mi s-a oprit pe ecranul care arăta la ce etaj ne aflam. Eram deja la etajul douăzeci şi încă nu ne oprisem.

— Liftul este privat. Duce doar la ultimele două etaje ale clădirii. Penthouse-ul meu este în partea de sus, iar Matteo are apartamentul său la etajul de jos.

— Poate să vină în apartamentul nostru când vrea?

Luca mi-a scanat faţa.

— Ţi-e frică de Matteo?

— Mi-e frică de amândoi. Dar Matteo pare mai instabil, în timp ce mă îndoiesc că tu ai face vreodată ceva la care nu te-ai gândit bine. Pari a fi o persoană care deţine întotdeauna ferm controlul.

— Câteodată îmi pierd controlul.

Mi-am răsucit verigheta în jurul degetului, evitându-i privirea. Era o informaţie pe care nu trebuia să o ştiu.

— Nu ai de ce să-ţi faci griji în privinţa lui Matteo. Este obişnuit să vină la mine oricând doreşte, dar lucrurile se vor schimba acum că sunt căsătorit. Oricum, majoritatea afacerilor noastre se desfăşoară în altă parte.

Liftul a emis un semnal sonor şi s-a oprit, apoi uşile s-au deschis. Luca mi-a făcut semn să ies prima. Am făcut-o şi m-am trezit imediat într-un spaţiu de locuit imens, cu canapele albe elegante, podele din lemn masiv închis, un şemineu modern din sticlă şi metal, măsuţe şi dulapuri negre, precum şi candelabre avangardiste. Nu exista aproape deloc culoare, cu excepţia câtorva piese de artă modernă pe pereţi şi a unor obiecte de artă realizate din sticlă. Însă întregul perete din faţa liftului era de sticlă. Ferestrele ofereau o vedere spre o terasă şi o grădină pe acoperiş, iar dincolo de acestea, spre zgârie-nori şi Central Park. Tavanul se deschidea deasupra părţii principale a zonei de locuit, iar o scară ducea la etajul al doilea al Penthouse-ului.

Am mers mai departe prin apartament şi mi-am înclinat capul în sus. Balustradele din sticlă permiteau o vedere clară a etajului superior: o galerie luminoasă cu mai multe uşi care se ramificau din ea.

O bucătărie deschisă ocupa partea stângă a zonei de living, iar o masă neagră masivă marca graniţa dintre zona de luat masa şi cea de living. Am simţit ochii lui Luca asupra mea în timp ce admiram totul, apropiindu-

mă de ferestre şi aruncând o privire afară. Nu locuisem niciodată într-un apartament; nici măcar o grădină pe acoperiş nu schimba faptul că era o închisoare care se înălţa deasupra străzilor oraşului.

— Lucrurile tale sunt în dormitorul de la etaj. Marianna nu era sigură că vrei să le pui tu însăţi la locul lor, aşa că ţi le-a lăsat în valize.

— Cine este Marianna?

Luca a venit în spatele meu. Privirile noastre s-au întâlnit în reflexia din fereastră.

—Este menajera mea. E aici câteva zile pe săptămână.

M-am întrebat dacă era şi amanta lui. Unii bărbaţi din lumea noastră chiar îndrăzneau să-şi insulte soţiile aducându-şi curvele în propria casă.

— Câţi ani are?

Buzele lui Luca au tresărit.

— Eşti geloasă?

Şi-a aşezat mâinile pe şoldurile mele şi m-am încordat. Nu s-a îndepărtat, dar am putut vedea cum furia îi traversa faţa. Dar am observat, de asemenea, şi că nu mi-a răspuns la întrebare.

M-am eliberat din strânsoarea lui şi m-am îndreptat spre o uşă de sticlă care dădea în grădina de pe acoperiş. M-am întors spre Luca.

— Pot să mă duc afară?

Maxilarul lui era încordat. Nu era prost. Observase cât de repede mă scuturasem de atingerea lui.

— Asta e şi casa ta acum.

Nu mi se părea așa. Nu eram sigură că avea să fie vreodată. Am deschis ușa și am ieșit afară. Era vânt, iar claxoanele îndepărtate se auzeau de pe străzi mai jos. Mobilierul alb de tip lounge ocupa terasa, dar dincolo de ea, o mică grădină bine întreținută se întindea până la o barieră de sticlă. Exista chiar și un jacuzzi pătrat incorporat în pământ, suficient de mare pentru șase persoane. Lângă el erau așezate două șezlonguri. M-am îndreptat spre marginea grădinii și mi-am lăsat privirea să se rătăcească peste Central Park. Era o priveliște frumoasă.

— Nu te gândești să sari, nu-i așa? m-a întrebat Luca, apucând balustrada de lângă mine.

Mi-am ridicat ușor fața spre el, încercând să îmi dau seama dacă asta era încercarea lui de a face umor.

Părea serios.

— De ce m-aș sinucide?

— Unele femei din lumea noastră consideră că este singura modalitate de a obține libertatea. Această căsnicie este închisoarea ta.

Am estimat distanța dintre acoperiș și pământ. Moartea era sigură. Dar nu mă gândisem niciodată să mă sinucid. Înainte de a face asta, aș fi fugit.

— Nu i-aș face asta familiei mele. Lily, Fabi și Gianna ar avea inima frântă.

Luca a dat din cap. Nu-i puteam citi expresia, și asta mă scotea din minți.

— Hai să ne întoarcem înăuntru, a spus el, punându-mi o mână în partea de jos a spatelui și conducându-mă în apartament.

A închis uşa, apoi s-a întors spre mine.

— Am o întâlnire în treizeci de minute, dar mă voi întoarce în câteva ore. Vreau să te duc la restaurantul meu preferat pentru cină.

— Oh, am spus eu, surprinsă. Ca o întâlnire?

Colţurile gurii lui Luca au tresărit, dar nu a zâmbit.

— Ai putea să-i spui aşa. Încă nu am fost la o întâlnire adevărată.

Mi-a înfăşurat un braţ în jurul mijlocului meu şi m-a tras spre el. Am îngheţat, iar lumina a dispărut din ochii lui.

— Când vei înceta să-ţi mai fie frică de mine?

— Nu vrei să-mi mai fie frică de tine?

Întotdeauna am crezut că i-aş fi făcut viaţa mai uşoară dacă aş fi fost îngrozită de el. I-ar fi fost mai uşor să mă ţină în frâu. Sprâncenele întunecate ale lui Luca s-au unit.

— Eşti soţia mea. Ne vom petrece viaţa împreună. Nu vreau o femeie speriată la braţul meu.

Asta chiar m-a surprins. Mama îl iubea pe tata, dar se temea şi de el.

— Există oameni care nu se tem de tine?

— Câţiva, a spus el înainte de a-şi coborî capul şi de a-şi lipi buzele de ale mele.

M-a sărutat fără grabă până când m-am relaxat sub atingerea lui şi mi-am despărţit buzele pentru el. Am ridicat braţul şi i-am atins cu ezitare ceafa, degetele mele atingându-i părul. Mi-am apăsat cealaltă mână pe pieptul lui, bucurându-mă de senzaţia muşchilor lui. Apoi s-a retras.

— Sunt pe jumătate indecis dacă să anulez întâlnirea asta blestemată.

Şi-a frecat degetul mare peste buzele mele.

— E destul timp pentru asta mai târziu.

S-a uitat la ceas.

— Chiar trebuie să plec acum. Romero va fi aici cât voi fi plecat. Ai tot timpul să te uiţi în jur şi să te faci comodă.

Cu asta, s-a îndreptat spre uşă şi a plecat.

Pentru o clipă, m-am holbat la uşă, întrebându-mă dacă avea să mă oprească cineva în cazul în care aş fi ieşit din clădire. În schimb, m-am îndreptat spre scara interioară şi am urcat la etajul doi. Doar una dintre uşile albe era întredeschisă, iar eu am împins-o şi am intrat. Dormitorul principal s-a înfăţişat înaintea mea. La fel ca şi în zona de zi, un perete întreg era format din ferestre cu vedere spre New York. Patul king-size era orientat spre ele. M-am întrebat cum ar fi fost să privesc răsăritul soarelui din pat. Peretele din spatele patului era tapiţat cu o ţesătură neagră. La capătul camerei, o uşă dădea într-un dressing, iar în dreapta acestuia puteam vedea o cadă de baie independentă printr-un perete de sticlă care despărţea dormitorul de baie.

M-am îndreptat spre ea. Chiar şi din cadă puteai să priveşti oraşul. În ciuda peretelui de sticlă, lavoarele şi duşul nu erau vizibile din dormitor, iar toaleta se afla într-o încăpere separată.

— Aria?

Am tresărit. Inima îmi bătea cu putere în piept pe măsură ce am urmat încet vocea şi l-am găsit pe Romero în zona galeriei, cărându-mi bagajele.

— Nu am vrut să te sperii, a spus el, văzându-mi expresia feţei.

Am dat din cap.

— Unde vrei să îţi pun bagajele?

Uitasem că Luca le lăsase pe canapea.

— Nu ştiu. Poate în dressing?

A trecut pe lângă mine şi a aşezat bagajele pe o bancă din dressing. Cele trei valize ale mele, precum şi cele două cutii erau lângă ea.

— Ştii dacă trebuie să mă îmbrac frumos pentru diseară? Luca a spus că vrea să mă ducă la restaurantul lui preferat, dar nu mi-a spus dacă are un cod vestimentar.

Romero a zâmbit.

— Nu. Categoric nu există un cod vestimentar.

— De ce? Mergem la KFC?

De fapt, nu mâncasem niciodată la un KFC. Tata şi mama nu ne-ar fi dus niciodată într-un astfel de loc. Gianna, Lily şi cu mine îl convinsesem o dată pe Umberto să ne ducă la un McDonald's, dar asta a fost toată experienţa mea cu restaurantele fast-food.

— Nu chiar. Cred că Luca vrea să îţi facă o surpriză.

Mă îndoiam de asta.

— În cazul ăsta, poate ar trebui să încep să despachetez.

Am făcut un gest spre valizele mele. Romero a păstrat o distanță atentă față de mine. Era amabil, dar profesionist.

— Ai nevoie de ajutor?

Chiar nu voiam ca Romero să-mi atingă lenjeria intimă.

— Nu. Aș prefera să fiu singură.

Compasiunea a umplut fața lui Romero înainte de a se întoarce și a pleca. Am așteptat până când am fost sigură că s-a întors jos înainte de a deschide prima cutie. Deasupra era o fotografie cu mine împreună cu Gianna, Lily și Fabi. Am plâns pentru a treia oară în mai puțin de douăzeci și patru de ore. Îi văzusem abia în această dimineață, cum de puteam să mă să mă simt deja atât de singură?

Când Luca s-a întors acasă, aproape cinci ore mai târziu, mă schimbasem într-o fustă și o bluză subțire, fără mâneci. În ciuda eforturilor mele, ochii mei erau încă ușor roșii din cauza plânsului. Exista o limită a ceea ce putea face machiajul. Luca a observat imediat, privirea lui zăbovind asupra ochilor mei, apoi s-a îndreptat spre fotografia cu familia mea de pe noptieră.

— Nu eram sigură care e partea ta. Pot să o mut pe cealaltă noptieră dacă vrei, am spus.

— Nu, e în regulă.

Epuizarea era scrisă clar pe fața lui.

— A fost în regulă întâlnirea?

Luca s-a uitat în altă parte.

— Hai să nu vorbim despre asta. Mor de foame.

Mi-a întins mâna, i-am luat-o şi l-am urmat până la lift. Era încordat şi abia dacă a scos un cuvânt în timp ce mergeam cu maşina lui. Nu eram sigură dacă se aştepta ca eu să iniţiez o conversaţie cu el, iar eu eram prea epuizată emoţional pentru a face un efort.

Când am oprit la un semafor roşu, el s-a uitat la mine.

— Arăţi minunat.

— Mulţumesc.

A parcat maşina într-o zonă închisă, unde maşinile erau amplasate una sub cealaltă, apoi ne-am îndreptat pe o stradă cu restaurante mici care ofereau de toate, de la bucătărie indiană, la libaneză şi sushi. S-a oprit la un restaurant coreean şi mi-a ţinut uşa deschisă. Uimită, am intrat în sala de mese aglomerată şi îngustă.

Mesele mici erau aşezate foarte aproape una de cealaltă, iar un bar din faţă oferea băuturi alcoolice cu etichete pe care nici măcar nu le puteam citi. Un ospătar a venit la noi şi, după ce l-a zărit pe Luca, ne-a condus spre partea din spate a restaurantului şi ne-a oferit ultima masă disponibilă. Oamenii de la masa de lângă a noastră se holbau la Luca cu ochii mari, întrebându-se probabil cum va începea. Eu am luat loc pe banca ce se întindea pe toată lungimea încăperii, iar Luca s-a pliat pe scaunul de vizavi de mine. Bărbatul de lângă el şi-a mutat scaunul într-o parte, pentru ca Luca să aibă mai mult loc. Oare ştiau cine era el sau erau politicoşi?

— Pari surprinsă, a spus Luca după ce chelnerul ne-a luat comenzile de băuturi şi ne-a lăsat meniul.

— Nu credeam că o să alegi mâncarea asiatică, având în vedere totul.

Asta a fost ce tot ce am putut spune într-un restaurant aglomerat, dar Luca ştia că mă refeream la Triada taiwaneză.

— Acesta este cel mai bun restaurant asiatic din oraş şi nu aparţine unei reţele asiatice.

M-am încruntat. Era sub protecţia Familiei?

— Este independent.

— Există restaurante independente în New York?

Cuplul de la masa de lângă noi mi-a aruncat o privire ciudată. Pentru ei, conversaţia noastră părea probabil mai mult decât ciudată.

— Câteva, dar suntem în negocieri acum.

Am pufnit. Luca a arătat spre meniul meu.

— Ai nevoie de ajutor?

— Da, nu am încercat niciodată mâncare coreeană.

— Tofu marinat şi bulgogii [3]de vită sunt delicioşi.

— Mănânci tofu?

Luca a ridicat din umeri.

— Dacă este preparat aşa, atunci da.

Am clătinat din cap. Era ceva suprarealist.

— Comandă ceea ce crezi că este cel mai bun. Mănânc orice, cu excepţia ficatului.

— Îmi plac femeile care mănâncă mai mult decât salată.

---

[33] Mâncare tradițională coreeană

Chelnerul s-a întors şi ne-a luat comenzile. Am bâjbâit cu beţişoarele, încercând să-mi dau seama care este cel mai bun mod de a le folosi.

— Nu ai mai folosit niciodată beţişoare? a întrebat Luca zâmbind.

Oare îşi bătea joc de mine?

— Părinţii mei ne duceau doar la restaurantul lor italian preferat, iar eu nu prea aveam voie să merg singură nicăieri, am vorbit cu amărăciune în glas.

— Acum poţi să mergi oriunde vrei.

— Serios? Singură?

Luca şi-a coborât vocea.

— Cu Romero sau cu mine, sau cu Cesare când Romero nu este disponibil.

Bineînţeles că da.

— Lasă-mă să-ţi arăt.

A luat propriile lui beţişoare şi le-a ridicat. Am încercat să îi imit poziţia mâinilor şi, după câteva încercări, am reuşit să mişc beţişoarele fără să le scap. Când ne-a sosit mâncarea, mi-am dat seama că era mult mai greu să prind ceva cu ele.

Luca m-a privit cu un amuzament evident în timp ce am încercat de trei ori să duc o bucată de tofu la gură.

— Nu e de mirare că fetele din New York sunt atât de slabe dacă mănâncă tot timpul aşa.

— Eşti mai frumoasă decât toate, a spus el.

I-am scrutat faţa, încercând să-mi dau seama dacă spunea adevărul, dar, ca de obicei, faţa lui era impenetrabilă. Mi-am permis să îi admir ochii. Erau neobişnuiţi, cu inelul mai întunecat în jurul irisului

cenuşiu. Nu erau chiar reci acum, dar mi-i aminteam că asta era starea lor generală.

Luca a înşfăcat o bucată de carne de vită marinată şi mi-a întins-o în faţă. Sprâncenele mele s-au ridicat, fiind surprinsă. Luca mi-a oglindit expresia, dar a lui era mai provocatoare. M-am aplecat înainte şi mi-am închis buzele în jurul beţişoarelor, apoi m-am retras, savurând gustul cărnii de vită. Ochii lui Luca păreau să se întunece în timp ce mă privea.

— Delicios, am spus eu.

Luca a luat apoi o bucată de tofu, iar eu am mâncat-o cu nerăbdare. Era mai bine aşa decât să încerc să mă lupt cu beţişoarele pentru a le manevra.

Eram recunoscătoare că Luca îmi arăta această latură normală a sa. Mi-a dat speranţă. Poate că asta era intenţia lui, dar nu-mi păsa.

Relaxarea pe care am simţit-o în timpul cinei s-a evaporat când Luca şi cu mine ne-am întors în Penthouse-ul nostru şi am intrat în dormitor. M-am dus în baie şi nu m-am grăbit să mă pregătesc înainte de a mă întoarce.

Ochii lui Luca au admirat cămaşa mea de noapte lungă, din satin închis. Îmi ajungea până la genunchi, dar avea o crăpătură care îmi dezvelea coapsa. Era totuşi mult mai modestă decât chestia oribilă pe care o purtasem în noaptea nunţii noastre. Şi totuşi, eram sigură că în ochii lui se citea dorinţa.

După ce a dispărut în baie, m-am îndreptat spre fereastră şi m-am ocupat să privesc orizontul nocturn. Eram aproape la fel de nervoasă ca noaptea trecută. Ştiam că nu eram pregătită pentru mai mult decât un sărut. Când l-am auzit pe Luca venind lângă mine, nu m-am întors. Statura lui impresionantă se reflecta în ferestre. Ca şi ieri, purta doar chiloţi. L-am privit cum se întindea spre mine şi fiecare muşchi din corpul meu s-a încordat. Dacă mi-a observat reacţia, nu a lăsat să se vadă. M-a atins cu un deget pe lungimea coloanei vertebrale, trimiţându-mi furnicături prin tot corpul. Când nu am reacţionat, şi-a întins mâna cu palma în sus – o invitaţie, nu o poruncă, şi totuşi, ştiam că exista un singur răspuns corect.

L-am înfruntat, dar ochii mi-au fost atraşi de cicatricea lungă de pe palma lui. Mi-am trecut vârful degetelor peste ea.

— E de la jurământul de sânge?

M-am uitat cu atenţie la chipul lui indescifrabil. Ştiam că, în timpul ceremoniei de iniţiere, bărbaţii trebuiau să lase sângele să curgă în timp ce recitau cuvintele jurământului.

— Nu. Ăsta este.

Şi-a întors cealaltă mână, unde o mică cicatrice îi marcase palma.

— Asta, a spus el cu un semn din cap spre cicatricea pe care eu încă o atingeam. S-a întâmplat într-o luptă. A trebuit să resping un atac cu cuţitul, cu mâna mea.

Am vrut să-l întreb despre prima dată când a ucis un om, dar el şi-a încolăcit degetele în jurul încheieturii mele şi m-a condus spre pat. Gâtul mi-a devenit prea strâns pentru cuvinte când s-a aşezat pe saltea şi m-a tras între picioarele lui. Am încercat să mă relaxez în sărutul lui şi, când nu a făcut nicio mişcare pentru a duce lucrurile mai departe, chiar am simţit că tensiunea s-a risipit şi am început să mă bucur de gura lui experimentată, dar apoi s-a întins pe spate şi m-a tras pe pat cu el.

Sărutările lui au devenit mai puternice, iar eu îi simţeam erecţia apăsată pe coapsa mea. Cu toate acestea, nu m-am retras. Puteam să fac asta. Ştiam că urma să se întâmple.

Mâna lui mi-a cuprins sânul şi m-am încordat în ciuda intenţiilor mele de a nu o face. El nu şi-a retras mâna, dar nici nu a mişcat-o. Sărutările lui făceau dificilă gândirea. Ar fi fost chiar atât de rău să mă culc cu Luca? S-a retras câţiva centimetri şi mi-a sărutat uşor urechea.

— Niciodată nu mi-am dorit atât de mult să mă culc cu o femeie cum îmi doresc să mă culc cu tine acum.

Am îngheţat. Cuvintele lui m-au făcut să mă simt ieftină. Era soţul meu şi avea dreptul asupra corpului meu – dacă întrebai pe oricine din familia noastră, oricum – dar eu meritam mai mult decât atât. Nu voiam să mi-o tragă aşa cum obişnuia să o facă cu alte femei. Eram soţia lui. Voiam mai mult.

Mi-am întors capul şi mi-am împins palmele pe pieptul lui. După o clipă, a cedat.

— Nu vreau asta, i-am spus, fără să mă obosesc să-mi ascund aversiunea faţă de el.

Nu m-am uitat la el, dar practic îi puteam simţi frustrarea. Ce credea el? Că m-aş fi simţit dintr-odată suficient de confortabilă să mă culc cu el pentru că mă scosese o dată la cină? Oare aşa funcţiona cu celelalte femei ale lui? Mult timp nu a făcut altceva decât să se holbeze, apoi s-a desprins de mine. A stins lumina fără să spună vreun cuvânt şi s-a întins pe partea lui de pat. Mi-aş fi dorit ca măcar să mă ţină în braţe. Era prima mea noapte atât de departe de familia mea. Ar fi fost frumos dacă m-ar fi consolat, dar nu i-am cerut să o facă. În schimb, eu am tras pătura şi am închis ochii.

Când m-am trezit în dimineaţa următoare, Luca dispăruse. Nu era niciun bilet, nici măcar un mesaj pe telefonul meu. Pesemne era foarte supărat. M-am dezvelit. *Ticălosul*. Ştia că nu cunoşteam pe nimeni în New York şi totuşi, nu-i păsa. Mi-am luat laptopul şi mi-am deschis contul de e-mail. Gianna îmi trimisese deja trei e-mailuri noi. Ultimul era aproape ameninţător. Am ridicat telefonul. Doar auzindu-i vocea a fost suficient pentru a mă face să mă simt mai bine. Nu aveam nevoie de Luca sau de altcineva, atât timp cât o aveam pe Gianna.

Mirosul de cafea şi de ceva mai dulce m-a scos în cele din urmă din dormitor şi m-a dus la parter. În bucătărie se auzeau trosnete de tigăi şi, când am cotit,

am găsit la aragaz, făcând clătite, o femeie mică şi plinuţă care părea suficient de bătrână pentru a-mi fi bunică. Părul ei gri închis era asigurat cu o plasă de păr. Romero era cocoţat pe un taburet la barul ataşat de insula din bucătărie, cu o ceaşcă de cafea în faţă. S-a întors când m-am apropiat, privirea lui cuprinzându-mi cămaşa de noapte înainte de a-şi întoarce capul. Pe bune? Femeia s-a întors şi a zâmbit amabil.

— Tu trebuie să fii Aria. Eu sunt Marianna.

M-am apropiat de ea pentru a-i strânge mâna, dar m-a tras într-o îmbrăţişare, apăsându-mă pe pieptul ei larg.

— Eşti o frumuseţe, *bambina*. Nu e de mirare că Luca este îndrăgostit de tine.

Am înghiţit un comentariu răutăcios.

— Miroase delicios.

— Ia loc, micul dejun este gata în câteva minute. Este suficient pentru Romero şi pentru tine.

M-am aşezat lângă Romero pe un taburet. El continua să se uite intenţionat în altă direcţie.

— Care este problema ta? Nu sunt dezbrăcată, am spus când nu am mai putut să mai suport.

Marianna a râs.

— Băiatul este îngrijorat că Luca va descoperi că se uită la fata lui.

Am scuturat din cap enervată. Dacă Romero insista să fie un laş, trebuia să mănânce cu ochii închişi. Nu-mi puneam un halat de baie pe mine doar pentru că aveam nevoie de o gardă de corp în propria mea casă.

Când Luca a venit acasă în acea seară, eu deja aţipisem. În timp ce el îşi petrecuse ziua afară, făcând Dumnezeu ştia ce, eu eram prizonieră în acest apartament stupid. Singurele persoane care îmi ţineau companie erau Marianna şi Romero, dar ea a plecat după ce a pregătit cina, iar Romero nu era tocmai cel mai comunicativ companion. L-am privit pe Luca ieşind din baie, proaspăt după duş. Abia dacă m-a remarcat. Credea oare că-mi păsa? Când s-a întins lângă mine şi a stins lumina, am spus în întuneric:

— Pot să mă plimb mâine prin oraş?

— Atât timp cât îl iei pe Romero cu tine, a venit răspunsul lui scurt.

Mi-am înghiţit durerea şi frustrarea. Când mă dusese la restaurantul lui preferat, crezusem că avea să încerce să facă această căsnicie să funcţioneze, dar fusese doar o stratagemă pentru a mă băga în pat. Iar acum mă pedepsea cu tratamentul tăcerii. Dar nu aveam nevoie de el, niciodată nu aş fi avut. I-am ascultat respiraţia ritmică, prefăcându-mă că dorm. Cu puţin timp înainte de a adormi, salteaua s-a mişcat în timp ce el părăsea patul. O parte din mine a vrut să-l oprească, dar am rămas tăcută.

M-am trezit în mijlocul nopţii dintr-un coşmar. Braţul lui Luca era înfăşurat în jurul meu, iar corpul meu era îmbrăţişat de al lui. Aş fi putut să mă desprind, dar apropierea lui era prea bună. O parte din mine încă îşi dorea ca această căsnicie să funcţioneze.

Îmi era atât de dor de Gianna și de Lily, încât era aproape o senzație fizică.

Romero a încercat să fie invizibil, dar era mereu acolo.

— Vrei să mergem la cumpărături?

Aproape că am râs. Credea el că cumpărăturile făceau totul mai bine? Poate că asta funcționa pentru unii oameni, dar cu siguranță nu și pentru mine.

— Nu, dar aș vrea să iau ceva de mâncare. Gianna mi-a trimis un e-mail cu câteva restaurante pe care vrea să le încerce când vine în vizită. Aș vrea să merg la unul dintre ele astăzi.

Romero a părut nesigur pentru o clipă, iar eu am explodat.

— I-am cerut permisiunea lui Luca acum câteva seri, așa că nu trebuie să-ți faci griji. Am voie să părăsesc această închisoare.

S-a încruntat.

— Știu. Mi-a spus.

Asta era ridicol. L-am lăsat în picioare în mijlocul camerei de zi și m-am grăbit să urc în dormitor. M-am schimbat rapid într-o rochie frumoasă de vară și sandale, apoi mi-am luat geanta și ochelarii de soare înainte de a coborî din nou. Romero nu se mișcase din locul lui. De ce nu putea să pretindă că era altceva decât garda mea de corp?

— Să mergem, am ordonat.

Dacă voia să se comporte ca și cum ar fi fost garda mea de corp, aveam să-l tratez așa. Romero și-a tras

jacheta peste cămaşă pentru a-şi ascunde teaca, apoi a apăsat butonul liftului. Nu am vorbit în timpul coborârii. Era de fapt prima dată când vedeam holul blocului de apartamente. Era elegant, marmură neagră, artă modernă, tejghea albă, lucioasă, în spatele căreia stătea un recepţioner de vârstă mijlocie într-un costum negru. Şi-a înclinat capul spre Romero înainte ca ochii lui să se concentreze asupra mea cu o curiozitate evidentă.

— Bună ziua, doamnă Vitiello, a spus cu o voce excesiv de politicoasă.

Aproape că m-am poticnit auzindu-l spunându-mi aşa. Era uşor să uit că nu mai eram o Scuderi. La urma urmei, soţul meu nu părea să fie niciodată prezent.

Am dat din cap în semn de recunoştinţă, apoi m-am grăbit să ies afară. Căldura mi-a izbit trupul când am părăsit clădirea cu aer condiţionat. Vara în oraş, nimic care să mă încânte. Mirosul de gaz de eşapament şi de gunoi părea să se răspândească pe străzi ca o ceaţă. Romero era la un pas în urma mea şi m-am întrebat cum putea să suporte căldura în ţinuta lui.

— Cred că trebuie să luăm un taxi, am spus, în timp ce făceam un pas spre bordură.

Romero a clătinat din cap, dar eu deja ridicasem braţul, iar un taxi a virat în lateral şi s-a oprit lângă mine.

Romero era câţiva paşi în spate, privindu-mă atent. Mă scotea din minţi. Oamenii se uitau ciudat la noi.

— Poţi, te rog, să mergi alături de mine? l-am întrebat în timp ce înaintam pe strada Greenwich unde era restaurantul. Nu vreau ca oamenii să creadă că mă păzeşti.

Probabil că era încă supărat că l-am făcut să ia un taxi, în loc de BMW-ul negru care striga de la depărtare „Mafia".

— Te păzesc.

M-am oprit până când a venit în pas lângă mine. Exteriorul restaurantului era înconjurat de flori sălbatice care creşteau în ghivece de teracotă, iar interiorul îmi amintea de pub-urile britanice despre care citisem. Părea că fiecare ospătar era tatuat, iar mesele erau aşezate atât de aproape unele de altele, încât ai fi putut mânca din farfuria vecinului tău. Mi-am dat seama de ce i-ar plăcea Giannei.

Buzele lui Romero s-au răsucit într-o dezaprobare evidentă. Probabil că era coşmarul unui bodyguard.

— Aveţi rezervare? a întrebat o femeie înaltă cu un piercing în sept.

— Nu.

Romero şi-a îngustat ochii ca şi cum nu-i venea să creadă că cineva chiar întreba aşa ceva. Mi-a plăcut la nebunie. Aici eram doar Aria.

— Dar suntem doar noi doi. Şi nu vom sta mult, am spus politicos.

Femeia s-a uitat la mine şi Romero, apoi a zâmbit.

— Aveţi o oră la dispoziţie. Sunteţi un cuplu drăguţ.

S-a întors să ne conducă spre masa noastră, motiv pentru care nu a văzut expresia lui Romero.

— De ce nu ai corectat-o? a întrebat el în şoaptă.

— De ce aş fi făcut-o?

— Pentru că nu suntem un cuplu. Tu eşti a lui Luca.

— Aşa este. Şi totuşi, nu sunt.

Romero nu s-a mai certat cu mine, dar îmi dădeam seama că îl făcea să se simtă inconfortabil să se poarte ca şi cum am fi fost altceva decât bodyguardul şi soţia şefului său. Am mâncat o salată cu cel mai delicios dressing şi m-am bucurat să privesc oamenii din jurul nostru, în timp ce Romero a mâncat un Burger şi a monitorizat împrejurimile. Abia aşteptam să o aduc pe Gianna aici. Gândul m-a umplut de tristeţe. Nu mă simţisem niciodată atât de singură. Doar două zile în noua mea viaţă şi chiar nu ştiam cum să supravieţuiesc în cele câteva mii care aveau să urmeze.

— Deci Luca va ajunge din nou târziu acasă în seara asta?

— Presupun că da, a spus Romero evaziv.

După ce am mâncat, l-am forţat pe Romero să facem o plimbare prin vecinătatea restaurantului, dar în cele din urmă m-am simţit frustrată de postura lui rigidă şi de disconfortul său evident şi am fost de acord să ne întoarcem la apartament.

Când taxiul a oprit în faţa blocului de apartamente, Romero l-a plătit pe şofer, iar eu m-am strecurat din maşină. Când m-am apropiat de faţada din sticlă, am

observat-o pe una dintre verişoarele lui Luca stând în hol. Ce făcea ea aici? Nu schimbaserăm mai mult de câteva fraze la nuntă şi nu avusesem impresia că era interesată de o prietenie. Confuză, am păşit în hol. Ochii Cosimei s-au îndreptat spre mine şi a venit să mă întâmpine fără ezitare. Spre surprinderea mea, m-a îmbrăţişat, apoi mi-a pus ceva în mână.

— Poftim. Să nu-l laşi pe Romero sau pe altcineva să-l vadă. Acum zâmbeşte.

Am făcut-o, uimită. Simţeam în palmă o bucată de hârtie împăturită şi ceea ce părea a fi o cheie. Le-am ascuns rapid în geantă când Romero a apărut lângă mine.

— Ce faci aici, Cosima?

În vocea lui era o urmă de suspiciune. Ea şi-a arătat dinţii spre el.

— Am vrut să văd ce face Aria şi am întrebat-o dacă ne putem întâlni în curând la prânz. Dar acum trebuie să plec. Am o programare la coafor.

Mi-a aruncat o privire de avertisment, apoi a ieşit, tocurile ei înalte răsunând pe podeaua de marmură.

Romero s-a uitat la mine.

— Ce ţi-a spus?

— Ceea ce ţi-a spus şi ţie, am răspuns, ridicându-mi bărbia. Vreau să urc acum.

Voia să mă comport ca şefa lui, aşa că nu se putea aştepta să mă deschid în faţa lui. A dat din cap şi m-a condus spre lift, cu un semn scurt din cap către cele două recepţioniste.

În momentul în care am intrat în Penthouse, m-am scuzat şi m-am îndreptat spre baia de oaspeţi. Am scos ceea ce îmi dăduse Cosima şi am desfăcut bucata de hârtie.

„Aria,

Cheia e pentru unul dintre apartamentele pe care le deţine familia Vitiellos. Treci pe la noi diseară la ora zece să vezi ce face soţul tău cu adevărat, în timp ce tu îi încălzeşti patul. Fii atentă şi discretă, şi nu spune nimănui. Romero va încerca să te oprească. Scapă de el."

Adresa era în partea de jos a paginii. Biletul nu era semnat şi a fost scris cu ajutorul unui calculator. Era de la Cosima? Ar avea sens. L-am citit de mai multe ori. Ar putea fi un truc sau, mai rău, o capcană, dar curiozitatea mă ardea. Luca nu fusese tocmai cel mai prezent soţ până acum. Singurul impediment era cum să ajung la apartament şi cum să scap de Romero. Nu mă părăsea niciodată.

L-am convins pe Romero să mă scoată la cină la un restaurant care, conform Google Maps, se afla la doar cinci minute de mers pe jos de adresa pe care mi-o dăduse Cosima. Când Romero a folosit baia de oaspeţi din apartamentul nostru, am profitat de moment pentru a lua un pistol mic pe care Luca îl ţinea într-unul dintre sertarele de sus din dressing. O observasem când îmi despachetasem valizele şi îmi aranjasem hainele în sertare. Am ascuns-o în buzunarul lateral al genţii mele.

Chiar dacă nu aveam prea multă experienţă cu armele, în teorie ştiam cum să le mânuiesc. Mai bine să fiu precaută decât să-mi pară rău.

Era nouă şi un sfert. Romero şi cu mine tocmai terminaserăm de mâncat aperitivul când m-am ridicat pentru a mă îndrepta spre baie. Romero şi-a împins scaunul înapoi şi era pe punctul de a se ridica şi el.

L-am privit aspru.

— Nu mă vei urma la baie. Crezi că o să mă pierd pe drum? Oamenii se vor holba. Nimeni nu ştie cine sunt eu aici. Sunt în siguranţă.

Romero s-a aşezat înapoi. Baia era după un colţ, mai aproape de uşă decât masa noastră. M-am strecurat afară din restaurant, am luat din poşetă o pereche de pantofi cu toc mic şi i-am încălţat, apoi m-am grăbit spre adresă. Ar fi durat cel puţin cinci minute până când Romero s-ar fi aventurat spre baie şi, speram, chiar mai mult până când ar fi dat buzna să mă verifice.

Când am ajuns în faţa clădirii cu faţadă maro, am ezitat. Nu avea o recepţie, ci doar un coridor îngust şi o scară abruptă. Apoi am respirat adânc şi am intrat. Pe cheie scria că apartamentul se afla la etajul trei. Am luat liftul ascuns într-un colţ întunecat din spatele scărilor. În timpul urcării, m-a cuprins îndoiala. Poate că nu ar fi trebuit să ascult scrisoarea. Liftul s-a oprit şi uşa s-a deschis zdrăngănind. Ochii mei s-au îndreptat spre butonul care m-ar fi dus înapoi la parter, dar, în schimb,

am ieşit şi am găsit uşa apartamentului. Nu era complet închisă.

Inima îmi zvâcnea de frică. Părea o idee foarte proastă, dar curiozitatea era mai puternică decât îngrijorarea. Am împins uşa şi am aruncat o privire înăuntru. Sufrageria era întunecată şi goală, dar lumina venea din altă parte. Mi-am sprijinit mâna pe pistolul din geantă, apoi m-am strecurat mai departe, dar am îngheţat când am auzit o femeie strigând.

— Da! Mai tare!

Un fior de groază s-a instalat în mine în timp ce am urmărit vocea. O mai auzisem înainte. Lumina se revărsa dintr-o uşă deschisă. M-am oprit în faţa ei, ezitând. Puteam încă să mă întorc şi să mă prefac că nu primisem niciodată scrisoarea. Un alt geamăt a ieşit în derivă din cameră şi am tras cu ochiul înăuntru. Căldura mi-a năvălit în obraji, apoi a părut să mi se scurgă complet din corp. Grace Parker era în genunchi şi cu antebraţele pe pat, în timp ce Luca i-o trăgea pe la spate. Pocnetele corpului lui lovindu-i fundul acesteia umpleau liniştea, întreruptă doar ocazional de strigătele şi gemetele ei încurajatoare. Luca avea ochii închişi, în timp ce degetele sale se înfigeau în şoldurile ei, împingându-se în ea iar şi iar. Grace şi-a întors capul, întâlnindu-mi ochii, şi a zâmbit triumfător. Bila mi s-a urcat în gât. Deci asta făcuse Luca în ultimele două nopţi.

Într-o clipă de nebunie, m-am gândit să scot pistolul şi să i-l arunc în cap. N-aş fi împuşcat-o, chiar dacă aş fi vrut. Nu eram un mafiot. Nu eram Luca. Umerii

mi s-au prăbuşit şi am făcut un pas înapoi. Trebuia să mă îndepărtez. Ochii lui Luca s-au deschis brusc, mâna întinzându-se după o armă de pe patul de lângă el, dar apoi m-a găsit pe mine. A tresărit, apoi a îngheţat.

— Ce s-a întâmplat, Luca? a întrebat Grace, mişcându-şi fundul înspre el.

El era încă îngropat în ea. Luca şi cu mine ne-am privit unul pe celălalt şi simţeam cum lacrimile mi se adunau în ochi.

M-am răsucit şi am fugit. Trebuia să plec. Doar să plec cât mai departe. În momentul în care am ieşit din lift la parter, am început să tremur, dar nu m-am oprit. M-am repezit afară, aproape ciocnindu-mă de Romero, care trebuie să fi urmărit GPS-ul telefonului meu. S-a împiedicat înapoi, s-a uitat la faţa mea, apoi la clădire, iar ochii i s-au făcut mari. A ştiut. Toată lumea părea să ştie, în afară de proasta de mine.

Am luat-o la fugă, alergând mai repede decât am alergat vreodată în viaţa mea. Când am traversat strada spre staţia de metrou, l-am zărit pe Luca, într-o cămaşă şi pantaloni descheiaţi, ieşind clătinându-se pe uşă. Romero mă urmărea deja.

Dar eu eram rapidă. Anii de exerciţii pe banda de alergare au dat în sfârşit roade. Practic, am zburat pe scări, căutând cu greu cartela de metrou pe care eu şi surorile mele o cumpăraserăm înainte de nuntă, după ce îl obligaserăm pe Umberto să ne arate metroul. Am reuşit să mă strecor în uşile care se închideau ale unui vagon de metrou. Nici măcar nu ştiam sigur încotro se îndrepta. Dar, când i-am văzut pe Luca şi Romero

îndreptându-se spre şine, tot ce conta era că mă ducea departe. Departe de zâmbetul triumfător pe care mi-l aruncase Grace, de sunetul corpului lui Luca intrând în ea, de trădarea lui.

În noaptea nunţii noastre îi spusesem lui Luca că nu-l uram. Mi-aş fi dorit să mă întrebe din nou în seara asta. M-am scufundat pe un scaun liber, dar încă tremuram. Unde mă duceam? Nu puteam să fug. Probabil că Luca trimitea deja toţi soldaţii de care dispunea după mine. Am râs isteric şi am primit câteva priviri ciudate de la alţi pasageri. Ce ştiau ei? Ei erau liberi.

Mi-am luat telefonul mobil şi am sunat-o pe Gianna. A răspuns la al doilea apel.

— Aria?

— L-am prins pe Luca în pat cu Grace.

Mai mulţi oameni s-au uitat spre mine. Ce mai conta? Nu ştiau cine eram. Anunţurile de nuntă din ziar nu au inclus niciodată o fotografie cu mine. Chiar nu aveam nevoie de mai multă atenţie.

— Sfinte Sisoe!

— Da.

Am coborât la următoarea staţie, în timp ce îi povesteam Giannei întreaga întâmplare. M-am îndepărtat rapid de metrou, pentru că acolo m-ar fi căutat mai întâi. În cele din urmă, am ajuns într-un loc gălăgios şi întunecat unde se vindeau burgeri şi bere. Am comandat o Coca-Cola şi un burger, deşi nu aveam nicio intenţie de a bea sau de a mânca.

— Unde eşti acum? a întrebat Gianna.

— Pe undeva. Nici măcar nu știu. Într-un restaurant, sau cam așa ceva.

— Ai grijă.

Nu am spus nimic.

— Plângi?

Plângeam. Din nou, am rămas tăcută.

— Să nu plângi! Nu atunci când nu sunt prin preajmă să te consolez și să-i dau un șut în fund lui Luca. Știam că e un nemernic. Un nenorocit cu adevărat. Nu te-ai culcat încă cu el, nu?

— Nu, nu m-am culcat cu el. Probabil că de aceea a plecat să mă înșele.

— Să nu îndrăznești să te învinovățești, Aria! Orice bărbat decent și-ar fi ținut scula în pantaloni sau și-ar fi folosit mâna.

Burgerul și Coca-Cola au sosit, iar eu i-am mulțumit chelneriței care a zăbovit lângă masa mea câteva secunde, privirea ei concentrându-se pe lacrimile mele. I-am oferit un zâmbet, iar ea în cele din urmă a înțeles aluzia și a plecat.

— Ce vei face acum? Te gândești să te întorci acasă?

— Chiar crezi că tata mă va lăsa să-l părăsesc pe Luca pentru că m-a înșelat? Tata are o amantă de ani de zile.

Nici Luca nu ar fi permis asta. Eram a lui, așa cum Romero nu înceta niciodată să-mi amintească.

— Bărbații sunt toți niște porci.

— Nu pot să uit privirea pe care mi-a aruncat-o Grace. Arăta de parcă ar fi câștigat.

— A vrut să vezi asta. A vrut să te umilească.

Gianna a tăcut.

— Eşti soţia viitorului Capo dei Capi. Dacă cineva te umileşte, practic îl insultă pe Luca.

— Ei bine, el era ocupat să o ajute să mă insulte.

Gianna a pufnit.

— Sper să-i cadă scula!

— Nu cred că o să se întâmple asta.

— Pun pariu că lui Romero i se va tăbăci fundul pentru că te-a lăsat să scapi. Aşa-i trebuie!

Aproape că mi-a părut rău pentru Romero, dar apoi mi-am amintit că el a ştiut despre Grace tot timpul. Era scris pe faţa lui. Doamne, cât de mulţi oameni ştiau? Toţi râdeau de mine pe la spate?

— Vorbeşti cu Aria? am auzit vocea emoţionată a lui Lily pe fundal.

— Asta nu e treaba ta. Ieşi din camera mea, băgăcioaso!

— Vreau să vorbesc cu ea! E şi sora mea!

— Nu acum. Asta e ceva privat.

S-au auzit strigăte, apoi zgomotul unei uşi trântite, urmat de pumni care se loveau de lemn. Inima mi s-a umplut de căldură şi am zâmbit. Aceasta fusese viaţa mea nu cu mult timp în urmă. Acum aveam doar un soţ infidel la care să mă întorc.

— Şi acum ce facem? a întrebat Gianna în cele din urmă.

— Sincer, nu ştiu.

Am plătit şi am ieşit din restaurant, revenind la hoinăritul pe străzi. Era întuneric, dar străzile erau încă

aglomerate de oameni care se întorceau acasă de la cină sau se îndreptau spre un club ori un bar.

— Nu poţi să-l laşi să te trateze aşa. Trebuie să ripostezi.

— Nu ştiu dacă să mă lupt cu Luca este ceva ce vreau să fac.

— Ce poate să-ţi facă el ţie? Nu eşti duşmanul lui sau soldatul lui, iar el a spus că nu bate femeile şi nici nu se va impune cu forţa asupra ta. Ce mai rămâne de făcut? Să te închidă în camera ta fără cină?

Am suspinat.

— Poate că ar trebui să-l înşeli. Să te duci într-un club, să găseşti un tip sexy şi să te culci cu el. Asta i-ar prinde bine lui Luca!

— L-ar omorî. Nu vreau să am mâinile pătate de sânge.

— Atunci fă altceva. Nu-mi pasă, atât timp cât îi plăteşti lui Luca pentru ceea ce îţi face. Probabil că va continua să te înşele. Ripostează!

Dar Gianna era luptătoarea. Eu preferam tacticile subtile.

— Ar trebui să scap de telefon acum. Am nevoie de mai mult timp de gândire şi nu vreau ca Luca să mă urmărească.

— Sună-mă cât de repede poţi. Nu contează cât e ceasul. Dacă nu am veşti de la tine mâine dimineaţă, nu-mi pasă pe cine trebuie elimin pentru a zbura la New York.

— Bine. Te iubesc.

Înainte ca Gianna să mai spună ceva, mi-am închis telefonul, l-am dezactivat şi l-am aruncat într-un coş de gunoi înainte de a merge pe străzi fără ţintă. Trecuse de miezul nopţii şi începusem să obosesc. Singurul lucru care mă făcea să continui era imaginea lui Luca înnebunind pentru că nu mă găsea. Nu-i plăcea să nu să fie în control. Iar acum îi scăpasem din mână. Îmi doream să pot vedea asta. Mi-am cumpărat o cafea şi mi-am înfăşurat degetele în jurul paharului de hârtie caldă, în timp ce mă sprijineam de faţada restaurantului şi îmi lăsam ochii să rătăcească peste numărul tot mai mic de trecători. De fiecare dată când un cuplu trecea pe lângă mine, ţinându-se de mână, sărutându-se, râzând şi fiind îndrăgostiţi, mi se strângea pieptul. Ochii îmi ardeau de la epuizare şi de la plânsul anterior. Eram atât de obosită.

Am chemat un taxi şi l-am lăsat să mă ducă la blocul nostru de apartamente. Când am păşit în hol, recepţionerul a ridicat imediat telefonul. *„Câine bun"*, am vrut să-i spun. În schimb, mi-am răsucit gura într-un zâmbet şi am intrat în lift, apoi am strecurat cardul pentru ca acesta să mă ducă la etajul potrivit. Eram aproape calmă acum, cel puţin la exterior. Era Luca în apartament? Sau era plecat să mă vâneze? Sau poate că se întorsese la târfa lui şi îşi lăsase oamenii să facă treaba în locul lui? Când mă trezisem cu braţele lui Luca în jurul meu sau când mă sărutase, am încercat să cred că poate îl puteam face să mă iubească. Când am luat cina împreună, am crezut că aş fi putut să mă îndrăgostesc de el.

Am intrat în apartament. Romero era acolo şi, practic, a cedat de uşurare.

— E aici, a spus în telefon, apoi a dat din cap înainte de a încheia apelul.

— Unde este Luca? S-a întors la târfa lui?

Romero s-a încruntat.

— Te caută.

— Sunt surprinsă că se deranjează. Ar fi putut să te trimită pe tine sau pe una dintre celelalte slugi ale sale. Până la urmă, faci tot ce-ţi spune el. Chiar îl acoperi când mă înşală.

Romero nu a spus nimic. Nu ştiam sigur de ce mă înfuriam pe el. M-am îndepărtat.

— Unde te duci?

— Mă duc să mă dezbrac şi să fac un duş. Dacă vrei să te uiţi, eşti invitatul meu.

Romero s-a oprit, dar ochii lui m-au urmărit pe scări. Am trântit uşa dormitorului în urma mea, apoi am încuiat-o înainte de a intra în baie pentru a face un duş. Am reglat temperatura cât de tare am putut suporta, dar apa nu a putut spăla imaginile care se refugiaseră în creierul meu. Luca îngropat în Grace. Zâmbetul ei. Sunetul şoldurilor lui izbindu-se de fundul ei. Nu eram exact sigură de ceea ce simţeam. Dezamăgire? Gelozie? Nu eu îl alesesem pe Luca, dar era soţul meu. Voiam să-mi fie credincios. Voiam ca el să mă dorească doar pe mine.

Voiam să fiu suficientă.

Se auzeau bătăi în uşa dormitorului când am ieşit de la duş. Mi-am înfăşurat un prosop în jurul meu şi am ieşit încet din baie spre dormitor.

— Aria, lasă-mă să intru!

Era furie în vocea lui. Era *furios*?

Am scăpat prosopul şi mi-am strecurat o cămaşă de noapte din mătase pe corp.

— O să sparg uşa dacă nu mă laşi să intru.

Mi-ar face plăcere să te văd făcând asta. Poate că o să-ţi disloci un umăr.

— Aria, deschide dracului uşa!

Eram prea obosită ca să mă mai joc cu el. Voiam ca ziua asta să se termine. Voiam ca somnul să-mi ia ca prin magie amintirile. Am descuiat uşa, apoi m-am întors şi am mers înapoi spre pat. Uşa s-a deschis cu putere, lovindu-se de perete, iar Luca a năvălit înăuntru. M-a apucat de braţ şi furia a ars prin mine. Cum îndrăznea să îşi pună mâinile pe mine după ce le folosise pentru a apuca cu ele de fundul acelei târfe?

— Nu mă atinge! am ţipat, smulgându-mă din strânsoarea lui.

Gâfâia, ochii săi erau sălbatici de emoţie. Avea părul răvăşit şi cămaşa nu era încheiată cum trebuie. Matteo stătea în pragul uşii, Romero şi Cesare la câţiva paşi în urmă.

— Unde ai fost? a întrebat cu voce joasă.

A întins din nou mâna spre mine, şi m-am împiedicat înapoi.

— Nu! Nu mă mai atinge niciodată. Nu când foloseşti aceleaşi mâini pentru a-ţi atinge târfa.

Faţa lui a devenit nemişcată.

— Afară, toată lumea. Acum!

Matteo s-a întors, iar el şi ceilalţi doi bărbaţi au dispărut din peisaj.

— Unde ai fost?

— Nu te-am înşelat, dacă de asta îţi faci griji. Nu aş face niciodată aşa ceva. Cred că fidelitatea este cel mai important lucru într-o căsnicie. Aşa că poţi să te linişteşti acum, corpul meu este încă doar al tău.

Practic, am scuipat ultimele cuvinte.

— M-am plimbat doar prin oraş.

— Te-ai plimbat singură noaptea prin New York?

M-am uitat fix în ochii lui, sperând să vadă cât de mult îl uram pentru ceea ce văzusem, cât de mult mă durea să ştiu că mă respecta atât de puţin.

— Nu ai niciun drept să fii supărat pe mine, Luca. Nu după ceea ce am văzut astăzi. M-ai înşelat.

Luca a răcnit.

— Cum aş putea să te înşel când nu avem o căsnicie adevărată? Nici măcar nu pot să mă culc cu propria soţie. Crezi că voi trăi ca un călugăr până când vei decide că poţi suporta apropierea mea?

Porcul ăsta arogant! El şi tatăl meu se asiguraseră să nu vorbesc nici măcar cu alţi bărbaţi până la nunta mea cu Luca.

— Doamne fereşte! Cum îndrăznesc să mă aştept ca soţul meu să-mi fie credincios? Cum îndrăznesc să sper la o mică decenţă din partea unui monstru?

— Nu sunt un monstru. Te-am tratat cu respect.

— Respect? vocea mea s-a ridicat. Te-am prins cu o altă femeie! Poate ar trebui să ies, să aduc un tip oarecare şi să-l las să mi-o tragă în faţa ochilor tăi. Cum te-ar face asta să te simţi?

Dintr-odată, m-a aruncat pe pat şi s-a aşezat peste mine, cu braţele mele prinse deasupra capului. Luptându-mă cu frica care mă învăluia, am spus:

— Fă-o. Ia-mă, aşa încât să te pot urî cu adevărat.

Ochii lui erau cel mai terifiant lucru pe care îl văzusem vreodată.

Nările i se umflaseră. Mi-am întors faţa şi am închis ochii. Respira greu, apăsându-mi prea tare pe încheieturi. Inima îmi bătea cu putere în cutia toracică în timp ce zăceam nemişcată sub el. El s-a mutat şi şi-a apăsat faţa în umărul meu, eliberând o respiraţie aspră.

— Doamne, Aria!

Am deschis ochii. Mi-a eliberat încheieturile, dar mi-am păstrat braţele deasupra capului. Încet, şi-a ridicat privirea. Furia dispăruse de pe faţa lui. A întins mâna spre obrazul meu, dar eu m-am îndepărtat.

— Nu mă atinge cu ea încă pe degetele tale.

S-a ridicat în picioare.

— Mă duc să fac un duş, iar amândoi ne vom linişti, apoi vreau să vorbim.

— Ce ar mai fi de vorbit?

— Despre noi. Despre această căsnicie.

Mi-am coborât braţele.

— Azi ţi-ai tras-o cu o femeie în faţa ochilor mei. Crezi că mai există o şansă pentru această căsătorie?

— Nu am vrut să vezi asta.

— De ce? Ca să mă poți înșela în liniște și pace pe la spatele meu?

A oftat și a început să-și descheie cămașa.

— Lasă-mă să fac un duș. Ai avut dreptate. Nu ar trebui să te mai lipsesc de respect, atingându-te așa.

Am ridicat din umeri. În momentul de față nu credeam că aș fi vrut să mă mai atingă vreodată, indiferent de câte dușuri ar fi făcut. A dispărut în baie. Dușul a curs mult timp. Stăteam rezemată de tăblia patului, cu cearșafurile trase până la șolduri, când Luca a ieșit în sfârșit. Mi-am ferit privirea când și-a aruncat prosopul și și-a pus boxerii, apoi s-a strecurat în pat lângă mine, cu spatele lipit de tăblia patului. Nu a încercat să mă atingă.

— Ai plâns? a întrebat el cu o voce nedumerită.

— Credeai că nu-mi va păsa?

— Multe femei din lumea noastră se bucură atunci când soții lor se folosesc de curve sau își iau o amantă. Așa cum ai spus, sunt puține căsnicii bazate pe dragoste. Dacă o femeie nu suportă atingerile soțului ei, nu se va supăra că acesta are aventuri pentru a-și satisface nevoile.

Am pufăit în derâdere:

— Nevoile lui.

— Nu sunt un om bun, Aria. Niciodată nu am pretins contrariul. Nu există oameni buni în mafie.

Ochii mei s-au oprit pe tatuajul de deasupra inimii lui.

— Știu.

Am înghițit în sec.

— Dar m-ai făcut să cred că pot avea încredere în tine şi că nu-mi vei face rău.

— Nu ţi-am făcut niciodată rău.

Oare chiar nu înţelegea?

— M-a durut să te văd cu *ea*!

Expresia lui s-a înmuiat.

— Aria, nu am avut sentimentul că vrei să te culci cu mine. Am crezut că te-ai bucura dacă nu te-aş atinge.

— Când am spus eu asta?

— Când ţi-am spus că te doresc, te-ai tras înapoi. Păreai dezgustată.

— Ne sărutam şi mi-ai spus că vrei să mi-o tragi mai mult decât oricărei alte femeie. Bineînţeles că m-am retras. Nu sunt o curvă pe care o poţi folosi când ai chef. Şi tu nu eşti niciodată acasă. Cum aş putea să te cunosc?

Părea frustrat. Bărbaţii din mafie păreau chiar şi mai neştiutori decât cei normali.

— Tu ce credeai? Nu am făcut niciodată nimic. Eşti singurul bărbat pe care l-am sărutat. Ştiai asta când ne-am căsătorit. Tu şi tatăl meu v-aţi asigurat că aşa va fi şi, în ciuda acestui fapt, te aşteptai ca eu să trec de la a nu fi sărutat niciodată un bărbat la a-mi desface picioarele pentru tine. Am vrut să o iau încet. Am vrut să te cunosc ca să mă pot relaxa; am vrut să te sărut şi să facem *alte lucruri* înainte de a ne culca împreună.

Realizarea s-a aşezat în cele din urmă pe trăsăturile lui, apoi a zâmbit.

— Alte lucruri? Ce fel de alte lucruri?

M-am holbat. Nu aveam chef de glume.

— Asta e inutil.

— Nu, nu face asta.

Mi-a întors faţa spre el, apoi a lăsat mâna în jos. Îşi învăţase lecţia.

— Am înţeles. Pentru bărbaţi, prima dată nu este mare lucru, sau cel puţin nu a fost pentru bărbaţii pe care îi cunosc eu.

— Când a fost prima dată?

— Aveam treisprezece ani şi tatăl meu s-a gândit că a venit timpul să devin un bărbat adevărat, din moment ce fusesem deja iniţiat. „Nu poţi fi virgin şi ucigaş". Asta a spus.

Luca a zâmbit cu răceală.

— A plătit două prostituate de lux ca să petreacă un weekend cu mine şi să mă înveţe tot ce ştiau.

— Asta e oribil.

— Da, presupun că este, a spus Luca încet.

— Dar eu eram un adolescent de treisprezece ani care voia să-şi dovedească valoarea. Eram cel mai tânăr membru al Familiei din New York. Nu voiam ca bărbaţii mai în vârstă să mă considere un băiat. Şi mă simţeam ca o mare figură când s-a terminat weekendul. Mă îndoiesc că prostituatele au fost impresionate de prestaţia mea, dar se prefăceau că am fost cel mai bun amant pe care îl avuseseră vreodată. Probabil că tatăl meu le-a plătit în plus pentru asta. Mi-a luat ceva timp să-mi dau seama că nu tuturor femeilor le place să îţi dai drumul pe faţa lor atunci când îţi fac o felaţie.

Am strâmbat din nas şi Luca a lăsat să iasă un râs.

— Da, a murmurat el, apoi a luat o şuviţă din părul meu şi a lăsat-o să alunece pe degetul lui.

Nu eram sigură de ce făcea mereu asta.

— Am fost foarte îngrijorat în seara asta.

— Îngrijorat că aş lăsat pe cineva să aibă ceea ce este al tău.

— Nu, a spus el cu fermitate. Ştiam, *ştiu* că eşti loială. Lucrurile cu Bratva se agravează. Dacă ar pune mâna pe tine... a clătinat din cap.

— Nu au făcut-o.

— *Nu o vor face*.

M-am îndepărtat de mâna lui care trecuse de la părul meu la gât. Nu-i voiam atingerea. El a suspinat.

— O să faci asta foarte dificil, nu-i aşa?

M-am holbat.

— Îmi pare rău pentru ceea ce ai văzut astăzi.

— Dar nu-ţi pare rău pentru ceea ce ai făcut.

Părea exasperat.

— Rareori spun că îmi pare rău. Când o spun, vorbesc serios.

— Poate că ar trebui să o spui mai des.

A respirat adânc.

— Nu există nicio cale de ieşire din această căsnicie, nici pentru tine, nici pentru mine. Chiar vrei să fii nefericită?

Avea dreptate. Nu exista nicio cale de ieşire. Şi chiar dacă ar fi existat, care ar fi fost rostul? Tatăl meu m-ar fi dat de soţie următorului bărbat. Poate un bărbat ca soţul Bibianei. Şi oricât de mult aş fi vrut să neg, îmi puteam imagina dezvoltând sentimente pentru Luca pe care l-am văzut în restaurant. Nu m-ar fi durut atât de tare să-l văd cu acea femeie, dacă nu aş fi făcut-o. Când

îmi atinsese părul, când mă sărutase sau când mă învăluise în braţele sale în timpul nopţii, simţisem că voiam să mă îndrăgostesc de el. Îmi doream să-l pot urî din toată inima. Dacă Gianna ar fi fost în locul meu, ar fi preferat să treacă prin viaţă urându-şi soţul şi fiind nefericită decât să le ofere vreodată lui şi tatălui nostru satisfacţia de a ajunge să ţină la el.

— Nu, am spus. Dar nu pot să mă prefac că nu te-am văzut niciodată cu ea.

— Nu mă aştept să o faci, dar hai să ne prefacem că mariajul nostru începe astăzi. Un început curat.

— Nu este atât de uşor. Dar cu ea cum rămâne? În seara asta nu a fost prima dată când ai fost cu ea. O iubeşti?

Vocea mi-a tremurat când am spus asta.

Luca a observat, bineînţeles. S-a uitat la mine ca şi cum aş fi fost un puzzle pe care nu-l putea desluşi.

— Dragoste? Nu. Nu am sentimente pentru Grace.

— Atunci de ce continui să te vezi cu ea? Sincer.

— Pentru că ştie cum să sugă o sculă şi pentru că e o partidă bună. Destul de sincer?

M-am înroşit. Luca mi-a trecut un deget pe obraz.

— Îmi place cum roşeşti ori de câte ori spun ceva murdar. Abia aştept să te văd cum roşeşti când îţi voi *face* ceva murdar.

De ce nu se putea opri din a mă atinge?

— Dacă vrei cu adevărat ca această căsnicie să funcţioneze, dacă vrei să ai vreodată şansa de a-mi face ceva murdar, atunci va trebui să nu te mai vezi cu alte

femei. Poate că altor soţii nu le pasă, dar eu nu te voi lăsa să mă atingi atât timp cât există altcineva.

Luca a dat din cap.

— Îţi promit. Te voi atinge doar pe tine de acum încolo.

L-am crezut.

— Lui Grace nu o să-i placă.

— Cui îi pasă ce crede ea?

— Tatăl ei nu-ţi va face probleme?

— Noi îi plătim campaniile, iar el are un fiu care îi calcă pe urme şi care are nevoie de banii noştri în curând. Ce-i pasă lui de o fiică care nu e bună decât la cumpărături şi, eventual, să se căsătorească cu un om bogat?

Acelaşi lucru se putea spune despre mine şi despre orice altă femeie din lumea noastră. Fiii ar putea călca pe urmele tatălui lor – ar putea deveni membri ai mafiei. Încă îmi mai aminteam cât de mult sărbătorise tata când aflase că cel de-al patrulea copil al său a fost, în sfârşit, un fiu.

— Probabil că a sperat că tu vei fi acel bărbat.

— Noi nu ne căsătorim cu străini. Niciodată. Ea ştia asta, şi nu era ca şi cum ar fi fost singura femeie cu care m-am culcat.

I-am aruncat o privire.

— Ai spus-o chiar tu. Ai nevoile tale. Deci cum poţi să-mi spui că nu mă vei înşela din nou în curând, dacă te-ai sătura să mă aştepţi să mă culc cu tine?

Luca şi-a înclinat capul, privindu-mă cu ochii îngustaţi în gânduri.

— Intenţionezi să mă faci să aştept mult timp?

— Cred că avem concepte foarte diferite în ceea ce priveşte „mult timp".

— Nu sunt un om răbdător. Dacă „mult" înseamnă un an...

A lăsat propoziţia neterminată. Nu puteam să-l cred. I-am aruncat o privire plină de reproşuri.

— Ce vrei să spun, Aria? Ucid, şantajez şi torturez oameni. Sunt şeful unor bărbaţi care fac la fel când le ordon eu, iar în curând voi fi Capo dei Capi, conducătorul celei mai puternice organizaţii criminale de pe Coasta de Est şi, probabil, din SUA. Ai crezut că te voi lua împotriva voinţei tale în noaptea nunţii noastre, iar acum eşti supărată pentru că nu vreau să aştept luni de zile ca să mă culc cu tine?

Mi-am închis ochii.

— Sunt obosită. E târziu.

Era atât de târziu încât de fapt era devreme.

— Nu, a spus Luca, atingându-mi talia. Vreau să înţeleg. Sunt soţul tău. Tu nu eşti ca alte fete care pot alege bărbatul cu care să-şi piardă virginitatea. Ţi-e teamă că voi fi dur cu tine din cauza a ceea ce ai văzut azi? Nu voi fi. Ţi-am spus că vreau să te zvârcoleşti sub mine de plăcere şi, deşi probabil că asta nu se va întâmpla de prima dată, te voi face să-ţi dai drumul ori de câte ori vrei, cu limba şi cu degetele până când vei putea să ai orgasm când sunt în tine. Nu mă deranjează să o luăm încet, dar ce vrei să aştepţi?

L-am privit cu ochii pe jumătate închişi.

Pentru un lucru care nu se va întâmpla niciodată: să vrei să faci dragoste cu mine şi nu să mă iei ca pe o posesie a ta. O parte din mine nu voia să se mulţumească cu mai puţin; cealaltă parte ştia că trebuie să o fac. *„Iubirea e ceva la care fetele speră atunci când nu ştiu mai bine, ceva la care femeile râvnesc atunci când stau treze noaptea şi ceva ce nu vor primi decât de la copii lor. Bărbaţii nu au timp pentru astfel de noţiuni."* Asta spunea întotdeauna tatăl meu.

— N-o să te fac să aştepţi luni de zile, am spus în loc de ceea ce voiam de fapt să spun, apoi am adormit în cele din urmă.

capitolul 10

Luca şi-a anulat planurile pentru a doua zi şi l-a trimis pe Matteo să facă tot ce era nevoie. Ca femeie în lumea noastră, învăţai repede să nu pui prea multe întrebări, pentru că răspunsurile erau rareori bune.

Luca s-a pregătit primul, iar când am intrat în bucătărie după duş şi îmbrăcată, el se holba la frigider cu o privire încruntată.

— Ştii să găteşti?

Am pufnit.

— Să nu-mi spui că nu ţi-ai pregătit niciodată singur micul dejun?

— De obicei iau ceva în drum spre muncă, cu excepţia zilelor în care Marianna este aici şi îmi pregăteşte ceva.

Ochii lui mi-au scanat corpul. Îmi alesesem pantaloni scurţi, un maiou şi sandale, deoarece se presupunea că avea să fie foarte cald astăzi.

— Îmi plac picioarele tale.

Am clătinat din cap, apoi m-am îndreptat spre el pentru a arunca o privire în frigider. El nu s-a dat înapoi şi braţele noastre s-au atins. De data aceasta, am reuşit să nu tresar. Atingerea lui nu era incomodă şi, când nu mă speria, chiar îmi imaginam că le-aş putea savura.

Frigiderul era bine aprovizionat. Problema era că nici eu nu gătisem niciodată, dar nu i-aş fi spus asta lui Luca. Am luat cofrajul de ouă şi ardeii roşii şi i-am aşezat pe blatul din bucătărie. Nu putea fi atât de greu să pregătesc o omletă. Îl urmărisem pe bucătarul nostru de câteva ori în trecut.

Luca s-a sprijinit de insula din bucătărie şi şi-a încrucişat braţele, în timp ce eu am luat o tigaie din dulap şi am aprins aragazul. M-am uitat peste umăr la el.

— Nu vrei să mă ajuţi? Poţi tăia ardeii. Ştii cum să mânuieşti un cuţit din câte am auzit.

Asta i-a făcut colţurile buzelor să se strâmbe, dar a scos un cuţit din suport şi s-a aşezat lângă mine. Vârful capului meu ajungea doar până la pieptul lui când purtam sandale fără toc. Trebuia să recunosc că îmi cam plăcea. I-am întins piperul şi i-am arătat spre un fund de tăiat din lemn, pentru că aveam senzaţia că Luca ar fi început să taie chiar pe blaturile scumpe din granit negru. Am lucrat în tăcere, dar Luca îmi tot arunca priviri pe furiş. Am pus un pic de unt în tigaie, apoi am asezonat ouăle bătute. Nu eram sigură dacă trebuia să adaug lapte sau smântână, dar am decis să nu o fac. Am turnat ouăle în tigaia care sfârâia.

Luca şi-a îndreptat cuţitul spre ardeii tăiaţi.

— Ce se întâmplă cu aceştia?

— Rahat, am şoptit eu. Ardeii ar fi trebuit să intre primii.

— Ai gătit vreodată?

L-am ignorat şi am aruncat ardeii în tigaie împreună cu ouăle. Am dat focul la maximum şi, în curând, un miros de ars mi-a ajuns la nas. Am luat repede o spatulă şi am încercat să întorc omleta, dar aceasta s-a lipit de tigaie. Luca mă privea cu un zâmbet.

— De ce nu ne faci o cafea? am răbufnit în timp ce răzuiam ouăle pe jumătate arse de pe fundul tigăii.

Când am considerat că ouăle erau comestibile, le-am pus cu lingura pe două farfurii. Nu arătau prea gustoase. Luca şi-a ridicat sprâncenele când am pus o farfurie în faţa lui. El s-a aşezat pe scaunul de bar, iar eu am sărit pe unul lângă el. L-am privit cum a luat furculiţa şi a înfipt în ea o bucată de ou, apoi a dus-o la buze. A înghiţit, dar era evident că nu era prea impresionat. Am luat şi eu o înghiţitură şi aproape că am scuipat-o înapoi. Ouăle erau prea uscate şi prea sărate. Am lăsat furculiţa jos şi am dat pe gât jumătate din cafea, fără să-mi pese că era fierbinte şi neagră.

— Doamne sfinte, e dezgustător.

Pe faţa lui Luca se citea o urmă de amuzament. Expresia mai relaxată îl făcea să pară mult mai abordabil.

— Poate ar trebui să luăm micul dejun în oraş.

M-am uitat la cafeaua mea.

— Cât de greu poate fi să faci o omletă?

Luca a lăsat să iasă ceea ce ar fi putut fi un râs. Apoi, ochii lui au coborât din nou spre picioarele mele goale, care aproape le atingeau pe ale lui. Şi-a coborât

mâna pe genunchiul meu, iar eu am înghețat cu ceașca la buze. El nu a făcut nimic, doar a trasat ușor cu degetul mare înainte și înapoi pe pielea mea.

— Ce ți-ar plăcea să facem astăzi?

M-am gândit la asta, chiar dacă mâna lui îmi distrăgea foarte mult atenția. Alternam între a vrea să-l dau jos de pe genunchi și a-i cere să continue să mă mângâie.

— În dimineața de după noaptea nunții noastre, m-ai întrebat dacă știu să mă lupt, așa că poate mă înveți cum să folosesc un cuțit sau o armă și poate niște tehnici de autoapărare.

Pe chipul lui Luca s-a strecurat surprinderea.

— Te gândești să le folosești împotriva mea?

Am răbufnit.

— De parcă te-aș putea învinge vreodată într-o luptă cinstită.

— Eu nu lupt cinstit.

Bineînțeles că nu.

— Deci mă vei învăța?

— Vreau să te învăț o mulțime de lucruri.

Degetele lui s-au strâns pe genunchiul meu.

— Luca, am spus încet. Vorbesc serios. Știu că îi am pe Romero și pe tine, dar eu vreau să mă pot apăra singură dacă se întâmplă ceva. Ai spus-o chiar tu, Bratva nu le va păsa că sunt femeie.

Asta l-a prins. A dat din cap.

— Bine. Avem o sală de fitness unde ne antrenăm. Am putea merge acolo.

Am zâmbit, entuziasmată de ideea de a ieși din apartament și de a face ceva util.

— Mă duc să-mi iau echipamentul de antrenament.

Am sărit de pe scaun şi am fugit la etaj. Mi-am luat telefonul mobil de pe noptieră şi i-am trimis Giannei un mesaj scurt pentru a o anunţa că eram bine. Cunoscând-o şi temându-mă de avalanşa de întrebări pe care mi le-ar fi adresat, nu mi-am luat telefonul cu mine când m-am întors la parter.

Treizeci de minute mai târziu, am parcat în faţa unei clădiri sărăcăcioase, după ce am luat brioşe pentru micul dejun. Eram plină de entuziasm şi mă bucuram că aveam ceva care să mă distragă de la ceea ce se întâmplase ieri. Luca şi cu mine am coborât din maşină, iar el ne-a cărat genţile în timp ce ne îndreptam spre o uşă ruginită din oţel. Camerele de supraveghere erau peste tot, iar un bărbat de vârstă mijlocie stătea într-un colţ în care se aflau o masă şi un scaun, precum şi un televizor. Avea două pistoale în toc. S-a îndreptat când l-a văzut pe Luca, apoi m-a zărit pe mine şi ochii i s-au făcut mari.

— Soţia mea, a spus Luca cu o notă de avertisment, iar privirea bărbatului s-a îndepărtat brusc de la mine.

Luca mi-a pus o mână pe mijlocul spatelui şi m-a condus printr-o altă uşă care ducea într-o sală imensă. Acolo era un ring de box, tot felul de aparate de exerciţii, manechine pentru antrenamente de luptă şi cuţite şi un colţ cu saltele unde câţiva bărbaţi se antrenau. Eu eram singura femeie. Luca a făcut o grimasă.

— Vestiarele noastre sunt doar pentru bărbaţi. De obicei nu avem vizitatori de sex feminin.

— Ştiu că vei avea grijă să nu mă vadă nimeni dezbrăcată.

— Poţi să fii sigură de asta.

Am râs, iar câteva feţe s-au întors spre noi, apoi altele până când toată lumea s-a holbat. Rapid, s-au întors la ceea ce făceau când Luca m-a condus spre o uşă laterală, dar continuau să arunce priviri prost mascate în direcţia mea. Câţiva dintre bărbaţii mai în vârstă l-au salutat pe Luca. Acesta a deschis uşa, apoi s-a oprit.

— Lasă-mă să verific dacă e cineva înăuntru.

Am dat din cap, apoi m-am sprijinit de perete, în timp ce Luca a dispărut în vestiar. În momentul în care s-a făcut nevăzut, am simţit cum toată atenţia bărbaţilor s-a îndreptat spre mine. Am încercat să nu-i las să vadă cât de nervoasă mă făcea atenţia lor şi aproape că am răsuflat uşurată când Luca a ieşit din nou afară, urmat de câţiva bărbaţi care s-au prefăcut că nu mă observă. M-am întrebat ce le-a spus Luca.

— Vino.

Mi-a ţinut uşa deschisă şi am intrat într-o încăpere cu tavanul jos, plină de umiditate şi de mirosul a prea multe trupuri masculine muncite din greu. Mi-am strâmbat nasul. Luca a râs.

— Nu suntem aici pentru a satisface simţurile olfactive sensibile ale femeilor.

Mi-am luat geanta de la el şi m-am îndreptat spre un vestiar. Luca m-a urmat şi şi-a aşezat propria geantă pe banca de lemn zgâriat.

— N-ai de gând să-mi oferi puţină intimitate? am întrebat, cu mâinile pe tivul tricoului meu.

Luca a ridicat o sprânceană la mine înainte de a-şi scoate tocul şi apoi de a-şi trage propriul tricou peste cap, dezvăluindu-şi trunchiul musculos şi bronzat. Şi-a aruncat tricoul pe bancă, apoi şi-a întins mâna după centură, cu privirea aceea provocatoare încă în ochi.

Strângând din dinţi, m-am întors cu spatele la el şi mi-am strecurat maioul peste cap. Am întins mâna în spatele meu pentru a deschide catarama sutienului, dar mâna lui Luca era acolo şi a făcut-o în locul meu cu măiestrie. Ticălosul. Desigur că putea să deschidă un sutien cu un singur deget. Mi-am luat bustiera de jogging şi am pus-o pe mine, încercând să nu mă gândesc la Luca, care, fără îndoială, îmi urmărea fiecare mişcare. Mi-am dat jos pantalonii scurţi şi îmi venea să mă înjur fiindcă în dimineaţa asta am ales să port un chilot tanga. I-am tras şi pe aceştia în jos şi l-am auzit pe Luca trăgându-şi răsuflarea când m-am aplecat uşor în faţă. Obrajii mi-au explodat de căldură, realizând ce fel de privelişte tocmai îi oferisem. Am luat repede o pereche de chiloţi negri simpli, pe care îi purtam întotdeauna când făceam exerciţii pe banda de alergare, apoi mi-am pus pantalonii scurţi de jogging peste ei şi m-am întors spre Luca. Îşi pusese pantaloni de trening negri şi un tricou alb ultra strâmt care îi punea în evidenţă corpul spectaculos. Avea o umflătură în pantaloni. Totul din cauza fundului meu?

— Asta o să porţi la lecţiile de autoapărare?

M-am uitat în jos la mine.

— Nu am nimic altceva. Asta port când fac jogging.

Pantalonii scurți erau strâmți și se terminau sus, pe coapsele mele, dar nu-mi plăcea să am prea mult material pe mine atunci când alergam.

— Îți dai seama că va trebui să le dau un șut în fund tuturor tipilor care se vor uita la tine într-un mod nepotrivit, nu? Și arătând așa, băieților mei le va fi greu să nu se uite la tine într-un mod nepotrivit.

Am ridicat din umeri.

— Nu e treaba mea să-i fac să se controleze. Doar pentru că port haine provocatoare nu înseamnă că îi invit să se uite. Dacă nu se pot comporta civilizat, e problema lor.

Luca m-a condus afară din vestiar și spre covorașele pentru antrenamente. Bărbații de acolo s-au dat imediat înapoi, fără să se uite la mine. L-am urmat pe Luca spre o expoziție de cuțite. Ochii lui le-au scanat, apoi a ales unul cu o lamă lungă și netedă și mi l-a întins. Nu a luat niciunul pentru el.

S-a poziționat vizavi de mine, părând complet relaxat. Trebuie să fi știut că toată lumea ne privea, dar el se purta ca și cum nu-i păsa deloc. Nu era ceva privat. Trebuia să facă spectacol pentru oamenii lui.

— Atacă-mă, dar încearcă să nu te tai.

— Nu vrei să iei și tu un cuțit?

Luca a clătinat din cap.

— Nu am nevoie de unul. Îl voi avea pe al tău într-un minut.

Mi-am îngustat ochii la tonul lui sigur pe sine. Probabil că avea dreptate, dar nu-mi plăcea să o spună.

— Şi ce ar trebui să fac?

— Încearcă să mă loveşti. Dacă reuşeşti să mă tai, ai câştigat. Vreau să văd cum te mişti.

Am tras aer în piept şi am încercat să uit de bărbaţii care mă priveau. Am strâns cu putere cuţitul, apoi m-am repezit înainte. Luca s-a mişcat repede. S-a ferit de lovitura mea, m-a prins de încheietura mâinii şi m-a învârtit până când spatele meu s-a ciocnit de pieptul lui.

— Încă nu ai cuţitul meu, am rostit cu dificultate.

Degetele lui din jurul încheieturii mele s-au strâns uşor, inconfortabil, dar nu dureros. Buzele lui mi-au atins urechea.

— Ar trebui să te rănesc ca să ţi-l iau. Aş putea să-ţi rup încheietura mâinii, de exemplu, sau doar să ţi-o învineţesc.

M-a eliberat şi m-am împiedicat înainte.

— Din nou, a spus Luca.

Am încercat de câteva ori, dar nu am ajuns nici pe departe să îl tai. Pentru următoarea încercare, am decis să nu mai joc corect. Am avansat spre el, apoi, când a încercat să mă apuce, i-am ţintit o lovitură între picioare. Bărbaţii au aplaudat, dar mâna lui Luca mi-a prins piciorul înainte ca acesta să aibă impact şi, înainte să ştiu ce se întâmplă, am aterizat pe spate cu un zgomot surd. Mi s-a tăiat respiraţia şi cuţitul mi-a alunecat din mână. Mi-am strâns ochii. Luca mi-a atins stomacul, iar muşchii mi s-au contractat sub palma lui caldă.

— Eşti bine? m-a întrebat încet.

Am deschis ochii.

— Da. Încerc doar să-mi trag sufletul.

Apoi am scanat mulţimea.

— Nu ai vreun soldat care să aibă doar 1,75 metri, îngrozit de propria umbră şi care ar fi dispus să se lupte cu mine?

— Oamenii mei nu se tem de nimic, a spus Luca cu voce tare.

A întins mâna şi m-a ridicat în picioare, apoi s-a adresat soldaţilor săi:

— E cineva dispus să se lupte cu soţia mea?

Bineînţeles că nimeni nu a făcut un pas în faţă. Probabil că se temeau că Luca îi va jupui de vii. Unii dintre ei au dat din cap, chicotind, iar umbra unui zâmbet a trecut pe faţa lui Luca.

— Va trebui să te lupţi cu mine.

După alte câteva încercări de atac, eram fără suflare şi iritată de incapacitatea mea de a-l răni cât de puţin pe Luca, dar apoi s-a ivit o şansă. Mă ţinea lipită de corpul lui şi antebraţul lui era aproape de faţa mea, aşa că m-am întors şi l-am muşcat. A fost atât de surprins încât m-a eliberat şi am încercat să-l ating cu cuţitul, dar el m-a prins de încheietura mâinii.

— M-ai muşcat? m-a întrebat în timp ce se holba la urmele dinţilor mei pe bicepsul lui.

— Nu destul de tare. Nici măcar nu este sânge, am spus.

Umerii lui Luca au tresărit o dată, apoi din nou. Se lupta cu râsul. Nu era efectul pe care mi-am dorit să-l obţin când l-am muşcat, dar trebuia să recunosc că îmi plăcea sunetul râsului său profund.

— Cred că ai făcut destule stricăciuni pentru o zi, a spus el.

Am luat ceva de mâncare în drum spre casă, apoi ne-am aşezat pe canapeaua de răchită de pe terasa de pe acoperiş, deschizând o sticlă de vin.

— Sunt surprinsă, am spus în cele din urmă.

Luca şi cu mine stăteam aproape unul lângă altul, aproape atingându-ne, iar braţul lui era aruncat peste spătarul din spatele meu, dar până acum se abţinuse.

— Nu credeam că o să încerci cu adevărat.

— Ţi-am spus că o voi face. Mă ţin de cuvânt.

— Pun pariu că ţi-e greu.

Am făcut un gest spre spaţiul dintre noi.

— Nu ai nici cea mai mică idee. Vreau să te sărut al dracului de mult.

Am ezitat. Când îl sărutasem, mă simţisem bine. Luca a lăsat paharul jos, apoi s-a apropiat puţin mai mult şi mi-a atins talia.

— Spune-mi că nu vrei să te sărut.

Mi-am despărţit buzele, dar nu a ieşit nimic. Ochii lui Luca s-au întunecat şi s-a aplecat spre mine, capturându-mi gura într-un sărut, iar eu m-am pierdut în senzaţia limbii şi a buzelor sale. Luca nu a insistat, nu şi-a mişcat mâna de pe talia mea, dar începuse să-mi frece uşor pielea acolo, iar cealaltă mână îmi masa scalpul. Cum puteam să simt senzaţia asta până între picioare?

În cele din urmă m-am întins pe spate pe canapea, cu Luca aplecat deasupra mea. Simţeam că mă umezesc, dar nu aveam timpul sau concentrarea necesară pentru a mă simţi stânjenită. Sărutările lui Luca mă ţineau ocupată. Furnicăturile din pântecul meu au devenit greu de ignorat, iar eu am încercat să atenuez tensiunea frecându-mi picioarele unul de celălalt. Luca s-a retras cu o expresie complice. Căldura mi-a urcat în obraji.

— Aş putea să te fac să te simţi bine, Ari, a murmurat el, mâna lui de pe talia mea strângându-se. Vrei să ai orgasm, nu-i aşa?

Oh, Doamne, da! Auzisem la şcoala fete vorbind în detaliu despre cât de uimitor putea fi, dar nu reuşisem niciodată să mă fac să simt ceva apropiat de ceea ce descriau ele. Corpul meu striga după asta.

— Sunt bine. Mulţumesc.

Luca s-a înecat într-un râs.

— Eşti atât de încăpăţânată.

Nu a spus-o într-un mod răutăcios.

Buzele lui s-au coborât din nou pe ale mele şi mi-am dat seama că şi-a dat toată silinţa, hotărât să-mi înfrângă hotărârea, şi de câteva ori am fost aproape. Pulsam între picioare, dar nu voiam să cedez, nu atât de curând. Aveam mai mult control decât atât.

În acea noapte am adormit cu braţele lui Luca în jurul meu şi cu erecţia lui, o prezenţă insistentă pe partea superioară a coapsei mele. Poate chiar puteam face ca această căsnicie să funcţioneze.

capitolul 11

Când m-am trezit în dimineața următoare, eram singură în pat. M-am ridicat, dezamăgită că Luca nu mă trezise. Am coborât încet din pat, chiar când el a intrat în dormitor venind dinspre hol. Era deja îmbrăcat în negru, cu un toc prins de piept, în care ținea două cuțite și două pistoale, și cine știe câte arme mai ascundea pe restul corpului său.

— Pleci deja?

A făcut o grimasă.

— Bratva a pus mâna pe unul de-al nostru. L-au lăsat în bucăți mici în jurul unuia dintre cluburile noastre.

— Cineva pe care îl cunosc? am întrebat cu teamă.

Luca a clătinat din cap.

— Se va implica poliția?

— Nu, dacă pot să împiedic asta.

Luca mi-a cuprins fața cu palmele.

— O să încerc să ajung devreme acasă, bine?

Am dat din cap. Și-a coborât capul, privindu-mă în tot acest timp pentru a vedea dacă mă voi retrage.

Buzele lui le-au atins pe ale mele. Am deschis gura pentru el şi m-am scufundat în sărut, dar s-a terminat prea repede. I-am privit spatele când pleca, apoi am ridicat telefonul şi am sunat-o pe Gianna.

— Am crezut că nu o să mai suni niciodată, a fost primul lucru care i-a ieşit pe gură.

I-am zâmbit.

— Nici măcar n-am apucat să fac duş, şi e abia opt în Chicago. Nici tu nu cred că eşti trează de mult timp.

— Nu m-ai sunat ieri, şi tot ce am primit a fost un mesaj scurt. Am fost bolnavă de îngrijorare. Nu am putut să dorm din cauza ta. Urăsc faptul că suntem atât de departe una de cealaltă şi nu pot să văd cu ochii mei dacă eşti bine. Eşti bine?

— Da, sunt.

I-am povestit despre conversaţia mea cu Luca şi despre cum ne-am petrecut ziua de ieri împreună.

— Ce nobil din partea lui că a fost de acord să nu te mai înşele şi să încerce cu adevărat să facă mariajul să funcţioneze. Să-i dai nişte flori omului.

— Nu este un om bun, Gianna. Nu există bărbaţi buni în lumea noastră. Dar cred că el chiar vrea să încerce. Şi vreau şi eu.

— De ce nu-l întrebi dacă pot veni în vizită pentru câteva zile? Nu am şcoală decât peste două săptămâni şi mă plictisesc de moarte fără tine. Am putea petrece câteva zile la plajă în Hamptons şi am putea merge la cumpărături în Manhattan.

— Dar tata? L-ai întrebat?

— Mi-a spus să vă întreb pe tine şi pe Luca.

— Îl voi întreba. Nu cred că se va supăra. Nu e ca şi cum ar fi acasă foarte des în acest moment. În majoritatea zilelor sunt singură cu Romero.

— De ce nu-l întrebi pe Luca dacă poţi merge la facultate? Ai note perfecte şi ai intra cu uşurinţă la Columbia.

— Pentru ce? Oricum nu o să am voie să lucrez vreodată. Şi e prea periculos.

— L-ai putea ajuta pe Luca cu cluburile lui. Ai putea fi secretara lui sau orice altceva. O să înnebuneşti dacă stai tot timpul în apartamentul ăla.

— Nu-ţi face griji, voi fi bine, am spus, deşi nu eram chiar sigură.

Gianna avea dreptate.

— Voi vorbi cu Luca despre vizita ta. Acum chiar trebuie să fac un duş şi să mănânc ceva.

— Sună-mă cât mai curând posibil. Trebuie să rezerv un zbor.

Am zâmbit.

— Aşa voi face. Stai departe de belele!

— Şi tu!

Am închis. Apoi m-am pregătit şi m-am îmbrăcat cu o rochie vaporoasă de vară. Era soare afară şi voiam să mă plimb prin Central Park. Când am păşit în sufragerie, Romero stătea la masă cu o ceaşcă de cafea în faţă.

— A fost foarte supărat pe tine Luca? l-am întrebat în timp ce treceam pe lângă el spre bucătăria deschisă, care era imensă.

Un tort de morcovi, făcut în casă, era aşezat pe tejghea şi o auzeam pe Marianna fredonând de pe undeva. Probabil că făcea curăţenie. Romero s-a ridicat, şi-a luat ceaşca şi s-a sprijinit de insula din bucătărie.

— Nu era fericit. Puteai să fii ucisă. Eu ar trebui să te protejez.

— Ce face Luca astăzi?

Romero a clătinat din cap.

— Ce face el? Vreau să ştiu detalii. De ce trebuie să ia atâtea arme cu el?

— El, Matteo şi încă câţiva, vor să-i găsească pe cei care l-au ucis pe omul nostru, apoi se vor răzbuna.

— Asta sună periculos.

O urmă de îngrijorare m-a cuprins. Răzbunarea nu era niciodată sfârşitul lucrurilor. Bratva se va răzbuna la rândul ei pentru răzbunarea lui Luca. Era un ciclu fără sfârşit.

— Luca şi Matteo fac asta de mult timp. Sunt cei mai buni, la fel şi oamenii care îi însoţesc.

— Şi în loc să participi la distracţie, tu trebuie să ai grijă de mine.

Romero a ridicat din umeri, apoi a zâmbit.

— Este o onoare.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Mi-ar plăcea să ies la alergat în Central Park.

— Vei încerca să fugi din nou?

— De ce aş face-o? Nu am unde să fug. Şi mă îndoiesc că mă vei lăsa să scap din nou. Arăţi destul de în formă.

Romero s-a îndreptat.

— Bine.

Mi-am dat seama că era încă suspicios în privinţa motivelor mele.

Mi-am pus pantalonii scurţi, un maiou şi adidaşii de alergare, apoi m-am întors. Romero se schimbase în pantaloni de trening şi un tricou. Ţinea o rezervă de haine într-unul dintre dormitoarele noastre de oaspeţi, dar locuia într-un apartament la zece minute de aici.

— Unde ţi-ai ascuns armele?

— Ăsta e secretul meu, a spus cu un surâs rar afişat, apoi s-a redresat şi şi-a pus faţa profesională.

Romero era în formă şi putea să ţină cu uşurinţă pasul cu mine în timp ce am alergat prin numeroasele alei din Central Park, în următoarea oră. Mă simţeam minunat să alerg cu adevărat afară măcar o dată, în loc să fiu mereu limitată la banda de alergare. M-am simţit liberă, ca şi când făceam parte din acei oameni care îşi ocupau timpul cu lucruri obişnuite, cum ar fi plimbarea câinilor sau jocul de baseball. Poate că Luca avea să alerge cu mine într-o zi, când ruşii nu aveau să-i mai facă atâtea probleme. Dar când urma să se întâmple asta?

Mai târziu, în acea zi, am stat pe terasa de pe acoperiş privind apusul, cu picioarele strânse pe lângă corp. Romero îşi verifica telefonul.

— Luca va avea mai mult timp pentru tine în curând.

M-am uitat la el. Oare i se păruse că mă simţeam singură?

— Ţi-a spus când se va întoarce acasă astăzi?

— Nu mi-a scris încă, a răspuns încet.

— Ăsta e un semn rău, nu-i aşa?

Romero nu a mai spus nimic, doar s-a uitat încruntat în telefonul său.

Când s-a făcut prea frig, m-am dus înăuntru, mi-am pus cămaşa de noapte şi m-am ghemuit pe canapea, pornind televizorul. Pe măsură ce ceasul se apropia de miezul nopţii, deveneam tot mai îngrijorată, dar în cele din urmă am adormit.

M-am trezit când am fost ridicată de pe canapea. Ochii mei abia s-au deschis şi m-am uitat la faţa lui Luca. Era prea întuneric ca să disting prea multe. Romero trebuia să fi stins luminile la un moment dat.

— Luca? am murmurat.

Nu a spus nimic. Mi-am pus o mână pe pieptul său, dar cămaşa îi era unsă cu ceva. Apă? Sânge?

Respiraţia lui era egală, paşii măsuraţi. Bătăile inimii erau calme sub palma mea, dar nu-i puteam citi starea de spirit. Era ciudată. M-a purtat pe scări ca şi cum nu aş fi cântărit nimic. Am ajuns în dormitorul nostru şi m-a aşezat pe pat. Îi vedeam doar forma înaltă care se contura deasupra mea. De ce nu spunea nimic?

M-am întins şi am bâjbâit după întrerupătorul de lângă pat. L-am atins cu vârful degetelor şi luminile s-au aprins, iar eu am tresărit. Cămaşa lui Luca era plină de sânge. Îmbibată în el. Era o tăietură mică la gâtul lui

Luca şi, dacă m-aş fi luat după rupturile din cămaşa lui, probabil că avea mai multe răni. Apoi ochii mei i-au găsit chipul şi am îngheţat, ca un pui de căprioară care încerca să nu atragă atenţia lupului. Am crezut că văzusem întunericul lui Luca de câteva ori, am crezut că mai zărisem monstrul de sub masca civilizată. Acum mi-am dat seama că nu fusese aşa. Expresia lui era lipsită de orice emoţie, dar ochii lui au făcut ca părul de pe ceafă să mi se ridice.

Mi-am lins buzele.

— Luca?

A început să-şi desfacă cămaşa, dezvăluind mici tăieturi şi o rană mai lungă sub coaste. Pielea îi era acoperită de sânge. Dar nu avea cum să provină tot de la el, mai ales nu tot sângele de pe cămaşă. M-a îngrijorat faptul că el încă nu vorbea. S-a dezbrăcat de cămaşă şi a aruncat-o pe jos. Apoi şi-a desfăcut centura.

— Luca, am spus. Mă sperii. Ce s-a întâmplat?

Şi-a dat pantalonii jos şi a ieşit din ei. Era desculţ şi acum doar în boxeri, în timp ce a îngenuncheat pe pat şi şi-a adus un genunchi între picioarele mele. Am început să regret că purtam doar o cămaşă de noapte. S-a urcat încet până când capul lui a ajuns deasupra mea. Teroarea mi-a cuprins gâtul şi mi-a transformat bătăile inimii în zvâcniri.

Ochii lui m-au făcut să vreau să fug, să plâng şi să ţip, să scap. În schimb, mi-am ridicat mâna şi i-am cuprins obrazul în palmă. Expresia lui s-a schimbat, o fisură în masca monstruoasă. S-a aplecat spre atingere, apoi şi-a coborât faţa şi a ascuns-o în scobitura gâtului

meu. A inspirat adânc şi nu s-a mai mişcat mult timp. Am încercat să nu mă panichez. Mâna mea tremura pe obrazul lui.

— Luca? am spus încet.

A ridicat din nou capul. Am putut vedea o licărire din Luca pe care îl ştiam. S-a dat jos din pat cu uşurinţă şi s-a îndreptat spre baie. Când a dispărut raza mea vizuală, am eliberat cu greu aerul din piept. Orice se întâmplase astăzi trebuia să fi fost oribil. M-am ridicat în fund, în timp ce ascultam duşul curgând. În ce fel de dispoziţie avea să se întoarcă Luca în dormitor? Cu monstrul sub control sau aproape dezlănţuit ca acum câteva clipe?

Apa s-a oprit şi m-am întins rapid pe partea mea de pat, apoi m-am acoperit cu pătura. Câteva minute mai târziu, uşa s-a deschis şi Luca a intrat cu un prosop în jurul taliei. Era alb, dar câteva picături de sânge se scurseseră din rana lui şi pătaseră ţesătura. Nu s-a îndreptat spre dulap pentru a-şi lua o pereche de boxeri, aşa cum făcea de obicei, în schimb, a venit direct spre pat. Când şi-a pus mâna pe prosop, mi-am ferit ochii şi m-am întors pe cealaltă parte, cu spatele la el. A ridicat pătura, şi salteaua s-a mişcat sub greutatea sa. S-a lipit de mine, iar mâna lui mi-a prins şoldul într-o strânsoare ce ar fi putut să îmi lase vânătaie înainte de a mă întoarce cu faţa spre el.

Mintea mea îmi striga să îl opresc. Era complet dezbrăcat şi avea o dispoziţie înfricoşătoare. Îşi petrecuse ziua adunând bucăţile unuia dintre oamenii săi, şi în restul timpului ucigându-şi duşmanii. Mi-a

apucat tivul cămăşii de noapte şi a început să mi-l tragă în sus. Mi-am pus mâna peste a lui.

— Luca, am şoptit.

Ochii lui s-au întâlnit cu ai mei. M-am relaxat uşor. Încă vedeam întuneric în ei, dar era mai stăpânit.

— Vreau să-ţi simt trupul lipit de al meu în seara asta. Vreau să te strâng în braţe.

Aproape că am putut auzi cuvintele nespuse: „Am nevoie de tine".

Am înghiţit în sec.

— Doar să mă strângi în braţe?

— Îţi jur.

Vocea lui era aspră, de parcă ar fi petrecut ore întregi urlând ordine.

Mi-am coborât mâna şi l-am lăsat să-mi dea jos cămaşa de noapte. A eliberat o respiraţie joasă în timp ce îmi privea sânii goi, iar eu a trebuit să mă lupt cu dorinţa de a mă acoperi. Vârfurile degetelor lui au atins tivul chiloţilor mei, dar când m-am încordat, s-au retras, şi el s-a rostogolit pe spate, ridicându-mă deasupra. M-am aşezat pe burta sa, cu genunchii de o parte şi de alta a lui, în timp ce sânii mei erau presaţi pe pieptul acestuia. Am încercat să nu mă las cu toată greutatea pe el, pentru că nu voiam să-i lovesc rănile, dar şi-a înfăşurat un braţ în jurul meu strângându-mă puternic mai aproape de el. Cealaltă mână a lui mi-a atins fundul, făcându-mă să tresar. A început să-şi coboare degetul mare pe talia mea şi pe fund, şi am început să mă relaxez încet. În tot acest timp, ochii lui erau fixaţi în ai mei şi,

cu fiecare clipă care trecea, o altă bucăţică din întuneric se risipea.

— Tăietura ta nu are nevoie de copci?

S-a aplecat în faţă şi m-a sărutat dulce.

— Mâine.

A continuat să-mi mângâie posteriorul şi să mă sărute încet, ca şi cum ar fi vrut să savureze fiecare clipă. Eram complet copleşită, dar mă simţeam bine. Îmi plăcea că era dintr-odată atât de blând. Dacă ar fi fost aşa când mi-ar fi luat virginitatea, atunci poate că nu ar fi fost atât de rău. Pleoapele mi se simţeau grele, dar nu-mi puteam întoarce privirea de la Luca. I-am atins gâtul, la un centimetru sub tăietură. Nu ştiam sigur de ce, dar m-am aplecat în faţă şi am apăsat un sărut uşor, ca o pană, peste rană. Era mică şi nu avea nevoie de copci, nu ca cea de sub coaste. Când m-am retras, Luca a părut aproape surprins. Mâna lui s-a mutat mai jos, cuprinzându-mi fesa. Degetul lui mic aproape că mă atingea *în acel loc*. M-a strâns de fesă şi, pentru o clipă, degetul lui mi-a atins deschizătura prin material.

Am tras adânc aer în piept, şocată de zvâcnetul pe care mica atingere l-a trimis prin mine. Căldura s-a adunat între picioarele mele şi am simţit cum mă umezesc. M-am întors jenată, nevrând ca Luca să realizeze că o simplă atingere şi mângâierea fundului meu de către el îmi provocase o asemenea reacţie. Poate că nu aveam experienţă, dar îmi imaginasem anumite lucruri şi mă mângâiasem în multe nopţi. Nu era vorba că eram frigidă, căci trupul lui Luca mă excita. Poate că eu îmi doream dragoste, dar corpul meu dorea altceva.

Senzaţia pieptului puternic şi a abdomenului musculos al lui Luca sub mine, sărutările lui blânde, atingerea lui moale... m-au făcut să vreau ceva mai mult, chiar dacă mintea îmi spunea că era o idee proastă.

Ochii lui Luca s-au îngustat puţin în timp ce mă studia, ca şi cum aş fi fost o ecuaţie dificilă pe care voia să o rezolve. Apoi mi-a atins uşor, cu vârful degetelor, chiloţii între picioare şi am ştiut că o să îşi dea seama. Până şi eu mi-am dat seama că ţesătura subţire era îmbibată. Obrajii mi s-au aprins de groază şi mi-am coborât ochii, dar nu am avut puterea să mă dau jos de pe el sau măcar să-mi închid picioarele. Vârfurile degetelor lui împotriva miezului meu se simţeau bine, chiar dacă s-au oprit din a se mişca.

— Uită-te la mine, Aria, a spus Luca cu o voce aspră.

M-am uitat în ochii lui, chiar dacă faţa mea era cât pe ce să explodeze de ruşine.

— Ţi-e ruşine din cauza asta?

A trecut cu degetul peste chiloţii mei uzi. Pelvisul meu s-a arcuit şi am expirat aspru.

Nu puteam să spun nimic. Buzele mi s-au întredeschis în timp ce printre ele s-au strecurat mici sunete care nu erau chiar gemete. Luca şi-a mişcat degetul în sus şi în jos, uşor, provocator, iar mici fiori de plăcere mi-au străbătut corpul. Întotdeauna am crezut că pasiunea şi orgasmele veneau ca un val puternic care nu lăsau nimic în urma lor, ceva aproape intimidant, dar asta era ca o scurgere lentă, o tensiune delicioasă şi dulce, care ducea spre ceva mai mare.

Am tremurat deasupra lui Luca, degetele mele agăţându-se de umerii lui. Nu şi-a accelerat nicio clipă mângâierea, dar plăcerea creştea cu fiecare atingere. Ochii lui se înfigeau în ai mei în timp ce două degete i-au alunecat peste deschizătura mea, apoi între faldurile mele şi mi-a apăsat clitorisul. Cum putea să se simtă atât de intensă această senzaţie? Nici măcar nu-mi atingea pielea. Am gemut şi am tremurat, în timp ce scântei de plăcere îmi străbăteau tot corpul. Mi-am îngropat faţa în gâtul lui Luca, în timp ce m-am agăţat de el. Degetul lui mi-a frecat clitorisul prin chiloţi, din ce în ce mai încet, până când pur şi simplu şi-a aşezat mâna posesiv peste faldurile mele.

Luca şi-a apăsat faţa în părul meu.

— Doamne, eşti atât de udă, Aria. Dacă ai şti cât de mult te doresc acum, ai fugi.

A râs întunecat.

— Aproape că pot să-ţi simt umezeala pe scula mea.

Nu am spus nimic, doar încercam să-mi calmez respiraţia. Inima lui Luca bătea puternic şi rapid sub obrazul meu. S-a mişcat puţin, şi membrul lui mi-a atins pentru scurt timp interiorul coapsei. Se simţea fierbinte şi tare.

— Vrei să te ating? am spus în cea mai liniştită şoaptă.

Eram pe jumătate speriată şi pe jumătate entuziasmată să-l văd dezbrăcat şi să-l ating efectiv. Voiam să îl revendic ca fiind al meu, voiam să îl fac să uite de femeile din trecutul lui. Mâna lui Luca de pe

spatele meu s-a încordat şi a inspirat adânc, pieptul său ridicându-se sub mine.

— Nu, a mârâit, iar eu mi-am ridicat capul, confuză şi puţin rănită.

Ceva din asta trebuia să se fi văzut, pentru că Luca a zâmbit sumbru.

— Încă nu sunt eu însumi, Aria. Există prea mult întuneric la suprafaţă, prea mult sânge şi furie. Azi a fost o zi rea.

Şi-a scuturat capul.

— Când am venit azi acasă şi te-am găsit întinsă pe canapea, atât de inocentă şi vulnerabilă şi a mea...

Ceva din întunericul pe care îl menţionase, a pâlpâit în ochii lui.

— Mă bucur că nu ştii ce gânduri mi-au trecut prin cap în clipa aia. Eşti soţia mea şi am jurat să te protejez, chiar şi de mine însumi, dacă e nevoie.

— Crezi că ţi-ai pierde controlul? I-am şoptit.

— Ştiu asta.

— Poate că te subestimezi.

Mi-am trecut degetele peste umerii lui. Nu eram sigură dacă încercam să îl conving pe el sau pe mine însămi. Mă speriase, nu puteam nega asta, dar îşi revenise din starea aia.

— Poate că ai prea multă încredere în mine.

Mi-a trecut un deget peste coloană, trimiţând un nou val de furnicături spre miezul meu.

— Când te-am întins pe pat, ca pe un miel pentru sacrificat, ar fi trebuit să fugi.

— Cineva mi-a spus odată să nu fug de monştri, pentru că ei te urmăresc.

Urma unui zâmbet i-a traversat faţa.

— Data viitoare, tu să fugi. Sau, dacă nu poţi, să-ţi înfigi genunchiul în boaşele mele.

Nu glumea.

— Dacă aş fi făcut asta astăzi, ţi-ai fi pierdut controlul. Singurul motiv pentru care nu ai făcut-o a fost pentru că te-am tratat ca pe soţul meu, nu ca pe un monstru.

Mi-a conturat buzele cu degetul mare, apoi mi-a mângâiat obrazul.

— Eşti mult prea frumoasă şi inocentă pentru a fi căsătorită cu cineva ca mine, dar eu sunt un ticălos egoist mult prea mare ca să te las să pleci vreodată. Eşti a mea. Pentru totdeauna.

— Ştiu, am spus, apoi mi-am aşezat obrazul la loc pe pieptul lui.

Luca a stins luminile, iar eu am adormit ascultându-i bătăile inimii. Ştiam că o persoană normală ar fi fugit de Luca, dar eu crescusem printre prădători. Tipii decenţi, normali, cu slujbe care nu implicau încălcarea legilor, erau o specie străină pentru mine. Şi, în adâncul sufletului, o parte primară din mine nu-şi putea imagina să fie cu cineva care nu era un bărbat alfa precum Luca. Mă încânta să ştiu că un bărbat ca el putea fi blând cu mine. Mă încânta faptul că el era al meu, şi eu eram a lui.

Cerul abia devenea gri peste orizontul New York-ului când m-am trezit a doua zi dimineaţă. Eram încă întinsă peste pieptul lui Luca, cu sânii mei goi presaţi de pielea lui fierbinte, dar, în timpul nopţii, alunecasem pe corpul lui, şi acum membrul lui ţeapăn era presat de piciorul meu. M-am mişcat cu grijă şi am privit chipul lui Luca. Avea ochii închişi şi părea atât de liniştit în somn, încât era greu de crezut că acelaşi chip adăpostise atâta violenţă şi întuneric noaptea trecută.

Curiozitatea m-a cuprins. Nu mai văzusem niciodată o erecţie goală, dar îmi era teamă să-l trezesc pe Luca. După ceea ce spusese, chiar nu voiam să risc să îşi piardă controlul. Am încercat să trag cu ochiul peste umăr la erecţia lui, dar după felul în care eram poziţionaţi, ar fi trebuit să-mi rup gâtul ca să o pot vedea.

Deodată, un bâzâit a venit dinspre noptieră, iar Luca s-a ridicat atât de repede, încât am tresărit. M-a tras după el, cu un braţ ţinându-mă în jurul taliei, iar celălalt întinzându-l după telefonul mobil. Dar noua poziţie mă făcuse să alunec pe trupul lui şi acum erecţia lui era între picioarele mele, cu membrul lui apăsat de miezul meu. Practic, îl călăream ca pe o măturică. Niciodată nu am fost mai recunoscătoare pentru lenjeria mea intimă.

Am încremenit, la fel şi Luca, care avea deja mobilul la ureche. Am încercat să mă mut într-o poziţie mai puţin problematică, dar asta nu a făcut decât să-i

facă scula să se frece de mine. A gemut, iar eu am încremenit. Ochii lui Luca s-au mărit, în timp ce degetele lui aflate pe talia mea s-au strâns.

— Sunt bine, Matteo! a răcnit el. Sunt al dracului de bine. Nu. Mă descurc. Nu am nevoie să-l văd pe doctor, acum lasă-mă să dorm.

Luca a închis, a pus telefonul înapoi pe noptieră şi s-a uitat fix la mine. Eram atât de ţeapănă încât m-ar fi putut folosi pe post de masă de călcat.

S-a lăsat încet pe spate, cu o lejeritate dată doar de foarte multe ridicări de abdomene. Eu am rămas dreaptă, călare pe şoldurile lui, dar mi-am pus rapid un braţ în faţa sânilor. Acum că era întins, erecţia lui nu mă mai atingea. Făcându-mi curaj, mi-am mutat piciorul peste şoldurile lui, atingând din greşeală erecţia lui Luca.

— La naiba, a mârâit Luca, tresărind sub mine.

A trebuit să-mi înăbuş un zâmbet. Am îngenuncheat lângă el, cu braţul acoperindu-mi încă sânii, apoi mi-am permis să mă uit. Wow. Nu aveam cu ce să-l compar, dar nu mi-aş fi imaginat că ar putea fi atât de mare. Era lung şi gros, şi circumcis. Gianna câştigase pariul ei stupid.

— O să fii moartea mea, Aria, a spus cu voce joasă.

M-am întors stânjenită. Mă holbam. Când i-am întâlnit ochii, pe chipul lui Luca se citea foamea. Una dintre mâini i se odihnea pe stomac, în timp ce pe cealaltă o avea aşezată deasupra capului. Abdomenul îi erau încordat de tensiune, de fapt, fiecare centimetru al corpului său părea aşa. Dintr-odată am fost copleşită de

timiditate. De ce mă gândisem că avea să fie o idee bună să mă uit la el? Am riscat şi am mai aruncat o privire.

— Dacă continui să te uiţi la scula mea cu expresia aia uimită, o să intru în combustie.

— Îmi pare rău dacă expresia mea te deranjează, dar asta e ceva nou pentru mine. Nu am văzut niciodată un bărbat dezbrăcat. Toate aceste premiere pe care le voi trăi vor fi cu tine, aşa că...

Luca s-a ridicat în fund, iar vocea i-a scăzut cu o octavă.

— Nu mă deranjează. E al dracului de excitant şi mă voi bucura de fiecare premieră pe care o vei împărtăşi cu mine, a zis mângâindu-mi obrazul. Nici măcar nu-ţi dai seama cât de mult mă aprinzi.

Cu el ridicat, feţele noastre erau la o distanţă mică, şi Luca m-a tras mai aproape pentru un sărut. Mi-am aşezat palma pe umărul lui, apoi am coborât-o încet pe pieptul său, până la stomac. Luca a pus pauză la sărut.

— Aseară m-ai întrebat dacă vreau să mă atingi.

— Da, am răspuns cu respiraţia întretăiată. Vrei să te ating acum?

Focul din ochii lui s-a întunecat.

— La naiba, da! Mai mult decât orice.

A întins mâna spre braţul pe care încă îl aveam peste sâni.

— Lasă-mă să te văd.

Mi-a cuprins încheietura cu degetele, dar nu a tras. Am ezitat. Îi văzuse ieri, dar acum mă simţeam şi mai expusă. Încet, mi-am lăsat braţul în jos. Am rămas

nemişcată, în timp ce ochii lui Luca se plimbau peste corpul meu.

— Ştiu că nu sunt mari.

— Eşti al dracului de frumoasă, Aria!

Nu ştiam ce să spun.

— Vrei să mă atingi acum? m-a întrebat cu voce joasă.

Am dat din cap şi mi-am lins buzele. Am aruncat o privire în jos, apoi am întins mâna cu grijă şi mi-am trecut degetul pe lungimea lui. Îl simţeam fin, fierbinte şi ferm. Luca a lăsat să iasă o respiraţie aspră, muşchii din braţe se încordau de la faptul că se susţinea în ele. I-am atins vârful, minunându-mă de cât de moale era. Luca a strâns din dinţi.

Am simţit un sentiment ciudat de putere asupra lui, în timp ce îmi plimbam încet vârfurile degetelor în sus şi în jos, fascinată de cât de mătăsos era.

Luca a tremurat sub atingerea mea.

— Ia-mă în mâna ta, mi-a spus cu voce joasă.

Mi-am înfăşurat uşor degetele în jurul membrului său, îngrijorată să nu îl rănesc. Mi-am mişcat mâna în jos, apoi în sus, surprinsă de cât de greu îl simţeam în palma mea. Luca s-a întins pe spate. Ştiam că se uita la mine, dar nu puteam să-i întâlnesc privirea, prea ruşinată de propriul meu curaj.

— Poţi să apuci mai tare, a spus el după ce l-am atins cu timiditate de câteva ori.

Mi-am strâns degetele.

— Mai tare. Nu va cădea.

M-am înroşit şi m-am întors, lăsând mâna să cadă.

— Nu am vrut să te rănesc.

Doamne, asta chiar a fost jenant. Nici măcar asta nu puteam să fac. Poate că Luca ar fi trebuit să se întoarcă la târfa lui, Grace. Ea ştia ce să facă.

— Hei, mi-a spus calm, lipindu-mă lângă el. Te tachinam. E în regulă.

M-a sărutat. Gura lui s-a plimbat peste a mea, fermă, dar blândă, iar mâna lui a coborât ca un şarpe pe braţul meu, pe şoldul meu şi pe curbura fundului meu, până când degetul i s-a strecurat între picioarele mele şi a trecut delicat peste faldurile mele. A alunecat uşor, înainte şi înapoi, înainte de a-şi muta vârful degetului sub chiloţii mei. Mi-am ţinut răsuflarea la senzaţia lui pe pielea mea goală. S-a scufundat între faldurile mele, apoi a alunecat până la clitoris, acoperindu-l cu umezeala mea. Am gemut peste buzele sale înainte de a-mi strecura limba în gura lui pentru a dansa cu ea. Plăcerea m-a străbătut în timp ce el îşi învârtea degetul peste bumbul meu sensibil.

Şi-a desprins gura de a mea, ochii fiindu-i înfipţi în ai mei.

— Vrei să încerci din nou? mi-a zis răguşit, făcând un semn din cap spre membrul lui tare.

Şi-a trecut din nou degetul peste punctul meu sensibil şi am gemut, abia reuşind să gândesc limpede, cu atât mai puţin să formulez o propoziţie coerentă. Trupul mă durea după o nevoie pe care nu o mai simţisem niciodată. Mâna mi-a coborât pe trunchiul lui musculos, urmând dâra fină de păr negru ce ducea până

la erecţia lui. L-am cuprins cu degetele şi a tresărit sub atingerea mea.

Degetele lui Luca au început să se mişte mai repede peste carnea mea umedă. Mângâierile lui constante m-au făcut să gâfâi, dar eram purtată prea sus ca să-mi pese. Luca mi-a acoperit mâna în jurul membrului cu a lui, arătându-mi cât de tare trebuia să-l apuc, apoi ne-a mutat mâinile în sus şi în jos pe scula sa. Mă uitam fascinată. Ne mişcam mai repede şi mai tare decât aş fi îndrăznit eu. Degetele lui Luca între faldurile mele mă frecau şi ele mai repede, până când abia mai puteam respira, şi pulsul îmi curgea cu viteză tot mai mare prin vene. Eram pe punctul de a cădea peste margine.

— Luca, am gâfâit şi el mi-a frecat clitorisul, făcându-mă să îmi pierd controlul.

Spasmele mi-au străbătut corpul în timp ce gemeam. Mâna mea a frecat şi mai repede membrul, şi, cu un mârâit gutural, Luca şi-a atins propria eliberare. Am tremurat uşor de plăcere, în timp ce îl priveam cum îşi dădea drumul peste mâinile noastre şi pe stomacul lui. Sfârcurile mele erau tari şi se frecau de pieptul lui, trimiţând valuri de plăcere prin mine. Erecţia, care încă pulsa în palma mea, s-a înmuiat încet. Luca şi-a scos degetele din chiloţii mei şi le-a odihnit pe fundul meu.

Am închis ochii, ascultând bătăile puternice ale inimii lui. Luca mi-a sărutat vârful capului, speriindu-mă cu gestul iubitor. În inima mea s-a aprins o nouă speranţă. Treptat, respiraţiile noastre s-au liniştit, iar Luca a întins mâna spre cutia cu şerveţele de pe

noptieră şi mi-a întins unul, înainte de a se şterge şi el. Am devenit conştientă de ceea ce făcusem, în timp ce îi curăţam sperma de pe mână. Nu-mi venea să cred că îl atinsesem aşa. Eram încă sensibilă între picioare, şi totuşi, voiam să-i simt din nou degetele. Era greşit că mi-a plăcut atât de mult atingerea lui Luca?

Era soţul meu, dar totuşi. Mama mea tratase întotdeauna sexul ca pe ceva ce doar bărbaţii îşi doreau. Femeile îşi făceau pur şi simplu datoria. Luca m-a mângâiat pe braţ şi am decis să nu mă gândesc prea mult la asta. Aveam să fac ceea ce mi se părea corect. Am eliberat o mică respiraţie, dar ochii mi s-au concentrat pe tăietura de sub coastele lui Luca. Sângele se scurgea din ea.

M-am ridicat.

— Sângerezi. Am uitat complet de asta. Te doare?

Luca părea complet relaxat şi a privit în jos, spre rana lui.

— Nu prea mult. Nu e nimic, m-am obişnuit cu ea.

Am atins pielea de sub tăietură.

— Are nevoie de copci. Dacă se infectează?

— Poate vei avea noroc şi o să devii o văduvă tânără.

M-am holbat la el.

— Nu e amuzant.

Mai ales după ceea ce tocmai făcuserăm. Mă simţeam mai apropiată de el ca niciodată, iar tatăl meu oricum mi-ar fi găsit un nou soţ.

— Dacă te deranjează atât de tare, ia trusa de prim-ajutor din baie şi adu-mi-o.

Am sărit din pat şi m-am repezit spre baie.

— Unde este?

— În sertarul de sub chiuvetă.

Nu era o singură trusă de prim ajutor. Erau vreo două duzini. Am ales una şi m-am întors în dormitor, dar, înainte de a mă alătura lui Luca în pat, mi-am luat cămaşa de noapte de pe jos şi am îmbrăcat-o. Luca stătea rezemat de tăblia patului, încă în toată goliciunea lui glorioasă. M-am concentrat asupra trunchiului său, jenată de nuditatea pe care o afişa fără vreo ruşine.

M-a mângâiat pe obraz când m-am aşezat lângă el.

— Eşti încă prea timidă să te uiţi la mine după ce s-a întâmplat, a zis trăgând de tivul cămăşii mele de noapte. Îmi plăcea mai mult fără ea.

Mi-am strâns buzele.

— Ce vrei să fac?

Am aşezat trusa de prim-ajutor între noi şi am deschis-o.

— Multe lucruri, a murmurat Luca.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Cu tăietura ta.

— Sunt nişte şerveţele dezinfectante. Curăţă-mi rana şi eu voi pregăti acul.

Am desfăcut unul dintre pachete. Mirosul copleşitor de dezinfectant mi-a înfundat nasul. Am scos şerveţelul, l-am desfăcut şi am tamponat cu el peste tăietură. Luca a tresărit, dar nu a scos niciun sunet.

— Te ustură?

— Sunt bine, a spus simplu. Şterge mai tare.

Am făcut-o și, deși a tresărit de câteva ori, nu mi-a spus deloc să mă opresc. În cele din urmă, am aruncat șervețelul în coșul de gunoi și m-am dat într-o parte. Luca și-a străpuns pielea cu acul și a început să se coasă singur, mâinile lui fiind sigure și ferme. Privindu-l, mi s-a făcut greață. Nu mă vedeam vreodată capabilă să îmi fac așa ceva, dar, în timp ce ochii mei se plimbau pe corpul lui Luca și pe numeroasele cicatrici, mi-am dat seama că, mai mult ca sigur, nu era prima dată când făcea asta. Când Luca a fost mulțumit de treaba lui, a aruncat acul.

— Trebuie să o acoperim, am spus eu.

Am scotocit în trusă după bandaje, dar Luca a clătinat din cap.

— O să se vindece mai repede dacă i se permite să respire.

— Serios? Ești sigur? Dacă intră murdărie?

Luca a chicotit.

— Nu trebuie să-ți faci griji. Nu va fi ultima dată când mă voi întoarce acasă rănit.

Eram îngrijorată? Da. Și nu mi-a plăcut gândul că își trata sănătatea cu atâta superficialitate.

Luca și-a deschis brațele.

— Vino.

— Nu trebuie să pleci?

M-am uitat la ceas. Era doar opt, dar în majoritatea zilelor Luca ar fi fost deja plecat.

— Nu și astăzi. Deocamdată ne-am ocupat de Bratva. Va trebui să fiu într-unul dintre cluburile Familiei după-amiază.

Am zâmbit uşor. Nu m-am putut abţine. Bucuroasă că nu trebuia să fiu din nou singură toată ziua, m-am ghemuit lângă Luca, iar el m-a cuprins în braţe.

— Nu mă aşteptam să fii atât de fericită, a spus el încet.

— Mă simt singură.

Am urât cât de slabă mă făceau aceste cuvinte să par, dar era adevărul.

Degetele lui Luca s-au strâns pe braţul meu.

— Am câteva verişoare cu care ai mai putea petrece timpul. Sunt sigur că le-ar face plăcere să meargă la cumpărături cu tine..

— De ce toată lumea crede că vreau să merg la cumpărături?

— Atunci fă altceva. Beţi o cafea, mergeţi la un centru spa sau... nu ştiu.

— Încă mai am un certificat pentru spa pe care l-am primit la petrecerea de dinaintea nunţii.

— Vezi? Dacă vrei pot să le întreb pe câteva verişoare de-ale mele.

Am clătinat din cap.

— Nu sunt prea dornică să mă întâlnesc cu încă una dintre verişoarele tale după ce a făcut Cosima.

— Ce a făcut? m-a întrebat devenind rigid sub mine.

M-am tras înapoi, uitându-mă la Luca. Apoi mi-am dat seama că nu-i spusesem niciodată cum îl găsisem în pat cu Grace şi, după toată confuzia din ultimele zile, el

nu întrebase niciodată. Probabil că își bătuse capul mai mult decât suficient cu Bratva.

— Ea mi-a dat scrisoarea care m-a condus la tine și la Grace.

Rostirea numelui ei m-a făcut să mi se întoarcă din nou stomacul și amintiri nedorite au reapărut. M-am ridicat, departe de căldura lui Luca, apoi mi-am strâns picioarele la piept, copleșită de tot ce se întâmplase.

Luca s-a îndreptat de spate, stând în fund, și mi-a apăsat un sărut pe umăr.

— Cosima ți-a dat o scrisoare în care îți spunea să te duci la apartament?

Vocea îi era încordată din cauza unei furii abia controlate.

Am aprobat din cap, apoi am înghițit înainte de a îndrăzni să adaug:

— Și o cheie. Este încă în geanta mea.

— Târfa aia nenorocită, a mârâit el.

— Cine?

— Amândouă. Grace și Cosima. Sunt prietene. Grace trebuie să o fi pus pe Cosima să facă asta. Curva!

Am tresărit auzind furia din vocea lui. A respirat adânc, apoi mi-a cuprins talia cu brațul, trăgându-mă la pieptul lui și îngropându-și fața în părul meu.

— Grace a vrut să mă umilească. Părea foarte fericită când te-am găsit.

— Pun pariu, a spus el. E un șobolan nenorocit care încearcă să umilească o regină. Ea este un nimic.

Wow, era furios. Și nu m-am putut abține să nu mă bucur puțin față de cum era acum privită Grace.

— Cum a reacţionat când i-ai spus că nu o să o mai vezi?

El a tăcut, iar eu m-am încordat.

— Ai promis că nu te vei mai vedea cu ea sau cu alte femei.

Vocea mi-a tremurat, moment în care am încercat să mă îndepărtez de el, dar mă ţinea strâns. Oare mă minţise? Nu-mi venea să cred că-l crezusem, nu-mi venea să cred că îl lăsasem să mă atingă acolo şi că, de fapt, îl atinsesem la rândul meu.

— Am făcut-o şi nu o voi mai face. Dar nu am vorbit cu Grace. De ce aş fi făcut-o? Nu-i datorez o explicaţie, aşa cum nu le datorez nici celorlalte târfe pe care le-am futut.

Corpul lui ar fi putut fi făcut din piatră, atât de încordat era. Am vrut să-l cred. Mi-a apucat bărbia între degetul mare şi arătător şi mi-a întors faţa, astfel încât să mă uit la el.

— Tu eşti singura pe care o vreau. Îmi voi ţine promisiunea, Aria.

— Deci nu o să te mai vezi cu ea.

— Oh, ba o să mă văd cu ea, ca să-i spun ce cred despre mica ei cascadorie.

— Nu o face.

S-a încruntat.

— Nu vreau să mai vorbeşti cu ea. Hai să o uităm.

Am putut vedea că nu voia să treacă aşa uşor peste.

— Te rog.

A expirat, apoi a dat din cap.

— Nu-mi place, dar dacă asta e ceea ce vrei...

— Este, am spus hotărât. Hai să nu mai vorbim despre ea. Să ne prefacem că nici nu există.

Luca şi-a ridicat mâna, frecându-şi degetul mare peste buza mea inferioară.

— Buzele tale sunt al dracului de tentante.

Mi-am aplecat capul pentru a-mi ascunde zâmbetul.

— Voiam să vorbesc cu tine despre ceva, am spus.

— Alte veşti proaste?

— Ei bine, cred că asta depinde de punctul tău de vedere. Vreau să vină Gianna în vizită. Şcoala ei nu începe decât peste două săptămâni şi mi-e dor de ea.

— Au trecut doar câteva zile de când ai văzut-o.

— Ştiu.

— Unde ar putea sta?

— Nu ştiu. Poate în camera noastră de oaspeţi?

Aveam trei la etajul inferior al apartamentului.

— Sora ta este o pacoste imensă.

I-am aruncat o privire rugătoare.

— Ce zici de o înţelegere? a spus el cu o voce răguşită.

Nervii mi-au zvâcnit în stomac.

— O înţelegere?

— Nu fii aşa nervoasă, mi-a zis zâmbind ironic. Nu am de gând să-ţi cer să te culci cu mine ca să-ţi poţi vedea sora. Nu sunt chiar atât de nesimţit.

— Nu? l-am tachinat, iar el şi-a lipit buzele de ale mele într-un sărut care mi-a trimis senzaţii fulgerătoare până în vârful degetelor de la picioare.

— Nu, a spus el peste buzele mele. Dar mi-ar plăcea să-ţi explorez corpul.

Mi-am ridicat sprâncenele.

— Ce vrei să spui?

— În seara asta voi încerca să ajung mai devreme acasă de la întâlnirea din club şi vreau să stăm puţin în jacuzzi, iar apoi vreau să te întinzi pe spate şi să mă laşi să te ating şi să te sărut oriunde vreau, mi-a şoptit în timp ce mi-a lins urechea. O să-ţi placă la nebunie.

Buzele mi s-au întredeschis în semn de surpriză. Lucrurile se mişcau mult mai repede decât credeam că aveau să se mişte sau decât credeam că ar trebui.

Luca pesemne că a văzut nesiguranţa din expresia mea, pentru că şi-a strecurat mâna între picioarele mele şi şi-a apăsat podul palmei pe clitorisul meu, peste ţesătura chiloţilor. M-am clătinat şi am lăsat să îmi scape un geamăt înainte de a mă putea opri. Doamne, asta era ridicol. Asta se întâmpla când erai forţat să trăieşti în abstinenţă atât de mult timp.

— Îţi place asta, Aria. Ştiu că îţi place. Recunoaşte.

A apăsat mai tare, iar eu am tresărit împotriva lui.

— Da, am răspuns cu un geamăt.

Şi-a mişcat încet palma, trimiţându-mi săgeţi de plăcere prin tot corpul.

— Nu te opri.

— Nu o voi face, a spus el, trecând cu dinţii peste pielea gâtului meu. Deci mă vei lăsa să fac ce vreau cu tine în seara asta? Nu voi face nimic din ceea ce nu vrei tu.

Nici măcar nu eram sigură de ceea ce îmi doream acum. În afară de faptul că nu voiam ca Luca să se oprească din ceea ce făcea cu mâna lui. I-aş fi promis orice în acel moment.

— Da.

A mărit presiunea pe clitorisul meu şi mi-a supt gâtul, apoi şi-a trecut limba peste claviculă, iar eu am explodat.

Luca m-a sărutat sub bărbie înainte de a se retrage cu un rânjet pe chip. Odată ce am coborât din starea de extaz, trebuia să găsesc o modalitate de a echilibra puterea dintre noi. El mă dorea mai mult decât îl doream eu pe el. Eram sigură de lucrul ăsta, aşa că a trebuit să profit de situaţie.

Mi-am sprijinit fruntea de umărul lui.

— Deci, pot să o sun pe Gianna şi să îi spun să cumpere bilete de avion?

Luca a chicotit.

— Sigur, dar ţine minte înţelegerea noastră.

Telefonul lui a bâzâit pe noptieră şi l-a ridicat.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Matteo, ce mai e acum?

M-am tras înapoi, iar Luca s-a ridicat din pat şi a început să se plimbe prin dormitor, complet dezbrăcat.

— Îl protejăm noi. Nu voi mai lăsa niciun alt nenorocit de restaurant să ajungă la ruşi. Da. Da. Voi fi gata în treizeci de minute.

Şi-a aruncat telefonul pe noptieră.

— Va trebui să vorbesc cu proprietarul unui lanţ de restaurante.

— Bine, am spus, încercând să-mi ascund dezamăgirea.

— Sună-ţi sora şi spune-i că poate veni. Iar eu mă voi întoarce la timp pentru cină, bine? Sunt câteva meniuri de livrare la domiciliu în bucătărie. Comandă ce vrei, mi-a spus, apoi s-a aplecat şi m-a sărutat. Lasă-l pe Romero să te ducă la un muzeu sau ceva de genul ăsta.

Cincisprezece minute mai târziu, Luca a plecat, iar eu am rămas cu îndoielile mele. Cum am putut să fiu de acord cu înţelegerea lui? Pentru că iubeam plăcerea pe care mi-o dădea. De ce să nu mă bucur de ea? Poate că aveam să trăiesc o viaţă fără iubire, dar asta nu însemna că avea să fie una tristă.

Gianna a fost în extaz când am sunat-o să o anunţ că poate veni în vizită. Nu i-am spus despre înţelegere. Nu puteam să vorbesc despre aşa ceva la telefon, sau niciodată. Ştiam că nu ar fi fost de acord să cedez atât de repede în faţa lui Luca.

Aşa cum a promis, Luca a ajuns acasă devreme. Eram incredibil de agitată. Îmi alesesem o frumoasă rochie galbenă şi aşezasem masa pe terasa de pe acoperiş. Am putut vedea surpriza de pe chipul lui Luca când m-a găsit afară.

— Mă gândeam că putem mânca aici?

Şi-a înfăşurat braţele în jurul meu şi m-a tras aproape pentru un sărut profund. Fluturii mi s-au zbătut în stomac.

— Am comandat mâncare indiană.

— Mie mi-e foame de un singur lucru.

Am tremurat.

— Hai să mâncăm.

Ce ar fi făcut Luca dacă i-aş fi spus că înţelegerea a căzut? Am luat loc la masă. Luca mă privea cu intensitate, dar, în cele din urmă, s-a aşezat pe scaunul de vizavi de mine. Briza blândă ce adia pe acoperiş îmi mângâia pielea şi îmi fluturat părul.

— Arăţi al naibii de sexy.

Am început să mănânc.

— Romero m-a dus azi la Metropolitan[4]. A fost uimitor.

— Bun, a spus Luca cu o urmă de amuzament.

Oare vedea cât eram de nervoasă?

— Dar proprietarul restaurantului? L-ai convins că Familia îl va proteja de ruşi?

— Desigur. Se află sub protecţia noastră de mai bine de zece ani. Nu există niciun motiv să schimbăm asta acum.

— Cu siguranţă, am spus absentă, luând o înghiţitură din vinul alb.

Luca a lăsat furculiţa jos.

— Aria?

— Hm? am împins o bucată de conopidă prin farfurie, fără să întâlnesc privirea lui Luca.

— Aria.

Vocea lui mi-a trimis un fior pe spate şi m-am uitat cu atenţie la el. S-a lăsat pe spate în scaun, cu braţele încrucişate peste pieptul său puternic.

---

[4] Muzeul de Artă din New York, cel mai mare muzeu din America

— Eşti speriată.

— Nu sunt, am zis, dar el mijit ochii spre mine. Poate un pic, dar mai ales sunt agitată.

S-a ridicat de pe scaun şi a ocolit masa.

— Haide.

Mi-a întins mâna, iar după un scurt moment de ezitare, am luat-o şi l-am lăsat să mă tragă în picioare.

— Hai să intrăm în jacuzzi, bine? O să te relaxeze.

Am avut un dubiu că a fi într-o cadă cu hidromasaj cu el doar în costum de baie mă va face mai puţin nervoasă. Nu ştiam la ce să mă aştept, şi asta mă îngrozea.

— De ce nu-ţi iei slipul, cât eu pregătesc jacuzzi-ul?

Am dat din cap şi m-am întors înăuntru, unde mi-am ales costumul de baie preferat, alb cu buline roz. Mi-am strâns părul într-o coadă de cal, apoi m-am privit în oglinda din baie. Nu înţelegeam de ce toate astea mă făceau să fiu atât de agitată. În această dimineaţă, pielea îmi luase foc datorită atingerilor lui Luca. Mi-a promis că nu va face nimic din ceea ce nu mi-aş fi dorit.

Am tras adânc aer în piept şi am intrat în dormitor. Luca mă aştepta într-o pereche de pantaloni scurţi negri care nu acopereau mai nimic din corpul lui puternic. Era numai muşchi şi putere. Ochii lui au coborât peste corpul meu, apoi şi-a aşezat o mână pe şoldul meu.

— Eşti perfectă, a spus cu voce joasă.

Cu o atingere delicată, m-a condus afară din dormitor şi, după ce am coborât scările, am mers pe terasa de pe acoperiş.

Am tremurat în costumul de baie. Briza se înteţise şi era, cu siguranţă, prea frig pentru a sta afară în nimic altceva decât în slip. Luca m-a ridicat în braţe. Am tresărit surprinsă, aşezându-mi palma pe tatuajul din dreptul inimii lui.

Propria mea inimă îmi galopa în piept. Mi-am îngropat faţa în scobitura gâtului lui Luca, încercând să mă relaxez. Braţele lui m-au strâns mai aproape în timp ce a păşit în jacuzzi şi ne-a coborât încet în apa fierbinte, plină cu bule. Am rămas în poala lui, cu faţa încă lipită de pielea lui, în timp ce Luca şi-a mişcat mâna în sus şi în jos pe spatele meu.

— Nu ai niciun motiv să fii speriată.

— O spune cel care a zdrobit gâtul unui am cu mâinile goale.

Am vrut să sune ca o tachinare, dar vocea mi-a ieşit tremurândă.

— Chestia aia nu are nimic de-a face cu noi, Aria. Sunt doar afaceri.

— Ştiu. Nu trebuia să aduc asta în discuţie.

— Care e, de fapt, problema?

— Sunt agitată pentru că mă simt vulnerabilă, ca şi cum aş fi la mila ta din cauza înţelegerii.

— Aria, uită de înţelegerea făcută. De ce nu încerci să te relaxezi şi să te bucuri de moment?

Mi-a ridicat bărbia, până când buzele noastre aproape că s-au atins şi privirile ne erau legate.

— Promite-mi că nu mă vei forţa să fac ceva ce nu vreau să fac, am spus coborându-mi privirea spre pieptul lui. Promite-mi că nu o să mă răneşti.

— De ce te-aş răni? m-a întrebat Luca. Ţi-am spus că nu mă voi culca cu tine decât dacă vrei tu.

— Deci mă vei răni când ne vom culca împreună?

Buzele lui Luca s-au curbat într-un zâmbet uşor crispat.

— Nu intenţionat, nu, dar nu cred că avem cum să ocolim asta, mi-a zis sărutând locul de sub urechea mea. Dar în seara asta vreau să te fac să te zvârcoleşti de plăcere. Ai încredere în mine.

Am vrut să o fac, dar încrederea era un lucru periculos în lumea noastră. O parte din mine voia să se agaţe de sclipirea de ură pe care o simţisem când îl prinsesem cu Grace. Dar o altă parte, mai mare, voia să pretindă că nu am fost forţaţi să ne unim, voia să prefacă că ne puteam iubi unul pe celălalt.

Limba lui Luca se plimba pe gâtul meu. S-a oprit peste pulsul meu agitat şi mi-a supt pielea. Am tremurat din cauza senzaţiei. Trupul lui era fierbinte şi tare lipit de al meu, şi îmi plăcea să stau în poala lui, deşi nu era tocmai confortabil. Corpul lui Luca nu avea nicio zonă moale, doar muşchi fermi. S-a mişcat, apăsându-şi erecţia pe fundului meu, în timp ce buzele lui mi-au revendicat gura. Sărutul a trimis mici fulgere prin corpul meu, dar aveam nevoie ca acest lucru să fie mai mult decât ceva fizic. Voiam să aflu mai multe despre bărbatul alături de care aveam să îmi petrec restul vieţii.

M-am tras înapoi, primind ca răspuns un mârâit din partea lui Luca. Degetele de pe talia mea i s-au strâns, iar ochii lui cenuşii şi întrebători s-au fixat pe

chipul meu. I-am sărutat obrazul şi mi-am aşezat braţele în jurul gâtului său.

— Am putea să mai vorbim puţin?

Era evident din expresia lui Luca că a vorbi era ultimul lucru la care se gândea, dar s-a sprijinit de peretele jacuzzi-ului.

— Despre ce vrei să vorbim?

Una dintre mâinile lui a alunecat mai jos şi a început să-mi mângâie fundul. Nu i-am permis să mă distragă de la obiectivul meu, chiar dacă îmi distrăgea atenţia foarte tare. Iar privirea flămândă din ochii lui Luca nu mă ajuta deloc.

— Ce s-a întâmplat cu mama ta?

Ştiam că murise când Luca era mic, dar Umberto nu spusese mai multe, fie pentru că nu ştia, fie pentru că a crezut că nu ar fi trebuit să ştiu.

Trupul lui Luca a devenit rigid, iar privirea dură.

— A murit, a răspuns întorcându-şi faţa, cu maxilarul îndoit. Nu vreau să vorbesc despre aşa ceva în seara asta.

Reproşul lui s-a înfipt în mine. Voiam să mă apropii de el, să cunosc mai multe lucruri despre el, dar era clar că nu mă lăsa. Am dat din cap.

Luca şi-a mutat mâna de pe spatele meu, trecând-o încet peste şoldul meu, apoi mai jos până când a ajuns pe interiorul coapsei mele. S-a strecurat pe sub slipul meu, frecându-şi degetul de-a lungul labiilor mele. Ar fi trebuit să-l împing, dar în schimb mi-am deschis picioarele puţin mai mult. Luca a trecut cu nasul peste pielea gâtului meu, apoi s-a retras. Şi-a agăţat degetele

de la mâna cealaltă de șnurul sutienului și a tras în jos, până s-a lăsat în jurul toracelor. Sânii mei s-au mișcat liberi, în timp ce pielea mi s-a făcut ca de găină, iar sfârcurile mi s-au întărit din cauza contactului cu briza rece.

Luca a scos un sunet gutural în timp ce se holba la pieptul meu. Apoi s-a aplecat și mi-a supt sfârcul, dar, în același timp, și-a frecat degetul mare peste clitorisul meu. Am icnit tare din cauza senzației. A mârâit peste pielea mea și mi-a eliberat sfârcul cu un plescăit zgomotos. Privirea i s-a ridicat spre mine în timp ce îmi savura bumbul cu limba. Am încercat să mă uit în altă parte, dar el a mârâit:

— Nu. Uită-te la mine.

Și am făcut-o. Mi-am privit sfârcul dispărând încă o dată în gura lui, l-am privit cum îl tachina cu limba, cu ochii lui cenușii înfometați asupra mea. A mușcat ușor, iar șoldurile mi s-au mișcat peste mâna lui care încă îmi tachina pliurile. Dorința de eliberare mi-a străbătut corpul. Luca s-a retras fulgerător de repede, m-a apucat de șolduri și m-a ridicat pe marginea jacuzzi-ului.

— Luca, ce...

Dar el mi-a smuls slipul de pe mine, aproape rupându-l în două. Am gâfâit și am încercat să-mi strâng picioarele, dar Luca s-a poziționat între ele, desfăcându-le cât mai mult posibil, apoi și-a coborât capul.

Am gemut din nou, îngrozită și uimită și... oh, Doamne! Luca și-a trecut limba pe toată suprafața, de la deschizătura mea până la clitoris.

— Futu-i, da! a mârâit.

Ochii mei s-au plimbat împrejur. Dacă mă vedeau oamenii? Doar o parte din jacuzzi era acoperită de un panou, dar Luca mi-a supt labiile şi nu mi-a mai păsat de nimic.

— Uită-te la mine, a ordonat cu buzele lipite de faldurile mele, senzaţia respiraţiei lui pe carnea mea înfierbântată făcându-mă să mă cutremur.

M-am uitat în jos, pielea mea arzând de jenă şi de excitare când i-am întâlnit privirea. Cu ochii fixaţi pe ai mei, şi-a strecurat încet limba între faldurile mele. Am gemut.

— Eşti a mea, a spus aspru, apoi m-a lins din nou, mai ferm, dar şi mai încet. Spune-o.

— Sunt a ta, am răspuns fără suflare.

Degetele lui mi-au despărţit miezul şi mai mult, dezvăluindu-mi micul bumb roz. A eliberat o respiraţie grea, iar buzele i s-au curbat într-un zâmbet. Tot ce voiam era să mă atingă acolo. S-a aplecat în faţă, cu ochii pe mine, apoi şi-a rotit limba în jurul clitorisului meu. Am scâncit, mâna mea apucând părul lui Luca. Mi-am dat drumul violent, tremurând şi gemând tare, zbătându-mă lipită de buzele lui Luca.

El nu s-a oprit. A fost necruţător. Mi-am aruncat capul pe spate, uitându-mă la cerul nopţii, însă Luca nu mi-a mai spus să mă uit la el de data asta. Dar puteam să aud tot ceea ce făcea. Cum sugea şi lingea, cum gemea aprobator, cum sufla peste carnea mea înfierbântată, apoi lingea din nou. Întregul meu corp era în flăcări, tremura. Nu mai puteam rezista prea mult, dar Luca şi-a împins limba în mine şi am avut orgasm, muşchii mei

încleştându-se în jurul lui. Mi-am strâns ochii, spatele meu arcuindu-se pe marmura rece. Eram atât de udă. Cum putea cineva să fie atât de ud? Sunetele pe care Luca le scotea în timp ce mă lingea erau atât de greşite, dar mă excitau cum nimic nu o făcuse vreodată.

Luca şi-a scos limba în timp ce ultimele valuri ale orgasmului meu mă distrugeau. Înainte de a-mi da seama ce se întâmpla, i-am simţit degetul peste deschizătura mea şi l-a strecurat aproape până la capăt. Pătrunderea s-a simţit străină şi neaşteptată. Am tresărit şi am icnit din cauza durerii. Corpul meu a devenit rigid în timp ce încercam să-mi recapăt respiraţia. Nu folosisem niciodată tampoane pentru că erau prea incomode şi pentru că mama se temuse că aş fi putut să-mi rup himenul din greşeală.

— Futu-i, eşti al dracului de strâmtă, Aria!

Mi-am lipit palmele pe marginea jacuzzi-ului, încercând să mă relaxez. Apa a sărit pe lângă noi în timp ce Luca a ieşit din ea pentru a se apleca peste corpul meu, cu degetul încă în mine. Mi-am muşcat buza, dar nu m-am uitat la el.

— Hei, mi-a spus cu o voce aspră şi i-am întâlnit privirea. Ar fi trebuit să intru mai încet, dar erai atât de udă.

Am dat din cap, dar nu am spus nimic. Nu puteam să trec peste senzaţia degetului său încă mine. Nu se mişca, dar era acolo, umplându-mă. Luca mi-a sărutat buzele. Ochii lui erau mai întunecaţi decât îi văzusem vreodată şi erau plini de atâta dorinţă şi foame încât mă speriau şi mă excitau în acelaşi timp.

— Încă te mai doare? a întrebat el.

Mi-am mișcat ușor șoldul, încercând să găsesc cuvintele potrivite senzației.

— Este inconfortabil și mă arde puțin, am răspuns înroșindu-mă.

Luca mi-a lins buzele, apoi mi-a prins buza de jos în gură.

— Știu că sunt un nemernic că spun asta, dar gândul la scula mea în păsărica ta strâmtă mă face să am erecție.

Am făcut ochii mari, dar el a clătinat din cap.

— Nu ai de ce să fii atât de îngrozită. Ți-am spus că nu voi încerca în seara asta.

— Mi-ai mai spus și că nu-mi vei face rău.

Cuvintele rostite au fost menite mai mult să-l provoace decât că aș fi fost cu adevărat supărată pe el. M-am obișnuisem încet-încet cu degetul lui în mine, iar ceea ce făcuserăm înainte de asta, fusese divin. Îmi doream deja ca buzele și limba lui să se întoarcă pe mine.

Ceva din expresia lui Luca s-a schimbat, dar nu am putut citi emoția.

— Nu credeam că va fi așa, Aria, a spus el încet. Erai atât de umedă și de dornică, încât am crezut că degetul meu va intra fără probleme. Am vrut să îți ofer plăcere cu degetul până ai fi avut al patrulea orgasm.

Am tremurat și mici scântei de plăcere s-au aprins din nou în miezul meu. Acum, aproape că îmi doream ca Luca să își miște degetul.

— A durut pentru că mi-ai luat, știi tu...

Căldura mi-a aprins obraji şi ceva a strălucit în ochii lui Luca.

— Virginitatea ta? Nu, *principessa*[5]. Nu sunt atât de adânc înfipt şi vreau să revendic acea parte din tine cu mădularul meu, nu cu degetul.

Principessa? Căldura s-a instalat în pieptul meu. Şi-a scos încet degetul, iar muşchii mei s-au strâns în jurul lui dându-mi o senzaţie de înţepătură în acea zonă. Apoi şi-a trecut acelaşi deget peste buza mea şi mi l-a băgat în gură, iar eu l-am încercuit cu limba fără să ştiu de ce.

Luca a gemut. Şi-a scos degetul şi limba lui mi-a pătruns printre buze. M-am lipit de pieptul său, limba mea luptându-se cu a lui.

— Hai să intrăm. Vreau să te ling din nou.

Am expirat.

— Mă laşi să-mi bag degetul în tine din nou? De data asta o voi face foarte încet.

— Da, am spus.

A sărit din jacuzzi şi m-a ajutat să mă ridic în picioare. Apoi m-a luat în braţe, picioarele mele înfăşurându-se în jurul taliei lui în timp ce mă ducea înăuntru. M-a coborât în picioare, în faţa patului nostru, şi a dispărut în baie doar pentru a se întoarce cu un prosop. M-a ajutat să-mi scot de tot topul sutienului, m-a înfăşurat cu prosopul şi a început să mă frece uşor cu el. Am închis ochii, bucurându-mă de această senzaţie. Nu mi-a venit să cred că îl lăsasem pe Luca să facă ceea ce făcuse. Nu mi-a venit să cred că voiam să o facă din

[5] (it.) prințesă

nou. Totul era copleșitor. Știam că era prea repede, dar, așa cum spusese Luca, ce mai așteptam? El era soțul meu.

— Ți-e frig?

Mi-am deschis încet ochii. Luca a scăpat prosopul, lăsându-mă goală, dar mâinile lui au alunecat în sus și în jos pe brațele mele. Întregul meu corp era acoperit de piele de găină.

— Un pic.

Luca m-a ajutat să mă întind pe pat înainte să se îndrepte de spate și să-și dea jos pantalonii scurți. Erecția lui a țâșnit liberă, tare și lungă, și brusc m-a cuprins anxietatea. Își băgase degetul în mine, poate că acum voia să facă următorul pas. Poate că eram confuză în privința câtorva lucruri în acel moment, dar știam un lucru: nu eram pregătită pentru asta.

Încă abia îl cunoșteam pe bărbatul din fața mea, iar a mă culca cu el, a-l lăsa să intre în mine în felul acela era prea mult, prea intim. Poate că această seară a fost modul lui de a mă manipula. Nimeni nu ajunge atât de departe în mafie fără să fie un maestru în manipulare. Mi-am strâns picioarele și m-am dat înapoi. Luca s-a oprit, cu un genunchi deja pe pat.

— Aria?

Degetele lui mi-au cuprins gamba, iar eu m-am dat înapoi și mi-am tras picioarele la piept. A suspinat.

— Acum ce mai este?

S-a așezat lângă mine, iar membrul lui aproape că îmi atingea piciorul.

— Spune ceva.

— E prea repede, am răspuns încet.

— Pentru că m-am dezbrăcat? Mi-ai mai văzut scula înainte, ba chiar m-ai şi masturbat.

Faţa mi-a luat foc.

— Cred că încerci să mă manipulezi. Dacă ţi-aş da şansa, ai merge până la capăt astăzi.

— Poţi să fii sigură că aş face-o, dar nu văd ce legătură are manipularea cu asta, a spus el cu o urmă de furie în glas. Te doresc. Nu te-am minţit niciodată în legătură cu asta. Voi lua tot ceea ce eşti dispusă să oferi, iar tu ai fost dispusă în Jacuzzi.

— Nu în legătură cu degetul, am răbufnit, enervându-mă brusc şi eu. Poate că vei încerca acelaşi lucru cu sexul, am zis, ştiind că sună ridicol.

Luca chiar a râs. S-a aplecat spre mine, venind foarte aproape.

— Asta nu va funcţiona. Penisul meu nu va aluneca aşa uşor înăuntru, crede-mă, şi va durea mult mai mult.

Am tresărit, amintindu-mi ce spusese Grace la nunta noastră. *O să ţi-o tragă până o să sângerezi.*

Luca a eliberat o respiraţie aspră.

— N-ar fi trebuit să spun asta. Nu am vrut să te sperii.

L-am privit peste picioarele mele. A trecut uşor dosul degetelor pe o parte a corpului meu, în timp ce buzele lui strânse într-o linie aspră, s-au relaxat.

— Spune-mi dacă ţi-a plăcut ce ţi-am făcut pe acoperiş, a murmurat Luca.

În vocea lui era o urmă de nevoie, poate chiar de vulnerabilitate.

— Da, am spus fără suflare.

S-a aplecat spre mine, venind cu buzele pe urechea mea.

— Ce ţi-a plăcut cel mai mult? Cum te-am futut cu limba? Sau când mi-am trecut limba peste toată păsărica ta? Sau când ţi-am supt clitorisul?

Oh, Doamne, mă udam din nou! Vocea profundă a lui Luca a vibrat prin corpul meu.

— Nu ştiu.

— Poate că trebuie să-ţi arăt din nou?

Luca mi-a împins gleznele, până când a avut suficient loc ca mâna lui să se strecoare între ele şi partea de sus a coapselor mele. M-a cuprins cu palma lui. Eram pe punctul de a mă întinde pentru a-i uşura munca, dar el a clătinat din cap.

— Nu, mi-a spus. Rămâi aşa.

Degetele lui au început să se mişte peste pliurile mele, tachinându-mă, învârtindu-se, frecându-se.

Mi-am sprijinit bărbia pe genunchi, respirând tot mai greu. Luca mi-a sărutat urechea şi mi-a înfăşurat un braţ peste umeri, rezemându-mă de el. Era ciudat, să stau cu picioarele lipite de pieptul meu în timp ce el mă atingea, dar mă simţeam incredibil de bine. Erecţia lui Luca s-a frecat de partea exterioară a coapsei mele, în timp ce respiraţia îi era fierbinte peste urechea mea.

— Relaxează-te, mi-a spus cu voce joasă.

Am simţit o presiune blândă peste deschizătura mea, iar când mi-am coborât privirea între picioarele mele, Luca mă tachina cu degetul lui mic. Şi-a băgat vârful înăuntru, apoi mi-a înconjurat clitorisul înainte

de a intra din nou în mine, alunecând tot mai adânc de fiecare dată când o făcea.

— Uită-te la mine.

Am făcut-o, prinsă de intensitatea ochilor săi cenuşii.

— Eşti atât de umedă, moale şi strânsă. Nici nu-ţi poţi imagina cât de al naibii de bine se simte.

Membrul lui a pulsat din nou pe coapsa mea. Şi-a lipit buzele de ale mele, cerând accesul cu limba. Degetul lui a alunecat în mine, de data aceasta până la capăt. Chiar dacă era doar degetul lui mic, mă simţeam în extaz. A început să-l mişte în mine, iar eu am gâfâit peste buzele lui, mişcându-mi şoldurile, pentru că aveam nevoie de mai mult. A pompat înăuntru şi în afară încet, iar cu degetul mare îmi freca clitorisul. Am simţit cum plăcerea creştea din nou şi mi-am mişcat pelvisul în sincron cu degetul lui. Şi-a retras mâna, provocând un sunet de protest din partea mea.

Luca a râs, cu un sunet adânc din piept. A îngenuncheat în faţa mea şi mi-a depărtat picioarele, apoi s-a uitat la mine. Şi-a trecut degetul arătător peste faldurile mele, apoi mi-a frecat deschizătura cu el. Fără să îşi mute privirea de pe chipul meu, a împins vârful înăuntru. Muşchii mi s-au încleştat şi am eliberat o respiraţie slabă. Nu m-a durut şi m-am relaxat. Încet, a început să alunece înăuntru şi în afară, intrând şi ieşind de fiecare dată un pic mai adânc, aşa cum făcuse cu degetul mic, dar apoi mi-a acoperit clitorisul cu gura lui.

Am gemut, iar picioarele mele mi s-au depărtat mai mult. Plăcerea mea creştea înspăimântător de

repede, în timp ce Luca mă lucra cu degetul şi cu buzele. Cu un icnet ascuţit, m-am prăbuşit, în timp ce picioarele mi-au tremurat, iar şoldurile mi s-au zvârcolit. Degetele mele s-au agăţau de pătură în timp ce m-am sfărâmat în bucăţi. Luca şi-a scos degetul, mi-a sărutat buricul, apoi s-a întins lângă mine, cu erecţia lui roşiatică şi strălucitoare. Am întins mâna, împrăştiind picătura de lichid care se scursese pe tot vârful lui.

Luca a mârâit şi abdomenul i s-a încordat.

— Vreau să mă guşti, a spus cu voce joasă.

Am încremenit, mâna ce o avem pe el blocându-mi-se. Părea corect, după ceea ce tocmai făcuse, dar habar nu aveam cum să procedez, efectiv.

Termenul de „blowjob"[6] era destul de confuz, pentru că ştiam că nu trebuia să suflu în erecţia lui, dar, din păcate, nu ştiam exact ce să fac. Şi dacă nu avea să îmi placă? Mi-am amintit cuvintele lui despre Grace, cum că ştia să sugă o sculă. Nu că aş fi vrut să fiu ca Grace. Nu aveam nicio intenţie de a deveni curva lui Luca, dar nici nu am vrut să eşuez complet. Mă gândeam prea mult la asta.

— Nu vrei sau nu ştii cum? m-a întrebat Luca cu calm, dar mi-am dat seama că îi era greu să-şi menţină tensiunea din voce.

El îmi oferise mie mai multe orgasme şi probabil acum fierbea.

---

[6] (eng.) „blow job", traducere generală „sex oral", este format din cuvintele „blow" - „a sufla" şi „job" - „muncă"

— Poţi să mă masturbezi ca data trecută, a spus el când am rămas tăcută, îndepărtându-mi o şuviţă de păr blond de pe faţă, iar ochii săi cenuşii mă cercetau întrebător.

— Nu, adică, cred că vreau să o fac.

— Crezi? amuzamentul a nuanţat vocea lui Luca. Dar?

— Dacă nu îmi place?

Luca a ridicat din umeri, dar era evident din expresia lui că nu îi plăcea ideea.

— Atunci nu-ţi place şi aia e. Nu te voi forţa.

Am aprobat din cap şi mi-am apropiat puţin faţa de erecţia lui care nu se înmuiase deloc în timpul conversaţiei noastre. Luca s-a încordat aşteptând, iar vârfurile degetelor lui de pe scalpul meu ai zvâcnit. Stânjenită, am recunoscut:

— Nu ştiu ce să fac.

Erecţia lui a tresărit ca răspuns. Nu m-am putut abţine să nu râd, iar Luca a schiţat surâsul lui de prădător.

— Îţi place să mă torturezi cu inocenţa ta, nu-i aşa?

Am suflat pe vârful lui, făcându-l să gemă.

— Nu cred că de asta se numeşte blowjob, nu?

A început să râdă cu adevărat, iar sunetul mi-a umplut stomacul de fluturi.

— O să fii moartea mea, *principessa*.

— Nu râde, i-am zis zâmbind. Nu vreau să fac ceva greşit.

— Vrei să-ţi spun eu ce să faci?

Entuziasmul i-a strălucit în ochii, iar eu am aprobat din cap.

— Bine, a rostit răguşit. Închide-ţi buzele în jurul vârfului şi ai grijă cu dinţii. Nu mă deranjează să fie un pic mai aspru, dar nu muşca.

Am pufnit, apoi nervii m-au făcut să tac. Degetele lui Luca s-au strecurat prin părul meu până când au ajuns să se odihnească pe ceafa mea. Nu m-a împins, dar după felul în care s-a încordat mi-am dat seama că voia să o facă. Am cuprins vârful cu gură. Era gros şi a trebuit să am grijă să nu-l zgârii cu dinţii. Vârful lui era uşor sărat, dar nu într-un mod rău.

— Acum roteşte-ţi limba în jurul lui. Da, exact aşa, mi-a spus privindu-mă cu maxilarul încleştat. Mai bag-o puţin în gură şi mişcă-ţi capul în sus şi în jos. Acum suge în timp ce te mişti. Da, futu-i!

Când am ajuns cât de departe am putut să-l duc, şoldurile lui s-au mişcat împingându-i erecţia şi mai mult înăuntru. M-am înecat şi m-am tras înapoi, tuşind.

El m-a mângâiat pe păr.

— La naiba, îmi pare rău, mi-a zis frecându-şi degetul mare peste buzele mele. O să încerc să stau nemişcat.

În loc să-l iau din nou în gură, l-am lins de la bază până la vârf. A gemut.

— E bine aşa? am şoptit înainte de a o face din nou.

— La naiba, da!

Nu m-am grăbit când i-am lins fiecare centimetru din el, dar mai ales vârful. Îmi plăcea să îl simt pe limba mea.

— Mă simt al naibii de bine, dar chiar vreau să ejaculez.

Mi-am ridicat privirea nesigură. Eu puteam să ejaculez atunci când mă mângâia şi mă lingea uşor. Oare la el era nevoie să fie mai dur? Avea nevoie să fie mai dur şi în timpul sexului? Cuvintele stupide ale lui Grace m-au lovit din nou, dar le-am dat la o parte. Nu aveam de gând să o las pe târfa aia să-mi strice cheful.

— Ce vrei să fac? am şoptit.

— Să mă sugi mai tare şi să continui să mă priveşti cu ochii tăi al dracului de frumoşi.

Mi-am fixat privirea pe el şi l-am luat în gură până când mi-a atins partea din spate a gâtului, apoi mi-am mişcat capul în sus şi în jos repede şi tare, cu buzele strânse în jurul lui. Luca a gemut, şoldurile lui legănându-se uşor. Ochii lui ardeau în mine, iar dinţii i-au scrâşnit.

— Dacă nu vrei să înghiţi, trebuie să te îndepărtezi...

M-am dat la o parte, eliberându-l cu un plescăit, iar o clipă mai târziu şi-a vărsat sămânţa pe burtă şi pe picioare. Luca şi-a închis ochii în timp ce erecţia lui a zvâcnit. Mâna lui era încă în părul meu, mângâindu-mi uşor gâtul şi scalpul. Încet, a coborât-o, dar eu i-am prins palma şi mi-am apăsat obrazul în ea, având nevoie de apropierea lui după ce făcusem. Ochii lui s-au deschis brusc, cu o privire indescifrabilă în ei. Degetul lui mare mi-a atins uşor pometele. Am rămas aşa câteva clipe, apoi Luca s-a ridicat în fund, luând în primire mizeria de pe coapse abdomen.

— Am nevoie de un nenorocit de duş, şi a întins mâna după un şervеţel cu care a curăţat sperma înainte de a se ridica în picioare.

Am dat din cap, dezamăgită că se dăduse jos din pat atât de repede. M-am simţit brusc stânjenită de ceea ce făcusem.

Dar Luca mi-a întins mâna.

— Hai cu mine. Nu vreau să fac duş singur.

M-am dat jos din pat, apoi mi-am pus mâna în a lui şi l-am urmat în baie. În timp ce apa fierbinte se revărsa peste noi, Luca a început să-mi spele corpul cu săpun, iar eu am închis ochii, bucurându-mă de senzaţia mâinilor lui pe mine. S-a lipit de spatele meu, cu un braţ înconjurându-mi stomacul.

— Deci a fost bine pentru tine? m-a întrebat în linişte.

Probabil că era îngrijorat că nu-i voi mai face sex oral din nou dacă aş fi zis că nu.

— Da.

M-a sărutat pe gât. Făcea asta de multe ori. Se simţea atât de blând, iubitor şi intim, dar ştiam că nu era menit să fie aşa.

— Mă bucur, pentru că mi-a plăcut foarte mult să fiu în gura ta.

M-am înroşit de jenă, dar şi din cauza unui sentiment ciudat de mândrie. Era ridicol.

— Te-ai supărat că nu am, ştii tu, înghiţit? Pun pariu că femeile cu care ai fost până acum o făceau mereu.

— Nu, nu m-am supărat. Nu voi minți, mi-ar plăcea să îmi dau drumul în gura ta, dar dacă nu vrei asta, este în regulă.

Am ieşit din duş şi ne-am uscat înainte de a ne mişca cu greu înapoi în pat. Mi-am odihnit capul pe pieptul lui Luca. El a stins luminile, scăldându-ne în întuneric. Îmi mângâia uşor şoldul, iar atingerea şi căldura lui m-au făcut să mă simt suficient de în siguranţă pentru a pune o întrebare care mă frământa de ani de zile.

— Când tatăl tău ţi-a spus să te căsătoreşti cu mine, care a fost reacţia ta? am murmurat.

Degetele lui Luca de pe şoldul mele s-au oprit.

— Mă aşteptam la asta. Ştiam că va trebui să mă căsătoresc din motive tactice. În calitate de viitor Capo, nu poţi lăsa emoţiile sau dorinţele să conducă nicio parte a vieţii tale.

M-am bucurat că în întuneric, Luca nu putea să îmi vadă faţa. Sunase foarte detaşat şi lipsit de emoţii. Atingerile şi sărutările lui mă făcuseră să cred că poate începuse să ţină la mine, dar acum nu mai eram atât de sigură.

— Dar tu? m-a întrebat.

— Am fost îngrozită.

— Aveai doar cincisprezece ani. Bineînţeles că erai îngrozită.

— Eram îngrozită şi în ziua căsătoriei noastre. Încă nu sunt pe deplin sigură că nu sunt îngrozită de tine.

Luca a tăcut o clipă, ca şi cum nu ştia cum să reacţioneze la mărturisirea mea.

— Ţi-am spus că nu ai niciun motiv să te temi de mine. Te voi proteja şi voi avea grijă de tine. Îţi voi da tot ce vrei şi ai nevoie.

Cu excepţia unui singur lucru: dragostea.

— Dar Familia este întotdeauna pe primul loc, am spus uşor. Dacă ar trebui să mă omori pentru a proteja afacerea, ai face-o.

Luca s-a încordat, dar nu a negat. Tata spunea întotdeauna că în viaţa unui Made Man nu era loc decât pentru o singură iubire adevărată, şi aceea era mafia.

capitolul 12

Gianna a reuşit să facă rost de un bilet la un zbor pentru două zile mai târziu. În acea zi, am debordat de emoţie. Nu trecuse prea mult timp de când o văzusem ultima dată, dar mi se păruse o eternitate. Afară deja se întunecase când Luca şi cu mine am oprit la JFK[7]. Mi-ar fi plăcut ca Gianna să fi prins totuşi un zbor de dimineaţă sau de după-amiază.

De la comentariul meu că Luca m-ar fi ucis pentru a proteja Familia, acesta se retrăsese emoţional, nu că ar fi fost vreo carte deschisă înainte de asta. Singurul mod în care interacţiona cu mine era noaptea, când Luca îmi oferea plăcere cu mâinile şi cu gura, iar eu îi ofeream la rândul meu lui. Poate că, fără vizita iminentă a Giannei, aş fi încercat să vorbesc cu el sau chiar l-aş fi rugat să îmi arate unde lucra, în schimb, îi dădusem spaţiul pe care, în mod evident, şi-l dorise.

Luca a parcat maşina în apropierea terminalului unde urma să sosească Gianna şi am coborât. Nu a

[7] Aeroportul Internațional din New York

încercat să mă ia de mână. Oricum, nu credeam că era genul de bărbat care să se ţină de mână, dar mi-a atins talia când am intrat în zona de sosiri a aeroportului

— Sigur eşti ok cu faptul că Gianna o să stea cu noi în următoarele zile?

— Da. Şi i-am promis tatălui tău că o voi proteja. E mai uşor să fac asta când ea stă în apartamentul nostru.

— O să te provoace, am spus eu.

— Pot să mă descurc cu o fetiţă.

— Nu e chiar atât de mică. E cu puţin mai tânără decât mine.

— Pot să mă descurc cu ea.

— Luca, am spus cu fermitate. Gianna ştie cum să calce oamenii pe nervi. Dacă nu eşti absolut sigur că te poţi controla, nu o voi lăsa să se apropie de tine.

Privirea lui Luca s-au aprins. Fusese la limită toată ziua.

— Nu-ţi face griji. N-o s-o omor pe ea *sau pe tine* în următoarele zile.

Am făcut un pas înapoi. De unde venise asta? Era supărat din cauza a ceea ce spusesem? Era adevărul, amândoi ştiam asta.

— Aria!

M-am întors pe loc, iar Gianna a fugit spre mine, scăpând trolerul pe drum. Ne-am ciocnit aproape dureros, dar am strâns-o în braţe cu putere.

— Mă bucur atât de mult că eşti aici, am şoptit.

A dat din cap, apoi s-a tras înapoi, cercetându-mi faţa.

— Nu sunt vânătăi vizibile, a spus cu voce tare, mutându-şi privirea în spatele meu spre Luca. Loveşti doar în locuri acoperite de haine?

Am apucat-o de mână şi i-am aruncat o privire de avertizare.

— Ia-ţi bagajele, i-a ordonat Luca. Nu vreau să stau aici toată noaptea.

Gianna l-a privit încruntată, dar şi-a recuperat trolerul şi s-a întors la noi.

— Un gentleman mi l-ar fi luat.

— Un gentleman, da, a spus Luca cu un zâmbet sarcastic.

Ne-am întors la maşină, ţinând-o de braţ pe Gianna, în timp ce Luca a mers cu câţiva paşi înainte şi s-a urcat la volan fără un cuvânt.

— Ce s-a întâmplat cu el? E chiar mai nesimţit decât îmi amintesc.

— Cred că ruşii îi fac probleme.

— Nu o fac tot timpul?

Gianna şi-a pus trolerul în portbagajul maşinii înainte să ne aşezăm amândouă pe bancheta din spate.

Luca şi-a ridicat sprâncenele la mine.

— Nu sunt şoferul tău. Urcă în faţă cu mine.

Am fost luată prin surprindere de duritatea lui, dar am făcut cum mi-a spus şi m-am aşezat în faţă imediat. Chipul Gianna era brăzdat de furie.

— Nu ar trebui să vorbeşti aşa cu ea.

— Este soţia mea. Pot să-i fac şi să-i spun ce vreau.

M-am încruntat. Luca s-a întors spre mine, întâlnindu-mi privirea. Nu puteam să-mi dau seama ce transmiteau ochii lui, apoi s-a întors spre drum.

— Ce mai fac Lily şi Fabi?

— Enervanţi ca naiba. Mai ales Lily care nu se opreşte din vorbit despre Romero. E îndrăgostită de el.

Am râs, dar chiar şi Luca a zâmbit scurt. Nu ştiam sigur de ce, dar m-am întins şi i-am pus mâna pe picior. Privirea lui s-au îndreptat spre mine pentru scurt timp, apoi mi-a acoperit mâna cu a lui până când a avut nevoie de ea pentru a schimba din nou viteza. Ochii Giannei erau atenţi în timp ce ea ne privea. Fără îndoială, urma să mă bombardeze cu întrebări în momentul în care aveam să fim singure.

De cum am intrat în apartament, am fost întâmpinaţi de mirosul de miel la grătar şi rozmarin.

— I-am spus Mariannei să pregătească ceva bun pentru cină, a spus Luca, făcând ca sprâncenele roşiatice ale Giannei să se ridice surprinse.

— Mulţumesc, am zis, iar Luca a dat din cap.

— Condu-o pe sora ta în camera ei şi apoi putem mânca.

Era încă rezervat şi rece. L-am privit cum a luat colţul, îndreptându-se spre zona cu bucătăria.

I-am arătat Giannei camera de oaspeţi, dar ea m-a tras repede înăuntru şi a închis uşa.

— Eşti bine?

— Da, ţi-am spus la telefon. Sunt bine.

— Prefer să te aud spunând-o când îţi pot vedea faţa.

— Nu te mint, Gianna.

M-a apucat de mână.

— Te-a forţat să te culci cu el?

— Nu, nu m-a forţat. Şi nici nu am făcut-o.

Ochii ei s-au mărit.

— Dar s-a întâmplat ceva între voi doi. Vreau detalii.

M-am îndepărtat.

— Trebuie să luăm cina acum. Marianna se va supăra dacă se răceşte mâncarea. Putem vorbi mâine, când Luca va fi ocupat cu afacerile.

— Mâine, mi-a zis Gianna cu fermitate.

Am deschis uşa şi am condus-o spre zona unde se servea masa. A privit împrejur, apoi privirea i s-a blocat când a văzut cine avea să ia cina cu noi: Matteo. El şi Luca stăteau lângă masă, discutând ceva, dar s-au îndepărtat unul de celălalt când ne-au observat.

— Ce caută el aici? a întrebat Gianna, strâmbând din nas.

Arătându-şi zâmbetul de rechin, Matteo s-a îndreptat spre ea şi i-a prins mâna pentru a o săruta.

— Mă bucur să te revăd, Gianna.

Gianna şi-a smuls mâna.

— Nu mă atinge.

Ar fi trebuit să nu-l mai provoace, pentru că lui îi plăcea mult prea mult. Luca şi cu mine ne-am aşezat unul lângă altul, iar Matteo lângă Gianna. Nu am fost

sigură că era cea mai bună decizie, aşa că m-am uitat insistent spre Luca, dar privirea lui precaută s-a oprit asupra fratelui său şi a surorii mele.

Marianna a intrat în grabă, servind friptură de miel, cartofi cu rozmarin şi fasole verde. Am mâncat în tăcere o vreme, până când Gianna nu şi-a mai putut ţine limba.

— De ce i-ai zdrobit gâtul tipului ăluia?

Am lăsat furculiţa jos, aşteptându-mă ca Luca să explodeze, dar el doar s-a lăsat pe spate în scaunul său, încrucişându-şi braţele peste piept.

Gianna a pufăit.

— Haide! Nu poate fi un secret atât de mare. Ţi-ai căpătat porecla pentru chestia asta.

Matteo a zâmbit.

— Vice este un nume drăguţ.

Luca a clătinat din cap.

— Eu îl urăsc.

— L-ai câştigat, i-a spus Matteo. Acum spune-le povestea sau o voi face eu.

Eram curioasă legat de acest subiect de ceva vreme. Nimeni din mafia din Chicago nu voise să îmi dea detalii şi nu îndrăznisem să-l întreb încă pe Romero.

— Aveam şaptesprezece ani, a început Luca. Tatăl nostru are mulţi fraţi şi surori, iar unul dintre verii mei a avansat în rândurile mafiei alături de mine. Era cu câţiva ani mai mare şi voia să devină Capo. Ştia că tatăl meu mă va alege pe mine, aşa că m-a invitat la el acasă şi a încercat să mă înjunghie pe la spate. Cuţitul doar m-

a zgâriat pe braţ, iar când am avut şansa, mi-am înfăşurat mâinile în jurul gâtului lui şi l-am sugrumat.

— De ce nu l-ai împuşcat? a întrebat Gianna.

— Era din familie şi aveam o tradiţie să lăsăm armele jos când intram în casa unui membru al familiei, a spus Luca cu răceală. Acum nu mai este aşa, bineînţeles.

— Trădarea l-a înfuriat atât de tare pe Luca, încât i-a zdrobit complet gâtul vărului nostru. S-a înecat cu sângele lui pentru că oasele din gât i-au tăiat artera. A fost un dezastru. Nu mai văzusem niciodată aşa ceva, a adăugat Matteo, care arăta ca un copil în dimineaţa de Crăciun. Era un pic cam tulburător.

Luca si-a coborât privirea în farfurie, cu degetele înfipte în coapse. Nu era de mirare că nu avea prea multă încredere în oameni. Să fii trădat de familie trebuie să fi fost oribil.

— Tocmai de aceea Luca doarme întotdeauna iepureşte. Nici măcar nu-şi petrece noaptea cu o femeie fără să aibă o armă sub pernă sau undeva la el, pe corp.

Luca i-a aruncat fratelui său o privire încruntată, iar Matteo şi-a ridicat mâinile.

— Nu e ca şi cum Aria nu ştie că ţi-ai făcut de cap cu alte femei.

Nu credeam că acela a fost motivul reacţiei lui Luca.

— Deci acum porţi o armă? a întrebat Gianna. Până la urmă, suntem cu toţii o familie.

— Luca poartă întotdeauna o armă, a zis Matteo aplecându-se spre Gianna. Nu o lua personal. Cred că

nici măcar eu nu l-am mai văzut fără un pistol din acea zi. Este ticul lui Luca.

Luca nu purta pistol când eram singuri. Purta unul când Romero sau Marianna erau acolo, chiar şi când Matteo era acolo, dar când Luca şi cu mine împărţeam patul, nu era nicio armă sub pernă sau altundeva. *Asta probabil pentru că ar fi putut să te înfrângă cu mâinile legate la spate.* Totuşi, părea un risc inutil.

Luca şi-a petrecut restul cinei tensionat şi tăcut, dar ciondănelile dintre Gianna şi Matteo au umplut tăcerea. Nu ştiam sigur cine se bucura mai mult de certurile lor.

Când am terminat de mâncat, m-am ridicat să curăţ masa. Marianna plecase deja, şi nu voiam să las vasele murdare până a doua zi, când s-ar fi întors. Luca m-a surprins când s-a ridicat şi el şi a cărat platourile de servit şi farfuriile până la maşina de spălat vase. Am căscat, epuizată.

— Hai să mergem la culcare, mi-a spus Luca încet.

Am aruncat o privire spre Gianna. Erau atât de multe lucruri despre care aş fi vrut să vorbesc cu ea, dar era târziu şi am fi avut timp şi ziua următoare.

— Nu înainte ca Matteo să plece. Nu-i voi lăsa pe el şi pe sora mea singuri.

Luca a dat din cap sumbru.

— Ai dreptate. Nu ar trebui să fie singură cu el.

S-a apropiat de Matteo şi i-a pus o mână pe umăr înainte de a se apleca şi de a-i spune ceva la ureche. Faţa lui Matteo s-a întunecat de furie, dar s-a ridicat cu

eleganţă, i-a aruncat Giannei zâmbetul său de rechin şi apoi a ieşit din apartament fără să mai spună ceva.

Gianna a venit spre mine.

— Este obsedat de mine.

Îngrijorarea mi s-a înfipt în corp.

— Atunci nu-l mai necăji. Îi place.

— Nu-mi pasă de ce-i place.

Luca s-a sprijinit de tejghea, lângă mine, braţul lui strecurându-se în jurul taliei mele, spre nemulţumirea evidentă a Giannei.

— Matteo este un vânător. Îi place să vâneze. Ar fi bine să nu-l faci să îşi dorească să te urmărească pe tine.

M-am temut că ar putea fi deja prea târziu pentru acel avertisment. Gianna şi-a dat ochii peste cap.

— Poate să mă vâneze cât vrea. Nu mă va prinde, a zis, apoi s-a uitat la mine. Nu intenţionezi să te duci la culcare acum, nu?

— Sunt foarte obosită, am spus cu vinovăţie.

Umerii Giannei au căzut.

— Da, şi eu la fel. Dar mâine te vreau numai pentru mine.

Apoi i-a aruncat o privire tăioasă lui Luca înainte de a se îndrepta spre camera ei. S-a oprit în pragul uşii:

— Dacă aud ţipete, nicio armă sub pernă nu te va salva, Luca, a spus şi apoi a închis uşa.

Luca mi-a atins urechea cu buzele lui.

— Vei ţipa pentru mine în seara asta?

Mi-a lins pielea şi am tremurat.

— Nu cu sora mea sub acelaşi acoperiş, am spus, chiar dacă o furnicătură între picioare m-a trădat.

— Vom mai vedea asta, a mârâit Luca, apoi mi-a muşcat uşor gâtul.

Am gemut, dar mi-am muşcat rapid buza pentru a înăbuşi sunetul. Luca m-a luat de mână şi m-a tras la etaj. Cu fiecare pas mai aproape de dormitor, presiunea dintre picioarele mele creştea. Nu-mi venea să cred cât de mult tânjea corpul meu după atingerea lui, pentru eliberarea pe care mi-o aducea. În doar câteva zile, atingerea lui Luca trecuse de la ceva care mă îngrozea la singurul moment în care uitam totul despre viaţa mea, singurul moment în care eram liberă de cătuşele lumii noastre.

Luca a trântit uşa în urma noastră şi am sperat că asta nu va atrage atenţia Giannei. Dar nu am avut prea mult timp să mă îngrijorez, pentru că mi-a dat jos rochia, apoi m-a ridicat în braţe, ca să mă întindă în mijlocul patului. El a presărat un sărut pe chiloţii mei de dantelă, inspirând înainte de a-mi săruta stomacul şi coastele, apoi sânii prin dantela sutienului.

— A mea, a mârâit peste pielea mea, făcându-mă să tremur de dorinţă.

Şi-a strecurat mâinile pe sub spatele meu şi mi-a desfăcut sutienul pe care l-a scos încet. Sfârcurile mele erau tari.

— Îmi plac al dracului de tare sfârcurile tale. Sunt roz, mici şi perfecte.

Mi-am strâns picioarele, dar Luca m-a apucat de chiloţi şi i-a dat jos. Mi-a trecut un deget peste pliurile mele, rânjind. Privirea lui flămândă s-a întors la sânii mei, apoi şi-a aplecat capul trecând cu limba de la un

sfârc la celălalt. Am gemut încet. Nu s-a grăbit cu sânii mei şi când a venit, încet, mai jos, deja gâfâiam. Buzele lui mi-au găsit faldurile, tachinându-mă cu blândeţe, apoi, brusc, limba lui s-a mişcat tare şi repede, iar eu mi-am acoperit gura cu palma, înăbuşindu-mi gemetele tot mai zgomotoase.

— Nu, a răcnit Luca şi mi-a prins ambele încheieturi în mâna lui, apoi le-a apăsat pe stomacul meu, prinzându-le acolo.

Ochii mi s-au mărit.

— Gianna va auzi.

A zâmbit şi mi-a supt clitorisul tare şi repede, apoi gentil şi moale. Am scâncit şi am gemut, corpul meu tremurând din cauza efortului de a păstra liniştea.

— Oh, Doamne, am gâfâit când Luca şi-a strecurat degetul dureros de încet în mine, apoi a intrat şi a ieşit mai uşor, în ritm cu felul în care îmi sugea clitorisul.

Mi-am îngropat faţa în pernă, căci Luca mi-a strâns şi mai tare încheieturile , iar plăcerea mi-a sfâşiat corpul. Am strigat în pernă, cu spatele arcuit şi picioarele tremurânde.

Luca a venit mai sus pe corpul meu până când s-a aplecat peste mine, cu genunchii între picioarele mele desfăcute.

— Când mă vei lăsa să te iau? mi-a şoptit aspru cu buzele lângă gâtul meu.

M-am transformat în piatră şi Luca şi-a ridicat capul, ochii lui întâlnindu-i pe ai mei.

— La naiba! De ce trebuie să pari atât de speriată când te întreb asta?

— Îmi pare rău, am spus încet. Am nevoie de mai mult timp.

Luca a dat din cap, dar în ochii lui era o nevoie profundă care părea să crească în fiecare zi. Mi-am trecut mâinile pe pieptul lui, simţindu-i tocul pistolului pe sub cămaşă. El s-a întins pe spate, iar eu m-am aplecat în faţă, începând să-i deschei cămaşa, dezvăluind trunchiul tonifiat şi tocul negru cu pistolul său şi cuţitul. Luca şi-a dat jos cămaşa şi am deschis tocul, ajutându-l să iasă din el, apoi l-a aruncat-o la podea. Cuvintele lui Matteo mi-au revenit în minte şi mi-am trecut mâinile peste pieptul gol al lui Luca.

Am apăsat un sărut pe tatuajul lui, apoi pe rana care se vindeca deasupra coastelor sale. I-am atins sfârcurile cu vârful degetelor şi Luca a gemut ca răspuns. A ieşit rapid din pantaloni. Mi-am coborât buzele spre erecţia lui, dar m-am oprit la un centimetru de vârf.

— Dacă nu faci linişte, mă voi opri.

Ochii lui Luca au sclipit. Şi-a pus mâna pe capul meu.

— Poate că nu-ţi voi permite să te opreşti.

— Poate că o să muşc.

Luca a chicotit.

— Fă ce vrei cu mine, nu voi scoate niciun sunet. Nu vreau să jignesc urechile virgine ale surorii tale.

— Cum rămâne cu urechile mele virgine?

I-am sărutat vârful.

— N-ar trebui să mai fii o virgină, a spus Luca cu voce joasă.

I-am luat membrul în gură ca să-i distrag atenţia. A scos un sunet adânc din gât, apoi s-a liniştit în timp ce mă ocupam de el.

M-am retras din nou înainte ca el să îşi dea drumul.

După ce s-a curăţat, Luca m-a cuprins în braţe, lipindu-se cu pieptul de spatele meu.

— Îmi pare rău pentru ceea ce a făcut vărul tău, i-am spus în întuneric.

— Ar fi trebuit să ştiu mai bine, decât să am încredere în cineva. Încrederea este un lux pe care oamenii din poziţia mea nu şi-l pot permite.

Poţi avea încredere în mine, am vrut să spun, pentru că ar fi putut. Oricât de mult am încercat să mă împotrivesc, mă îndrăgostisem de el.

— Viaţa fără încredere este singuratică.

— Da, este.

M-a sărutat pe ceafă, apoi am tăcut amândoi.

Luca încă dormea când m-am trezit, trupul lui fiind înfăşurat în jurul meu, iar membrul întărit îmi apăsa pe partea de jos a spatelui. Am scăpat uşor din îmbrăţişare şi m-am strecurat în baie. Nu era foarte târziu, dar Gianna era genul care se trezea devreme şi abia aşteptam să îmi petrec ziua cu ea. Am făcut un duş lung, simţindu-mă deja mai trează. Am ieşit din duş şi m-am înfăşurat cu un prosop, apoi m-am întors în dormitor. Luca stătea pe marginea patului, dar s-a

ridicat când am intrat. Erecţia lui ieşea în evidenţă. I-am oferit un zâmbet provocator, în timp ce el şi-a strâns degetele peste şoldurile mele.

— Iar eşti excitat?

A mârâit.

— Întotdeauna sunt excitat pentru tine. Într-o zi, testiculele mele vor exploda.

Am putut auzi mişcare undeva în apartament, apoi o înjurătură. Gianna era trează.

— Ar trebui să mă duc la ea.

— Oh, nu, nu o vei face! a răcnit Luca.

M-a sărutat posesiv, iar eu m-am ridicat în vârful picioarelor pentru a-i uşura situaţia. Un sărut nu putea să facă rău, dar felul în care Luca se modela pe mine, ştiam că voia mai mult decât un sărut. M-a întors şi m-a strâns la pieptul său, astfel încât erecţia lui mă apăsa pe spate.

Am tresărit. Eram cu faţa la oglinda mare, aşezată pe podea vizavi de pat. Luca a apucat prosopul şi l-a tras în jos, lăsându-mă goală. M-a sărutat pe gât, cu ochii pe mine în oglindă. Mâinile lui puternice s-au plimbat pe corpul meu şi mi-au cuprins sânii. Mi-a prins sfârcurile între arătător şi degetul mare şi a răsucit. Buzele mi s-au întredeschis şi un geamăt uşor a scăpat.

Am putut-o auzi pe Gianna urcând scările spre etajul nostru. Oh, Doamne!

Luca mi-a ciupit sfârcurile, apoi a tras de ele. Am închis ochii la senzaţia delicioasă care m-a străbătut. Mi-a presărat gâtul şi clavicula cu sărutări şi m-a lins cu limba, în timp ce mâna lui aluneca pe valea dintre sânii

mei, peste stomac şi între coapse. Gianna s-a oprit în faţa dormitorului nostru. Luca şi-a trecut degetul mare peste clitorisul meu, iar eu mi-am muşcat buza ca să mă opresc din scâncit.

— Aria? Eşti trează?

— Sora ta este o pacoste nenorocită, a murmurat Luca în urechea mea, apoi a lins pielea de dedesubt înainte de a o suge.

Degetul său arătător a alunecat între faldurile mele, apoi a intrat în mine. Am expirat.

— Dar eşti atât de umedă, *principessa*.

Un nou val de umezeală s-a adunat între picioarele mele.

— Da, a mârâit Luca în urechea mea.

Ochii lui mă străpungeau în oglindă şi nu puteam să mă uit în altă parte. Degetul lui a alunecat înăuntru şi în afara mea, împrăştiindu-mi umezeala peste tot peste labiile mele.

Nu-mi venea să cred că mă punea să mă uit cum mă atingea cu degetul! Nu-mi venea să cred cât de mult mă excita! Degetele lui mi-au ciupit din nou sfârcul, mai tare de data asta, şi îl simţeam până în clitorisul meu. Am gemut.

— Aria?

Gianna a bătut cu putere în uşă. Doamne, nu voia să se oprească!

Am încercat să mă retrag. Asta nu era bine. Nu puteam să fac asta cu sora mea în faţa uşii. Luca a rânjit, îmbrăţişarea lui devenind mai fermă. Cea de-a doua mână a lui s-a mutat în jos şi mi-a frecat clitorisul, în

timp ce cealaltă continua să se strecoare înăuntru şi în afara mea. Pierdeam de tot control. Buzele lui s-au izbit de ale mele, înghiţindu-mi gemetele, în timp ce plăcerea mă inunda. Picioarele mi-au fost cuprinse de spasme şi m-am frecat de mâinile lui Luca, în timp ce îmi dădeam drumul cu putere. Luca nu şi-a oprit mâinile, chiar dacă am încercat să mă îndepărtez. În schimb, m-a împins de umeri până când m-am aplecat înainte, ridicându-mi mâinile ca să mă sprijin cu ele de oglindă. Ochii mi s-au făcut mari când el a îngenuncheat în spatele meu, cuprinzându-mi fundul cu palmele, apoi desfăcându-mă. Şi după aceea, limba lui a fost acolo, alunecând peste labiile mele. M-a lins pe toată lungimea mea. M-am încordat când vârful limbii lui a alunecat de-a lungul intrării mele din spate, dar şi-a întors rapid gura la clitorisul meu. Mi-am pierdut orice simţ, chiar şi când auzeam bătăile insistente ale Giannei şi chemările ei ocazionale. Tot ceea ce conta era limba lui Luca, în timp ce mă ducea tot mai sus. Trebuia să fie greşit, dar se simţea prea bine. Mi-am muşcat interiorul obrazului şi, în timp ce durerea şi plăcerea se amestecau, al doilea orgasm m-a izbit cu putere. Picioarele mi-au cedat şi am căzut în genunchi lângă el, gâfâind, sperând că Gianna nu mă auzise.

L-am privit pe Luca, dar acesta rânjea cu poftă pe chip. S-a ridicat în picioare, iar erecţia lui s-a mişcat. Am privit cum a început să şi-o frece în faţa mea.

Ştiam ce voia. Mi-am despărţit buzele şi el şi-a strecurat vârful înăuntru. Sarea lichidului preejaculator s-a întins pe limba mea. Nu-mi venea să cred că i-o

sugeam lui Luca, cu Gianna în apropiere, dar pe cât era de greşit, pe atât de tare mă excita. Ce era în neregulă cu mine? Luca mi-a mângâiat obrazul, în timp ce cu cealaltă mână mi-a cuprins ceafa. Ochii lui nu m-au părăsit în timp ce intra şi ieşea încet din gura mea. Nu am fost sigură de ce îmi plăcea, dar îmi plăcea.

— Eşti atât de frumoasă, Aria, a murmurat, împingându-se puţin mai adânc în gura mea.

Mi-am învârtit limba în jurul vârfului lui, iar el a expirat brusc, aşa că am făcut-o din nou.

Paşii Giannei s-au retras pe scări, dar eu am continuat să-l sug pe Luca, încet şi senzual. Mâna lui Luca m-a ghidat cu o apăsare uşoară pe capul meu. L-am supt mai repede, mărind presiunea buzelor mele.

— Cuprinde-mi ouăle în mână.

Am făcut-o. Mi-a plăcut cât de moi se simţeau în palma mea, iar Luca şi-a legănat şoldurile mai repede.

— Vreau să îmi dau drumul în gura ta, *principessa*, a spus el aspru.

Nu eram sigură dacă avea să îmi placă, dar cum pe Luca nu îl deranja să mă guste acolo jos, m-am gândit că aş fi putut măcar să încerc. Am dat din cap şi l-am supt mai adânc în gura mea. Luca a mârâit, iar şoldurile lui s-au mişcat mai repede. După alte câteva împingeri, şi-a dat drumul în gura mea. Am înghiţit. Avea un gust ciudat şi era mai mult decât credeam că va fi, dar nu era chiar rău.

Luca încă îmi mângâia obrazul în timp ce se înmuia în gura mea. S-a tras înapoi, penisul lui alunecând dintre buzele mele. Am înghiţit din nou. Luca

m-a apucat de braţ şi m-a ridicat în picioare, gura lui izbindu-se de a mea într-un sărut lacom. Nu-l deranja să se guste de pe mine.

— Sper să-ţi aminteşti asta toată ziua, mi-a zis.

Luca a plecat la scurt timp după micul dejun, şi Gianna m-a scos imediat pe terasa pe acoperiş, departe de urechile atente ale lui Romero.

— Ce se întâmplă? Te-ai purtat ciudat toată dimineaţa. De ce nu ai răspuns când te-am chemat în această dimineaţă?

Am privit în altă parte, o roşeaţă împrăştiindu-mi-se în obraji. Ochii Giannei s-au deschis brusc.

— Ce a făcut?

— Mi-a făcut sex oral, am recunoscut.

— L-ai lăsat?

Am râs.

— Da.

Mai multă căldură mi-a urcat în obraji, auzindu-mi glasul nerăbdător.

Gianna s-a aplecat în faţă.

— Îţi place?

— Îmi place la nebunie.

Gianna şi-a muşcat buza.

— Urăsc să mă gândesc la tine împreună cu el, dar se pare că tu chiar te simţi bine. Cred că e un avantaj faptul că Luca s-a culcat cu toate fetele celebre din New York.

Nu am vrut să mă gândesc la aspectul acela.

— Deci, cum se simte?

— Ca şi cum m-aş sfărâma în mii de bucăţi. E copleşitor şi uimitor şi chiar nu ştiu cum să descriu.

— Dar nu te-ai culcat cu el?

Am clătinat din cap.

— Nu încă, dar nu cred că Luca vrea să mai aştepte mult.

— Dă-l naibii. Să se ducă la dracu'! a zis, apoi şi-a îngustat ochii. Te-a pus să i-o sugi?

— Nu m-a obligat. Eu am vrut să o fac.

Gianna a părut sceptică.

— Şi? Spune-mi mai multe. Ştii că trebuie să trăiesc indirect prin tine. M-am săturat al naibii de tare să fiu supravegheată toată ziua. Vreau un iubit. Vreau să fac sex şi să am orgasme.

Am pufnit.

— Mă îndoiesc că tata va permite asta.

— Nu intenţionez să-l întreb, a spus Gianna cu o ridicare din umeri. Acum sunt aici. Nimeni nu mă opreşte să mă distrez, nu-i aşa?

Ochii mi s-au mărit.

— Tata m-ar omorî dacă te-aş lăsa să te cuplezi cu băieţi cât timp ce eşti aici.

— Nu trebuie să ştie, nu-i aşa? a zis ridicând din nou din umeri. Nu e ca şi cum i-aş spune.

Am rămas cu gura căscată, apoi am început să râd.

— Ei bine, dacă nu vrei să-l seduci pe Romero sau pe Matteo, opţiunile tale sunt cam limitate.

— Ugh, nu. Nu-i vreau pe niciunul dintre ei. Vreau un tip normal. Un tip care să nu știe cine sunt.

— Ei bine, nu știu cum am putea găsi un tip pentru tine.

Gianna a zâmbit.

— Ce zici să mergem într-un club?

— Romero nu o să mă mai scape din ochi după ce am mai fugit de el o dată. Nu avem cum să scăpăm de el și să mergem la un club.

Gianna a contemplat acest aspect. M-am îngrijorat de planul nebunesc cu care ar fi putut veni, deși chiar îmi plăcea ideea de merge la dans. Întotdeauna mi-am imaginat cum ar fi fost să petrec o noapte pe ringul de dans și să mă dezlănțui.

— Romero poate să vină cu noi. El te păzește pe tine, nu pe mine. Poate că o să mă pot strecura.

— Și apoi ce? O partidă scurtă într-o toaletă? Chiar vrei să trăiești toate primele tale experiențe în felul ăsta?

Gianna privea în gol.

— Cel puțin, le-aș experimenta în condițiile mele. Ar fi alegerea mea. Tu nu ai deloc dreptul de a alege, pentru că Luca și tata ți l-au luat. Nu înțeleg cum poți fi atât de calmă în legătură cu asta. Cum poți să nu-l urăști pe Luca?

Uneori mă întrebam și eu asta.

— Ar trebui să-l urăsc.

Chipul Giannei s-a sfărâmat.

— Dar nu o faci. La naiba, Aria, tu chiar ții la el? Îl iubești?

— Ai prefera să îl urăsc şi să fiu nefericită?

— Te tratează ca pe o prizonieră. Doar nu crezi că Romero e doar pentru protecţia ta, nu? Te supraveghează, ca să nu pună mâna altcineva pe tine.

Ştiam asta.

— Hai să mergem la cumpărături!

— Pe bune? Ai sunat ca o „soţie trofeu".

— Mai taci din gură, am spus tachinând-o, dorind să destind atmosfera. O să cumpărăm ţinute sexy pentru diseară. Putem să mergem într-unul dintre cluburile lui Luca.

Gianna a rânjit.

— Vreau să port ceva care să le provoace bărbaţilor o erecţie nenorocită doar de la faptul că se vor uita la mine.

Romero ne-a aşteptat în faţa magazinului în timp ce noi am mers la cumpărături. Probabil că verificase verificat în prealabil dacă existase o ieşire prin spate pe unde am fi putut scăpa. Nu-i spusesem încă despre planul nostru de a merge la un club. Era mai bine dacă l-am fi anunţat în ultimul moment.

Gianna a fluierat când m-am răsucit ca să-mi poată admira ţinuta.

— Sfinte Sisoe. Eşti sex pe două picioare. Sau mai bine spus moartea pe două picioare, pentru că Luca probabil va ucide fiecare tip care se uită la tine în mod greşit.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Luca nu va ucide pe nimeni doar pentru că se uită.

— Vrei să punem pariu?

Nu, nu aş fi făcut-o. Nu purtasem niciodată ceva atât de sexy în public. Pantalonii din piele neagră îmi îmbrăţişau corpul atât de strâns, încât păreau o a doua piele. Bluza neagră transparentă, fără mâneci, pe care mi-o băgasem în talie, îmi dezvăluia sutienul strălucitor, cu push-up, de dedesubt.

— Nici tu nu arăţi prea rău, am spus eu.

Gianna a sărit din patul meu.

— Crezi? a spus afişând un zâmbet seducător.

Arăta cu adevărat foarte sexy în cămaşa ei neagră şi în pantalonii din piele în aceeaşi nuanţă.

— Eşti numai bună de a băga bărbaţii la puşcărie, mai ales că eşti minoră.

Bine că nu trebuia să ne facem griji că ni se vor cere actele de identitate. Ne-am împreunat braţele şi am condus-o afară din dormitor, coborând scările. Romero stătea pe canapea, curăţându-şi cuţitul, dar când a dat cu ochii de noi, a rămas blocat complet. Privirea i s-a plimbat peste trupurile noastre. Nu se uitase niciodată aşa la mine.

— Ne admiri?

Nu m-am putut abţine să nu-l tachinez. Întotdeauna era atât de controlat, iar această mică licărire de umanitate era o uşurare.

S-a ridicat brusc în picioare, adăpostindu-şi cuţitul în suportul său. Ochii îi erau din nou fixaţi cu fermitate pe chipul meu.

— Ce se întâmplă? a întrebat cu o voce în care se simţea o urmă de încordare.

M-am apropiat de el şi chiar s-a încordat de parcă ar fi crezut că voi sări pe el. Asta aproape că m-a făcut să râd.

— Gianna şi cu mine vrem să mergem la Marquee.

Acela era unul dintre cele mai bune cluburi din oraş, dar Romero a clătinat din cap.

— Acela aparţine de Bratva.

— Oh, atunci care este cel mai tare club care aparţine Familiei?

Romero nu a spus nimic la început. A băgat mâna în buzunar şi şi-a scos telefonul, probabil pentru a-l suna pe Luca. Ceva s-a rupt în mine atunci. Nu-mi venea să cred că trebuia să-i ceară permisiunea lui Luca. I-am aruncat Giannei o privire şi am dat din cap spre Romero, care începuse să tasteze. Ea s-a apropiat de el şi, pur şi simplu, l-a strâns de fund. El a sărit şi am profitat de moment pentru a-i smulge telefonul. A făcut un pas ameninţător spre mine, cu ochii arzând de furie, apoi a încremenit.

— Aria, a spus el. Dă-mi-l înapoi.

Am strecurat telefonul în talia pantalonilor, care erau suficient de strâmţi încât acesta nu avea cum să alunece. Gianna s-a îndepărtat de Romero, rânjind.

— De ce nu-ţi bagi mâna în pantalonii Ariei şi îl iei? Voi face o poză şi i-o voi trimite lui Luca.

Ochii lui Romero au zăbovit asupra formei telefonului din pantalonii mei, dar ştiam că nu va încerca să îl ia.

— Nu e amuzant.

— Nu, nu este, ai dreptate, am spus eu brusc. Sunt un adult. Dacă îţi spun să mă duci la un club, nu vreau să îi ceri permisiunea soţului meu. Nu sunt un copil şi nici nu sunt proprietatea lui.

— Eşti a lui Luca, a spus Romero cu calm.

Am făcut un pas spre el, atât de aproape încât a trebuit să înclin capul pe spate.

— Gianna şi cu mine mergem la un club. Aşa că, dacă nu vrei să mă ţii sub ameninţarea unei arme, ne duci acolo sau ne laşi să plecăm singure.

Maxilarul lui Romero s-a încleştat. Privirea din ochii lui m-a făcut să-mi dau seama de ce fusese numit bodyguardul meu, căci pentru prima dată mi-am amintit că Romero era un ucigaş.

— O să vă conduc. Dar veţi merge la Sfera. E al lui Luca.

— Este bun de ceva? a întrebat Gianna.

— E mult mai tare decât afurisitul de Marquee.

Romero era cu adevărat iritat.

— Du-ne acolo, atunci.

Şi-a pus geaca pe el şi ne-a condus spre lift.

— Lui Luca nu o să-i placă, a spus el.

Gianna şi cu mine stăteam în spate, în timp ce Romero conducea maşina prin trafic. Am scos telefonul şi am verificat ce scrisese Romero.

„A vrea să meargă la un club. Are permisiunea?"

Reuşise să trimită mesajul înainte ca eu să-i smulg telefonul, dar răspunsul lui Luca venise după aceea.

„Nu."

Sângele îmi fierbea, iar Gianna a pufnit.

— Nu-mi vine să cred ce tupeu are.

Romero s-a uitat la noi prin oglinda retrovizoare şi m-a întrebat:

— Ţi-a răspuns Luca?

— Da, am răspuns eu. A spus că ar trebui să rămâi aproape tot timpul.

Romero mi-a crezut minciuna şi chiar s-a relaxat, în timp ce Gianna mi-a făcut cu ochiul. Luca avea să ia foc, dar eu chiar nu voiam să îmi mai pese. Romero a parcat maşina pe o alee laterală şi ne-a condus înconjurând clădirea. O coadă lungă de petrecăreţi aştepta în faţa intrării, dar Romero ne-a îndemnat să trecem pe lângă ei.

— Hei, tâmpitu' dracu', e o coadă, a strigat un tip.

Romero s-a oprit, o furie rece înlocuind calmul său obişnuit.

— Mergeţi înainte, ne-a spus Romero înainte de a se întoarce spre tip.

Gianna m-a prins de mână şi m-a târât spre cele doi matahale din faţă. Erau la fel de înalţi şi musculoşi ca Luca.

— Nu pari suficient de mare pentru a intra într-un club, a spus bărbatul cu pielea închisă la culoare.

— Şi care e problema? a întrebat Gianna cu un zâmbet cochet, dar ochii bărbatului s-au mutat spre ceva din spatele meu.

— Romero, a spus el cu o notă de confuzie.

— Îi aparţine şefului, Jorge. Ea este Aria Vitiello şi sora ei, Gianna Scuderi, de la Chicago Outfit.

Amândoi bărbaţii s-au uitat fix la mine, apoi s-au dat înapoi cu respect.

— Nu am ştiut că vine în seara asta. Şeful nu ne-a zis nimic, a spus Jorge.

Romero a făcut o grimasă, dar nu a răspuns. În schimb, ne-a condus pe Gianna şi pe mine înăuntru, trecând pe lângă vestiarul nuanţat de o lumină albăstruie şi o zonă de bar. În spatele acestuia, uşile se deschideau spre un ring de dans întunecat. Lumina albastră şi albă sclipea şi ritmuri de hip-hop răsunau spre noi. Gianna m-a tras de mână, dorind să mergem în acea direcţie.

— Ar trebui să mergem mai întâi la Luca, a spus Romero.

— Este aici? am întrebat, surprinsă, iar Romero a aprobat din cap.

— Clubul are mai multe camere în spate şi un subsol în care ne ocupăm de unele afaceri.

— De ce nu te duci să-i spui că sunt aici, în timp ce eu şi Gianna mergem pe ringul de dans?

Romero mi-a aruncat o privire precaută.

— Nicio şansă.

— Asta e problema ta atunci. Gianna şi cu mine mergem la dans.

Romero m-a apucat de încheietura mâinii, iar eu m-am încordat.

— Dă-mi drumul chiar în secunda asta, am şuierat şi el a făcut-o, respirând apăsat.

Gianna şi cu mine am intrat în club. Basul vibra sub picioarele noastre ca şi cum podeaua ar fi prins viaţă. Clubul era ticsit cu trupuri care se unduiau odată cu muzica. Romero era umbra surorii mele şi a mea în timp ce ne strecuram printre mulţimea de dansatori, spre o altă zonă de bar.

— Două ginuri tonice, am spus.

Barmanul s-a încruntat scurt înainte de a-l observa pe Romero, apoi a pregătit băuturile şi ni le-a înmânat. Romero s-a aplecat peste bar şi i-a spus ceva bărbatului, care a dat din cap şi a mers în jurul barului. Ştiam ce înseamnă asta. Am luat o înghiţitură zdravănă din băutura mea, apoi am lăsat-o jos şi m-am îndreptat spre ringul de dans.

Am lăsat muzica să-mi acapareze corpul şi am început să mă mişc pe ritm. Gianna a zâmbit larg, aruncându-şi capul pe spate. Părea mai fericită decât o văzusem de mult timp. Îşi mişca şoldurile şi fundul, scuturându-şi şi rotindu-şi şoldurile. Am făcut un pas mai aproape şi i-am imitat mişcările. Privirile noastre s-au intersectat în timp ce pierdeam orice contact cu tot ce era în jurul nostru, lăsând ritmul să ne ducă departe de cine eram în realitate. Nu eram sigură unde era Romero şi nu-mi păsa. Asta se simţea ca o libertate.

Bărbaţii ne priveau, dar nu le-am întors privirile înfometate. Nu ar fi fost corect să-i induc în eroare. Gianna nu mi-a împărtăşit reţinerea, aşa că zâmbea şi flirta, fluturându-şi genele şi trecându-şi mâinile prin păr. Câţiva tipi au început să danseze în jurul nostru. Gianna s-a lipit de unul dintre ei, cu mâinile pe pieptul

acestuia. Un alt bărbat şi-a ridicat sprâncenele la mine, dar am clătinat din cap. A deschis gura, apoi a închis-o şi s-a dat înapoi.

Nu a fost nevoie să mă uit peste umăr. Am continuat să dansez pentru că era evident cine era în spatele meu, ţinând cont privirile pline de respect ale bărbaţilor dimprejur sau din privirile admirative ale femeilor. Rotindu-mi şoldurile, mi-am împins fundul şi mi-am ridicat braţele. Mâini ferme au coborât pe şoldurile mele. Pentru o secundă, m-am temut că aparţineau vreunui idiot sinucigaş, dar erau mâinile mari şi puternice pe care le ştiam. M-am arcuit, apăsându-mi fundul de întăritura lui şi am zâmbit. Am fost lipită brusc de un corp musculos, iar respiraţia fierbinte a lui Luca mi-a atins urechea.

— Pentru cine dansezi?

Mi-am înclinat capul ca să mă uit în ochii lui gri, care ardeau.

— Pentru tine. Numai pentru tine.

Expresia lui Luca era flămândă, dar mai era şi o urmă de furie acolo.

— Ce cauţi aici?

— Dansez.

Şi-a îngustat ochii.

— I-am spus lui Romero „nu".

— Nu sunt posesia ta, Luca. Nu mă trata ca pe una.

Degetele de pe talia mea s-au strâns.

— Eşti a mea, Aria, şi eu protejez ceea ce este al meu.

— Nu mă deranjează să fiu protejată, dar mă deranjează să fiu întemniţată.

M-am întors în braţele lui Luca, zărind-o pe Gianna într-o discuţie aprinsă cu Matteo.

— Dansează cu mine, l-am îndemnat.

Şi Luca a făcut-o. Ştiam din fotografiile de pe internet că fusese des în cluburi în trecut, iar asta devenea evident după cum îşi mişca trupul. Un bărbat atât de înalt şi musculos ca el nu ar fi trebuit să se poată mişca atât de uşor. Ochii lui nu i-au părăsit pe ai mei, în timp ce mâinile îi stăteau posesive pe talia mea. Luca şi-a aplecat capul spre mine pentru a-mi şopti la ureche:

— Arăţi al dracului de bine, Aria. Toţi bărbaţii din club te doresc şi eu vreau să-i omor pe toţi.

— Sunt doar a ta, am spus cu ardoare, şi Dumnezeu să mă ajute că era adevărul, nu doar din cauza inelului de pe degetul meu care mă însemna ca fiind a lui.

Buzele lui Luca s-au izbit de ale mele, fioroase, exigente şi posesive, iar eu m-am deschis pentru el, lăsându-l să mă revendice în faţa tuturor.

— Sunt atât de excitat, a mârâit Luca peste buzele mele şi i-am simţit erecţia pe stomacul meu. La dracu'... Am o convorbire telefonică stabilită cu unul dintre distribuitorii noştri în cinci minute.

Nu am întrebat ce distribuiau. Nu voiam să ştiu.

— Este în regulă, am spus. Întoarce-te când ai timp. Eu o să mă duc să iau ceva de băut.

— Du-te în zona VIP.

Am clătinat din cap.

— Vreau să mă prefac că sunt o fată obișnuită în seara asta.

— Nimeni care se va uita la tine nu va crede că ești obișnuită.

Ochii lui s-au plimbat de-a lungul corpului meu, și un fior mi-a cuprins trupul. Apoi a făcut un pas înapoi, cu un regret evident pe chip.

— Cesare și Romero vor fi cu ochii pe tine.

Eram pe punctul de a da din cap când am observat un chip familiar în zona VIP care mă privea. Grace. Mi s-a tăiat respirația. Stătea în poala altui bărbat, deci nu era aici pentru Luca, dar privirea din ochii ei spunea totul. Nu-l uitase pe Luca. Acesta mi-a urmărit privirea și a blestemat.

— Ea nu este aici din cauza mea.

— Ba da, este.

— Nu pot să o dau afară. Vine aici tot timpul să petreacă. Nu am mai văzut-o din acea noapte. De obicei stau în spate.

Am dat din cap, cu un nod în gât. Luca mi-a luat bărbia între degetul mare și arătător, forțându-mă să-l privesc în ochi.

— Nu mai este nimeni în afară de tine, Aria.

A aruncat o privire la ceas, apoi s-a retras.

— Chiar trebuie să plec acum. Mă întorc cât de repede pot.

S-a întors și a pășit prin mulțimea care se dădea din calea lui. Matteo a mers după el, iar Gianna a venit lângă mine.

— Nemernicul ăla!

— Cine? am spus distrată, căci Grace dispăruse din zona VIP.

— Matteo. Tipul are tupeul să-mi spună să nu dansez cu alţi bărbaţi. Ce este el, proprietarul meu? Să-l ia naiba!

A făcut o pauză.

— Eşti bine?

— Da, am şoptit. Hai să mergem la bar.

Romero şi Cesare erau la un pas în spatele nostru, dar m-am întors spre ei, simţindu-mi nervii la limită.

— Puteţi să ne urmăriţi de la distanţă? Mă înnebuniţi.

Fără un cuvânt, s-au despărţit şi au ocupat câte o poziţie în colţurile clubului. Am expirat apăsat şi m-am aşezat pe un scaun de bar. Am comandat două noi ginuri tonice şi am luat o înghiţitură mare din lichidul rece, încercând să mă relaxez. Gianna îşi clătina piciorul.

— Poţi să te duci să dansezi, i-am spus, dar mi-a făcut semn că nu, şi a continuat să dea din cap în ritmul muzicii.

— În câteva minute. Arăţi palidă.

— Sunt bine, am spus, căutând cu privirea în club după Grace, dar părea să fi dispărut în aer.

Erau prea mulţi oameni pe ringul de dans ca să o găsesc oricum.

— Chiar trebuie să merg la toaletă, a spus Gianna după un timp.

Ginul ei tonic aproape că se terminase.

— Simt nevoia să mai stau jos câteva minute.

Gianna mi-a aruncat o privire îngrijorată, dar apoi a plecat, cu Cesare urmând-o la o distanţă sigură.

Mi-am pus capul în palmă, respirând adânc. Un braţ s-a lovit de al meu, speriindu-mă. M-am dat înapoi când un bărbat cu părul lung şi blond s-a sprijinit de tejgheaua de lângă mine. A întins mâna pe lângă mine pentru un pai. Jacheta lui mi-a atins pieptul şi m-am lăsat şi mai mult pe spate, uitându-mă în altă parte, incomodată de privirea pe care mi-o arunca.

— Cum te cheamă? m-a întrebat.

Am încercat să îl ignor. Era ceva la el care chiar îmi dădea fiori. Am luat o înghiţitură din băutura mea şi am încercat să mă prefac că eram ocupată să mă uit după cineva. Bărbatul a continuat să se holbeze la mine cu un zâmbet urât pe faţa lui nebărbierită.

— Aştepţi pe cineva?

M-am întors, încercând cu adevărat să-l ignor şi să nu fac mare caz din asta. Dacă aş fi început să mă panichez, Romero ar fi venit şi ar fi făcut o scenă. Poate că era deja pe drum. Vederea mea a început să se înceţoşeze şi stomacul mi-a tresărit. Am mai luat o înghiţitură din băutura mea, dar nu m-a ajutat. M-am dat uşor jos de pe scaun, dar picioarele îmi tremurau şi mă simţeam ameţită. M-am apucat de tejgheaua din spatele meu. Dintr-odată, gura bărbatului era la urechea mea, cu respiraţia lui de ţigară stătută pe faţa mea.

— O să ţi-o trag în fundul ăla strâmt. O să te fac să ţipi, târfă.

Strânsoarea lui de braţul meu era zdrobitoare în timp ce încerca să mă tragă departe de bar. Ochii mei l-

au găsit pe Romero, care se îndrepta spre mine, cu mâna sub jachetă unde se aflau pistolul şi cuţitul. Nerăbdător cu progresul nostru lent, atacatorul meu şi-a înfăşurat un braţ în jurul meu ca un iubit drăgăstos gata să-şi ajute prietena beată să iasă din club.

— O să ţi-o trag ca un animal. O să ţi-o trag până o să sângerezi, târfă, mi-a şuierat în ureche.

M-am holbat la el, simţindu-mi picioarele grele şi cu gura de parcă era plină cu vată. Auzisem exact aceste cuvinte nu cu mult timp în urmă.

Mi-am forţat buzele într-un zâmbet şi i-am zis:

— Eşti un om mort.

Confuzia i-a străbătut chipul bărbatului o secundă, înainte de a se strâmba în agonie. Mi-a dat drumul şi picioarele mi-au cedat, dar Cesare m-a prins, braţul lui înlocuindu-l pe cel al bărbatului. Ochii mei au fugit în jur după Gianna. Stătea alături de Cesare, cu faţa trasă de îngrijorare.

Romero era aproape de spatele atacatorului meu, cu cuţitul lui îngropat partea de sus a coapsei bărbatului.

— O să mergi cu noi. Dacă încerci să fugi, o să mori.

— Ia-i băutura, i-a spus Cesare Giannei. Dar să nu o bei.

Cesare m-a cărat pe jumătate spre partea din spate a clubului, apoi am coborât un rând de scări. A deschis cu umărul o uşă şi am intrat într-un fel de birou. Matteo s-a ridicat de pe scaun.

— Ce se întâmplă?

— Probabil roofies[8], a spus Romero, dându-i o îmbrâncitură omului pe care îl ţinea.

— Mă duc să-l aduc pe Luca, a spus Matteo cu un zâmbet bolnav.

A ieşit pe o altă uşă şi, o clipă mai târziu, Luca a intrat în cameră, la fel de înalt şi impresionant ca întotdeauna. Am rămas agăţată de Cesare, cu faţa pe jumătate apăsată de pieptul lui. Ochii lui Luca s-au îngustat, apoi s-au mutat între mine şi atacatorul meu.

— Ce s-a întâmplat? a răcnit el.

Dintr-odată era în faţa mea, ridicându-mă în braţele lui. Capul meu s-a lăsat pe pieptul său în timp ce mă uitam la el. M-a aşezat pe canapea, iar Gianna a îngenuncheat lângă mine, apucându-mă de mână.

— Ce se întâmplă cu ea? a strigat aceasta.

— Roofies, a spus din nou Romero. Nenorocitul ăsta bolnav a încercat să o târască afară.

Luca s-a poziţionat în faţa atacatorului meu.

— Ai pus roofies în băutura soţiei mele, Rick?

Luca îl cunoştea pe omul acela? Confuzia a pâlpâit în mintea mea înceţoşată.

— Soţia? Nu ştiam că e a ta. Nu ştiam. Jur!

Buza inferioară a bărbatului tremura.

Luca a îndepărtat mâna lui Romero şi şi-a încolăcit degetele în jurul mânerului cuţitului încă îngropat în piciorul lui Rick. L-a răsucit şi bărbatul a ţipat. Romero l-a ţinut în picioare de braţe. — Ce aveai de gând să-i faci odată ce o aveai afară?

— Nimic! a strigat bărbatul.

---

[8] Drogul violului

— Nimic? Deci, dacă oamenii mei nu te-ar fi oprit, pur şi simplu ai fi dus-o la un spital?

Vocea lui Luca era plăcută, calmă, iar chipul lipsit de emoţii.

Strânsoarea Giannei pe mâna mea era dureroasă. Am înghiţit şi mi-am dres gâtul.

— O să ţi-o trag în fundul tău strâmt, am şoptit.

Capul lui Luca s-a rotit, apoi a fost lângă mine, cu faţa atât de aproape de a mea, încât aş fi putut să-l sărut. Poate că era din cauza drogurilor, dar chiar voiam să-l sărut fără sens în acel moment, voiam să-i smulg cămaşa de pe el, voiam să...

— Ce ai spus, Aria?

— O să ţi-o trag în fundul ăla strâmt. O să te fac să ţipi, târfă. O să ţi-o trag până o să sângerezi, târfă. Asta mi-a spus.

Luca s-a uitat fix în ochii mei, iar un muşchi din maxilarul lui s-a încordat. Înainte ca el să se poată mişca, Gianna a sărit în picioare şi a sărit spre Rick. L-a lovit în faţă şi l-a lovit cu piciorul în zona genitală, apoi s-a luptat cu ferocitate împotriva lui Matteo, care a încercat să o tragă departe de Rick.

— O să mori! a strigat ea.

Luca s-a îndreptat de spate şi ea s-a oprit din a mai mişca.

— Dă-mi drumul, a şuierat ea.

— Promiţi să te porţi frumos? a întrebat-o Matteo cu un zâmbet amuzat.

Gianna a dat din cap, cu privirea fixată pe Rick. Matteo şi-a lăsat braţele jos şi ea şi-a îndreptat hainele.

— Ei te vor face să sângerezi, a spus ea cu răceală. Și sper că îți vor viola fundul ăla urât cu coada aia de mătură de acolo.

— Gianna, am spus răguşită, iar ea a venit lângă mine, aşezându-se pe marginea canapelei şi luându-mi din nou mâna în a ei.

Matteo nu şi-a luat ochii de la ea.

— O să-l fac să plătească, Gianna.

— Nu, a spus Luca cu fermitate, iar Rick a părut gata să explodeze de fericire. Este responsabilitatea mea.

Matteo şi Luca au schimbat o privire lungă, apoi Matteo a dat din cap.

Luca şi-a apropiat faţa de cea a lui Rick.

— Ai vrut să i-o tragi soţiei mele? Ai vrut să o faci să ţipe?

Vocea lui a răzbit puternică prin ameţeala mea care continua să crească şi mi-a trimis un fior pe spate. M-am bucurat că nu era îndreptată spre mine. Mai fusesem speriată de Luca înainte, dar niciodată nu sunase aşa.

Rick a clătinat din cap frenetic.

— Nu, te rog!

Luca şi-a înfăşurat mâna în jurul gâtului lui Rick şi l-a ridicat până când acesta stătea în vârful picioarelor, cu faţa înroşită. Apoi l-a aruncat, iar Rick s-a izbit de perete, prăbuşindu-se pe podea.

— Sper că ţi-e foame, a răcnit Luca. Pentru că o să îţi dau să-ţi mănânci propria pulă.

— Du fetele la maşină, Romero, i-a ordonat Matteo, în timp ce Luca îşi scotea cuţitul.

Romero m-a ridicat în braţe şi a ieşit pe uşa din spate, cu Gianna aproape în urma lui. Ameţeala mi-a învăluit creierul şi mi-am apăsat faţa de jacheta lui Romero. El a înţepenit.

Gianna a pufnit.

— Crezi că Luca o să-ţi taie şi ţie scula pentru că ea s-a sprijinit de tine în timp ce se simţea rău?

— Luca este şeful meu, şi Aria este a lui.

Gianna a mormăit ceva, dar nu am putut desluşi cuvintele.

— Deschide-mi uşa, a spus Romero, iar apoi eram întinsă pe pielea rece a banchetei maşinii.

Gianna mi-a ridicat capul şi mi l-a aşezat în poala ei. Degetele acesteia mi-au descurcat părul şi şi-a sprijinit fruntea de a mea.

— Tipul ăla primeşte ceea ce merită.

Am închis ochii. Condamnasem un om la moarte cu cuvintele mele. Prima mea crimă. Dar cum rămânea cu fetele pe care le-ar fi atacat în viitor? Erau în siguranţă acum.

— Garda ta de corp nici măcar nu îndrăzneşte să aştepte în maşină cu noi. Luca este o bestie.

— Romero stă de pază, am şoptit eu.

— Sigur.

Cred că am aţipit, pentru că, deodată, uşa s-a deschis de parcă a fost smulsă, şi Luca a vorbit:

— Cum se simte?

— Sfinte Sisoe, a exclamat Gianna, cu vocea stridentă. Eşti plin de sânge.

Am deschis ochii, dar mi-a fost greu să mă concentrez.

— Doar cămaşa mea, a spus Luca, cu o supărare clară în voce.

S-a auzit un foşnet.

— Nu ţi-e pic de ruşine, a spus Gianna.

— Îmi dau jos cămaşa, nu nenorociţii de pantalonii. Tu nu taci niciodată?

— Poftim, şefu'.

Cu privirea neclară, l-am văzut pe Luca punându-şi o cămaşă nouă.

— Arde-o pe aia şi ai grijă de tot, Romero. Conduc eu.

O mână mi-a atins obrazul şi chipul lui Luca a plutit deasupra mea. Apoi a dispărut, uşa s-a închis şi el s-a aşezat pe scaunului şoferului. Maşina a început să se pună în mişcare, iar stomacul mi s-a strâns.

Gianna s-a aplecat în faţă, cu capul între scaune.

— Chiar eşti o partidă bună, ştii asta? Dacă nu ai fi fost căsătorit cu sora mea şi nu ai fi fost atât de nesimţit, poate că m-aş fi gândit să-ţi dau o şansă.

— Gianna, am gemut.

Când era speriată, nervoasă sau furioasă, nu se oprea deloc din vorbit, şi cu cât vorbea mai mult, cu atât devenea mai jignitoare. Iar în preajma lui Luca era în permanenţă nervoasă.

— Ce, ţi-a mâncat pisica limba? Am auzit că, de obicei, sari pe oricine nu are sculă, a spus Gianna.

Luca tot nu a spus nimic. Mi-aş fi dorit să-i pot vedea faţa ca să aflu cât de aproape era să explodeze. Ucisese un om nu cu mult timp în urmă, aşa că Gianna chiar ar fi trebuit să tacă.

Gianna s-a aşezat la loc, dar ştiam că nu terminase încă. Nu avea să se dea bătută până când nu avea să-l scoată din sărite.

Maşina a parcat în garajul subteran al blocului nostru de apartamente.

— Am ajuns, mi-a şoptit Gianna la ureche.

Mi-aş fi dorit ca ea să vorbească la fel de rezonabil cu Luca cum o făcea cu mine. Portiera maşinii s-a deschis brusc, şi Luca m-a ridicat în braţe. M-a purtat spre liftul privat şi am intrat în el. Ochii mă dureau de la luminile strălucitoare cu halogen, dar i-am ţinut deschişi pentru a-i privi pe Gianna şi Luca în oglindă. Ea s-a aplecat aspre el cu o expresie care nu prevestea ceva bun.

— Ai făcut vreodată o partidă în trei?

Luca nu şi-a mişcat un muşchi. Se uita în jos la mine, dar eu mi-am păstrat atenţia asupra oglinzii, încercând să-i trimit Giannei un mesaj tăcut să tacă din gura.

— Câte femei ai violat înainte de sora mea?

Capul lui Luca s-a ridicat brusc în sus, cu ochii arzând în timp ce o fixa pe Gianna. Mi-am apăsat uşor palma pe pieptul lui, iar el s-a uitat în jos la mine. Tensiunea a rămas.

— Nu poţi să faci altceva cu gura ta decât să trăncăneşti?

Gianna s-a îndreptat de spate.

— Cum ar fi ce? Să-ţi fac o felaţie?

Luca a râs.

— Fetiţo, tu nici măcar nu ai văzut o sculă. Ţine-ţi gura aia închisă.

— Gianna, am rostit în semn de avertisment.

În sfârşit, am ajuns la ultimul etaj şi Luca a păşit în Penthouse-ul nostru. Se îndrepta spre scările care duceau spre dormitorul nostru, când Gianna i-a blocat calea.

— Unde o duci?

— În pat, a spus Luca, încercând să o ocolească pe sora mea, dar ea i-a copiat mişcările.

— E drogată cu roofies. Probabil că asta e şansa pe care o aşteptai, aşa că nu o voi lăsa singură cu tine.

Luca a devenit foarte rigid, ca un lup pe punctul de a ataca.

— Am să ţi-o spun o singură dată şi ar fi bine să te supui: dă-te din calea mea şi du-te la culcare.

— Sau ce?

— Gianna, te rog, am implorat eu.

Mi-a cercetat faţa, apoi a dat din cap o dată şi m-a sărutat rapid pe obraz.

— Să te faci bine.

Luca a trecut pe lângă ea, purtându-mă pe scări şi apoi în dormitorul principal. Starea de rău care fusese o presiune îndepărtată în stomacul meu s-a transformat într-o pulsaţie insistentă.

— Cred că o să vomit.

Luca m-a dus în baie şi m-a ţinut deasupra toaletei în timp ce vomitam. Când am terminat, am spus:

— Îmi pare rău.

— Pentru ce?

M-a ajutat să mă ridic, deşi singurul lucru care mă ţinea în picioare era strânsoarea lui de oţel de talia mea.

— Pentru că am vomitat.

Luca a clătinat din cap şi mi-a întins un prosop ud. Mâinile îmi tremurau în timp ce mi-am şters faţa cu ea.

— E bine că ţi-ai scos o parte din rahatul ăla din organism. Ale dracului roofies. E singura cale prin care nenorociţii urâţi ca Rick îşi pot băga pula într-o păsărică.

M-a condus înapoi în dormitor şi către pat.

— Poţi să te dezbraci?

— Da.

În momentul în care mi-a dat drumul, am căzut pe spate şi am aterizat pe saltea. Râsul a izbucnit din mine, apoi un nou val de ameţeală m-a lovit şi am gemut.

El s-a aplecat peste mine, cu faţa uşor înceţoşată.

— Am să te scot din haine. Put a fum şi a vomă.

Nu eram sigură de ce îmi spunea. Nu era ca şi cum nu mă mai văzuse dezbrăcată înainte. Mi-a apucat tivul cămăşii şi mi-a tras-o peste cap. L-am privit în timp ce mi-a desfăcut fermoarul pantalonilor de piele şi i-a tras încet de-a lungul picioarelor, degetele lui atingându-mi pielea, lăsând piele de găină în urma lor. Mi-a descheiat sutienul cu pietricele şi l-a aruncat pe jos înainte de a se îndrepta şi de a se uita fix la mine. S-a întors brusc şi a dispărut din faţa mea. Punctele au dansat în şi în afara

vederii mele și eram pe punctul de a avea o nouă criză de râs când Luca s-a întors și m-a ajutat să îmbrac cu unul dintre tricourile lui. El era doar în boxeri. Și-a strecurat brațele pe sub genunchii și omoplații mei și m-a ridicat până când capul meu s-a sprijinit pe pernă, apoi s-a așezat în pat lângă mine.

— Ești impresionant, știi? am bâiguit.

Luca mi-a analizat chipul, apoi mi-a apăsat o palmă pe frunte. Am chicotit și am întins mâna, vrând să-i ating tatuajul, dar am judecat greșit distanța și mi-am trecut vârfurile degetelor peste abdomenul lui și apoi mai jos. A șuierat, prinzându-mi mâna pe care a așezat-o pe stomacul meu.

— Aria, ești drogată. Încearcă să dormi.

— Poate că nu vreau să dorm.

M-am fâțâit în strânsoarea lui.

— Ba da, vrei.

Am căscat.

— Vrei să mă ții în brațe?

Luca nu a spus nimic, dar a stins luminile și și-a înfășurat brațele în jurul meu din spate.

— Mai bine te-ai întinde pe o parte, în caz că ți se face rău din nou.

— L-ai omorât?

A fost o pauză.

— Da.

— Acum am mâinile pătate de sânge.

— Nu l-ai omorât tu.

— Dar l-ai ucis din cauza mea.

— Sunt un ucigaş, Aria. Nu are nimic de-a face cu tine.

A avut totul de-a face cu mine, dar eram prea obosită ca să mă cert.

I-am ascultat respiraţia timp de câteva clipe.

— Ştii, uneori aş vrea să te urăsc, dar nu pot. Cred că te iubesc. Nu am crezut vreodată că aş putea. Şi uneori mă întreb cum ar fi dacă ai face dragoste cu mine.

Luca şi-a apăsat buzele pe gâtul meu.

— Dormi.

— Dar tu nu mă iubeşti, am mormăit eu. Nu vrei să faci dragoste cu mine. Vrei să mi-o tragi pentru că sunt proprietatea ta, am zis, dar braţul lui s-a strâns în jurul meu. Câteodată îmi doresc să mă fi luat în noaptea nunţii noastre, atunci măcar nu mi-aş mai fi dorit ceva ce nu se va întâmpla niciodată. Vrei să mi-o tragi aşa cum i-o trăgeai lui Grace, ca un animal. De aceea mi-a spus că o să mi-o tragi până o să sângerez, nu-i aşa?

Îmi simţeam limba grea şi pleoapele mi se lipiseră. Vorbeam prostii, o amestecătură de cuvinte pe care nu trebuia să le spun.

— Când ţi-a spus asta? Aria, când?

Vocea ascuţită a lui Luca nu a putut să rupă ceaţa care îmi acoperea gândurile, iar negura m-a acaparat.

capitolul 13

Un val de greaţă m-a smuls din somn. M-am împiedicat în drum spre baie şi am vomitat din nou, îngenunchind pe podeaua rece de marmură, prea epuizată ca să mă ridic. Corpul mi s-a cutremurat. Luca s-a întins peste mine şi a tras apa la toaletă înainte de a-mi da la o parte părul de pe frunte.

— Nu mai sunt atât de sexy, nu-i aşa? am râs răguşit.

— Asta nu ar fi trebuit să se întâmple. Ar fi trebuit să te ţin în siguranţă.

— Ai făcut-o.

M-am prins de scaunul de toaletă şi m-am clătinat încercând să mă ridic în picioare. Mâinile lui Luca m-au apucat de talie.

— Poate că o baie te va ajuta.

— Cred că mă voi îneca dacă mă întind în cadă acum.

Luca a dat drumul la apă în cadă în timp ce mă ţinea în continuare cu o mână.

Cerul devenea gri deasupra

— Putem face baie împreună.

Am încercat să îi zâmbesc, tachinându-l.

— Vrei doar să mă pipăi.

—Nu o să te ating cât timp eşti încă vulnerabilă.

— Un Capo cu principii?

Faţa lui Luca era serioasă.

— Nu sunt încă Capo. Şi am principii. Nu multe, dar câteva.

— Doar te tachinam, am şoptit în timp ce îmi sprijineam fruntea pe pieptul lui gol.

Mi-a frecat spatele, iar mişcarea mi-a trimis o furnicătură dulce până în miezul meu. M-am retras şi m-am îndreptat cu grijă spre chiuvetă pentru a mă spăla pe dinţi şi pe faţă.

Luca a închis apa când cada era aproape plină. Apoi m-a ajutat să-mi scot chiloţii şi şi-a scos boxerii înainte de a mă ridica să mă aşeze în cadă. Mi-am băgat faţa sub apă pentru o clipă, în speranţa că îmi va şterge ceaţa rămasă în cap. Luca s-a strecurat în spatele meu şi m-a lipit de pieptului său. Erecţia lui s-a apăsat pe coapsa mea. M-am întors astfel încât să fiu cu faţa la Luca, iar membrul lui a alunecat între picioarele mele şi mi-a atins intrarea. Am înţepenit. Luca nu trebuia decât să-şi împingă şoldurile în sus pentru a intra în mine. A gemut, strângând din dinţi, apoi s-a băgat mâna între noi şi şi-a împins erecţia înapoi, astfel încât s-a sprijinit din nou de coapsa mea, apoi m-a întins pe trunchiul său.

— Unii bărbaţi ar fi profitat de situaţie, am murmurat.

Maxilarul lui Luca s-a încleştat.

— Sunt genul acela de bărbat, Aria. Nu te amăgi crezând că sunt un om bun. Nu sunt nici nobil şi nici un gentleman. Sunt

— Nu şi pentru mine.

Mi-am apăsat nasul pe gâtul lui, inspirând mirosul lui familiar, de mosc, iar Luca mi-a sărutat creştetul capului.

— E mai bine dacă mă urăşti. Sunt mai puţine şanse să te răneşti, în felul ăsta.

Ce-i spusesem aseară când îmi pierdusem minţile? Îi spusesem că mă îndrăgostisem de el? Nu-mi puteam aminti.

— Dar eu nu te urăsc.

Luca m-a sărutat din nou pe cap. Mi-aş fi dorit să spună ceva. Mi-aş fi dorit să spună că...

— Ai menţionat ceva ce ţi-a spus Grace, a zis cu o voce dezinvoltă, dar tensiunea îi cuprinsese corpul. Ceva legat de faptul că o să ţi-o trag până o să sângerezi.

— Oh, da. A spus că o să mă răneşti, că o să mi-o tragi ca un animal, că o să mi-o tragi până o să sângerez, când a vorbit cu mine în timpul recepţiei de nuntă. M-a speriat de moarte, am spus, apoi m-am încruntat. Cred că tipul de aseară a spus aproape acelaşi lucru.

— Înainte să-l omor, mi-a zis că una dintre femeile care cumpărau droguri de la el i-a spus că eşti o târfă care trebuie să primească o lecţie. L-a plătit.

Mi-am ridicat capul.

— Crezi că a fost Grace?

Ochii lui Luca erau ca un cer furtunos.

— Sunt sigur că a fost ea. Descrierea se potriveşte şi cine altcineva ar avea interesul să te atace.

— Ce ai de gând să faci?

— Nu o pot ucide, chiar dacă aş vrea să-i tai nenorocitul de gât, dar asta ar cauza prea multe probleme cu tatăl şi fratele ei. Totuşi, va trebui să vorbesc cu ei. Să le spun că trebuie neapărat să o ţină într-o nenorocită de lesă sau nu vor mai primi bani de la noi.

— Şi dacă refuză?

— Nu vor refuza. Grace o tot dă în bară de mult timp. Probabil că o vor trimite în Europa sau în Asia pentru reabilitare sau ceva de genul ăsta.

L-am sărutat, dar tensiunea nu a părăsit corpul lui Luca.

— Nu pot să nu mă gândesc la ce s-ar fi întâmplat dacă Romero şi Cesare nu ar fi fost acolo, dacă nenorocitul ăla te-ar fi scos din club. Gândul la mâinile lui murdare pe tine mă face să vreau să-l omor din nou. Gândul că ar fi putut să...

Şi-a scuturat capul. Ştiam că tulburarea lui nu era din cauză că Luca avea emoţii pentru mine. El era posesiv. Nu putea suporta gândul că cineva ar fi putut pune mâna pe mine, că cineva ar fi putut lua ceea ce Luca considera a lui. M-a cuprins resemnarea.

— Când Gianna va pleca peste câteva zile, mă poţi avea pe mine, i-am şoptit peste pielea gâtului.

Mâinile lui Luca au rămas nemişcate pe spatele meu. Nu m-a întrebat dacă eram sigură. Nici nu mă aşteptam să o facă. Luca însuşi spusese asta: nu era un om bun.

Gianna și cu mine ne-am petrecut ultimele zile încercând diferite cafenele și restaurante, vorbind, râzând și făcând cumpărături, dar astăzi Gianna trebuia să se întoarcă la Chicago. Brațele mele în jurul ei erau strânse în timp ce stăteam în terminalul de plecări al aeroportului JFK. Gianna trebuia să treacă în curând prin punctul de securitate, dar eu nu voiam să o las să plece. Nu doar pentru că mi-ar fi lipsit teribil, ci și pentru că eram neliniștită în legătură cu promisiunea pe care i-o făcusem lui Luca.

M-am făcut curaj și m-am dat un pas înapoi față de Gianna.

— Să ne mai vizitezi în curând, bine?

Ea a dat din cap, cu buzele strânse.

— Sună-mă zilnic. Nu uita!

— Nu o să uit, am promis.

A mers încet cu spatele câțiva pași, apoi s-a întors și s-a îndreptat spre coada de la securitate. Am așteptat până când a trecut și a dispărut din raza mea vizuală. Luca stătea la câțiva pași în spatele meu. M-am grăbit spre el și mi-am apăsat fața de acesta, iar el m-a mângâiat pe spate.

— Mă gândeam să luăm cina și apoi să avem o seară relaxantă.

Părea înfometat și entuziasmat, dar nu de mâncare.

— Sună bine, am răspuns cu un mic zâmbet.

Ceva s-a schimbat pe chipul lui Luca, dar apoi a dispărut.

Nu am mâncat prea mult, stomacul meu fiind deja agitat. Nu am vrut să îmi asum niciun risc. Luca s-a prefăcut că nu observă. A mâncat ce nu am mâncat eu. Când ne-am întors în Penthouse, m-am îndreptat spre dulapul cu băuturi alcoolice, căutând ceva curaj lichid, dar Luca m-a prins de încheietura mâinii şi m-a tras aproape de el.

— Nu face asta.

M-a ridicat în braţe şi m-a dus sus, în dormitorul nostru.

Când m-a aşezat pe marginea patului, ochii mei i-au găsit umflătura dintre picioare. Era deja excitat. Nervii mi-au răsucit corpul pe interior. Mă dorea. Nu aveam să-l refuz, nu în seara asta.

Luca s-a urcat pe pat, iar eu m-am întins pe spate, cu palmele lipite de pătură. Buzele lui le-au găsit pe ale mele, iar limba a pătruns printre ele, făcându-mă să mă relaxez sub atingerea gurii lui iscusită. Era ceva bun, familiar, reconfortant. Muşchii picioarelor mele s-au relaxat, iar Luca şi-a dezlipit brusc gura de pe mine şi mi-a supt sfârcul prin ţesătura rochiei mele. I-am cuprins capul, lăsând ca atingerile lui experimentate să-mi risipească teama. Exista o grabă în sărutările şi atingerile lui pe care nu o mai simţisem niciodată.

A apucat de marginea rochiei şi mi-a dat-o jos, lăsându-mă doar în chiloţi. Şi-a luat o clipă pentru a-mi admira trupul înainte de a coborî şi de a-şi îngropa faţa între picioarele mele, limba lui alunecând între faldurile mele peste chiloţi. Cu un mârâit, i-a apucat şi i-a smuls, apoi i-a aruncat. Gura lui era fierbinte şi dornică, dar s-a oprit prea repede şi a înfipt un deget în mine. Apoi s-a ridicat brusc şi s-a dezbrăcat de cămaşă înainte de a-şi scoate suportul de armă şi pantalonii. Trupul lui era încordat de tensiune şi erecţia sa era mai tare decât o văzusem vreodată. Foamea crudă de pe faţa lui a trimis un fior de frică prin mine.

— Eşti a mea.

Şi apoi Luca s-a urcat peste mine, genunchii lui despărţindu-mi picioarele şi vârful membrului său s-a împins în intrarea mea. Muşchii mi s-au încordat, dar mi-am înfipt unghiile în umerii lui şi mi-am strâns ochii. Totul era prea rapid. Părea că abia se controla. Mi-am apăsat faţa în cotlonul gâtului său, încercând să las mirosul lui să mă calmeze.

Luca nu s-a mişcat, erecţia lui încă atingându-mi uşor intrarea.

— Aria, mi-a spus cu o voce joasă. Uită-te la mine.

M-am uitat. Privirea lui era un amestec de foame cu ceva mai blând. Am încercat să mă concentrez pe partea blândă. Pentru mult timp ne-am privit unul pe celălalt. El a închis ochii şi s-a lăsat în jos, astfel încât corpul lui să fie la acelaşi nivel cu al meu.

— Sunt un nemernic, mi-a spus răguşit.

Mi-a sărutat obrazul şi tâmpla, iar pe mine m-a cuprins confuzia.

— De ce?

Doamne, vocea aceea mică a fost a mea? Luca era soţul meu şi eu sunam ca şi cum aş fi fost îngrozită.

Chiar *eram* îngrozită, dar ar fi trebuit să mă ascund mai bine.

— Eşti speriată, iar eu aproape că îmi pierd controlul. Ar trebui să ştiu mai bine. Ar trebui să te pregătesc cum trebuie şi, în schimb, aproape că mi-am băgat scula cu forţa în tine.

Nu am ştiut ce să spun. M-am mişcat puţin şi erecţia lui Luca s-a frecat de intrarea mea, făcându-mă să suspin. Luca a eliberat o respiraţie aspră, strângând ochii. Când i-a deschis din nou, foamea era stăpânită. A alunecat în jos până când capul lui a plutit deasupra sânilor mei şi abdomenul i s-a presat pe pliurile mele. Am expirat la sentimentul de frecare, iar muşchii lui Luca s-au încordat. Mi-am dat seama că era încă la limită.

— Eşti soţia mea, a spus cu ferocitate, ca şi cum ar fi vrut să îşi reamintească acest lucru.

Apoi degetele lui s-au strâns în jurul sfârcurilor mele şi a tras de ele. Am gemut, mişcându-mi pelvisul şi făcându-mi miezul să se frece din nou de abdomenul lui Luca.

— Nu te mai zvârcoli, mi-a ordonat, aproape implorându-mă.

A tras din nou, şi de data aceasta m-am forţat să stau nemişcată, dar un geamăt mi-a scăpat de pe buze.

Expresia lui Luca era una de concentrare şi reţinere în timp ce trăgea şi răsucea, învârtea şi freca. Mi-am arcuit spatele, împingându-mi practic sânii în faţa lui, iar el a acceptat cu plăcere invitaţia mea, sugându-mi sfârcul în gură. Am închis ochii în timp ce el sugea un sân, iar cu degetele mi-l ciupea pe celălalt. S-a mutat astfel încât degetele au început să se plimbe peste coastele mele, peste şolduri, înainte ca limba lui să urmeze acelaşi traseu. Mi-a muşcat pielea de deasupra şoldurilor, apoi a alintat locul cu limba. Întregul meu corp era în flăcări, disperat după eliberare.

Degetele lui au început să-mi maseze coapsele, despărţindu-mă şi mai mult pe măsură ce se deplasa mai jos. M-a sărutat deasupra miezului, apoi pe interiorul coapsei, înainte de a mă muşca uşor. Am gâfâit şi mi-am răsucit şoldurile. Şi-a strecurat o mână sub fundul meu şi m-a ridicat câţiva centimetri, apoi mi-a sărutat faldurile. Am gemut la atingerea moale. M-a sărutat din nou, buzele lui mişcându-se pe pliurile mele, apoi s-a retras. Ochii mei s-au deschis. M-a privit, apoi mi-a lins deschizătura şi am simţit cum se scurge umezeala din mine, apoi degetele lui Luca mi-au despărţit buzele ca să aibă acces, şi mi-a lins umezeala.

Am tresărit şi am simţit cum mă umezeam şi mai tare. Luca mă lingea uşor, fără să-mi atingă măcar o dată clitorisul. Mi-a supt faldurile, le-a lins, şi-a învârtit limba în jurul intrării mele, dar nu m-a atins niciodată acolo unde aveam nevoie de el.

— Luca, te rog.

Mi-am mişcat din nou şoldurile.

— Vrei asta?

Luca mi-a împins clitorisul cu limba, iar eu am scâncit tare.

— Da.

— În curând, a mârâit şi şi-a băgat un deget în mine, trăgându-mi-o cu el încet, în timp ce limba lui aluneca în jurul deschiderii mele, acoperindu-mă cu saliva lui.

Limba i s-a deplasat în sus în cele din urmă, încercuindu-mi clitorisul. M-am relaxat cu un geamăt. Luca mi-a luat clitorisul în gură şi l-a supt, aducându-mă din ce în ce mai aproape de marginea prăpastiei.

— Spune-mi când îţi dai drumul, a spus Luca lipit de carnea mea umedă.

M-a pătruns tot mai repede cu degetul şi şi-a apăsat limba pe clitorisul meu.

— Îmi dau...

Luca şi-a scos degetul, apoi a intrat din nou în mine cu două degete. Am răsuflat greu din cauza disconfortului, dar orgasmul m-a sfâşiat, durerea amestecându-se cu plăcerea, în timp ce corpul meu încerca să se adapteze la senzaţia de plin. Luca mi-a sărutat interiorul coapsei, apoi a gemut.

— Eşti al dracului de strâmtă, Aria. Muşchii tăi îmi storc viaţa din degete.

Pulsul meu încetinea şi m-am uitat la Luca. Mă privea, cu două degete îngropate în mine. Le-a retras câţiva centimetri şi am tresărit, dar încet-încet şi-a găsit un ritm în timp ce intra şi ieşea.

— Relaxează-te, a murmurat Luca, iar eu am încercat să fac asta. Trebuie să te lărgesc, *principessa*.

Luca şi-a trecut din nou limba peste pliurile şi clitorisul meu. Am gemut de plăcere. Disconfortul din miezul meu se micşora cu fiecare lovitură a limbii lui Luca şi simţeam că mă apropiam de o nouă eliberare. Probabil că şi Luca o simţea. Şi-a scos degetele şi s-a ridicat până când s-a sprijinit deasupra mea. S-a aliniat şi mi-a mişcat picioarele şi şoldurile până când a găsit unghiul pe care îl dorea, apoi vârful lui mi-a atins intrarea. Şi uite aşa am încremenit din nou. Am vrut să plâng de frustrare. De ce corpul meu nu putea să colaboreze cu mine?

Luca m-a sărutat pe bărbie, apoi pe buze.

— Aria.

Ochii mei s-au întâlnit în sfârşit cu ai lui. Expresia sa reflecta un fel de luptă interioară. Mi-am înfăşurat braţele în jurul lui, palmele mele ajungând să se odihnească pe spatele lui încordat. Hotărârea i-a revendicat mimica.

Şi-a mişcat şoldurile şi presiunea a crescut. M-am încordat şi mai tare, iar Luca a lăsat să iasă o respiraţie aspră.

— Relaxează-te, a spus el în timp ce mi-a cuprins obrazul în palmă şi mi-a sărutat buzele. Nici măcar nu am intrat.

Mâna lui mi-a mângâiat corpul până la coapsă. A cuprins-o şi m-a deschis un pic mai mult. Apoi s-a împins încet în mine. Mi-am strâns mai tare strânsoarea pe el, strângându-mi buzele. M-a durut. Doamne, a

durut ca naiba. Nu avea să aibă loc niciodată. Am gemut când senzaţia de sfâşiere a devenit prea mare şi m-am încordat şi mai mult. Luca s-a oprit din mişcarea lui, cu maxilarul încleştat. A urcat o mână pe corpul meu şi mi-a cuprins sânul, frecându-mi şi răsucindu-mi sfârcul.

— Eşti atât de frumoasă, mi-a murmurat la ureche. Atât de perfectă, *principessa*.

Cuvintele lui şi tachinarea sânului meu m-au ajutat să mă relaxez uşor, iar el a împins puţin mai mult înăuntru. M-am încordat din nou. Luca mi-a sărutat gura.

— Încă puţin.

Şi-a strecurat mâna în jos pe corpului meu, cu degetele care mi-au mângâiat delicat burta până când mi-a atins pliurile. Mi-a frecat încet clitorisul şi am expirat. Prin durere şi disconfort puteam simţi mici fiori de plăcere. Luca nu s-a grăbit să-mi tachineze clitorisul şi să mă sărute. Buzele lui erau fierbinţi şi blânde, iar degetul lui trimitea senzaţii de furnicături prin corpul meu. Încet, muşchii mi s-au relaxat în jurul penisului său.

Mişcându-şi şoldurile înainte, a împins-o până la capăt şi am tras adânc aer în piept, spatele meu arcuindu-se de pe pat. Mi-am strâns ochii, respirând pe nas pentru a trece peste durere. Mă simţeam prea plină, de parcă urma să mă rup în bucăţi. Mi-am îngropat faţa în gâtul lui Luca şi am început să număr, încercând să-mi distrag atenţia. *O să fie mai bine*, asta au spus femeile de la petrecerea mea de nuntă, dar când?

Luca s-a mişcat, încet, doar un centimetru, dar mă durea prea tare.

— Te rog, nu te mişca, am răsuflat greu, apoi mi-am strâns buzele de ruşine.

Şi alte femei trecuseră prin asta, adică se întinseseră pe spate şi suferiseră. Eu de ce nu puteam?

Trupul lui Luca s-a încordat ca o coardă de arc. Mi-a atins obrazul în timp ce se retrăgea, obligându-mă să mă uit la el.

— Te doare atât de tare?

Vocea lui era plină de reţinere, iar ochii îi erau întunecaţi de o emoţie pe care nu o puteam recunoaşte.

Revino-ţi în fire, Aria.

— Nu, nu atât de mult, am spus dar vocea mea s-a pierdut la ultimul cuvânt, pentru că Luca tresărise. Este în regulă, Luca. Doar mişcă-te. Nu o să mă supăr pe tine. Nu trebuie să te reţii pentru mine. Doar termină odată cu asta.

— Crezi că vreau să mă folosesc de tine în felul ăsta? Pot să văd şi eu cât de al dracului de dureros este. Am făcut multe lucruri oribile în viaţa mea, dar nu voi adăuga asta pe lista mea.

— De ce? Tu răneşti oamenii tot timpul. Nu trebuie să te prefaci că-ţi pasă de sentimentele mele doar pentru că suntem căsătoriţi.

Ochii lui au sclipit.

— Ce te face să crezi că trebuie să mă prefac?

Buzele mele s-au întredeschis. Nu îndrăzneam să sper, nu îndrăzneam să citesc prea mult în cuvintele lui, dar, Doamne, chiar voiam.

— Spune-mi ce să fac, a spus el aspru.

— Poţi să mă ţii strâns în braţe pentru o vreme? Dar să nu te mişti.

— Nu o să mă mişc, mi-a promis, apoi mi-a sărutat buzele.

A strâns din dinţi în timp ce s-a coborât la nivel cu mine. Eram incredibil de apropiaţi, nici măcar o foaie de hârtie nu ar fi încăput între noi. Luca şi-a strecurat un braţ pe sub umerii mei şi m-a strâns la pieptul său, iar apoi ne-am sărutat, buzele noastre alunecând unele peste altele, limbile noastre încurcându-se, moi şi jucăuşe. Luca mi-a mângâiat coastele înainte de a-şi strecura o mână între noi şi de a desena mici cercuri pe sfârcul meu. Încet-încet, corpul meu a devenit moale sub mângâierea lui delicată şi sub gustul gurii lui pe a mea. Durerea dintre picioarele mele s-a transformat într-o durere surdă şi miezul meu s-a relaxat în jurul lui Luca, corpul meu obişnuindu-se cu mărimea lui. Luca nu părea să observe, sau a ales să ignore, în schimb, a continuat să mă sărute. Mi-a zgâriat sfârcul cu unghia şi o sclipire de plăcere a ţâşnit între picioarele mele. M-am retras, cu buzele umflate şi fierbinţi de la sărutul nostru. Ochii lui Luca erau întunecaţi.

— Mai poţi să...? am întrebat.

S-a mişcat şi am simţit cât de excitat era. Nu se înmuiase deloc. Ochii mei s-au mărit de uimire.

— Ţi-am spus că nu sunt un om bun. Chiar dacă ştiu că te doare, tot am o erecţie pentru că sunt în tine.

— Pentru că mă doreşti.

— Nu mi-am dorit nimic mai mult în viaţa mea, a recunoscut Luca.

— Putem s-o luăm încet?

— Bineînţeles, *principessa*.

Ţinându-mă în continuare aproape, s-a retras câţiva centimetri, analizându-mi chipul. Privirea îngrijorată de pe faţa lui mi-a eliberat un nod din piept.

Am expirat. Încă mă durea, dar nu la fel de mult ca înainte, iar în spatele durerii se ascundeau semne că urma ceva mai bun. Luca a intrat din nou în mine, găsind un ritm lent şi blând. M-am îmbătat cu senzaţia corpului puternic al lui Luca apăsat de mine şi cu liniile ascuţite ale feţei sale. Ochii acestuia nu-mi părăseau niciodată faţa. Nu părea să-l deranjeze ritmul lent, iar tensiunea din umerii şi gâtul lui era singurul semn care îmi arătau cât de dificil era pentru el. A schimbat unghiul şi o scânteie de plăcere a trecut prin mine. Am scâncit, iar Luca s-a oprit.

— Te-a durut?

— Nu, s-a simţit bine, am spus cu un zâmbet tremurând.

Luca a zâmbit şi a repetat mişcarea, trimiţând o alt val de fiori prin mine, apoi şi-a coborât buzele peste ale mele. Nu ştiam sigur cât timp a menţinut ritmul lent, dar începea să mă doară şi ştiam că nu aveam să juisez. Nici măcar nu eram aproape, în ciuda pâlpâirilor ocazionale de plăcere, căci durerea surdă încă acoperea prea mult din ea. Nu am ştiut cum să spun ceea ce aveam nevoie să spun. Probabil că a văzut ceva pe faţa mea, pentru că m-a întrebat:

— Eşti bine?

Mi-am muşcat buza.

— Cât mai durează până când...?

— Nu mult, dacă mă mişc puţin mai repede.

Mi-a scanat faţa şi am aprobat din cap. S-a sprijinit pe coate şi a împins mai repede şi un pic mai tare, iar eu mi-am strâns buzele şi mi-am îngropat faţa în umărul lui, agăţându-mă de spatele lui.

Durerea se întorsese, dar voiam ca Luca să ejaculeze.

— Aria? Luca m-a întrebat răguşit.

— Nu te opri. Te rog. Vreau să ai orgasm.

A mârâit şi a continuat să împingă. Gâfâielile lui erau tot mai rapide, iar el se împingea mai adânc decât o făcuse înainte, iar eu i-am muşcat umărul ca să mă abţin să nu mă plâng de durere. Luca s-a încordat cu un geamăt, apoi a tresărit şi l-am simţit cum se dilată şi mai mult în mine, umplându-mă până când am fost sigură că mă voi dezmembra. S-a oprit din mişcare, cu buzele pe gâtul meu. Îl simţeam cum se înmoaie în mine şi aproape că am scos un oftat de uşurare. M-am ţinut de Luca, savurând senzaţia bătăilor rapide ale inimii lui şi sunetul respiraţiei sale apăsate.

Luca s-a retras şi s-a întins lângă mine, trăgându-mă în braţele lui. Mi-a dat părul înapoi de pe faţa mea transpirată, dar am simţit că ceva se scurge din mine şi m-am mişcat inconfortabil.

— Mă duc să aduc un prosop.

Luca s-a dat jos din pat pentru a se îndrepta spre baie. Simţind frig fără el, mi-am întins picioarele, dar am

tresărit. M-am ridicat în fund şi ochii mi s-au mărit. Era sânge pe coapsele mele şi pe pat, amestecat cu sperma lui Luca. Acesta s-a aşezat în genunchi pe pat, lângă mine. Probabil că se spălase deja, pentru că nu mai avea sânge pe el.

— Este mult mai mult sânge decât în scena falsă pe care ai creat-o în noaptea nunţii noastre.

Vocea mi-a tremurat.

Luca mi-a desfăcut picioarele şi a apăsat prosopelul cald şi umed pe mine. Am tras adânc aer în piept. Luca mi-a sărutat genunchiul.

— Erai mult mai strâmtă decât am crezut, a spus încet.

A îndepărtat prosopul şi m-am înroşit, dar l-a aruncat pe podea fără să mai arunce o privire, înainte de a-şi pune mâna pe abdomenul meu.

— Cât de grav este?

Mi-am aşezat capul înapoi pe pernă.

— Nu atât de rău. Cum aş putea să mă plâng când tu eşti plin de cicatrici de la cuţite şi de la gloanţe?

— Nu vorbim despre mine. Vreau să ştiu cum te simţi, Aria. Pe o scară de la unu la zece, cât de mult te doare?

— Acum? Cinci?

Luca s-a încordat. S-a coborât lângă mine, şi-a încolăcit un braţ în jurul meu şi mi-a scanat faţa. — Şi în timpul?

I-am evitat privirea.

— Dacă zece este pentru cea mai mare durere pe care am simţit-o vreodată, atunci opt.

— Zi-mi adevărul

— Zece, am şoptit.

Luca şi-a încleştat maxilarul.

— Data viitoare va fi mai bine.

— Nu cred că pot din nou atât de curând.

— Nu am vrut să spun acum, a spus ferm, sărutându-mi tâmpla. O să te mai doară o vreme.

— Pe o scară de la unu la zece, cât de repede şi de tare ai intrat în mine? Adevărul, i-am mimat cuvintele.

— Doi.

— Doi?

Trebuie să fi părut destul de îngrozită, pentru că Luca mi-a frecat uşor stomacul.

— Mai avem timp. Voi fi atât de blând pe cât ai nevoie să fiu.

— Nu-mi vine să cred că Luca-Vice-Vitiello a spus „blând", l-am tachinat ca să destind atmosfera.

Luca a zâmbit. Mi-a cuprins faţa şi s-a aplecat mai aproape.

— Va fi secretul nostru.

Emoţiile mi s-au strâns în piept.

— Mulţumesc că ai fost blând. Nu am crezut niciodată că vei fi.

Luca a râs, un sunet crud.

— Crede-mă, nimeni nu e mai surprins de asta decât mine.

M-am rostogolit pe o parte tresărind, şi m-am ghemuit pe umărul lui Luca.

— Nu ai fost niciodată blând cu cineva?

— Nu, a spus el cu amărăciune. Tatăl nostru ne-a învăţat, pe Matteo şi pe mine, că orice fel de blândeţe era o slăbiciune. Şi nu a fost niciodată loc în viaţa mea pentru ea.

Chiar dacă cuvintele voiau să mi se blocheze în gât, am spus:

— Dar fetele cu care ai fost?

— Erau un mijloc pentru a atinge un scop. Am vrut să fac sex, aşa că am căutat o fată şi i-am tras-o. A fost dur şi rapid, cu siguranţă nu a fost blând. De cele mai multe ori pe la spate, ca să nu fiu nevoit să le privesc în ochi şi să mă prefac că-mi pasă de ele.

A sunat rece şi crud.

I-am sărutat tatuajul, dorind să alung din nou acea parte din el. Braţele lui în jurul meu s-au strâns.

— Singura persoană care ar fi putut să mă înveţe cum să fiu blând a fost mama mea.

Mi-am ţinut respiraţia. Oare avea să îmi spună despre ea acum?

— Dar s-a sinucis când aveam nouă ani.

— Îmi pare rău.

Am vrut să întreb ce s-a întâmplat, dar nu am vrut să-l împing şi să-l fac să se retragă în spatele măştii lui reci. În schimb, i-am mângâiat obrazul. A părut surprins de gestul meu, dar nu s-a îndepărtat. Mi-am lins buza, încercând să-mi reprim curiozitatea.

— Încă te mai doare? m-a întrebat brusc.

Pentru o clipă, nu am ştiut la ce se referea, dar mi-a trecut o mână peste abdomen.

— Da, dar vorbitul ajută.

— Cum te ajută?

— Îmi distrage atenţia.

Mi-am adunat curajul.

— Poţi să-mi spui mai multe despre mama ta?

— Tatăl meu o bătea. A violat-o. Eram tânăr, dar înţelegeam ce se întâmpla. Nu l-a mai putut suporta pe tata, aşa că a decis să-şi taie venele şi să ia o supradoză de droguri.

— Nu ar fi trebuit să vă lase singuri pe tine şi pe Matteo.

— Eu am găsit-o.

M-am ridicat brusc şi m-am uitat fix la el.

— Ai găsit-o pe mama ta după ce şi-a tăiat venele?

— Ăsta a fost de fapt primul cadavru pe care l-am văzut. Bineînţeles că nu a fost ultimul.

A ridicat din umeri ca şi cum nu ar fi contat.

— Podeaua era acoperită cu sângele ei, iar eu am alunecat pe ea şi am căzut. Hainele mele erau îmbibate cu sângele ei.

Vocea lui era calmă, detaşată.

— Am ieşit din baie ţipând şi plângând. Tatăl meu m-a găsit şi mi-a tras o palmă. Mi-a spus să fiu bărbat şi să mă curăţ. Aşa am făcut. Nu am mai plâns niciodată.

— Este oribil. Trebuie să fi fost îngrozit. Erai doar un băiat.

El a rămas tăcut.

— M-a întărit. La un moment dat, fiecare băiat trebuie să îşi piardă inocenţa. Mafia nu este un loc pentru cei slabi.

Știam asta. Văzusem cum tata încercase să-l modeleze pe Fabiano în ultimii ani și întotdeauna mi se rupea inima când fratele meu mai mic trebuia să se poarte ca un bărbat în loc de băiatul tânăr care era.

— Emoțiile nu sunt o slăbiciune.

— Ba da, sunt. Dușmanii țintesc întotdeauna acolo unde te pot răni cel mai mult.

— Și unde ar ținti Bratva dacă ar vrea să te rănească?

Luca a stins luminile.

— Nu vor afla niciodată.

Nu era răspunsul pe care îl speram, dar eram prea obosită ca să mai reflectez la el. În schimb, am închis ochii și am lăsat somnul să mă cucerească.

capitolul 14

Mersul la toaletă mă ardea ca naiba şi nici mersul pe jos nu era tocmai confortabil. Am tresărit când am păşit înapoi în dormitor, unde Luca lenevea cu capul sprijinit pe braţ. Mă privea.

— Te doare?

Am dat din cap, roşind.

— Da, îmi pare rău.

— De ce îţi pare rău?

M-am întins lângă el.

— M-am gândit că poate vrei să o facem din nou, dar nu cred că pot.

Luca şi-a trasat vârful degetelor peste coastele mele.

— Ştiu. Nu mă aşteptam să fii gata atât de repede.

Mi-a mângâiat stomacul, apoi a coborât puţin mai jos.

— Aş putea să te ling dacă ai chef.

Miezul meu s-a strâns şi chiar am vrut să spun da.

— Nu cred că este o idee bună.

Luca a dat din cap şi s-a aşezat înapoi pe perne. Pătura se strânsese în jurul şoldurilor lui, dezvăluindu-i trunchiul musculos

M-am apropiat mai mult şi m-am aşezat deasupra lui. Am urmărit cicatricile lui Luca, întrebându-mă ce fel de poveşti se ascundeau în spatele fiecăreia dintre ele. Am vrut să le ştiu pe toate, să îl desluşesc pe Luca cicatrice cu cicatrice, ca pe un puzzle. De unde avea cicatricea lungă de pe umăr şi rana de glonţ de sub coaste? Luca şi-a făcut propria explorare cu ochii, plimbându-i pe sânii şi pe faţa mea. Şi-a trecut degetul mare peste sfârcurile mele.

— Sânii tăi sunt al dracului de perfecţi.

Atingerea lui era mai mult posesivă decât sexuală, dar o simţeam în tot corpul, până între picioarele mele.

Încercând să-mi distrag atenţia, m-am oprit cu vârful degetelor pe o cicatrice abia vizibilă de pe abdomenul lui.

— De unde ai cicatricea asta?

— Aveam unsprezece ani.

Ochii mi s-au mărit. Eram destul de sigură încotro se îndrepta povestea.

— Familia nu era atât de unită pe cât este acum. Câţiva bărbaţi au crezut că pot pune mâna pe putere ucigându-i pe tatăl meu şi pe fiii săi. Era miezul nopţii când am auzit ţipete şi împuşcături. Înainte să apuc să mă dau jos din pat, un bărbat a intrat în cameră şi şi-a îndreptat arma spre mine. Ştiam că voi muri în timp ce mă uitam fix în ţeava armei. Nu am fost atât de speriat pe cât am crezut că voi fi. M-ar fi omorât, dacă Matteo

nu ar fi sărit pe el din spate când a apăsat pe trăgaci. Glonţul a coborât mult mai jos decât ar fi trebuit şi m-a lovit în mijloc. A durut ca dracu'. Ţipam şi probabil că aş fi leşinat dacă omul nu s-ar fi întors împotriva lui Matteo, ca să-l omoare. Aveam o armă ascunsă în sertarul noptierei de lângă pat, am scos-o şi i-am tras un glonţ în cap bărbatului înainte ca acesta să-l ucidă pe Matteo.

— Asta a fost prima ta crimă, nu-i aşa? I-am şoptit.

Ochii lui Luca, care se pierduseră într-o altă perioadă de timp, s-au concentrat asupra mea.

— Da. Prima din multe altele.

— Când ai ucis din nou?

— În aceeaşi noapte, mi-a spus zâmbindu-mi fără umor. După primul om, i-am spus lui Matteo să se ascundă în dulapul meu. A protestat, dar eram mai mare şi l-am închis înăuntru. Până atunci pierdusem destul de mult sânge, dar eram plin de adrenalină şi încă mai auzeam împuşcături la parter, aşa că m-am îndreptat spre sursa zgomotului cu arma mea. Tatăl meu era într-un schimb de focuri cu doi atacatori. Am coborât pe scări, dar nimeni nu m-a băgat în seamă, iar apoi l-am împuşcat pe unul dintre ei din spate. Tatăl meu l-a doborât pe celălalt cu un glonţ în umăr.

— De ce nu l-a ucis?

— A vrut să-l interogheze pentru a afla dacă mai există şi alţi trădători în Familie.

— Şi ce a făcut cu tipul ăla în timp ce te ducea la spital

Luca mi-a aruncat o privire ironică. Am tresărit.

— Să nu-mi spui că nu te-a dus.

— L-a sunat pe doctorul Familiei, mi-a spus să pun presiune pe rană și s-a apucat să îl tortureze pe individ pentru informații.

Nu-mi venea să cred că un tată și-ar lăsa copilul să sufere chinuit de durere, riscându-i viața, pentru ca el să poată aduna informații.

— Ai fi putut să mori. Unele lucruri trebuie tratate într-un spital. Cum a putut să facă asta?

— Familia este pe primul loc. Noi nu ducem niciodată răniții la spital. Ei pun prea multe întrebări, apoi se implică poliția, iar asta înseamnă o recunoaștere a slăbiciunii. Iar tatăl meu trebuia să se asigure că trădătorul vorbește înainte de a avea ocazia să se sinucidă.

— Deci ești de acord cu ceea ce a făcut? Ai fi privit pe cineva pe care îl iubești sângerând până la moarte pentru a putea proteja Familia și puterea ta?

— Tatăl meu nu mă iubește. Matteo și cu mine suntem garanția lui pentru putere și o modalitate de a menține în viață numele familiei. Dragostea nu are nimic de-a face cu asta.

— Urăsc această viață. Urăsc mafia. Uneori îmi doresc să existe o cale de scăpare.

Chipul lui Luca a împietrit.

— De mine?

— Nu, am spus, surprinzându-mă pe mine însumi. Din această lume. Nu ți-ai dorit niciodată să trăiești o viață normală?

— Nu. Ăsta sunt eu, aşa m-am născut să fiu, Aria. Este singura viaţă pe care o ştiu, singura viaţă pe care o vreau. Pentru mine, să mă dedic unei vieţi normale ar fi ca un vultur închis într-o cuşcă mică, într-o grădină zoologică.

A făcut o pauză.

— Căsătoria ta cu mine te încătuşează de mafie. Sângele şi moartea vor fi viaţa ta atât timp cât voi trăi eu.

— Atunci aşa să fie. Voi merge acolo unde mergi şi tu, indiferent cât de întunecată este calea.

Pentru o clipă, Luca şi-a ţinut respiraţia, apoi m-a apucat de ceafă şi m-a sărutat cu ferocitate.

Credeam că Luca va dori să se culce din nou cu mine la scurt timp după prima noastră partidă, dar nu m-a forţat. Chiar dacă am încercat să o ascund, şi-a dat seama că încă m-a mai durut câteva zile după aceea. Mi-a oferit plăcere cu limba de câteva ori, fără să intre în mine cu degetul, iar eu l-am făcut să îşi dea drumul, la rândul meu, cu gura.

Nu eram sigură dacă aştepta o aprobare din partea mea, dar când a venit acasă într-o seară, la o săptămână după ce îmi luase virginitatea, părând epuizat şi furios, am vrut să-l fac să se simtă mai bine. După ce a făcut duş, s-a îndreptat spre pat doar în boxeri, cu ochii foarte întunecaţi

— O zi proastă? am şoptit în timp ce el s-a aruncat pe pat lângă mine.

S-a întins pe spate şi s-a uitat la tavan cu ochii goi.

— Luca?

— Am pierdut trei dintre oamenii mei astăzi.

— Ce s-a întâmplat?

— Bratva a atacat unul dintre depozitele noastre.

Buzele i s-au subţiat şi pieptul i s-a ridicat.

— Îi vom face să plătească. Răzbunarea noastră îi va face să sângereze.

— Ce pot să fac? am spus încet, mâna mea mângâindu-i pieptul.

— Am nevoie de tine.

— Bine.

Mi-am scos cămaşa de noapte peste cap şi mi-am dat jos chiloţii. Am îngenuncheat lângă Luca. El a scăpat de boxeri şi erecţia lui a ţâşnit liberă. Apucându-mă de şolduri, m-a făcut să mă aşez pe burta lui. Emoţiile mi-au răsucit interiorul.

Am sperat că, pentru a doua oară, Luca va fi în continuare deasupra. Gândul de a mă coborî pe lungimea lui după cât de mult mă duruse ultima dată mă îngrozea, dar dacă Luca avea nevoie de mine, atunci puteam s-o fac. Am ţipat surprinsă când Luca m-a apucat de fund şi m-a ridicat spre faţa lui, astfel încât să fiu deasupra gurii sale. M-a tras în jos, iar eu am gemut de plăcere, mâinile mele apăsându-se de tăblia patului. Acest lucru era mai intens decât orice îmi făcuse Luca vreodată.

Limba lui s-a strecurat adânc în mine, în timp ce mi-a masat ferm fundul cu vârfurile degetelor. M-am uitat în jos, în ochii lui Luca, în timp ce el îşi închidea gura peste clitorisul meu. Mi-am mişcat şoldurile, presându-mă împotriva gurii lui. A mârâit. Vibraţia mi-a trimis plăcere prin tot corpul şi am început să-mi rotesc şoldurile, călărindu-i faţa lui Luca. Am închis ochii şi mi-am lăsat capul să cadă pe spate, în timp ce Luca mi-o trăgea din nou cu limba, gemând în tot acest timp. Şi apoi m-am sfărâmat, frecându-mă de gura lui Luca şi strigându-i numele. Undeva, în adâncul meu, o parte din mine voia să se ruşineze, dar eram prea excitată.

Când orgasmul meu s-a potolit, am încercat să mă îndepărtez de buzele lui Luca, dar el m-a ţinut strâns, cu privirea arzând în mine în timp ce mă lingea cu mişcări lente. Era prea mult, dar el era necruţător. Cu mângâieri blânde şi împunsături ale limbii sale, mi-a crescut din nou plăcerea, încet. Am gemut tot mai repede şi nu am mai încercat să scap, în schimb, l-am lăsat pe Luca să-mi mişte şoldurile înainte şi înapoi, în timp ce mă lingea. Eram la câteva secunde distanţă de al doilea orgasm. Dar, fără avertisment, s-a retras şi, într-o mişcare fluidă, m-a dat pe spate şi a îngenuncheat între picioarele mele, cu erecţia lui apăsată de intrarea mea.

M-am încordat, dar Luca nu m-a pătruns. Şi-a aplecat capul pentru a-mi putea suge sfârcul în gură şi şi-a frecat vârful erecţiei înainte şi înapoi peste clitorisul meu. Am gemut neputincioasă la senzaţia asta. Fusesem atât de aproape de a-mi da drumul înainte şi

am simțit că mă apropiam din nou. Apoi m-a pătruns doar cu vârful. Am gemut la durerea scurtă, dar el s-a retras repede și și-a trecut din nou vârful alunecos peste clitorisul meu. A făcut asta de mai multe ori până când am gâfâit și eram atât de udă încât puteam auzi, apoi mi-a eliberat sfârcul și și-a apropiat fața de a mea. Vârful lui a intrat din nou în mine, dar de data aceasta nu s-a retras.

Încet, m-a pătruns până la capăt, fără să-și ia ochii de la mine. Mi-am mușcat buza pentru a-mi înăbuși un suspin. Nu a mai fost la fel de dureros ca data trecută, dar tot era inconfortabil. M-am simțit prea întinsă, prea plină. Luca mi-a cuprins ceafa și a început să se miște. Respirația mi s-a oprit, în ciuda ritmului lent, dar Luca nu a ezitat. A alunecat înăuntru și în afară într-un ritm agonizant de lent și blând, până când respirația mea a încetat să mi se mai oprească în gât. Apoi a mărit ritmul, dar m-am agățat cu unghiile de brațele lui și a încetinit din nou. Și-a coborât gura la urechea mea, vocea lui fiind joasă și răgușită în timp ce mi-a vorbit:

— Mi-a plăcut gustul tău, *principessa*. Mi-a plăcut cum mi-ai călărit gura nenorocită. Mi-a plăcut limba mea în tine. Îți iubesc păsărica și sânii și ador că ești a mea.

Luca și-a continuat pătrunderea constantă, în timp ce îmi șoptea la ureche. Și uitând de durerea surdă, am gemut. Nimic nu era mai sexy decât Luca vorbindu-mi murdar cu glasul lui gros.

În ciuda disconfortului, simțeam cum mi se construia un orgasm, în timp ce vocea gravă a lui Luca

m-a învăluit. Şi-a strecurat mâna între noi şi mi-a găsit clitorisul, frecându-l frenetic în acelaşi timp în care ce se împingea în mine. Mişcările lui s-au accelerat puţin, iar eu am gemut atât de durere, cât şi de plăcere. Luca nu a încetinit. Gâfâia, pielea devenindu-i alunecoasă din cauza transpiraţie, în timp ce se lupta pentru a-şi păstra controlul. Puteam să văd pe faţa lui că era pe punctul de a-l pierde, dar nu renunţa. Am gemut când a alunecat mai adânc în mine decât înainte. Plăcerea radia prin tot corpul meu.

— Dă-ţi drumul pentru mine, Aria, a răcnit el, mărind presiunea pe clitorisul meu.

Un alt val de plăcere amestecată cu durere m-a străbătut şi m-am sfărâmat în bucăţi, gâfâind şi gemând în timp ce orgasmul îmi zguduia corpul. Luca a mârâit şi a împins mai tare. M-am agăţat de el, cu degetele înfipte în umerii lui în timp ce el se apropia de propriul orgasm . Cu un mârâit gutural, Luca s-a încordat şi am simţit cum s-a eliberat în mine. Am gemut la cât de plină şi întinsă mă simţeam. Luca a continuat să se împingă până când am putut să îl simt cum devenea mai moale.

S-a retras, dar a rămas deasupra mea, cu greutatea sprijinită pe antebraţe.

— Am fost prea dur? m-a întrebat cu voce groasă.

— Nu, a fost în regulă.

Nu am îndrăznit să întreb cât de tare putea să meargă. Mi-a sărutat colţul gurii, apoi buza ide jos, până când şi-a adâncit limba în gura mea pentru un sărut delicios. Ne-am sărutat mult timp, trupurile noastre transpirate presate unul de celălalt. Nu ştiam sigur cât

timp am stat așa, sărutându-ne, dar în cele din urmă am simțit că Luca s-a întărit din nou. Ochii mei s-au făcut mari de uimire.

— Atât de curând? Credeam că bărbații au nevoie de timp să se odihnească.

Luca a râs, un sunet adânc și sexy.

— Nu cu trupul tău gol sub mine, mi-a spus masându-mi fundul. Cât de tare te doare?

Mă durea destul de tare, dar felul în care își freca ușor erecția de faldurile mele, m-a oprit să o spun.

— Nu foarte tare.

Luca mi-a aruncat o privire care arăta clar că și-a dat seama de minciuna mea, dar s-a rostogolit pe spate, luându-mă cu el. M-am cățărat pe abdomenul lui. Probabil că a văzut cât de nervoasă eram, pentru că m-a mângâiat ușor pe corp.

— Nu te grăbi. Tu deții controlul.

Și-a mișcat șoldurile, frecându-și membrul lung pe fesele mele.

— Vreau ca tu să ai controlul, am recunoscut.

Ochii lui Luca s-au întunecat.

— Nu spune așa ceva unui bărbat ca mine.

Dar el m-a prins de șolduri și m-a poziționat deasupra erecției sale. Din această poziție, părea și mai mare. Și-a frecat capul membrului prin cercuri mici peste clitorisul meu, în timp ce cealaltă mână i-a urcat spre sânul meu și l-a cuprins. S-a poziționat la deschizătura mea înainte de a-mi apuca șoldurile și de a mă ghida încet în jos. Când a ajuns aproape cu totul în mine, m-am oprit, recăpătându-mi răsuflarea. Mi-am

aşezat palmele pe pieptul lui în timp ce am încercat să mă obişnuiesc cu noua poziţie. Îl simţeam mai mare, iar muşchii mei se strângeau puternic în jurul erecţiei sale. Luca a strâns din dinţi. Şi-a plimbat mâinile pe trunchiul meu şi mi-a cuprins din nou sânii, răsucindu-mi sfârcurile între degete. Am gemut şi mi-am mişcat încet şoldurile. Luca şi-a apăsat degetul mare pe clitorisul meu şi l-a stimulat şi, în timp ce eu gemeam, m-a împins complet pe întreaga lungime a erecţiei sale.

Am scâncit mai mult de surpriză decât de durere şi am încremenit, expirând încet pentru a mă adapta la senzaţia totală de prea-plin.

— Aria, mi-a zis Luca răguşit.

I-am întâlnit privirea. O urmă de nesiguranţă a pâlpâit în ochii lui, iar eu mi-am forţat buzele într-un zâmbet.

— Lasă-mă o clipă.

A dat din cap. Mâinile lui s-au aşezat uşor pe talia mea în timp ce mă privea. Am mai eliberat o respiraţie, apoi mi-am mişcat şoldurile testând senzaţia. A simţit o înţepătură, dar era totuşi şi plăcere.

— Mă ajuţi? I-am şoptit, privindu-l prin gene.

Mi-a prins talia, iar degetele lui se întindeau până pe fundul meu, şi m-a ghidat într-un ritm lent de legănare şi rotire. A fost foarte plăcut să simt forţa trupului său sub mâinile mele, să-i simt muşchii pectorali încordându-se sub buricele degetelor mele, dar şi mai satisfăcătoare era scânteia din ochii lui când mă privea cum stăteam deasupra sa. Foamea şi admiraţia se amestecau cu o altă emoţie pe care nu

îndrăzneam să o ghicesc. Pieptul lui Luca s-a înălţat sub palmele mele, respiraţia lui devenind mai agitată în timp ce a început să se împingă în sus, intrând în mine din ce în ce mai tare şi mai repede. Degetul lui mare se plimba înainte şi înapoi peste clitorisul meu în timp ce se împingea în mine. Am gemut tare. Luca mi-a prins şoldurile strângând puternic şi a început să mă pătrundă mai repede. Mi-am dat capul pe spate, călărindu-mi orgasmul în timp ce îl simţeam pe Luca cum se încordează şi se eliberează în mine cu un geamăt scăzut.

Am tremurat neputincioasă deasupra lui, în timp ce coboram de pe culmile plăcerii, apoi m-am prăbuşit pe pieptul lui Luca şi mi-am lipit buzele de ale lui. Inima îi bătea cu putere şi o simţeam pe sânii mei. Şi-a petrecut braţele în jurul taliei mele şi m-a strâns puternic la pieptul său.

— Nu te voi pierde, a mârâit, speriindu-mă.

— Nu mă vei pierde.

— Bratva vine tot mai aproape. Cum pot să te protejez?

De ce ar avea Bratva vreun interes pentru mine?

— Vei găsi o cale.

capitolul 15

Trecuseră câteva săptămâni şi sexul devenea mai bun de fiecare dată când o făceam. Aveam senzaţia că Luca încă se reţinea destul de mult, dar nu mă deranja. Uneori mă întrebam dacă nu cumva avea nevoie să facem dragoste delicat, la fel de mult ca şi mine, după tot stresul prin care trecea cu Bratva.

Să facem dragoste? Oricât de mult aş fi încercat să-mi ignor sentimentele, ştiam că îl iubesc pe Luca. Poate că era firesc să te îndrăgosteşti de persoana cu care erai căsătorit, de persoana cu care împărtăşeai intimitatea. Nu ştiam sigur de ce mă îndrăgostisem de Luca, în ciuda celor mai bune intenţii ale mele de a nu-l lăsa să intre în inima mea, ştiam doar că o făcusem. Ştiam ce credeau bărbaţii ca Luca despre dragoste. Nu i-am spus despre sentimentele mele, deşi de câteva ori cuvintele mi-au stat pe vârful limbii după ce ne-am întins unul în braţele celuilalt, transpiraţi şi sătui după sex. Am ştiut că Luca nu mi-ar fi răspuns la fel, iar eu nu voiam să mă fac vulnerabilă în felul acesta.

Am privit apusul soarelui peste New York stând pe șezlongul aflat pe terasa de pe acoperiș. Romero era înăuntru, citind

De câteva ori m-am gândit să-i cer lui Luca să oprească prezența constantă a lui Romero, nu mi se putea întâmpla nimic în apartamentul nostru, dar apoi nu am putut să duc discuția până la capăt. M-aș fi simțit și mai singură fără Romero în apartament, chiar dacă nu vorbeam atât de mult. Marianna venea doar în jurul prânzului pentru a face curățenie și a pregăti prânzul și cina, iar Luca era plecat în majoritatea zilelor. Încă nu mă întâlnisem cu niciuna dintre femeile din Familie la o cafea. După trădarea Cosimei, oricum nu prea aveam chef să cunosc mai multe din familia lui Luca.

Telefonul meu a vibrat pe măsuță. L-am ridicat, văzând numele Giannei apărând pe ecran. Fericirea mi-a explodat în piept. Vorbisem în această dimineață, dar nu era neobișnuit ca sora mea să sune mai mult de o dată pe zi și nu mă deranja.

În momentul în care i-am auzit vocea, m-am ridicat în picioare, inima bătându-mi în piept ca o nebună.

— Aria, a șoptit ea, cu vocea îngroșată de lacrimi.

— Gianna, ce s-a întâmplat? Ce se întâmplă? Ești rănită?

— Tata mă dă lui Matteo.

Nu am înțeles, nu am putut.

— Ce vrei să spui că te dă lui Matteo? vocea îmi tremura și lacrimile îmi ardeau deja în ochi, în timp ce ascultam suspinele sfâșietoare ale Giannei.

— Salvatore Vitiello a vorbit cu tata şi i-a spus că Matteo vrea să se căsătorească cu mine. Şi tata a fost de acord!

Nu mai puteam să respir. Îmi făcusem griji că Matteo nu avea să o lase pe Gianna să scape cu nesimţirea ei faţă de el. Era un om căruia nu-i plăcea să fie refuzat, dar cum de fusese de acord tata?

— Ţi-a spus tata de ce? Nu înţeleg. Sunt deja în New York. Nu era nevoie să te căsătorească şi pe tine cu Familia.

M-am ridicat în picioare, pentru că nu mai puteam sta în loc. Am început să mă plimb pe acoperiş, încercând să-mi calmez pulsul accelerat cu respiraţii scurte.

— Nu ştiu de ce. Poate că tata vrea să mă pedepsească pentru că am spus ceea ce am gândit. Ştie cât de mult îi dispreţuiesc pe oamenii noştri şi cât de mult îl urăsc pe Matteo. Vrea să mă vadă suferind.

Am vrut să o contrazic, dar nu eram sigură că Gianna se înşela. Tata credea că femeile trebuiau să fie puse la locul lor, şi ce mod mai bun de a face asta cu Gianna decât să o lege de un bărbat ca Matteo? În spatele rânjetelor lui se ascundea ceva întunecat şi furios, şi aveam sentimentul că Gianna nu avea să aibă bunul simţ să nu-l provoace până când acesta avea să îşi piardă minţile.

— Oh, Gianna! Îmi pare atât de rău. Aş putea să vorbesc cu Luca şi poate îl face el pe Matteo să se răzgândească.

— Aria, nu fii naivă! Luca a ştiut tot timpul. E fratele lui Matteo şi viitor Capo. Aşa ceva nu se decide fără ca el să fie implicat.

Ştiam că are dreptate, dar nu voiam să accept asta. De ce nu-mi spusese Luca despre asta?

— Când au luat decizia?

— Cu câteva săptămâni în urmă, chiar înainte de a veni eu în vizită.

Inima mi s-a strâns. Luca se culcase cu mine, mă făcuse să am încredere în el şi să îl iubesc, şi nu se deranjase să îmi spună că sora mea era vândută fratelui său.

— Nu pot să-l cred! am şoptit aspru, căci Romero mă privea prin geam, ridicându-se deja de pe canapea. Am să-l omor. El ştie cât de mult te iubesc. Ştie că nu aş fi permis asta. Aş fi făcut orice ca să împiedic înţelegerea.

Gianna a tăcut la celălalt capăt al firului.

— Nu intra în belele din cauza mea. Oricum e prea târziu. New York şi Chicago au bătut palma în privinţa asta. Este o afacere încheiată, iar Matteo nu mă va lăsa să scap din ghearele lui.

— Vreau să te ajut, dar nu ştiu cum.

— Te iubesc, Aria. Singurul lucru care mă opreşte să îmi tai venele acum este faptul că ştiu că mariajul meu cu Matteo înseamnă că voi trăi în New York cu tine.

Frica mi-a zdrobit inima.

— Gianna, eşti cea mai puternică persoană pe care o cunosc. Promite-mi că nu vei face vreo prostie. Dacă te răneşti, n-aş putea trăi cu mine însumi.

— Eşti mult mai puternică decât mine, Aria. Eu am o gură mare şi un curaj de suprafaţă, dar tu eşti rezistentă. Te-ai căsătorit cu Luca, trăieşti cu un bărbat ca el. Nu cred că eu aş fi putut să o fac. Nu cred că pot.

— Ne vom descurca, Gianna.

Uşile liftului s-au deschis şi Luca a păşit în apartamentul nostru. Ochii lui au sărit de la Romero la mine, cu sprâncenele împreunate.

— Este aici. O să te sun mâine.

Am închis în timp ce furia mocnea în mine. Nu am crezut că aş fi putut să-l mai urăsc vreodată pe Luca, nici măcar pentru o clipă, dar în secunda aceea voiam să-l rănesc. Am intrat înăuntru cu furie, cu mâinile strânse în pumni în timp ce mă îndreptam spre Luca. El nu a mişcat niciun muşchi, doar se uita la mine cu o privire calmă. Acel calm mi-a alimentat furia mai mult decât orice altceva. Nu ştiam sigur ce credea el că voi face, dar nu un atac, asta era evident din reacţia lui. Pumnii mei i-au lovit pieptul cât de tare au putut. Şocul a străfulgerat faţa lui Luca, întregul lui corp explodând de tensiune. Cu coada ochiului l-am văzut pe Romero făcând un pas în direcţia noastră, evident nesigur dacă trebuia să intervină. El era garda mea de corp, dar Luca era şeful lui. Bineînţeles, Luca nu a avut probleme în a se descurca cu mine. După o clipă, mi-a prins ambele încheieturi în mână. Uram faptul că mă putea domina atât de uşor.

— Aria, ce...

Nu a apucat să termine, pentru că mi-am ridicat genunchiul în sus şi doar reflexele lui rapide m-au

împiedicat să îmi lovesc ţinta. Plânsului Gianna răsuna în mintea mea, făcându-mă să-mi pierd orice raţiune pe care o mai aveam.

— Ieşi afară, a ordonat Luca cu asprime.

Romero a făcut-o fără să protesteze. Privirea arzătoare a lui Luca a întâlnit-o pe a mea, dar eu trecusem peste orice teamă. Aş fi murit pentru Gianna. Am încercat o altă lovitură şi de data asta am atins punctul sensibil al lui Luca. A mârâit şi m-a împins pe canapea, cu picioarele prinse sub genunchii lui şi cu braţele împinse deasupra capului.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Aria, ce te-a apucat?

M-am uitat urât la el.

— Ştiu despre Gianna şi Matteo, i-am zis, iar apoi mi-am pierdut complet cumpătul şi am început să plâng, cu suspine puternice care îmi răvăşeau corpul.

Luca mi-a eliberat încheieturile mâinilor şi s-a dat în spate pentru ca eu să-mi pot mişca picioarele. Mă privea ca şi cum aş fi fost o creatură pe care nu avea să o înţeleagă niciodată.

— Despre asta este vorba?

Părea neîncrezător.

— Bineînţeles că nu înţelegi, pentru că tu nu ai iubit niciodată pe nimeni mai mult decât propria ta viaţă. Nu ai cum să înţelegi cum e să simţi că ţi se frânge inima la gândul că persoana pe care o iubeşti va fi rănită. Eu aş muri pentru oamenii pe care îi iubesc.

Ochii lui erau duri şi reci în timp ce s-a ridicat în picioare.

— Ai dreptate. Nu înţeleg.

Masca rece era din nou. Nu o mai văzusem îndreptată în direcţia mea de săptămâni întregi.

Mi-am şters ochii şi m-am ridicat şi eu în picioare.

— De ce nu mi-ai spus? Ştiai de săptămâni întregi.

— Pentru că ştiam că nu o să-ţi placă.

Am clătinat din cap.

— Ştiai că m-aş fi supărat pe tine şi nu ai vrut să-ţi distrugi şansele de a mi-o trage.

Nu m-am înroşit, deşi nu folosisem niciodată acest cuvânt. Luca a devenit rigid.

— Bineînţeles că am vrut să ţi-o trag. Dar am avut impresia că ţi-a plăcut partida noastră de futut.

Am vrut să îl rănesc. Era atât de rece. Bineînţeles că întotdeauna fusese vorba de a lua ceea ce era al lui, de a-mi revendica trupul. Nu-i păsa de mine sau de oricine altcineva.

— Şi tu te-ai îngrijorat că nu aş fi fost o actriţă suficient de bună pentru a-i păcăli pe toţi după micul nostru truc din noaptea nunţii. Dar se pare că te-am păcălit chiar şi pe tine, i-am spus şi am lăsat să îmi iasă un râs urât. Te-am făcut să crezi că mi-a plăcut cu adevărat.

Ceva a pâlpâit în ochii lui Luca, ceva care m-a făcut să vreau să-mi retrag cuvintele pentru o clipă, dar apoi gura lui s-a curbat într-un zâmbet crud.

— Nu mă minţi. Mi-am tras-o cu destule târfe ca să recunosc un orgasm când îl văd.

Am tresărit ca şi cum m-ar fi lovit. Tocmai mă comparase cu târfele lui? Am spus cel mai urât lucru la care m-am putut gândi.

— Unele femei chiar au parte de un orgasm când sunt violate. Nu pentru că le face plăcere. Este modul în care corpul lor face faţă.

Pentru mult timp Luca nu a spus nimic. Respira adânc pe nas, pieptul i se umfla şi mâinile i se strânseseră în pumni. Arăta de parcă ar fi vrut să mă omoare pe loc. Apoi s-a întâmplat cel mai înfricoşător lucru: furia i s-a risipit de pe chip. Expresia lui a devenit lipsită de emoţie, iar ochii îi erau reci şi impenetrabili ca oţelul.

— Sora ta ar trebui să fie fericită că Matteo o vrea. Puţini bărbaţi îi suportă vorbăria.

— Doamne, ăsta e motivul, nu-i aşa? am spus cu dezgust. Este pentru că ea i-a spus că nu va pune niciodată mâna pe ea, în ziua aceea la hotel. Lui nu i-a plăcut asta. Nu a putut suporta faptul că ea era imună la farmecul lui înfiorător.

— Ea nu trebuia să-l provoace. Matteo este un vânător hotărât. Obţine ceea ce vrea.

Încă nu vedeam nicio sclipire de emoţie, nici măcar în vocea lui Luca. Era ca şi cum ar fi fost făcut din gheaţă.

— Obţine ceea ce vrea? Nu e vânător dacă o forţează să se căsătorească cerându-i mâna tatălui meu. Asta e laşitate.

— Nu contează. Se vor căsători.

Apoi s-a întors cu spatele la mine, ca şi cum nu conta ce mai aveam de spus.

Luca nu înţelegea. Nu putea. El nu o cunoştea pe Gianna la fel de bine ca mine. Ea nu ar fi intrat în această uniune în linişte, aşa cum o făcusem eu. M-am repezit spre lift.

— Aria, ce mama dracului faci?

Am intrat în lift înainte ca Luca să ajungă la el şi am coborât un etaj mai jos. Am păşit în apartamentul lui Matteo. Practic, era o imagine în oglindă cu al nostru, doar că nu era un duplex. Matteo stătea într-un fotoliu, ascultând un fel de muzică rap de rahat când m-a văzut. S-a ridicat, privindu-mă cu precauţie în timp ce venea spre mine.

— Ce cauţi aici?

Mi-am împins palmele în pieptul lui când s-a oprit în faţa mea.

— Ia-ţi propunerea înapoi. Spune-i tatălui meu că nu o vrei pe Gianna.

Matteo a râs.

— De ce aş face-o? O vreau pe ea. Întotdeauna obţin ceea ce vreau. Gianna nu ar fi trebuit să se joace cu băieţii mari.

M-am pierdut cu firea şi i-am tras o palmă peste faţă. Temperamentul meu italian stupid. De obicei îl stăpâneam, cel puţin mai bine decât ceilalţi fraţi ai mei, dar nu şi astăzi. M-a prins de braţ, m-a împins înapoi astfel încât coloana mea vertebrală s-a ciocnit dureros de perete şi m-a prins între acesta şi corpul lui. Am tras adânc aer în piept.

— Eşti norocoasă că eşti soţia fratelui meu.

Liftul a scos un sunet când s-a oprit şi uşile s-a deschis.

— Dă-i drumul, a mârâit Luca, venind spre noi.

Matteo s-a dat imediat înapoi şi mi-a oferit un zâmbet rece.

Luca s-a apropiat de mine, cu ochii scanându-mi corpul înainte de a se confrunta cu fratele său. — Nu vei mai face asta din nou.

— Atunci învaţ-o bunele maniere. Nu o voi lăsa să mă lovească din nou.

Să mă înveţe bunele maniere? Căsătoria lui cu Gianna avea să se sfârşească într-o catastrofă totală.

Vocea lui Luca a coborât o octavă.

— Nu te vei mai atinge de soţia mea, Matteo. Eşti fratele meu şi aş încasa un glonţ pentru tine, dar, dacă mai faci asta, va trebui să trăieşti cu consecinţele.

Erau faţă în faţă şi, pentru o clipă, m-am temut că îşi vor scoate cuţitele şi se vor bate între ei. Nu asta fusese intenţia mea. Ştiam cât de mult ţinea Luca la fratele său, mai mult decât îi păsa de mine, oricum. Matteo era singura persoană în care Luca avea încredere. Pentru o vreme am crezut că eu aş fi putut fi acea persoană, dar dacă ar fi fost aşa, ziua de azi ar fi decurs foarte diferit. Ştiam că protecţia lui era un joc de putere şi nu era vorba de emoţii. Atingându-mă, Matteo îşi arătase lipsa de respect faţă de Luca şi, bineînţeles, Luca nu putea lăsa să treacă asta cu vederea.

— Nu o să te mai lovesc, Matteo, am rostit, deşi cuvintele aveau un gust amar în gura mea. Nu ar fi trebuit să o fac.

Amândoi bărbaţii s-au întors spre mine surprinşi. Matteo şi-a relaxat corpul. Luca nu a făcut-o.

— Îmi pare rău dacă te-am rănit sau te-am speriat, mi-a spus Matteo.

Nu mi-am putut da seama dacă vorbea serios sau nu. Avea o mască lipsită de emoţii, la fel ca şi fratele său.

— Nu ai făcut-o.

Luca a zâmbit rece, apoi s-a apropiat de mine şi m-a lipit de el cu posesivitate. Ochii noştri s-au întâlnit şi, ca şi cum şi-ar fi amintit cuvintele noastre de mai devreme, zâmbetul i-a dispărut şi buzele i s-au strâns într-o linie subţire. Nu mi-a dat drumul, dar strânsoarea lui asupra mea a slăbit.

M-am îndepărtat de el, neputând să-i mai suport expresia, şi mi-am întors privirea spre Matteo.

— Nu te căsători cu Gianna, am încercat din nou, iar strânsoarea lui Luca pe talia mea s-a înăsprit în semn de avertisment.

L-am ignorat.

— Ea nu vrea să se mărite cu tine.

— Nici tu nu ai vrut să te căsătoreşti cu Luca şi totuşi, iată-te aici, a spus Matteo cu zâmbetul lui de rechin.

— Gianna nu este ca mine. Nu se va împăca cu o căsătorie aranjată.

Luca şi-a lăsat mâna de pe talia mea.

— Va deveni soţia mea în momentul în care va împlini optsprezece ani. Nicio putere din acest univers nu mă va opri să o fac a mea.

— Mă dezgusţti. Toţi mă dezgustaţi, am spus.

Spunând asta, am păşit înapoi în lift. Luca nu m-a urmat. Nici măcar nu s-a uitat la mine să vadă dacă mă întorceam la apartamentul nostru. Ştia că nu mă voi duce nicăieri. Chiar dacă aş mai fi vrut să fug, nu puteam. Inima mea îi aparţinea lui, chiar dacă el nu avea o inimă pe care să mi-o poată oferi la rândul său.

capitolul 16

M-am învârtit și m-am răsucit, fără să pot adormi. Nu mai eram obișnuită să fiu singură în pat. Chiar dacă Luca și cu mine abia ne vorbiserăm în ultimele trei zile de la cearta noastră și nu făcuserăm sex, mereu ajungeam unul în brațele celuilalt în timpul nopții. Bineînțeles, în momentul în care ne trezeam, ne îndepărtam. Îmi lipsea apropierea lui Luca. Mi-era dor să vorbesc cu el, îmi lipseau sărutările lui, atingerea lui, limba lui fierbinte între picioarele mele. Am suspinat în timp ce mă excitam tot mai tare. Nu voiam să cedez. Oricum, cât mai putea Luca să reziste fără sex?

Și dacă nu o făcea? Dacă i-o trăgea din nou lui Grace? Se presupunea că era în Anglia, dar cine știa dacă era adevărat? Sau poate că găsise o nouă femeie cu care să și-o tragă. M-am uitat la ceas. Era aproape două dimineața. O greutate apăsătoare s-a așezat pe pieptul meu. Oare Luca renunțase atât de ușor la căsnicia noastră?

De ce nu? Obţinuse ceea ce îşi dorise. Îmi revendicase trupul. Nu era ca şi cum aş fi fost singura persoană care

O bubuitură a răsunat la parter, urmată de voci grave. Romero era unul dintre ei, celălalt era Luca. M-am dat jos din pat şi am ieşit repede din dormitor în cămaşă de noapte. Am îngheţat pe scări. Luminile erau stinse, dar luna şi zgârie-norii din jur îmi ofereau suficientă lumină pentru a vedea ce se întâmpla. Luca îl ţinea strâns de gât pe Romero. Am mai făcut un pas spre ei şi ochii lui Luca s-au îndreptat spre mine, furioşi şi sălbatici. Monstrul se întorsese. Braţele îi erau acoperite de sânge. Romero a încetat să se mai zbată când şi-a dat seama că Luca era prea puternic.

— Niciodată nu aş trăda Familia, a spus Romero înecându-se, apoi a tuşit. Eu sunt loial. Aş muri pentru tine. Dacă aş fi fost un trădător, Aria nu ar mai fi fost aici, în siguranţă şi nevătămată. Ar fi fost în mâinile celor din Bratva.

Luca şi-a slăbit strânsoarea şi Romero a căzut în genunchi, gâfâind după o gură de aer. Am coborât treptele rămase, ignorându-l pe Romero care dădea din cap spre mine să nu o fac. Ce se întâmpla? Luca nu fusese niciodată atât de dezlănţuit.

—Afară, acum! A răcnit la Romero.

Când cel din urmă nu s-a mişcat, Luca l-a apucat de guler şi l-a târât până în lift. Înainte ca uşile să se închidă, privirea îngrijorată a lui Romero s-a oprit asupra mea. Luca a băgat un cod în panoul de lângă lift care îl scotea din funcţiune şi împiedica oamenii să intre

în apartamentul nostru, apoi s-a întors spre mine. Nu doar braţele, ci şi cămaşa lui pe abdomen era plină de sânge. Nu am văzut nicio gaură de glonţ în cămaşa sau în pantaloni.

— Eşti bine? am spus, dar chiar şi şoapta mea părea prea tare în liniştea aceea.

M-am apropiat încet de Luca, în timp ce ochii lui îmi urmăreau mişcările aşa cum un tigru ar urmări antilopele. O strălucire ciudată, plină de emoţie, m-a cuprins. În ciuda a ceea ce văzusem, ştiam că Luca nu mi-ar fi făcut rău cu adevărat. Când am ajuns aproape

Luca s-a repezit la mine, izbindu-şi buzele de ale mele. Am gemut, iar el şi-a împins limba în gura mea. Mi-a sfâşiat cu mâinile cămaşa de noapte, smulgând-o de pe corpul meu. Când aceasta a zburat pe jos, mi-a smuls chiloţii subţiri din dantelă. Privirea lui flămândă a călătorit peste mine, apoi m-a izbit de el şi m-a muşcat de gât, apoi de sfârc. Am gâfâit de durere şi de excitare. Trebuia să fi fugit, aşa cum îmi spusese Luca cu mult timp în urmă, dar această latură a lui chiar mă excita, iar dorinţa mea vorbea mai tare decât frica, chiar şi atunci când Luca m-a împins spre canapea şi m-a aplecat peste spătar. Mâna lui m-a ţinut de gât în timp ce pe cealaltă şi-a strecurat-o între faldurile mele. A împins două degete în mine şi m-a găsit umedă şi dornică. Am eliberat o respiraţie aspră în timp ce pereţii mei se strângeau cu putere în jurul degetelor lui. Le-a scos. L-am auzit deschizându-şi cureaua şi desfăcându-şi pantalonii, iar eu am tremurat de frică şi de dorinţă.

Luca m-a muşcat de o fesă, apoi de talie şi de omoplat, înainte de a se înfige cu totul în mine fără avertisment.

Am ţipat, dar Luca nu a ezitat. Şi-a apăsat pieptul pe spatele meu în timp ce mă ţinea captivă cu un braţ petrecut în jurul pieptului meu, apoi a început să mă pătrundă tare şi repede. Mi-am muşcat buza. Mă durea, dar mă simţeam şi bine. De fiecare dată când se înfigea în mine, atingea un punct adânc miezul meu care îmi trimitea scântei de plăcere prin tot corpul. Luca s-a aplecat mai jos, cu respiraţia fierbinte lipită pe gâtul meu, frecându-şi degetele peste clitorisul meu. Am scâncit, am gâfâit şi am gemut. Am simţit cum tensiunea creştea. Respiraţia greoaie şi mârâiturile lui Luca mă excitau şi mai tare. Degetele lui mi-au răsucit sfârcul aproape dureros şi m-a muşcat din gât, iar stelele au erupt în faţa ochilor mei în timp ce eu am explodat. I-am strigat numele lui Luca din nou şi din nou, în timp ce tremuram în urma orgasmului meu, dar el nu a încetinit. S-a înfipt în mine cu putere şi rapiditate, degetele lui pe clitorisul meu fiind necruţătoare, în timp ce respiraţia îi devenea greoaie, iar apoi am juisat din nou, spulberându-mă într-o mie de bucăţele de plăcere. Picioarele mi-au cedat, dar Luca m-a prins cu trupul său de spătar. Cu un mârâit, m-a apucat de şolduri şi m-a futut şi mai tare. Mâine aveam să am vânătăi dureroase, dar nu mă puteam convinge să-mi pese. Când s-a cutremurat lipit de mine şi m-a muşcat de cealaltă parte a gâtului, am atârnat inertă pe canapea. Eram prea epuizată să mai pot face ceva, în timp ce el şi-a dat drumul în mine.

Am crezut că s-a terminat, dar Luca m-a ridicat de pe spătar şi m-a întins pe podea. Mi-a depărtat picioarele cât mai mult posibil. Eram hipersensibilă şi nu aveam cum să am un nou orgasm, dar ochii lui Luca m-au fixat cu intensitate. Mi-a prins încheieturile mâinilor şi mi-a împins braţele deasupra capului, apoi şi-a frecat două degete de-a lungul pliurilor mele, înainte şi înapoi, înainte de a-mi înconjura deschizătura şi de a le strecura centimetru cu centimetru în mine. Ochii mi s-au dat peste cap în timp ce el mă pătrundea cu degetele într-un mod chinuitor de lent. Pereţii mi s-au strâns în jurul degetelor lui şi auzeam sunete pe care nu le recunoşteam venind din străfundul gâtului meu. Nu mi-a atins clitorisul, doar mi-a tras-o cu degetele cu o privire intensă pe chip.

— Şi asta este o nenorocită de minciună? m-a întrebat dur, în timp ce şi-a îndoit degetele în mine făcându-mă să gâfâi de plăcere. Spune-mi, Aria! Spune-mi că îţi place la fel de mult pe cât îmi place mie.

Disperarea din vocea lui m-a speriat. Şi-a îndoit din nou degetele şi am gemut.

— Da, Luca. Îmi place!

Mi-a frecat clitorisul cu degetul mare şi m-am arcuit de la pământ, dar el şi-a îndepărtat degetul mare în ciuda mârâitului meu de protest şi a continuat să mă pătrundă cu degetele.

— Deci ai minţit? De ce?

Mă făcea să înnebunesc de nevoie. Voiam să-mi atingă clitorisul, voiam să mă atingă cu degetul mai repede, voiam să mi-o tragă.

— Da, am mințit!

M-am zvârcolit în strânsoarea sa, vrând să-mi eliberez mâinile pentru a ajunge la scula lui. Deja i se întărea și voiam să-l conving să înceteze tortura mea, dar era prea puternic și de neclintit.

— De ce? a mârâit el.

Degetele lui s-au oprit și am mi-a venit să urlu de frustrare.

— Am mințit pentru că urăsc faptul că te iubesc, pentru că urăsc faptul că poți să mă răneşti fără să mă atingi cu un deget, pentru că mă urăsc pe mine însămi pentru că te iubesc chiar dacă tu nu mă vei iubi niciodată înapoi.

Luca mi-a eliberat încheieturile mâinilor, cu privirea întunecată și confuză. Nu voiam să vorbesc. M-am întins spre scula lui și i-am strâns-o cu putere.

— Acum trage-mi-o.

M-a apucat de picioare și m-a tras spre el, tălpile mele lipindu-se de umerii lui, apoi a intrat în mine dintr-o singură lovitură puternică și am juisat în jurul său, mușchii mei strângându-se în jurul mădularului lui atât de tare, încât el a mârâit. Mi-a tras-o și mai tare, iar eu am zgâriat podeaua din lemn cu degetele în timp ce ochii mi s-au strâns cu putere. M-am destrămat din cauza plăcerii și a emoției. Spatele meu se freca de podeaua dură, mă durea peste tot și picioarele îmi erau înțepenite, dar am juisat din nou când Luca și-a dat drumul, apoi am leșinat.

Mă durea tot corpul. Am gemut când m-am mişcat şi mi-am dat seama că stăteam întinsă în patul nostru. Luca probabil că mă adusese sus aseară. Ochii mi s-au deschis şi l-am găsit pe Luca uitându-se la mine cu o privire ciudată.

— Ce am făcut? m-a întrebat într-o şoaptă aspră.

M-am încruntat, apoi m-am uitat în jos la mine. Păturile erau trase înapoi, dezvăluindu-mi tot corpul, cât şi dovada acţiunilor de aseară. Aveam vânătăi în formă de degete pe şolduri şi pe încheieturi. Gâtul şi umerii îmi erau sensibili acolo unde Luca mă marcase, iar interiorul coapselor mele era roşu din cauza frecării. Eram un dezastru. M-am ridicat în fund şi am tresărit din cauza durerii ascuţite dintre picioare. Cu toate acestea, nu am găsit în mine niciun regret. Nu voiam să fie mereu la fel de dur, dar din când în când ar fi fost o schimbare plăcută de ritm.

— Aria, te rog să-mi spui. Am...?

I-am căutat ochii, încercând să-mi dau seama despre ce vorbea. Ura de sine i-a fulgerat chipul, iar apoi mi-am dat seama ce gândea.

— Nu-ţi aminteşti?

— Îmi amintesc frânturi şi bucăţi. Îmi amintesc că te-am ţinut la pământ.

Vocea lui s-a frânt. Nu mă atingea. De fapt, stătea pe marginea patului, cât mai departe de mine. Părea epuizat şi distrus.

— Nu m-ai rănit.

Ochii lui s-au îndreptat spre vânătăi.

— Nu mă minţi.

Am îngenuncheat şi m-am apropiat de el chiar şi atunci când s-a încordat tot.

— Ai fost un pic mai dur decât de obicei, dar mi-am dorit-o. Mi-a plăcut.

Luca nu a spus nimic, dar mi-am dat seama că nu mă credea.

— Nu, serios, Luca, i-am zis şi i-am sărutat obrazul, apoi mi-am coborât vocea. Am avut orgasm de cel puţin patru ori. Nu-mi amintesc exact totul. Am leşinat din cauza supraîncărcării senzoriale.

Uşurarea a îndepărtat o parte din întunericul de pe chipul lui Luca, dar am fost surprinsă că nu m-a tachinat pentru comentariul meu.

— Nu înţeleg ce te-a apucat. L-ai atacat chiar şi pe Romero.

— Tatăl meu este mort.

Am tresărit.

— Ce? Cum?

— Noaptea trecută. Lua cina la un mic restaurant din Brooklyn când un lunetist i-a tras un glonţ în cap.

— Dar mama ta vitregă?

— Ea nu era acolo. Era cu amanta lui. Şi ea a fost împuşcată, probabil pentru că Bratva a crezut că este soţia lui. Cineva trebuie să le fi spus unde să-l găsească. Foarte puţini oameni ştiau că s-a dus acolo. Era deghizat. Nimeni nu l-ar fi putut recunoaşte. Trebuie să fie un trădător printre noi.

capitolul 17

Cerul de deasupra New York-ului era plin de nori grei, dar nu ploua. Era potrivit pentru această ocazie. Pentru înmormântarea lui Salvatore Vitiello, elita din New York și Familie, precum și cei mai importanți membri ai organizației din Chicago s-au adunat la cimitir. Perimetrul din jurul acestuia fusese închis, iar majoritatea soldaților mafiei newyorkeze făceau de pază pentru a se asigura că Bratva nu deranja funeraliile. O adunare a celor mai importanți membri atât din New York, cât și din Chicago, în acest moment, reprezenta un risc, dar aducerea respectului față de Capo dei Capi era mai importantă.

Luca stătea înalt și stoic lângă mormântul tatălui său. Era acum noul Capo și nu putea să arate nici măcar o urmă de slăbiciune, nici măcar după moartea tatălui său. Luca și tatăl său nu fuseseră apropiați în sensul tradițional al cuvântului, dar pierderea unui părinte, oricât de crud și de rece ar fi fost acesta, făcea întotdeauna o gaură în tine.

Puteam spune că mulţi dintre bărbaţii mai în vârstă din Familia se uitau spre Luca cu o privire calculată. Luca nu dădea niciun indiciu că observa, dar era cu siguranţă un act. Acesta era cel mai periculos moment, atât de curând după ce ajunsese la putere. Nu-l cunoscusem prea bine pe Salvatore Vitiello şi nu-mi părea rău pentru asta. Pentru mine, înmormântarea a însemnat un singur lucru: am avut şansa de a-mi revedea familia.

Gianna, Fabi şi Lily stăteau alături de tata şi de mama printre invitaţii de la Outfit din Chicago. Ajunseseră în această dimineaţă şi abia aşteptam să petrec ceva timp cu ei. Fiecare invitat îi strângea mâna lui Luca, îl bătea pe umăr şi îi spunea câteva cuvinte de alinare, majoritatea minciuni. Câţi dintre aceşti oameni aşteptau o şansă de a smulge puterea din mâinile lui Luca?

Când a fost rândul tatălui meu, a trebuit să mă abţin să nu-l atac pentru că a fost de acord să o căsătorească pe Gianna cu Matteo. În schimb, am strâns din dinţi şi i-am oferit un zâmbet rece. Gianna a evitat intenţionat privirea lui Matteo. Slăbise şi mi s-a rupt inima s-o văd atât de deznădăjduită.

M-am bucurat când înmormântarea s-a terminat. Bărbaţii aveau o întâlnire programată pe seară pentru a discuta despre ameninţarea crescândă a ruşilor. În lumea noastră nu era timp să plângem morţii prea multă vreme. Chicago şi New York trebuiau să găsească o modalitate de a-i opri pe Bratva înainte ca un alt Capo să-şi piardă viaţa. Şi acela ar fi fie Luca, fie Dante Cavallaro.

Luca a vrut să plec din New York, aşa că m-a trimis la conacul familiei Vitiello din Hamptons. Gianna, Lily şi Fabi au avut voie să mă însoţească pentru o noapte, înainte de a pleca în seara următoare spre Chicago. Am avut sentimentul că tata spera că o voi face pe Gianna să accepte căsătoria aranjată cu Matteo. Petrecerea de logodnă era planificată pentru începutul lui noiembrie, aşa că Gianna nu avea prea mult timp la dispoziţie pentru a se împăca cu ideea. Mama a rămas cu tata în Manhattan, dar l-au trimis pe Umberto cu noi. El, Cesare şi Romero trebuiau să ne ţină în siguranţă.

Am ajuns la conac în jurul cinei, iar personalul pregătise deja masa pentru noi. Inima mi s-a umplut de fericire în timp ce Lily, Fabi, Gianna şi cu mine ne-am aşezat în jurul mesei lungi, dar a fost diminuată de faptul că cele trei gărzi de corp ale noastre discutau cu voce scăzută despre ameninţarea rusă, cât şi de refuzul Giannei de a mânca mai mult de două îmbucături. Nu voiam să discut despre logodna ei cu Matteo fiind lumea de faţă. Mai târziu, când aveau să se ducă la culcare, Gianna şi cu mine urma să avem suficient timp pentru asta.

Fabi a fost singurul care a întreţinut conversaţia în partea noastră de masă, în timp ce îmi povestea entuziasmat despre colecţia de cuţite pe care i-o dăduse tata. Lily era ocupată să se furişeze cu priviri admirative la Romero, care era complet nepăsător la atenţia ei insistentă.

După cină, ne-am mutat pe terasa acoperită, cu vedere la ocean. Cerul nopții de aici strălucea plin de stele. În New York, rareori puteai să le vezi. Cesare plecase să facă Dumnezeu știa ce, probabil să verifice sistemul de securitate, iar Umberto și Romero se instalaseră în sufragerie; de acolo ne puteau urmări fără să ne audă conversația. Fabi stătea ghemuit lângă Lily, dormind adânc, în timp ce aceasta tasta ceva pe telefon, verificându-l din când în când pe Romero.

— Vrei să vorbim? i-am șoptit Giannei care stătea lângă mine, cu picioarele strânse la piept.

A clătinat din cap. Am simțit că între noi se crease o ruptură de când primise vestea despre logodna ei și nu știam de ce.

— Gianna, te rog.

— Nu e nimic de discutat.

— Poate că nu e atât de rău pe cât crezi.

Mi-a aruncat o privire neîncrezătoare, dar am continuat să vorbesc.

— Când am aflat că trebuie să mă căsătoresc cu Luca, am fost îngrozită, dar m-am împăcat cu ideea. Luca și cu mine ne înțelegem mai bine decât am crezut că este posibil.

Gianna s-a holbat.

— Eu nu sunt ca tine, Aria. Tu ești dornică să-i faci pe plac, să faci tot ce spune el. Eu nu sunt așa. Eu nu o să mă supun nimănui.

Am tresărit. Gianna nu mă atacase niciodată în felul acesta.

A sărit în picioare. Am încercat să o prind de braţ, dar s-a scuturat de atingerea mea.

— Lasă-mă în pace. Nu pot vorbi cu tine acum.

S-a răsucit pe călcâie şi a plecat furioasă spre plajă. Am rămas în picioare, nesigură dacă ar trebui să o urmez, dar ştiam că nu m-ar fi ascultat când era în starea aceea. Umberto a păşit afară, dar am ridicat o mână.

— Nu, las-o câteva minute. E supărată.

Umberto a dat din cap, apoi ochii lui s-au îndreptat spre Fabi.

— Ar trebui să-l duc în pat.

Eram pe punctul de a-l aproba când o alarmă asurzitoare a spart liniştea, dar s-a oprit câteva secunde mai târziu. Fabi avea ochii mari în timp ce se agăţase de Lily, amândoi se uitau la mine ca şi cum aş fi ştiut ce se întâmpla. Romero a năvălit spre noi, cu două pistoale scoase, când un punct roşu a apărut pe fruntea lui Umberto. Am strigat, dar era prea târziu. S-a auzit o împuşcătură şi capul lui Umberto s-a dat pe spate, sângele sărind peste tot. Lily a început să ţipe, iar eu tot nu mă puteam mişca. M-am uitat fix la ochii morţi ai lui Umberto. Un om pe care îl cunoscusem toată viaţa. Romero s-a aruncat spre mine şi am aterizat la pământ în timp ce un al doilea glonţ a spulberat uşa de sticlă, aruncând cioburi în aer.

— Ce se întâmplă? am ţipat, panica zguduindu-mi corpul.

— Bratva, a fost tot ce a spus Romero, în timp ce m-a tras spre sufragerie.

M-am zbătut împotriva lui. Lily şi Fabi se încolăciseră lângă un fotoliu, tot în raza de acţiune a lunetistului.

— Ia-i de acolo!

Dar Romero mi-a ignorat comanda şi era prea puternic pentru mine. M-a împins într-un perete din interiorul sufrageriei, degetele lui strângându-mi tare pielea, în timp ce ochii îi erau duri şi sălbatici.

— Rămâi aici. Nu te mişca.

— Lily şi Fabi, am spus dintr-o suflare.

A dat din cap, apoi s-a ferit şi s-a grăbit să iasă afară. Tremuram toată. Romero s-a întors cu sora şi fratele meu, care se agăţau cu disperare de el. Mi-am înfăşurat strâns braţele în jurul lor în momentul în care au fost lângă mine. Şi apoi lumea mea s-a prăbuşit.

— Gianna, am şoptit.

Romero nu m-a auzit. Urla în telefon.

— Unde? Câţi?

Faţa lui a pălit.

— La dracu'!

S-a întors spre mine, iar expresia lui mi-a strâns stomacul.

— Ruşii sunt pe proprietate. Sunt prea mulţi pentru noi. O să te duc în camera de panică de la subsol, unde vom aştepta până vin întăririle.

M-a apucat de braţ, dar m-am retras.

— Du-i pe Fabi şi pe Lily acolo. Trebuie s-o avertizez pe Gianna.

— Tu eşti responsabilitatea mea, a şuierat Romero.

Undeva în casă s-a spart un geam şi s-au auzit împuşcături.

— Nu-mi pasă. Nu vreau să vin cu tine. Vei face cum îţi spun eu! Du-i în camera de panică. Dacă li se întâmplă ceva lui Lily sau Fabi, mă voi sinucide, şi nimic din ce vei face tu, Luca sau oricine altcineva pe lume nu va schimba asta. Vreau să îi protejezi. Să-i ţii în siguranţă. Asta e tot ce contează pentru mine.

— Ar trebui să vii cu noi.

Am clătinat din cap.

— Trebuie să o găsesc pe Gianna.

— Luca o să ajungă în curând.

Ştiam că nu era adevărat.

— Du-te acum!

Ne-am holbat unul la celălalt, apoi, în cele din urmă, s-a întors spre fraţii mei.

— Staţi cât mai jos şi urmaţi-mi ordinele!

Voci bărbăteşti au strigat ceva în rusă, apoi s-au tras mai multe focuri de armă. Cesare nu avea să-i poată ţine la distanţă prea mult timp, dacă numărul de voci era un indiciu.

Romero a întins o armă spre mine. Am apucat-o, apoi m-am ferit şi am fugit afară. Sângele lui Umberto acoperea dalele de piatră, dar nu m-am uitat la cadavrul lui. M-am grăbit pe pantă, spre golf când, am observat că îmi vibra telefonul. L-am scos şi l-am apăsat la ureche în timp ce o căutam pe Gianna pe plajă.

— Aria? a răsunat vocea îngrijorată a lui Luca. Eşti în siguranţă?

— L-au ucis pe Umberto, a fost primul lucru care mi-a ieşit pe gură.

— Unde eşti?

— O caut pe Gianna.

— Aria, unde e Romero? De ce nu te duce în camera de panică?

— Trebuie să o găsesc pe Gianna.

— Aria, Luca a sunat disperat. Bratva te vrea pe tine. Du-te în camera de panică. Eu iau elicopterul. Ajung acolo în douăzeci de minute. Sunt deja pe drum.

Lui Luca i-ar fi luat mai mult de douăzeci de minute chiar şi cu un elicopter şi nu putea lua cu el toţi oamenii săi, aşa că nu se putea spune cât timp îi va lua să se lupte pentru a intra în conac. Exista posibilitatea ca el să eşueze.

Gianna a venit în fugă spre mine, cu ochii mari.

— Nu mai pot vorbi, am şoptit.

— Aria...

— Ce se întâmplă? a întrebat Gianna, în timp ce s-a împiedicat când a ajuns la mine.

— Bratva.

Am tras-o spre pontonul unde era ancorată barca. Ar fi fost mai sigur să ne ascundem acolo decât să ne întoarcem înăuntru şi să căutăm camera de panică. Scândurile docului au scârţâit sub greutatea noastră în timp ce ne-am îndreptam spre barcă. Dar apoi ţipătul lui Lily a străpuns noaptea şi am încremenit. Gianna şi cu mine am schimbat o privire. Fără un cuvânt, ne-am întors şi ne-am grăbit înapoi spre casă.

Inima mi-a bătut cu putere în piept când am ajuns pe terasă. Sufrageria era pustie. Am îngenuncheat lângă Umberto şi i-am luat cuţitele, chiar dacă tremuram. I-am dat unul dintre ele Giannei şi am pus briceagul în buzunarul de la spate.

— Haide, am şoptit.

Nici măcar nu eram sigură ce aveam de gând să facem odată ce aveam să întrăm în casă. Trăsesem o singură dată cu o armă şi mânuisem un cuţit doar atunci când mă antrenasem cu Luca, iar asta nu era suficient într-o luptă împotriva mafioţilor ruşi. Cu toate acestea, am ştiut că nu voi putea trăi cu mine însumi dacă nu aveam să-i găsesc pe Lily şi Fabi.

Gianna şi cu mine ne-am strecurat înăuntru. Era întuneric. Cineva probabil stinsese luminile în toată casa. Mi-am ţinut respiraţia, dar era o linişte terifiantă. M-am apropiat de uşa care ducea în hol când un braţ m-a prins brusc înconjurându-mi talia. Am ţipat, m-am zbătut, am încercat să înclin arma spre atacatorul meu, dar acesta mi-a răsucit încheietura mâinii. Durerea mi-a străbătut braţul şi arma mi-a căzut dintre degete. Gianna a suspinat în spatele meu, iar eu am lovit cu piciorul. O voce groasă mi-a răcnit în rusă. O, Doamne!

Piciorul meu s-a ciocnit de tibia lui. M-a împins, dar înainte să-mi recapăt echilibrul, pumnul lui s-a ciocnit de buzele mele. Vederea mi s-a înnegrit şi am căzut în genunchi în timp ce sângele îmi umplea gura şi mi s-a scurs pe bărbie, gustul cald şi sărat urcându-mi bila în gât.

Degetele lui mi s-au răsucit în păr şi am fost trasă în picioare, în timp ce am ţipat din cauza durerii din scalp. Atacatorului meu nu-i păsa. Luminile s-au aprins în timp ce mă trăgea de păr spre hol. Am putut să o văd pe Gianna în braţele unui alt bărbat înalt. Corpul ei era moale, o vânătaie formându-se deja pe frunte. Am fost aruncată la pământ în faţa unor picioare îmbrăcate în blugi şi am aruncat rapid o privire spre o faţă plină de semne şi o pereche de ochi albaştri, reci.

— Cum te cheamă, târfă? m-a întrebat într-o engleză puternic accentuată.

Oare nu mă recunoştea? Presupun că arătam diferit cu faţa plină de sânge. M-am uitat înapoi la el cu sfidare. M-a lovit cu piciorul în stomac şi m-am răsturnat, gâfâind după o gură de aer. — Cum te cheamă?

Ochii mei s-au îndreptat spre un corp din dreapta mea. Cesare. Scotea sunete gâlgâitoare, strângându-se de o rană sângerândă din stomac. Nu-i vedeam nicăieri pe Lily, Fabi sau Romero, şi speram că ajunseseră în camera de panică. Măcar ei să fi supravieţuit.

O mână m-a apucat de bărbie şi mi-a smuls capul în sus.

— Îmi spui cum te cheamă sau trebuie să-l pun pe Igor să-i facă rău?

A făcut semn cu capul spre Gianna, care zăcea pe o parte pe podeaua de marmură, clipind ameţită.

— Aria, am spus încet.

— Adică Aria Vitiello? m-a întrebat bărbatul, cu un zâmbet crud.

Am dat din cap. Nu avea rost să neg. A spus ceva în rusă şi bărbaţii au râs. Mi s-a făcut pielea de găină din cauza felului în care se uitau la mine.

— Unde sunt ceilalţi? Umbra ta şi copiii?

Mi-a luat o clipă să-mi dau seama la cine se referea prin umbră.

— Nu ştiu, i-am spus.

Igor a lovit-o cu piciorul pe Gianna, iar ea a ţipat. Ochii ei i-au întâlnit pe ai mei şi am putut vedea că nu voia să spun nimic, dar cum aş fi putut să mă uit cum îi făceau rău?

Voci şi împuşcături s-au auzit de afară. Liderul ruşilor m-a apucat şi mi-a tras cu spatele la pieptul său înainte de a-mi apăsa lama unui cuţit la gât.

Frica mi-a paralizat corpul în timp ce ascultam zgomotul luptei. Am fost târâtă cu spatele mai aproape de sufragerie. Igor o smulgea pe Gianna de păr. Nu părea capabilă să stea în picioare. Un alt mafiot rus a fost aruncat înapoi când un glonţ i-a străpuns gâtul.

— O avem pe soţia ta, Vitiello. Dacă vrei să o mai vezi întreagă, ar fi bine să nu vă mai luptaţi şi să aruncaţi armele.

Luca a intrat, cu câte o armă în fiecare mână, iar Matteo era la un pas în urma lui.

— Aşadar, asta este soţia ta, Vitiello? a spus bărbatul, cu respiraţia fierbinte pe gâtul meu.

M-am zbătut, dar el m-a ţinut într-o strânsoare mortală. Lama mi-a tăiat pielea şi am rămas nemişcată.

Faţa lui Luca era o mască de furie în timp ce se uita fix la răpitorul meu. Matteo a răsucit cuţitele din mâinile

sale de mai multe ori, iar ochii îi alunecau spre forma tremurândă a Giannei de pe pământ. Cesare încetase să mai gâlgâie. Noaptea asta putea foarte bine să se termine cu noi toţi înecându-ne în propriul sânge.

— Dă-i drumul, Vitali, a răcnit Luca.

Vitali m-a apucat de gât.

— Nu prea cred.

Abia puteam să respir în strânsoarea lui, dar nu mă gândeam decât la faptul că eu aş putea să-i pierd pe toţi cei pe care îi iubesc în seara asta. Speram să mă omoare mai întâi pe mine. Nu puteam suporta gândul de a-i vedea pe toţi murind.

— Ai luat ceva ce ne aparţine, Vitiello, iar acum eu am ceva ce îţi aparţine.

Vitali mi-a lins obrazul şi aproape că mi-a venit să vomit.

— Vreau să ştiu unde este.

Luca a făcut un pas înainte, apoi a îngheţat când Vitali a ridicat din nou cuţitul la gâtul meu.

— Lăsaţi armele jos sau îi tai gâtul.

Vitali era prost să creadă că Luca avea să facă asta, dar apoi am privit cu groază cum Luca şi-a aruncat armele pe podea.

— Soţia ta are un gust delicios. Mă întreb dacă are un gust la fel de delicios peste tot.

M-a răsucit astfel încât să fiu cu faţa la el. Respiraţia lui urât mirositoare m-a lovit peste chip. Cu coada ochiului, îl vedeam pe Luca privindu-mă, dar îmi doream să se fi uitat în altă parte. Nu voiam ca el să vadă

asta. Buzele lui Vitali s-au apropiat. Eram sigură că aveam să vomit.

Am încercat să mă las pe spate. A râs urât şi m-a apucat de şold, dar abia am observat, pentru că deplasarea mea făcuse ca briceagul să mi se apese în fund. În timp ce Vitali îşi trasat limba peste bărbia mea, mi-am strecurat mâna în buzunarul de la spate, am scos cuţitul, am eliberat lama şi i-am înfipt-o în coapsă.

A urlat, împleticindu-se înapoi, şi apoi s-a dezlănţuit iadul. Luca a zburat practic prin cameră şi m-a tras la pieptul lui în timp ce i-a tăiat gâtul lui Vitali de la o ureche la alta. Capul bărbatului s-a înclinat pe spate, sângele ţâşnind, apoi corpul lui s-a prăbuşit pe jos. Gloanţele au străbătut aerul, iar ţipetele au umplut camera. Pământul era alunecos din cauza sângelui şi doar strânsoarea fermă a lui Luca pe braţul meu mă ţinea în picioare. Probabil aruncase cuţitul la un moment dat, pentru că trăgea glonţ după glonţ dintr-un pistol negru şi elegant, cu amortizor. Am ridicat o armă care zăcea într-o baltă de sânge. Era alunecoasă în mâna mea, dar greutatea ei era plăcută. Dintr-odată, a apărut şi Romero acolo. Ochii mei au încercat să o găsească pe Gianna, dar ea dispăruse din locul ei de pe podea.

Luca a împuşcat un alt duşman şi s-a aplecat spre arma celui mort în timp ce al său părea să nu mai aibă gloanţe, când unul dintre mafioţii ruşi din dreapta noastră a îndreptat arma spre Luca. Am strigat în semn de avertisment şi, în acelaşi timp, m-am împleticit în faţă, îndreptând arma spre individ şi am tras. Nici măcar nu m-am gândit. Îmi jurasem că nu voi vedea pe nimeni

pe care îl iubeam murind în seara asta, chiar dacă asta însemna să mor eu prima.

Glonţul mi-a nimerit umărul şi lumea mea a explodat de durere. Glonţul meu l-a lovit pe tip în cap şi a căzut la pământ, mort. Luca m-a tras într-o parte, dar vederea mea s-a întunecat.

Când mi-am revenit în fire, Luca mă legăna în braţe. Era linişte în jurul nostru, cu excepţia scâncetelor cuiva. Mi-a luat o clipă să-mi dau seama că erau ale mele, apoi durerea m-a străpuns şi mi-am dorit să fi rămas inconştientă, dar trebuia să ştiu dacă toată lumea era bine.

— Eşti bine? am spus răguşită.

Luca a tremurat în faţa mea.

— Da, a şuierat printre dinţi. Dar tu nu eşti.

Mă apăsa pe umăr. Probabil că asta explica durerea. Spatele şi partea din faţă a cămăşii mele erau îmbibate cu un lichid cald.

— Dar Gianna, Lily şi Fabi? am şoptit, chiar dacă întunericul voia să mă revendice din nou.

— Suntem bine, a răspuns Gianna de undeva.

Părea departe, sau poate că asta era imaginaţia mea. Luca şi-a strecurat mâinile pe sub mine şi s-a ridicat. Am strigat de durere, lacrimile scurgându-mi-se din ochi. Holul era înţesat de oamenii noştri.

— Te voi duce la spital, a spus Luca.

— Luca, i-a zis Matteo în semn de avertisment. Lasă-l pe doctor să se ocupe de asta. El se ocupă de afacerile noastre de ani de zile.

— Nu, a răcnit Luca. Aria are nevoie de îngrijire adecvată. A pierdut prea mult sânge.

Am putut vedea câţiva dintre oamenii lui Luca aruncând o privire spre noi înainte de a se preface că sunt ocupaţi din nou. El era Capo al lor. Nu-şi putea arăta slăbiciunea, nici măcar pentru mine.

— Pot să fac o transfuzie de sânge, a venit o voce groasă şi liniştitoare.

Doctorul. Avea peste 60 de ani, părul alb ca zăpada şi o faţă blândă.

Strânsoarea lui Luca m-a liniştit. M-am agăţat de braţul lui.

— E în regulă, Luca. Lasă-l să aibă grijă de mine. Nu vreau să mă duci la spital. E prea periculos.

Am văzut ezitare în ochii lui Luca, apoi a aprobat încet din cap.

— Urmează-mă!

M-a purtat spre scări, dar mi-am pierdut din nou cunoştinţa.

M-am trezit într-un pat moale, simţindu-mi corpul bătut şi mintea înceţoşată. Mi-am deschis ochii. Gianna stătea lângă mine, dormind. Afară era lumină, aşa că pesemne trecuseră câteva ore. Vânătaia de pe fruntea ei crescuse, dar am presupus că eu arătam mai rău. Eram

singure şi dezamăgirea m-a cuprins. Am încercat să mă ridic şi am fost răsplătită cu o pulsaţie feroce în umăr. Aruncând o privire în jos, am descoperit că partea superioară a braţului şi umărul îmi erau înfăşurate cu bandaje.

Gianna s-a agitat, apoi a afişat un zâmbet de uşurare.

— Te-ai trezit.

— Da, am şoptit eu.

Gura mea se simţea ca şi cum ar fi fost umplută cu vată.

— Luca ţi-a păzit patul aproape toată noaptea, dar Matteo l-a forţat să iasă şi să-l ajute cu mafioţii ruşi pe care i-au prins.

— Au prins câţiva?

— Da, încearcă să extragă informaţii de la ei.

Buzele mi s-au strâmbat, dar nu îmi părea rău pentru ei.

— Tu cum eşti?

— Mai bine decât tine, a spus Gianna, apoi a închis ochii. Îmi pare rău că mi-am vărsat nervii pe tine ieri. M-aş fi urât pentru totdeauna dacă ăsta ar fi fost ultimul lucru pe care ţi l-aş fi spus.

Am clătinat din cap.

— Nu-i nimic.

Ea a sărit de pe pat.

— Mai bine îl anunţ pe Luca că te-ai trezit, altfel îmi va smulge capul.

A dispărut, iar câteva minute mai târziu, Luca a intrat. Stătea în pragul uşii, cu o expresie indescifrabilă

în timp ce privirea lui s-a plimbat peste mine. Apoi s-a apropiat de pat şi mi-a apăsat un sărut pe frunte.

— Ai nevoie de morfină?

Umărul meu se simţea de parcă ar fi luat foc.

— Da.

Luca s-a întors spre noptieră, a luat o seringă şi a strecurat acul în încheietura braţului meu. Când a terminat, a aruncat seringa la gunoi, dar nu mi-a dat drumul la mână. Mi-am împletit degetele cu ale lui.

— Am pierdut pe cineva?

— Câţiva. Cesare şi câţiva soldaţi, a spus el, apoi a făcut o pauză. Şi pe Umberto.

— Ştiu. Am văzut cum a fost împuşcat.

Stomacul mi s-a răscolit violent. Încă părea ireal. Trebuia să-i scriu soţiei lui Umberto o scrisoare, dar pentru asta aveam nevoie de mintea limpede.

— Ce a vrut să spună tipul ăla, Vitali, când a spus că ai ceva care îi aparţinea?

Buzele lui Luca s-au strâns într-o linie subţire.

— Am interceptat una dintre livrările lor de droguri. Dar nu asta e important acum.

— Ce este important atunci?

— Faptul că era să te pierd. Că am văzut cum ai fost împuşcată, a spus Luca cu o voce ciudată, dar expresia chipului său nu dădea nimic de înţeles. Ai noroc că glonţul te-a lovit doar în umăr. Doctorul spune că se va vindeca complet şi vei putea să-ţi foloseşti braţul ca înainte.

Am încercat să zâmbesc, dar morfina mă făcea să mă simt leneşă. Am clipit, încercând să rămân trează. Luca s-a aplecat.

— Să nu mai faci asta niciodată.

— Ce? am întrebat cu o răsuflare.

— Să primeşti un glonţ pentru mine.

capitolul 18

Să fac un duş a fost ca o luptă. A trebuit să-mi acopăr bandajele cu o cască impermeabilă, ceea ce a fost o mare bătaie de cap, dar senzaţia apei calde care spăla sângele şi transpiraţia a meritat. Gianna, Lily şi Fabi plecaseră cu mai puţin de o oră în urmă. Tata insistase ca ei să plece. Nu că ar fi fost mult mai în siguranţă în Chicago. Bratva se apropia şi ea de Outfit. Cel puţin îi avusesem cu mine cu o zi mai mult decât era planificat. Mi-au ţinut de urât în timp ce zăcusem în pat, când Luca trebuise să se ocupe de toate. În calitate de Capo, nu-şi putea abandona soldaţii. Trebuia să le arate că avea un plan de acţiune.

Deja mă simţeam mult mai bine. Poate că era efectul persistent al calmantelor pe care le luasem cu două ore în urmă. Am ieşit din duş şi mi-am pus cu stângăcie chiloţii. Îmi puteam mişca ambele braţe, dar doctorul spusese că trebuia să-mi folosesc braţul stâng cât mai puţin posibil. Îmbrăcarea cămăşii de noapte s-a dovedit a fi mai dificilă. Reuşisem să strecor o bretea peste umărul meu rănit când m-am întors în dormitor,

unde l-am găsit pe Luca aşezat pe pat. S-a ridicat imediat.

— Gata cu afacerile? l-am întrebat.

El a dat din cap. A venit spre mine şi a aşezat a doua bretea la locul ei, apoi m-a condus spre pat şi m-a îndemnat să mă aşez. Nu mai reuşisem să vorbim singuri de la prima noastră conversaţie, iar atunci eram drogată cu morfină.

— Sunt bine, i-am spus din nou, pentru că a părut că avea nevoie să audă asta.

Nu a spus nimic pentru o lungă perioadă de timp înainte de a îngenunchea brusc în faţa mea şi şi-a apăsat faţa pe stomacul meu.

— Aş fi putut să te pierd acum două zile.

Am tremurat.

— Dar nu ai făcut-o.

A privit în sus la mine.

— De ce ai făcut asta? De ce ai încasat un glonţ pentru mine?

— Chiar nu ştii de ce? I-am şoptit.

A devenit foarte nemişcat, dar nu a spus nimic.

— Te iubesc, Luca.

Ştiam că a o spune cu voce tare era un risc, dar cu câteva zile în urmă mă gândisem că voi muri, aşa că asta nu era nimic. Luca şi-a apropiat faţa de a mea şi mi-a mângâiat obrajii.

— Tu mă iubeşti.

A spus-o ca şi cum i-aş fi spus că cerul e verde, că soarele se învârte în jurul pământului sau că focul e rece

la atingere. Ca şi cum ceea ce am spus nu avea sens, ca şi cum nu se potrivea cu viziunea lui despre lume.

— Nu ar trebui să mă iubeşti, Aria. Nu sunt cineva care ar trebui să fie iubit. Oamenii se tem de mine, mă urăsc, mă respectă, mă admiră, dar nu mă iubesc. Eu sunt un ucigaş. Mă pricep să ucid. Probabil mai bun decât la orice altceva, şi nu regret asta. La dracu', uneori chiar îmi place. Ăsta e un om pe care vrei să-l iubeşti?

— Nu e o chestiune de „a vrea", Luca. Nu e ca şi cum aş putea alege să nu te mai iubesc.

A aprobat din cap, ca şi cum asta ar fi explicat multe.

— Iar tu urăşti faptul că mă iubeşti. Îmi amintesc că ai mai spus-o şi înainte.

— Nu, nu mai e aşa. Ştiu că nu eşti un om bun. Am ştiut-o dintotdeauna şi nu-mi pasă. Ştiu că ar trebui. Ştiu că ar trebui să stau trează noaptea urându-mă pe mine însămi pentru că sunt de acord ca soţul meu să fie şeful uneia dintre cele mai brutale şi mai ucigaşe organizaţii criminale din Statele Unite. Dar eu nu sunt de acord. Ce spune asta despre mine?

Am făcut o pauză, privindu-mi mâinile, mâinile care în urmă cu două zile ţinuseră o armă şi degetul care apăsase pe trăgaci fără ezitare, fără o tresărire sau un tremurat.

— Şi am ucis un om, dar nu îmi pare rău. Nici măcar un pic. Aş face-o din nou, am zis şi mi-am ridicat privirea spre Luca. Ce spune asta despre mine, Luca? Sunt o ucigaşă ca şi tine.

— Ai făcut ceea ce trebuia să faci. Merita să moară.

— Niciunul dintre noi nu merită să scape de moarte. Probabil că noi o meritǎm mai mult decât majoritatea.

— Eşti bună, Aria. Eşti nevinovată. Eu te-am forţat să faci asta.

— Nu ai făcut-o, Luca. M-am născut în această lume. Am ales să rămân în această lume.

Cuvintele din ziua nunţii mele mi-au venit în minte. „Să te naşti în lumea noastră înseamnă să te naşti cu sânge pe mâini. Cu fiecare respiraţie pe care o facem, păcatul este gravat mai adânc în pielea noastră."

— Nu ai de ales. Nu ai cum să scapi de lumea noastră. Nici tu nu ai avut de ales când te-ai căsătorit cu mine. Dacă ai fi lăsat glonţul ăla să mă omoare, ai fi scăpat măcar de căsătoria noastră.

— Sunt puţine lucruri bune în lumea noastră, Luca, şi dacă găseşti unul, te agăţi de el cu toată puterea ta. Tu eşti unul dintre acele lucruri bune din viaţa mea.

— Eu nu sunt bun, a spus Luca aproape disperat.

— Nu eşti un om bun, nu. Dar eşti bun pentru mine. Mă simt în siguranţă în braţele tale. Nu ştiu de ce, nici măcar nu ştiu de ce te iubesc, dar te iubesc, şi asta nu se va schimba.

Luca a închis ochii, părând aproape resemnat.

— Dragostea este un risc în lumea noastră şi o slăbiciune pe care un Capo nu şi-o poate permite.

— Ştiu, am spus, chiar dacă mi s-a pus un nod în gât.

Ochii lui Luca s-au deschis brusc, fioroşi şi înflăcăraţi de emoţie.

— Dar nu-mi pasă, pentru că iubirea mea pentru tine este singurul lucru pur din viaţa mea.

Lacrimile mi-au inundat ochii.

— Mă iubeşti?

— Da, chiar dacă nu ar trebui. Dacă duşmanii mei ar şti cât de mult însemni pentru mine, ar face orice ca să pună mâna pe tine, să mă rănească prin tine, să mă controleze ameninţându-te. Bratva va încerca din nou, şi alţii vor încerca şi ei. Când am devenit un Made Man, am jurat să pun Familia pe primul loc, şi am întărit acelaşi jurământ când am devenit Capo dei Capi, chiar dacă ştiam că mint. Prima mea alegere ar trebui să fie întotdeauna Familia.

Mi-am ţinut respiraţia, incapabilă să rostesc un cuvânt. Privirea pe care mi-a aruncat-o aproape că m-a rupt în bucăţi.

— Dar tu eşti prima mea alegere, Aria. Voi da foc lumii dacă va fi nevoie. Voi ucide, voi mutila şi voi şantaja. Voi face orice pentru tine. Poate că dragostea este un risc, dar este un risc pe care sunt dispus să mi-l asum şi, aşa cum ai spus, nu este o alegere. N-am crezut niciodată că voi putea iubi pe cineva aşa, dar m-am îndrăgostit de tine. Am luptat cu ce simţeam, dar este prima bătălie pe care nu m-a deranjat să o pierd.

Mi-am aruncat braţele în jurul lui, plângând, apoi am gemut din cauza junghiului din umăr. Luca s-a tras înapoi.

— Trebuie să te odihneşti. Corpul tău trebuie să se vindece.

M-a pus să mă întind, dar m-am ţinut de braţele lui.

— Nu vreau să mă odihnesc. Vreau să fac dragoste cu tine.

Luca a părut îndurerat.

— Am să te rănesc. Ţi s-ar putea rupe copcile.

Mi-am trecut mâinile pe pieptul lui, pe stomacul lui plat până când i-am atins umflătura din boxeri.

— El este de acord cu mine.

— Întotdeauna o face, dar nu este vocea raţiunii, crede-mă.

Am chicotit, apoi am tresărit când o durere mi-a coborât pe braţ.

Luca încă plutea deasupra mea, dar a clătinat din cap.

— Asta e ceea ce vreau să spun.

— Te rog, am şoptit. Vreau să fac dragoste cu tine. Îmi doresc asta de mult timp.

— Întotdeauna am făcut dragoste cu tine, Aria.

Am înghiţit şi am început să mângâi erecţia lui Luca prin ţesătura subţire. El nu s-a dat înapoi.

— Nu-ţi doreşti asta?

— Bineînţeles că vreau. Era cât pe ce să ne pierdem unul pe celălalt. Nu-mi doresc nimic mai mult decât să fiu cât mai aproape de tine.

— Atunci fă dragoste cu mine. Încet şi delicat.

— Încet şi delicat, a spus Luca cu voce joasă, şi am ştiut că l-am prins.

S-a mutat pe marginea patului şi a început să-mi maseze picioarele şi gambele. Mi-am deschis larg picioarele. Cămaşa mea de noapte s-a ridicat, arătându-i lui Luca chiloţii mei subţiri şi albi. Ochii lui au călătorit

în sus şi ştiam că poate vedea cât de mult îmi doream şi aveam nevoie de asta. Luca a gemut deasupra gleznei mele, apoi şi-a trasat degetele peste piciorul meu, abia atingându-mi pielea, până când mi-a atins miezul cu vârful degetelor. Chiloţii mi s-au lipit de umezeala caldă.

— Tu faci ca „încet" şi „delicat" să fie ceva foarte greu pentru mine. Dacă nu ai fi fost rănită, m-aş fi îngropat în tine şi te-aş fi făcut să-mi strigi numele.

— Dacă n-aş fi fost rănită, aş fi vrut să o faci.

Luca şi-a trecut limba peste glezna mea, apoi mi-a supt uşor pielea.

— A mea.

Apoi mi-a acoperit gambele şi coapsele cu sărutări, spunând „a mea" de nenumărate ori în timp ce-şi făcea drum spre miezul meu. Mi-a strecurat chiloţii în jos, apoi s-a aşezat între picioarele mele şi mi-a sărutat faldurile.

— A mea, a şoptit cu buzele peste carnea mea încinsă.

Mi-am arcuit spatele şi am tresărit imediat de durere.

— Vreau să te relaxezi complet. Nu-ţi încorda muşchii, altfel te va durea umărul, mi-a spus, buzele lui atingându-mă în timp ce vorbea, făcându-mă să mă umezesc de excitare.

— Întotdeauna mă încordez când am orgasm, am spus eu tachinându-l. Şi chiar îmi doresc foarte, foarte mult să am orgasm.

— Vei avea, dar fără să te încordezi.

Nu am spus că mi se părea imposibil. Probabil că Luca putea să vadă asta pe faţa mea, iar expresia lui îmi transmitea cum că a acceptat provocarea.

Ar fi trebuit să-l provoc mai des. Pe măsură ce a început să mă răsfeţe cu atingeri delicate, să mă sărute şi să mă lingă făcându-mi degetele de la picioare să se îndoaie de nevoie, am simţit cum muşchii mi se relaxau şi cum mintea mea aluneca într-un cocon de fericire. Gemetele mele tăcute şi sunetul moale al gurii lui Luca care îmi savura faldurile se amestecau cu tăcerea din cameră. Un nod s-a format încet în adâncul meu, iar fiecare periere a limbii lui Luca îl strângea, apoi, delicios de încet, nodul s-a descătuşat şi orgasmul mi-a curs prin corp ca mierea. Am eliberat o respiraţie lungă în timp ce Luca îmi menţinea orgasmul pentru ceea ce părea o veşnicie, cu atingeri moi ca de pene. L-am privit cum se ridica printr-o ceaţă care nu avea nimic de-a face cu analgezicele. A ieşit din boxeri în timp ce eu zăceam ca o grămadă fără oase pe pat. Corpul meu zumzăia de parcă fiecare celulă fusese infuzată cu plăcere dulce. S-a întins deasupra mea, cu vârful membrului său aliniat la intrarea mea. Apoi a alunecat în mine foarte încet, lărgindu-mă. Am scos un geamăt lung când m-a umplut complet.

— A mea, a spus încet.

M-am uitat în ochii lui în timp ce se retrăgea centimetru cu centimetru până când doar vârful lui a rămas în mine, înainte de a aluneca din nou înăuntru.

— A ta, am şoptit.

Calea care se întindea în faţa noastră era una întunecată, o viaţă plină de sânge, moarte şi pericol, un viitor în care trebuia să-mi păzesc mereu spatele, în care aveam să ştiu că fiecare zi ar fi putut fi ultima pentru Luca, în care aveam să mă tem că într-o zi aş fi putut fi nevoită să-l privesc cum primeşte o injecţie letală. Dar aceasta era lumea mea şi Luca era omul *meu*, iar eu aveam să parcurg acest drum alături de el până la amarul sfârşit.

În timp ce făcea dragoste cu mine, am atins cu mâna tatuajul de deasupra inimii lui şi i-am simţit inima bătând pe palma mea. I-am zâmbit.

— A mea.

— Întotdeauna, a spus Luca.

Despre autoare

Cora Reilly este autoarea seriei Mafia „Născuți din sânge", a Cronicilor Camorra și a multor alte cărți, majoritatea cu băieți răi periculos de sexy. Înainte de a-și găsi pasiunea în cărțile de dragoste, a fost o autoare de literatură pentru tineri adulți publicată în mod tradițional.

Cora locuiește în Germania, alături de un Bearded Collie drăguț, dar nebun, precum și alături de bărbatul drăguț, dar nebun de lângă ea. Când nu își petrece zilele visând cărți sexy, își planifică următoarea aventură de călătorie sau gătește mâncăruri prea picante, după rețete din toată lumea.

În ciuda diplomei sale de drept, Cora preferă să vorbească oricând despre cărți decât despre legi.

Editura Royal Ink Books
www.royalink.ro